

၂၀၀၉

BURMESE
CLASSIC

ခင်ခင်မြတ်နိုး

မင်းအနားမှာ
နေပါရအောင်

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၇၉၁၀၅၀၈

မျက်နှာစာခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၇၇၃၀၆၀၈

ထုတ်ဝေသူ

◆ ဦးကျော်ဆန်း (မြ-၀၉၃၂)
ရဲအောင်စာပေ၊ အမှတ် (၂)
ရွာနန်း(၁)လမ်း၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

အတွင်းနှင့်အဖုံးပုံနှိပ်သူ

◆ ဦးဇော်မင်းအေး (မြ-၀၇၁၂၅)
ဇော်ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် (၃၈၆)၊
အင်ကြင်းမြိုင်လမ်း၊ ၂၃ ရပ်ကွက်၊
သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်ခြင်း

◆ ပထမအကြိမ်၊
၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ မေလ။

အုပ်စု

◆ ၅၀၀ အုပ်

တန်ဖိုး

◆ ၁၀၀ ကျပ်

ပြန်ချိရေး

◆ ဖိုးလပြည့်စာပေ၊
အမှတ် (၂၂၃)၊ စီ-၄၊
၃၁ လမ်း(အထက်)၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
-095163764

အခန်း (၁)

မုန်ပြတင်းပေါက်ခန်းဆီးလိုက်ကာလေးကို ဆွဲဖွင့်
လိုက်တာနှင့် လျှပ်စစ်မီးရောင်အောက်တွင် ဝေဝါးဝါးလေး
ထူနေသော နှင့်ပွင့်လေးတွေကို ဖြူလှလှဖြင့် အတိုင်းသား
ခြင်နေရသည်။

ဒီနေ့မှ ဝိုင်းစု စိတ်ထဲ ဒီနှင်းလွှာလေးတွေက ပိုပြီး
ထူးသွေးကြွယ်နေသည်ထင်၏။

နှင်းလွှာလေးတွေက မီးရောင်အောက်မှာတစ်မျိုး
လေးလှနေတာလို့ သူမထပ်ဆင့်တွေးမိပြန်ပါသေး၏။

'ဟင်း... ဝိုင်းက နှင်းပွင့်လေးတွေဆို ရှင်က
အိအလင်းရောင် ဖြစ်မှာပေါ့နော်'

တဒင်္ဂတစ်ရက်ကလေး ဆုံတွေ့လိုက်ရပေမယ့် ခုထိ သူမနှလုံးသားမှာ ဘာကြောင့်များ စွဲထင်ထင်ဖြစ်နေခဲ့ ရတာလဲကွယ်...

ရှင်းသန့်နေတဲ့ သူ့ပုံစံနဲ့ မျက်ဝန်းညိုညိုများကို သူမ ဘယ်သို့မေ့နိုင်ပါ့မလဲ . . .

'ဟေ့ . . . ဝိုင်း နင်ဘာတွေတွေးပြီး ပြုံးစေဖြစ်နေ တာလဲဟဲ့၊ တန်တော့ ပျော်ပွဲစားနေက အဖြစ်တွေ ပြန်သတိရနေပြီမို့လား၊ နင်တို့ စုံတွဲသီချင်းဆိုတာ တကယ် ပီပြင်ပါ့ဟယ်'

ဘုရားရေ သူမရင်ထဲဖြစ်နေတာ ငုဝါ ဘယ်လို များ သိနေပါလိမ့်ကွယ်၊ သို့ပေမယ့် ရှက်မျက်နှာကို ဟန် ဆောင်ဖုံးရင်းမှ . . .

'ငုဝါ ကောင်မစုတ်နော် ၊ ငါတို့ ပညာရေးကြိုးစား နေတဲ့အချိန်မှာ ဒါမျိုးဝေးသေး'

'ဪ... ဪ... ကျောင်းပြီးရင်တော့ စဉ်းစား မယ်ပေါ့၊ အဲဒါဆိုလဲ ပုလဲအစ်ကို ကိုနေ့ကိုသာ စဉ်းစား ဟေ့၊ နင်နဲ့တော့ ရှေ့သွားနောက်လိုက် ညီတယ်ဟ၊နေနဲ့လ ရွှေနဲ့မြပဲ'

'ငုဝါနော် ပေါက်တက်ကရ'

ရှက်မျက်နှာဖြင့် ပေါက်တက်ကရလို့သာ ပြော ခြိတ်ရပေမယ့် အမှတ်မထင် သူနှင့် ဆုံစည်းခဲ့ရပုံလေးများ ထား အပျိုစင်အပျိုဖြန်းလေး သူမအတွက်တော့ဖြင့် တကယ့်ရင်ခုန်မှုများပဲဖြစ်သည်။

'ငါလည်း အကဲခတ်လို့ရပါတယ်ဟယ်၊ ပုလဲတို့က ဆင်းရဲလို့သာပဲနော်၊ သူ့အစ်ကိုရော ပုလဲရော တကယ့် ခြိတ်ဆံရိုအသိုင်းအဝိုင်းရုပ်မျိုးဟ'

အမှတ်ရမိနေသူကိုမှပဲ ငုဝါက လာပြီးအစပျိုးပေး နေပြန်သည်။

တဒင်္ဂဆုံတွေ့ခဲ့ပေမယ့် ရင်ထဲမှာသူမ ဆွေးဆွေး မြေမြေဖြစ်နေရသည်။

'သိပ်ပြီးလဲ အတွေးနယ်ချဲ့မနေနဲ့ဝိုင်း၊ ပုလဲက ခုဆို တို့ကို မေ့ရင်မေ့နေလောက်ပြီဟ'

'တစ်နေကုန်လဲ စာကျက်ရလို့ပင်ပန်းထားတာ၊ ထာ... အိပ်စို့ ဝိုင်း'

'မင်းအိပ်နှင့်ပါ ငုဝါရယ်နော်၊ ခဏနေတော့ ငါ့လာ အိပ်မယ်'

'ဘာလဲ အတွေးနယ်ချဲ့ဦးမယ်ပေါ့'

'အင်း...'

မင်းအနားမှာ...နေပါရစေ

'ကဲ...ကဲ... မမဝိုင်းစု သဘောပါတဲ့ရှင်'
ငုဝါပြောပြီး အခန်းထဲဝင်သွား၏။ ဝိုင်း အတွေး
စိတ်လေးများသည်လည်း တစ်ချိန်ကရင်ခုန်ခဲ့စေသော
နေ့လေးများကို ပြန်ကာအမှတ်ရ လွမ်းဆွတ်နေမိတော့၏။

အခန်း (၂)

ဝိုင်းစုတို့ ပထမနှစ်ကျောင်းသူဘဝ မောင်မယ်
သစ်လွင်ပွဲပြီး၍ ပျော်ပွဲစားထွက်သည့်နေ့။
'ဟေ့... တို့ ဒီနေ့ဘယ်သွားကြမှာလဲ ဝိုင်းစု'
'ထူးထူးခြားခြားလေးလည်းဖြစ်၊ ကုသိုလ်လည်း
နေအောင် ရွှေမော်ဓောဘုရား သွားဖူးမယ်၊ အပြန်မှာ
လျှော်ကားဥယျာဉ်ဝင်ပြီး ပါဆယ်ဂိမ်းကစားကြမယ်'
'အေး... ကောင်းတယ်၊ ပုလဲ မရောက်သေးဘူး
အဲဒါ သူပဲ လိုတော့တာ၊ ကျန်တဲ့သူတွေ အားလုံးစုံနေပြီ'
'အေးဟယ်... ဘာလို့နောက်ကျနေတာလဲ မသိ
ဘူး လိုက်မှာရော သေချာလို့လား'

‘သေချာတယ် ငုဝါ၊ ငါ့ကိုတော့ သေချာပြောသွားတာ’

ရောင်စုံမလေးများ အလှချင်းပြိုင်လျက် အလုပ်ရှုပ်နေကြ၏။ ထိုစဉ်အခိုက်ဝယ် . . .

‘ဟော . . . ဟိုမှာ လာပြီဟဲ့’

‘ဟုတ်ပါ . . . နင် ပေါ်လာသေးတယ်နော် ပုလဲ’

အနီးရောက်လာသော ပုလဲကို အောင်ဝင်း ပြုံးစေနေ့ ပြောတော့ ပုလဲနံ့ဘေးမှ အစ်ကိုအား လက်ညှိုးထိုးပြကာ . . .

‘ငါက မလိုက်ချင်ပါဘူးဟာ၊ ဝိုင်းစုနဲ့ ငုဝါက အတင်းလိုက်ရမယ်ဆိုလို့ပါ’

‘ခုလည်း ကိုကိုကို ငါအပြန် အဖော်ရအောင် ခေါ်ခဲ့ရတာ၊ ခု ကားမဆွဲဖြစ်တော့ဘူး’

ဒီတော့မှ ပုလဲနံ့ဘေးမှ သူ့အား ဝိုင်းစုတို့သူငယ်ချင်းတစ်စု သတိထားမိသွားခဲ့ကာ . . .

‘ပုလဲကလည်းဟာ အပြန် ငါလိုက်ပို့ပေးမှာပေါ့ဟဲ့’

‘ခုတော့ အားနာစရာ၊ ပြီးတော့ ဝိုင်းတို့ကြောင့် အလုပ်ပျက်နေပြီပေါ့’

‘ဟုတ်ကဲ့ ရပါတယ်၊ တို့ ကိုယ်တိုင်လည်း ညီမလေး

အပြန်မိုးချုပ်မှာကို စိတ်မချလို့ပါ’

အရွှန်းလက်ဆုံး မျက်ဝန်းများနှင့် ကောင်မလေးအတားကို နေဟန် အပြုံးဖြင့် ပြန်ပြောဖြစ်သည်။

‘ဝိုင်းတို့ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့တော့ စိတ်ချ၊ နောက်ပြောင်တာကလွဲလို့ မောင်နှမလိုပဲနေကြတာ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ’

‘ဝိုင်းစု . . . ဒါ ပုလဲပြောပြောနေတဲ့ ပုလဲရဲ့ကိုကို ထိုနေဟန်လေ’

‘ဟုတ် တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်ရှင်၊ နောက်ဆုံးမှာတွေ့လည်း ခေါ်ပေါ့’

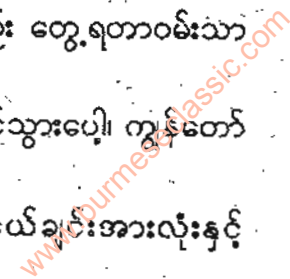
‘ဟုတ်ကဲ့ တို့ခေါ်မှာပါ’

‘ကိုကို ဒါ ပုလဲရဲ့ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းတွေ၊ သူက ဝိုင်းစု၊ သူက ငုဝါ၊ ဟိုကောင်လေးတွေက အောင်ဝင်း၊ နှိုမောင်၊ ညီဂျော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်တို့လည်း တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ’

‘လမ်းတွေ့လည်း ကွေ့ရှောင်သွားပေါ့၊ ကျွန်တော်တို့အစားကြူးတယ် အစ်ကို’

ခဏချင်းမှာပဲ ပုလဲရဲ့သူငယ်ချင်းအားလုံးနှင့်

နေဟန် ခင်မင်သွားခဲ့သည်။

'အောင်ဝင်းရေ လူစုံသွားပြီဟေ့၊ နေမြင့်လာရင် ပူမှာဟ'

'အေး... အေး'

သို့ဖြင့် ဝိုင်းစုတို့ သူငယ်ချင်းများအဖွဲ့တွင် ညီမ လေးပုလဲနှင့် ပက်သက်ပြီး နေဟန် လိုက်ပါခွင့်ရရှိခဲ့သည်။

အမှန်တော့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းနှင့် ကင်းကွာနေခဲ့ ပြီဖြစ်သော နေဟန်အဖို့ ဒီလိုအပျော်အပါးပွဲမျိုးကို မလိုက် လိုပါ။

ဖေဖေ မေမေတို့ ကွယ်လွန်ပြီးနောက် သူ ဒုတိယ နှစ်ကို ဆက်မဖြေတော့ဘဲ တက္ကစီကားသမားဘဝဖြင့် မောင်နှမနှစ်ယောက်ဘဝကို ရုန်းကန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့မျှော်မှန်းထားတဲ့ဘဝ လွဲချော်ခဲ့သည်မို့လည်း တက္ကသိုလ်မြေကို ပြန်အမှတ်ရမနေချင်တော့ချေ။

ခုတော့ဖြင့် ညီမငယ်က အပြန်အဖော်မရှိဟု အတင်းခေါ်သဖြင့် သူ လိုက်ပါခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

'အစ်ကိုကြီး ဘာတွေတွေးနေတာလဲ၊ လာလေ

ဘုရားသွားဖူးစို့'

'ဟင်... နေ... နေ ညီ၊ အစ်ကို့ မလိုက်တော့

ဘူး'

'အို... ဘယ်ဟုတ်မလဲ၊ လာ... လာ'

လူငယ်တွေကြား ရှုပ်နေမည်စိုးတာကြောင့် ငြင်းမိ

သည်တွင် . . .

'ဘယ်ဟုတ်မလဲ ဝိုင်းနဲ့ ပုလဲတို့က ညီအစ်မလိုနေ ထာ၊ ဝိုင်းတို့နဲ့ ပျော်ပျော်ပါးပါးလိုက်လာပြီးမှ လိုက်ခဲ့ပါနော်၊ တားပေါ်မှာ ပျင်းနေမှာပေါ့'

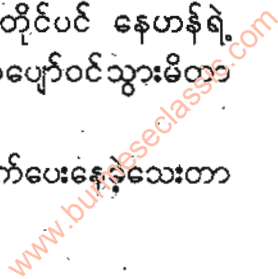
'ဟုတ်တယ် ကိုကို၊ လာ'

ညီမငယ်ကရော အားလုံးထဲမှ အပြာဝမ်းဆက် တလေးနှင့် လှချင်တိုင်းလှနေသော ဝိုင်းစုကပါ အကြည့် နှုတ်လေးများနှင့် ခေါ်နေတော့ နေဟန် ဘယ်လိုမှ မငြင်း ဘာတော့ချေ။

စမြင်မြင်ချင်းပင် သူမကိုယ်တိုင်ပင် နေဟန်ရဲ့

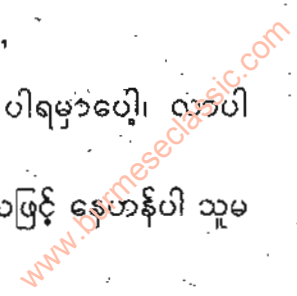
အကြည့်နွေးနွေးအောက်၌ မိန်းမောပျော်ဝင်သွားမိတာ အမှန်ပါ။

သူမနည်းတူ ငုဝါကပါ မှတ်ချက်ပေးနေခဲ့သေးတာ

ဘာချယ်မသိ မနာလိုတောင်ဖြစ်ချင်မိသည်။
 'ဟဲ့... ဝိုင်း ပုလဲအစ်ကိုကြီးက ပြောတဲ့တယ်နော်'
 'ရှေ့... ပုလဲ၊ ကြားသွားပါမယ် ၊ နင့်ဟာကလည်း'
 'အို... ကြားတော့လည်း ယောင်းမတော်လိုက်
 ပေါ့ဟဲ့၊ မောင်နှမနှစ်ယောက်စလုံး ချောလိုက်ကြတာ'
 'နင့်ကို ကြည့်တဲ့အကြည့်တွေ မရိုးဘူး မိဝိုင်း၊ လူပျို
 ကြီးတဲ့နော်'
 'ငုဝါကလည်းဟယ် ဇွတ်ကိုပြောနေတော့တာပဲ'
 သူမရှက်ဟန်လေးနဲ့ပြောမိပေမယ့် ကျေနပ်နေမိခဲ့
 တာ အမှန်ပင်။
 သူမကိုယ်၌သာပဲ နေဟန်ဆိုတဲ့ ညို့မျက်ဝန်းပိုင်
 ရှင်ကို မကြာခဏ ပုလဲမသိအောင်ခိုးကြည့်နေမိသည်။
 'ရွှေမော်တော့ဘုရားဝယ် ဘုရားဖူးပြီးအပြန် လှော်
 ကားဥယျာဉ်ဝင်ကြတော့ နေ့ခင်းပိုင်တောင် ရောက်နေ
 ခဲ့ပြီ။
 အားလုံးထဲတွင် ဝိုင်းစု၊ ပုလဲနှင့် ငုဝါတို့က စကား
 သွက်မလေးများပီပီ ကားတစ်စီးလုံး သူမတို့အသံလေးများ
 သာ ဖုံးနေ၏။
 အတွေးနှင့် ငြိမ်နေခဲ့သူကား နေဟန်။

သူ မိန်းကလေးများနှင့် ကင်းနိုင်သမျှကင်းအောင်
 နေခဲ့မိပါလျက် ဝိုင်းစုဆိုတဲ့ကောင်မလေးနှင့်ကျမှ သူ့နှလုံး
 သားတွေ ဘာကြောင့်များ အခုန်မြန်နေခဲ့ရတာလဲ။
 မချစ်ခဲ့ဖူးသောကြောင့် ဒီရင်ခုန်သံလေးကိုပဲ သူ
 အဖို့ ကော်မောတွယ်တာနေမိသည်။
 ညီမလေးပုလဲ အတင်းခေါ်သဖြင့် လိုက်ခဲ့ရသော
 သူ့အတွက် များစွာကံကောင်းသွားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။
 ဒီထက်ကံအကြောင်းလှခဲ့တာက သူမနှင့်ရင်ခုန်ရ
 သော အဖြစ်ကလေးကို နှစ်ယောက်သား ဖြတ်စမ်းခဲ့ရ
 ခြင်းပင်။
 ထမင်းစားသောက်ပြီးနောက် အားလုံးပျော်ရွှင်စ
 ခာ ပါဆယ်ဂိမ်းကစားကြရာမှ စခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။
 'ကဲ... ကဲ လာကြဟေ့၊ ပါဆယ်ကစားကြစို့'
 'ကိုကို လာလေ၊ ပါဆယ်ဆော့ကြမလို့'
 'ညီမလေးတို့ပဲ ဆော့ပါကွာ'
 'ဟင့်အင်း... ကိုကိုပါ ပါမှ'
 'ဟာ... အစ်ကိုနေဟန် ပါရမှာပေါ့၊ လာပါ
 အစ်ကိုရာ၊ ပျော်ပျော်ပါးပါးပေါ့'
 'အားလုံးက ဝိုင်းဆွဲခေါ်နေသဖြင့် နေဟန်ပါ သူမ

တို့ကစားရာသို့ရောက်ခဲ့ရသည်။

အားလုံးဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်ကာ ပါဆယ်ထုပ်ကို တစ်ယောက်သော ဦးဆုံးအလှည့်ကျသူက ဝိုင်းထိုင်နေသူများ နောက်မှ တစ်ယောက်အနောက်၌ မသိအောင်ပါဆယ် ထုပ်ချခြင်းပင်။

အချက်ပေးစရာမှတ်၍ ကိုယ့်အနောက်ကိုယ် လှည့်ကြည့်မိကြရာ . . .

‘ဟေး... ငုဝါ မဲပေါက်ပြီဟေ့’

‘တင်ဇာမော် သီချင်းဆိုပါဗျို့’

ငုဝါ မငြင်းသာတော့ပြီ အောင်ဝင်းတို့တီးပေးသော ဂီတာသံနှင့်လိုက်ဖက်အောင် သီချင်းဆိုရသည်။

‘နှောင်ဖွဲ့ထားတဲ့ ကြိုးကလေးတွေ ပြတ်တဲ့အချိန်ရောက် . . . တားမြစ်ထားလဲ ဆုံးဖြတ်ပြီ မင်းအဝေးကြီး သွားတဲ့နေ့ . . .’

‘ရွှီး... ဖြောင်း... ဖြောင်း... ဖြောင်း’

ငုဝါအသံကလည်း မခေ။

ရင်ခုန်နေမိသူက ကစားကြဖို့ဆော်အောခဲ့သော ဝိုင်းစုပဲဖြစ်၏။

သီချင်းတွေဘာတွေ ဆိုတတ်ပေမယ့် သူမ အလှည့်

ထဆိုပြရမှာ ရှက်နေမိသည်။

အထူးသဖြင့် မျက်ဝန်းညှိစိမ့်စိမ့်နှင့် မကြာခဏ ခိုးကြည့်နေတတ်တဲ့ နေဟန်ကို ပိုအရှက်သည်းနေမိတာပါ။

ဒုတိယကျတော့ပုလဲ။

မူန်ရွှေရည်အကဖြင့် သူငယ်ချင်းများအား ဖျော်ဖြေပေးရ၏။

ရင်တွေခုန်လာရသူက ဝိုင်းစု။

လူအားလုံး အသီးသီး အလှည့်ကျဖျော်ဖြေပြီးသွားတုန်းနေသူက သူမနှင့် ပုလဲအစ်ကိုဖြစ်သူ ညိုမျက်ဝန်း

နှင့် နေမာန်တို့ နှစ်ယောက်သာ။

အထုပ်ကျသူကို အဖွဲ့သားတွေက အတွဲသီချင်းသောင်းလာပါက အတွဲသီချင်းသီဆိုပေးရတာဆိုတော့ သူ

များ အတွဲသီချင်းတောင်းခဲ့ရင်ဖြင့် ခက်လှချည်ရဲ့လေ။ အားလုံးရဲ့မျက်နှာတွေကလည်း အကြည့်တစ်မျိုး

ဗူးပျက်နေသော ကိုလူချောနှင့် မျက်နှာလေးနီမြန်းကာ သီရောင်ပြေးနေသော ဝိုင်းစုတို့အား ပြုံးစစမျက်နှာပေး

ဝိုင်းကြည့်နေခဲ့ပြီ။

‘ကဲဟေ့ ကံထူးရှင်ရွေးပြီ’

အချက်ပေးသံကြားတာနှင့် ကိုယ့်နောက်ကို ပြန်

ကြည့်မိတော့ တံကောင်းစွာပါဆယ်ထုပ်က နေဟန်နောက်
မှာ သွားတုနေ၏။

‘ကိုနေဟန် အလှည့်ကျပြီဗျို့။’

ဝိုင်းစု သက်မ၊ မချနိုင်သေး။ သူတို့များ အတွဲ
သီချင်းတောင်းဆိုပါမူ တစ်ဦးတည်းကျန်နေသူက သူမသာ
လျှင် ဖြစ်၏။

‘ဟေး... အတွဲသီချင်းဆိုပါဗျို့။’

‘ဟုတ်တယ် စုံတွဲသီချင်းဆိုပါ’

‘ဝေး... ဟေး’

ငုဝါတို့ မိန်းကလေးအဖွဲ့သားများကလည်း တညီ
တညွတ်ထဲ တောင်းဆိုနေလေသောအခါ ဝိုင်းစုနဲ့ နေဟန်
သီချင်းဆိုရလေပြီ။ နေဟန်က သူနှစ်ဦးကြားသော စုံတွဲသီချင်း
မင်းအနားမှာနေပါရစေ သီချင်းလေး ဝိုင်းလည်း ရမရ
မေးကြည့်မိတော့ ဝိုင်းခေါင်းညိမ့်ပြသည်။ ရင်ထဲမှာလဲ
တစ်မျိုးလေးကြည့်နူးသွားရလျက် ...

အတွဲသီချင်းနှင့်လိုက်အောင် အတွဲတွေလို လက်
ကိုင် ဘာညာတွေပါ သရုပ်ဆောင်ပြရလေသည်။

‘ရနံ့လေးတွေ ပိုင်ဆိုင်ပါရစေ ... မင်းအနားမှာ’

... မနေချင်ဘူး ... မင်းအဝေးမှာ .. တစ်သက်လုံး

မင်းအနားမှာ နေပါရစေ’

x x x x x x x x x

‘ရွီး... ဖြောင်း... ဖြောင်း... ဖြောင်း’

သီချင်းမြန်မြန်ပြီးဆုံးကာမှပင် ‘ဝိုင်းစု’ သက်ပြင်းချ
နိုင်၏။ သူနှင့်မှ တိုက်ဆိုင်လှစွာ အတူတွဲဆိုရတဲ့အဖြစ်
ရင်ခုန်သံတွေက တဖုန်းဒုန်းတဖိုင်းဒိုင်း။

ပြီးတော့ သူက အစပထမ ခပ်အေးအေးပုံစံနှင့်

ခေတ်တတ်တဲ့ကြောင်လို၊

ဒါပေမယ့် တကယ်သီဆိုသောအခါ တကယ့်
အဆိုတော်တွေထက်ပင် အသံကော သရုပ်ဆောင်မှုပါ
ထန်ပါပါလုပ်နေသေးတော့ သူနှင့် သဏ္ဍာန်တူအောင်
သရုပ်ဆောင်နေရသော ဝိုင်းစုအတွက် ရင်ခုန်သံမြန်ရတာ
ပင် ...

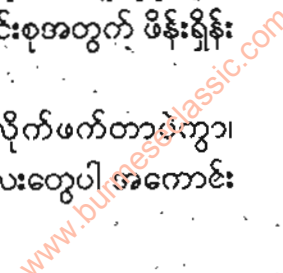
ဆိုနေရင်းမှ လက်ကလေးဆွဲကိုင်တာမျိုး ပုခုံးလှမ်း

ခတ်တာမျိုးဆိုတော့ အပျိုဖျန်းလေး ဝိုင်းစုအတွက် ဖိန်းရှိုန်း
သွားရတာ အခါခါ။

‘ဝိုင်းစုတို့အတွဲက သိပ်လိုက်ဖက်တာမို့ကွာ၊

အားလုံးထဲမှာ အသံရော လှုပ်ရှားမှုလေးတွေပါ အကောင်း

ပေးသံ’

'တိုးတိုးပြောပါ ငုဝါရယ်၊ ငါရင်တုန်လို့ပါ။ ပုလဲ
ရော သူ့ပါ ကြားသွားရင် အားနာစရာ'

'အံ့မယ်... ပုလဲကြားတော့ရော ဘာဖြစ်သေးလဲ
ဟဲ့၊ ယောက်မတော်လိုက်ပေါ့'

'ဟယ်... ကောင်မစုတ်၊ ကဲ ကဲ'

'ဟင်း... ဟင်း ခစ်ခစ် ဘာအခုမှ ရှက်နေတာလဲ
ဆိုတုန်းကတော့ ဟုတ်လို့'

'ငုဝါရယ် တော်တော့ကွား၊ ရှက်လို့ပါဆို'

ကားခေါင်းခန်းဝယ် ဝိုင်းစုနှင့် ငုဝါ တွတ်ထိုးပြီး
စကားတွေပြောကြလျက် နောက်ခန်းမှ နေဟန်ကို အတင်
ဆိုနေမိကြသည်။

'အပြန် နင် ပုလဲကို လိုက်ပို့မယ်ပေါ့။ ဟုတ်လား
ဝိုင်းစု'

'အင်းလေ ပို့ပေးမယ်၊ လိုင်းကားတိုးစီးတော့ သူတို့
ဒုက္ခရောက်နေမှာ'

'ဪ... ဒါ ယောက်မပုလဲအတွက်ကို ပူတာ
ဟုတ်ရဲ့လား'

'ပုလဲရော၊ သူ့ရောပေါ့ဟာ၊ လိုက်ပို့လို့ ဆီကုန်
တစ်ဂါလံပေါ့၊ သူတို့ တက္ကစီငှားပြန်ဦးတော့၊ လေးငါ

ဆောင်ကုန်မှာ'

'ဟင်း... ဟင်း ဒီအထိတောင် မိဝိုင်းစုတို့များ
ဇူတတ်နေပြီကော'

သူမတို့ ရှေ့ခန်းမှ တွတ်ထိုးနေသမျှ နောက်ခန်းမှ
ပုလဲနှင့် နေဟန်တို့မှာ ဘာမှမသိရှာဘဲ အောင်ဝင်းတို့ အုပ်စု
နှင့် ပွဲကျနေလေသည်။

ဘာဆိုတာမှ သတိမထားမိ။ ဝိုင်းစုမှာသာ မိန်းက
လေးတန်မဲ့ နေဟန်မျက်နှာချောချောကို မကြာခဏနောက်
ကြည့်မှန်မှတဆင့် ခိုးကြည့်နေမိခဲ့တာပါ။

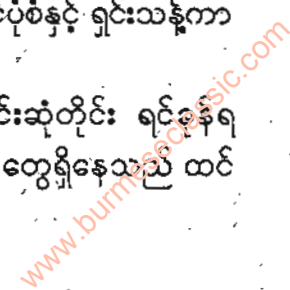
'မမချော တဆိတ်တော့လွန်နေပြီနော်၊ ရှေ့လဲ
ကြည့်ပြီးမောင်းဦး၊ တော်ကြာ မာလကီးယားကုန်မယ်'

ငုဝါက ရိပ်မိဟန်နဲ့ မကြာခဏသတိပေးရသည်။

'ဒီအထိ ဝိုင်း မူတွေပျက်နေခဲ့တာ ရှင့်ကြောင့်ပေါ့။

ရိုးရိုးအေးအေးဝတ်စားထားတဲ့ နေဟန်ပုံစံက
ဆာသေသပ်သပ်ပြီးသင်ထားတဲ့ ဆံပင်ပုံစံနှင့် ရှင်းသန့်ကာ
တစ်မျိုးကြည့်ကောင်းနေ၏။

ပြီးတော့ ဝိုင်းနှင့်အကြည့်ချင်းဆုံတိုင်း ရင်ခွန်ရ
သော သူ့မျက်ဝန်းများမှာ ဆွဲဆောင်မှုတွေရှိနေသည် ထင်
ဝါရဲ့။

သူငယ်ချင်းတွေ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်လို့ လူစုခွဲတော့ အားလုံးကို ကားပိုင်ရှင်ဝိုင်းစုက တစ်အိမ်စီလိုက်ပို့ပေးခဲ့ သည်။

နောက်ဆုံး ပုလဲတို့မောင်နှမနှင့် ဝိုင်းစုသာ ကျန်ခဲ့ သည်။

'ဟင်... နင် ငါတို့ကိုပါ လိုက်ပို့မယ်လား ဝိုင်းစု' 'အေးလေ... နင်တို့လိုင်းကားက ကြပ်နေမှာ' 'ဟာ... မလုပ်ပါနဲ့ ဝိုင်း၊ ကျွန်တော်တို့ကို ဒဂုံ အထိ ပို့ရမှာ အပြန်ဝိုင်းတစ်ယောက်ထဲ'

'ရတယ် ကိုနေ အဲ . . . ' 'ဝိုင်း အဆင်ပြေသလို ခေါ်ပါ။ ကျွန်တော့် သူငယ် ချင်းတွေက ဒီလိုပဲခေါ်နေကြတာ'

'ဟုတ်' နာမည်အဖျားဆွတ်ကာ ခေါ်လိုက်မိပြီးမှ ပုလဲရွှေ မှာမို့ ဝိုင်း ကိုယ့်ဘာသာအရှက်သည်းသွားမိ၏။

'ကျွန်တော်တို့ တက္ကစီနဲ့ပဲ ပြန်လိုက်မယ်' 'အို... ရတယ်၊ ဝိုင်း လိုက်ပို့ပါမယ်'

ထပ်ငြင်းနေလျှင် စေတနာကိုစော်ကားရာ ကျနေ နှာမို့ နေဟန်ရော ပုလဲပါ မောင်နှမနှစ်ယောက်စလုံး လက် ခံလိုက်ရ၏။

'ဝိုင်းရယ်... တို့က မောင်နှမနှစ်ယောက်၊ အဖော် နှိုသေးတယ်၊ နင်က ပြန်ရမှာ တစ်ယောက်ထဲ၊ တို့ဘာသာပဲ ဟိုင်းကားနဲ့ဖြစ်ဖြစ်၊ တက္ကစီနဲ့ဖြစ်ဖြစ် ပြန်လိုက်ပါ့မယ်'

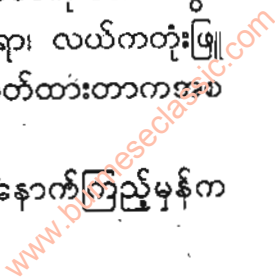
'ဟင့်အင်း... ပုလဲ ရတယ်၊ ငါက ကားနဲ့ပြန်ရင် ချွတ်ဆိုရောက်သွားမှာ'

ဝိုင်းကိုယ်တိုင် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်လည်း အံ့ဩမိ နေ၏။ 'ခုမှမြင်တွေ့ဖူးသူအပေါ် မိန်းကလေးတစ်ယောက် အနေနဲ့ အညှာလွယ်လွန်းသလိုများ ဖြစ်နေမလား။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့မှာအခြားယောက်ျားလေးများနှင့် တူအောင်ဆွဲဆောင်မှုရှိနေတာက ဘယ်လိုမှငြင်းမရချေ။

ရှင်းသန့်နေသော မျက်နှာနှင့်ဆံပင်ကို သေသပ်စွာ ဆင်ထားသည့်ဟန်က စွဲမက်ချင်စရာ၊ လယ်ကတုံးဖြူ ထတ်ရှည်ကို ဆိတ်ခွဲကွက်စိပ်နှင့်တွဲဝတ်ထားတာက အေးစ သေသေသပ်သပ်။

ဝိုင်း ကားမောင်းနေရင်းမှ နောက်ကြည့်မှန်က တဆင့် ခိုးခိုးကြည့်နေမိတတ်သည်။

တစ်ခါတစ်လေ ကိုရွှေလူချောကလည်း ဝိုင်းကိုခိုးပြီး အကြည့်နှင့်ဆုံခိုက်ဝယ် သူမရင်တွေ ငြောင်းဆန်သွား၏။

အို... စိုးမိုးလွန်းလှပါလားကွယ်... .

အပျိုဖျန်းလေးဝိုင်း ရွှေရင်အစုံက နိမ့်ချည်မြင့်ချည် ရင်ခွန်နှုန်းမြန်နေရပါပြီ။

ဝိုင်းနံဘေးက ပုလဲကဖြင့် အစ်ကိုလုပ်သူနှင့် ဝိုင်းရဲ့အဖြစ်ကို လုံးဝမှသတိမပြုမိ။ စကားတွေသာ ဖောင်ဖွဲ့ရင်း လိုက်ပါလာသည်။

‘ဟိုရှေ့က ပျဉ်ထောင်အိမ်လေးက ပုလဲတို့အိမ်ဝဲ ဝိုင်း၊ ဝိုင်းကို ကျေးဇူးသိပ်တင်တယ်ကွာ’

ကိုယ်ကပြန်ကျေးဇူးတင်ရမှာ ပုလဲရဲ့၊ ပုလဲအစ်ကိုကိုဝိုင်းနဲ့ဆုံအောင် ခေါ်လာပေးလို့လေ... .

ဝိုင်း-ပြုံးလျက်သာ ရင်ထဲမှာ ပြောဖြစ်သည်။

‘ရပါတယ် ပုလဲရယ်၊ နင်နဲ့ငါက ပြောရမယ့်သူတွေ ကျနေတာပဲ’

‘ဝိုင်း... ခုလို အိမ်အထိလိုက်ပို့တာ ကျေးဇူးနော်’

‘ဟုတ်’

ကားတံခါးနားအထိ သူလာပြောတော့ ဝိုင်းရှုတ်

အရှင် ဟုတ်တစ်လုံးသာပြောနိုင်၏။ မိန်းကလေးတန်မယ့် အရှက်နည်းလွန်းရာများကျ နေမလားကွယ်။

‘ဝိုင်း သွားမယ်နော်’

ကားကိုနောက်ပြန်ဆုတ်ပြီး မောင်းထွက်ခဲ့သည့် တိုင် အပြန်လမ်းတစ်လျှောက်လုံး နေဟန်အကြည့်စူးစူးများ တသာ မင်းမူပြီးပါလာကြသည်။

အောင်မြင်နိဂုံး

လေးတွေတုန်းက ဥပေက္ခာပြုနိုင်သမျှ ဒီမိန်းကလေးနဲ့မှ စွဲစွဲ
ထန်းလန်း ဖြစ်ရတယ်လို့

နေဟန်အဖို့ နှလုံးသားရေးအတွက် အခက်တွေ့
နေရ၏။

ဝိုင်းစုတဲ့ . . .

အမည်လေးလှသလောက် ရုပ်ကလေးကလည်း မှန်နေ
အောင်ချောလေသည်။

သူ့ရင်ကို လှုပ်ခတ်သွားစေ၏။

တဒဂ်လေးဆုံလိုက်ရတာတောင် ရင်မှာ
ဆွေးဆွေးမြေ့မြေ့ ခံစားနေရသည်။

ညီမဖြစ်သူကို စိတ်မှချ၍ အဖော်လိုက်ခဲ့ရာမှ မထင်
မှတ်ဘဲ ဆုံဆည်းခဲ့၏။

ဝင်းဝါသော အသားအရည်လေးနဲ့ လိုက်ဖက်စွာ
အပြာရောင်ဝမ်းဆက်လေး ဝတ်ထားပုံက သူ့အမြင်မှာ
အားလုံးထက် ထင်ရှားပေါ်လွင်နေသည်။

ဒါဖြင့် မမျှော်လင့်ဘဲ သူမနှင့်မှ တိုက်ဆိုင်စွာ စုံတွဲ
သီချင်းဆိုခဲ့ရသေး . . .

နေဟန်မှာက အကျင့်တစ်ခုရှိသည်။

မလုပ်လျင်သာ နေမည်။ လုပ်မိပြီဆိုလည်း ပီပီ

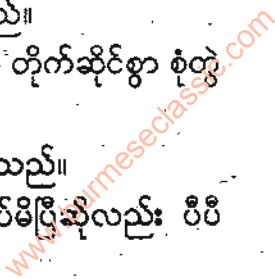
အခန်း (၃)

'ဒါကတော့ မင်းလွန်နေပြီ နေဟန်၊ ကိုယ်က သူ့
အပေါ် စိတ်ဝင်စားနေမှ သတ္တိရှိရမှာပေါ့၊ သူတို့ကျောင်းကို
သွားတွေ့လိုက်ပေါ့'

တက္ကစီသမားများ အလှည့်ကျစောင့်ဆိုင်းရင်းနှင့်
ရင်မှာဖြစ်နေတဲ့ သောကကို ဘဝတူကားသမား ကိုငြိမ်း
အား ဝိုင်းနှင့်ပက်သက်သမျှ ရင်ဖွင့်မိ၏။

'ဟား. . ဒါတော့ မဖြစ်ဘူးထင်တယ်ဗျာ၊ ညီမလေး
ပုလဲသိသွားလို့ မဖြစ်ဘူးဗျ၊ ကျွန်တော့်ကို အကြည်ညိုတန်
သွားမှာဗျ'

'အင်း. . . ခက်တော့နေပြီကွာ၊ မင်း ဒို့ပြင် မိန်းက

ပြင်ပြင် ပြီးပြတ်အောင် လုပ်တတ်တဲ့အကျင့်ရှိ၏။

ပထမတော့ ရှက်နေခဲ့တာပင်။ နောက်တော့ သက္ကာန်လုပ် သရုပ်တူရလေအောင် တကယ်စတိတ်ရိုးမှာ စုံတွဲသီဆိုဟန်နှင့် သူမလေးလက်ကိုဆွဲ၊ ပခုံးကို ဖက်တိုင်ကာ သီဆိုလိုက်မိသည်။

ဒီတုန်းက သူမမျက်နှာလေး ရှက်သွားပြီး ပန်းဆီသွေးရောင်ထနေခဲ့တာ အနီးကပ်မို့ သူ့ကောင်းကောင်းကြီး သတိထားမိခဲ့သည်။

သူမလေး ဘယ်လောက်ရှက်နေမလဲ။

ဒါပေမယ့် သူမကိုယ်တိုင် အချိတ်အဆက်မိစွာ သူနှင့် အဝင်ခွင့်ကျဖြစ်အောင် သူမက သီဆိုသရုပ်ဆောင် ပြခဲ့၍ အကောင်းဆုံး ဖျော်ဖြေတင်ဆက်မှု ဖြစ်ခဲ့သည်။

အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အထိ သူမရဲ့ မျက်နှာလေးကို သာ မြင်ယောင်နေမိခဲ့သည်။

မိဘတွေမရှိတော့တဲ့နောက် ကျောင်းထွက်ကာ ညီမလေးဖြစ်သူနှင့် ဘဝကို ရင်ဆိုင်ရုန်းကန်ရင်း အချစ်ဆီ တာကို ဥပေက္ခာပြုနိုင်ခဲ့ပေမယ့် သူမနှင့်တွေ့ကာမှ သူ့ရင် အစုံ လှိုင်းထလာခဲ့ရသည်။

ဒါဟာ ငုံ့လျှိုးနေခဲ့သော ရင်ထဲကအချစ်ထင်၏။

ခက်နေတာက ညီမလေးရဲ့ အပေါင်းအသင်း ခိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း ဖြစ်နေခြင်းပင်။

နောက်တစ်ကြိမ် သူမနှင့်ထပ်မံဆုံတွေ့နိုင်ဖို့ အခက် တွေ့နေရသည်။

ညီမဖြစ်သူနှင့် ပက်သက်နေသူမို့ သူဆင်ခြင်ရ မည်။

ခက်နေတာက သူမမျက်နှာလေးကိုပဲ သူမြင်ချင် နေမိတာ၊ စွဲလန်းနေမိတာ။

ဆုံနိုင်ဖို့ ကြိုးစားချင်သည်။ သို့သော် စိတ်ကူးနဲ့တင် ပျက်ပြယ်သွားခဲ့သည်။

ကျောင်းမှာ သွားတွေ့နိုင်ဖို့ရှိပေမယ့် ညီမလေး ဇလနှင့်က သူငယ်ချင်းတွေ။

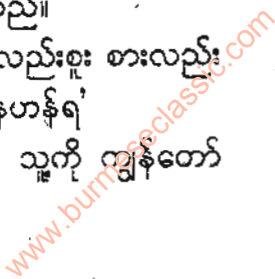
ရင်မှဆန္ဒများစွာကို ချိုးနှိမ်ထိန်းချုပ်ရုံသာ ရှိတော့ ။

ဒါကြောင့်လည်း အကြံဉာဏ်လေးရလိုရငြား တို့ငြိမ်းအား ဖွင့်ဟတိုင်ပင်မိခြင်းဖြစ်သည်။

'အင်း... မင်းအဖြစ်က ဆုပ်လည်းစူး စားလည်း

ပြန်မယ်၊ ပခိုင်းသီးလိုဖြစ်နေတာ နေဟန်ရ'

'သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ ကိုငြိမ်းရာ၊ သူ့ကို ကျွန်တော် ဝတ်နေမှ မေ့လို့မရဖြစ်နေတာ'

သုမအတွက် ခံစားရသမျှ ပွင့်လင်းစွာဝန်ခံမိ၏။
ကိုငြိမ်းပြီးသည်း

ငါသိပါတယ်ဆိုတဲ့ အပြုံးမျိုး။

အရင်က အာသွက်လျှာသွက် ဖော်ဖော်ရွေရွေရှိခဲ့
သောသူ ဒီရက်ထဲမှာ ငေးတိငေးငိုင်ဖြစ်နေတာက အ
ပေါင်းအသင်းအရင်းကြီးတွေမို့ သိသာပေါ်လွင်နေတာပါ။

'သိပ်လည်း စိုးရိမ်ပြီး ကြွေမနေပါနဲ့ ငါ့ကောင်ရာ၊
အချစ်စစ်မှန်ရင် မဟာတံတိုင်းကြီးခြားနေပါစေ မေရီတဲ့
အရပ်ကို မောင်အရောက်လာလို့ရပါတယ်'

ကိုငြိမ်းက အပျော်အပျက်ပြောတော့ သူပြုံးဖြစ် ၏။
ကူကယ်ရာ ဆေးမဲ့ပြီထင်သည်။

'ဘာလဲ ကိုငြိမ်း၊ သီချင်းစာသာကြီး ရွတ်ပြနေတာ
လား'

'ဟာတွာ မင်းညံ့သေးတာပဲ နေဟန်'

ကယ်ကူရာမဲ့သူလို သူပြောတော့ ကိုငြိမ်းမျက်နှာ
မဲ့သွား၏။

'တို့ ကားသမားတွေဟာ စေလိုရာရောက်နေတဲ့
သူတွေဆိုတာ မင်းမေ့မထားနဲ့ ကိုယ့်ဆရာ၊ ပိုက်ဆံရှိ
မိန်းကလေး တော်တော်များများဟာ ပလာဇာတို့၊ ဗိုလ်ချုပ်

တော့တို့ ဆိုတာတွေနဲ့ ကင်းမနေနိုင်ကြပါဘူးကွာ'
'အင်း... ဒါတော့ ဟုတ်သလိုလိုပဲဗျ'

'အေး... အချစ်စစ်မှန်ရင် အဲဒီနေရာတွေမှာပဲ

င်းတို့ ပြန်တွေ့ကြလိမ့်မယ်'

ဟုတ်သော်ရို မဟုတ်သော်ရိုသူရင်ထဲ အတော်

အသင့်တော့ ပေါ့ပါးသွားခဲ့ပါသည်။

အခန်း (၄)

ကိုငြိမ်းစကားမှန်ခဲ့ပြီ။

ဒီနေ့ နေဟန့်ကားက စီးနေကျဖောက်သည် မစ္စတာလီအား ယူဇနပလာဇာနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ဈေးသို့ ပို့ပေးလေသည်။

နိုင်ငံခြားသားတော်တော်များများက အစွဲရှိ၏။ သူတို့အပေါ် သစ္စာရှိ ဖော်ရွေပြုံးရွှင်တဲ့ကားကိုသာ စီးလေ့ရှိသည်။

မစ္စတာလီက ဒဂုံစက်မှုဇုံမှာ စက်ရုံနှစ်ရုံပိုင်သည်။ နေဟန့်ကားကိုလည်း အမြဲလိုလိုစီးပြီး ခင်မင်နေကာ မန်နေဂျာလုပ်ဖို့ပင် ဖိတ်ခေါ်၏။

အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းအပေါ် သူက ခေါင်းရှုပ်စရာ ထင်ခဲ့သဖြင့် ငြင်းပယ်ခဲ့စမြဲ။

'အပြန် ကျွန်တော်စောင့်ခေါ်ရဦးမလား မစ္စတာ

'အင်း... ဒီနေ့တော့ မစောင့်နဲ့တော့ ကျုပ်ကို ပြန်ပို့ပေးမှာဗျ။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

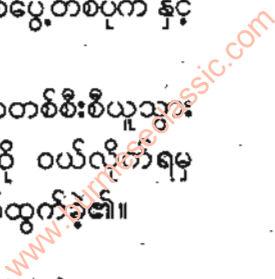
ကိုရီးယားလူမျိုးခြားဖြစ်ပေမယ့် မြန်မာစကားကို ကော်ပင် ကျွမ်းကျင်စွာပြောတတ်နေ၏။

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်' ဆိုတာကတော့ မစ္စတာလီ ထံက တကယ့်လက်သုံးစကားလို အလွတ်ရနေတတ်တာ

ကားကို နောက်ဆုတ်ပြီး ပလ္လာဇာရှေ့ဘက်မှ ပတ်တတ်ခဲ့တော့ ကားဂိတ်မှာ မထင်မှတ်ထားသော လမင်းတစ်စင်းကို တွေ့လိုက်ရသည်။

လက်ထဲမှာ ဝယ်ခြမ်းထားတာ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက် နှင့် စောင့်နေသော ဝိုင်းစုပါ။

ဒီနေ့မှ ဖေဖေရာ မေမေပါ ကာတစ်စီးစီယူသွားသဖြင့် အင်္ကျီအသစ်အဆန်းပေါ်ပြီဆို ဝယ်လိုက်ရမှ အနပ်သူပီပီ အငှားကားနှင့်ပဲ ဈေးဝယ်ထွက်ခဲ့၏။

ကားစောင့်နေစဉ် ဟွန်းသံပေးလျက် တက္ကစီထံ
စီး ထိုးရပ်လာ၏။

'တီ . . . တီ'

'ဟော်တော့ . . . ကို . . . ကိုနေဟန်'

မထင်မှတ်စွာ တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဝိုင်းစုအံ့အား
သင့်သွားမိသည်။

နေဟန်

သူ့မကို ရင်ခုန်စွာတွေ့ ပေးစွမ်းခဲ့သူ။

'ဝိုင်းစု၊ တို့ကို မှတ်မိပါတယ်နော်'

'ဟုတ် . . . မှတ်မိပါတယ် ကိုနေဟန်၊ ဝိုင်း အံ့အား
သွားလို့ပါ'

'လာလေ . . . ကျွန်တော်လိုက်ပို့ပေးပါမယ်'

'ဟင့်အင်း . . . မလုပ်ပါနဲ့ ၊ ဝိုင်းကြောင့် အလှူ
ပျက်နေပါမယ်'

'ဟာ . . . မဟုတ်တာ ဝိုင်း၊ တို့ ပါစင်ကျာပို့ပြီး ပြန်
ပါ၊ လိုက်ပို့ပေးမယ်နော်'

ပါးစပ်ကပြောသလို လက်ကပါ သူ့မအထုပ်အအုံ
တွေ ဆွဲယူနေပြန်သဖြင့် ဝိုင်းစု သူ့ကားပေါ်ရောက်သွား
ပြီ။

'အားနာစရာရှင်၊ ဝိုင်း ကားငှားပြီး ပြန်လို့ဖြစ်ပါ
အသ်'

'ဟာ . . . ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ၊ တို့က ပုလဲအစ်ကို
အစ်ယောက်အနေနဲ့ ကူညီတယ်ပဲ သဘောပေါက်လိုက်
ဆါ'

ကိုယ့်ကို အမြင်မမှားစေချင်တာ ဘာကြောင့်မှန်း
သိပေမယ့် အခွင့်အရေးသမားလို့ထင်မှာ စိုးရိမ်နေမိ သည်။

အနီးကပ်မြင်တွေ့ရလေမှ သူ့မရဲ့ရင်ခုန်သံများ ပိုပြီး
မြန်ဆန်ခဲ့ရ၏။

'ကိုနေ ကားမောင်းနေတာ ကြာပြီလားဟင်'

'အင်း . . . မေမေနဲ့ဖေဖေ ဆုံးပါးသွားပြီးကတည်း
အ ဆိုပါတော့'

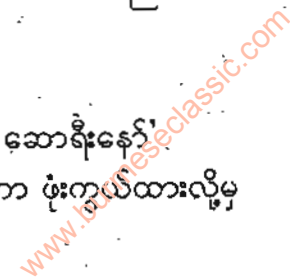
'ကျောင်းရော တက်သေးလား'

'တို့ တတိယနှစ်နဲ့ပဲ ထွက်လိုက်တာလေ၊ ညီမလေး
ဗုလဲအတွက်ပဲ အရေးကြီးတာမို့လား'

'တို့က ယောက်ျားလေးလေ'

'ဝိုင်း စပ်စုသလိုဖြစ်သွားရင် ဆောနီးနော်'

'ရပါတယ်ဗျာ၊ အဖြစ်မှန်ဆိုတာ ဖုံးကွယ်ထားလို့မှ
ခရတာပဲ'

‘ဝိုင်း... ဝိုင်းကို တို့ တောင်းပန်စရာရှိလို့’

‘ရှင်... ဘာများလဲ’

‘ဪ... ပျော်ပွဲစားနေက ဝိုင်းနဲ့သီချင်းတွဲဆို
တော့ တို့အပြုအမူ ရိုင်းပြခဲ့တာအတွက်ပါ’

‘အို’

သူပြောတော့မှ ဝိုင်းရှက်သွေးဖြာသွားရ၏။ သူ
မျက်နှာကို ခုန်နေသောရင်အစုံကြောင့် ပြန်မကြည့်ရဲခဲ့တာ
ဘာကြောင့်များလဲကွယ်။

ဝိုင်းကိုယ်၌က ထွေးကိုင်လာတဲ့ သူ့လက်ကို ပြန်လို့
လက်တွဲပြီး သီဆိုခဲ့တာလေ။

ဒီအဖြစ်တွေကို သူမကိုယ်တိုင် မေ့လို့မှမရတာ။

‘ဝိုင်း... ဖြေဦးလေ တို့ကိုခွင့်လွှတ်မှာလား’

နေဟန် မချင့်မရဲထပ်မေးတော့ သူမခေါင်းငုံ့ကာ

‘ဝိုင်း ဘယ်လိုမှသဘောမထားပါဘူး။ သူငယ်ချင်း
တွေပျော်ချင်လို့ ကစားကြတာပဲဟာ’

‘ဗျာ’

‘ဟုတ်တယ်လေ တကယ်တော့ ကိုနေဟန်လည်း
အားလုံးက တောင်းဆိုလို့ ဆိုပေးရတာပဲဟာ၊ အခွင့်အရေး
ယူချင်လို့ မှမဟုတ်ဘဲ’

ရင်မှာ အတိုင်းမသိဝမ်းသာရ၏။ သူမမျက်နှာ
ကြည်မြဲမြဲလေးမှာ ခွင့်လွှတ်မှုတွေက အထင်းသားပါ။

‘တို့လေ အဆုံးအထိ တွက်ထားတာက ဝိုင်း တို့ကို
အခွင့်အရေးသမားဆိုပြီး စိတ်ဆိုးနေမယ်ထင်မိတာ’

‘အဟင်း... ဝိုင်းနားလည်တတ်ပါတယ်ရှင်’

‘ဟား... တို့ သိပ်ဝမ်းသာသွားပြီကွာ၊ ဪ...

ဒါနဲ့ ဝိုင်းကို ဘယ်အထိ ပို့ပေးရမလဲဟင်’

‘အိမ်အထိလေ ဝိုင်းက ဗဟန်းမှာနေတာ၊ ခုပဲ ရွှေဂုံ
တိုင်ပွင့် ရောက်နေပြီ၊ ဝိုင်းအိမ်လည်း ရောက်ဖူးသွားအောင်
ပေါ့၊ မှလဲကတော့ ခဏခဏရောက်ဖူးတယ်’

သူမနှင့် ထပ်တွေ့နိုင်ဖို့ အခွင့်အရေးမို့ ဝမ်းသာမိ
သည်။

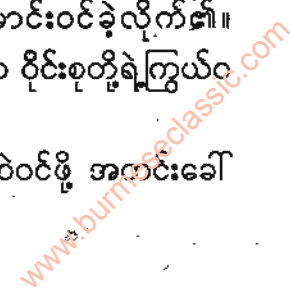
ကျယ်ဝန်းသော ခြံရှေ့အရောက်။

‘အဲဒါ ဝိုင်းတို့ခြံပဲ၊ မောင်းဝင်လိုက် ကိုနေ’

ကွန်ကရစ်လမ်းအတိုင်း မောင်းဝင်ခဲ့လိုက်၏။

ခေတ်မှီလှပသော နှစ်ထပ်အိမ်လေးက ဝိုင်းစုတို့ရဲ့ကြွယ်ဝ
ဒုန်းသာမှုကို ပြနေသည်။

ကားရပ်တော့ သူမက အိမ်ထဲဝင်ဖို့ အတင်းခေါ်
နေပြန်သည်။

'လာဝါ ကိုနေတန်၊ မေမေတို့နဲ့ မိတ်ဆက်ပေး
အောင်ပါ'

သူမက ခိုးသားစွာပြောနေပေမယ့် ကိုယ့်အတွက်
တော့ စိုးရွံ့မှုတွေဖြစ်မိသည်။

'နေပါစေ ဝိုင်း၊ တို့မဝင်တော့ပါဘူး၊ သွားစရာလေး
ရှိနေသေးလို့'

မမိပန်းကို မှန်းမိသည်မို့ ရင်မောရတာလားမဆို
သာ။ ကိုယ့်ဘဝနှင့်ရွှေအိမ်စံ သူမ ဘဝပေးက မိုးနဲ့မြေလို
ကွာခြားနေခဲ့ပြီ။

'အို... ဒါဖြင့်လည်း ကားခယူသွားဦးလေ'

'ဟာ... နေပါစေ မဟုတ်တာ'

သူပြောပြာသလဲငြင်းမိပေမယ့် အချည်းနှီးသာ၊ ကား
ဒက်ရှိဘုတ်ပေါ် တစ်ထောင်တန်သုံးရွက်တင်ပေးခဲ့၏။

'ဝိုင်း... ဝိုင်း... ပြန်ယူသွားပါ'

'ဟင့်အင်း... ဝိုင်းကိုခင်ရင် ယူရမယ်နော်၊ ဒါပဲ'

ဒီစကားလုံးတစ်လုံးထဲနှင့်ပင် သူမက အနိုင်ပိုင်း
ကာ အိမ်ထဲဝင်သွား၏။

သူမနှင့်ပတ်သက်ပြီး ရင်ခုန်ခဲ့သောသူ ကားကို သာ
မောင်းထွက်ပြီး ပြန်ခဲ့ရပါ၏။

'ဝိုင်းရယ်'

ကိုယ့်စေတနာကို တုန့်ပြန်ခဲ့တဲ့ သူမပေးထားရစ်ခဲ့
တစ်ထောင်တန်အသစ်လေးတွေက ကားဒက်ရှိ
ပေါ်မှာ ပိုင်ရှင်မဲ့နေသည်။

နေဟန် သူမရဲ့ ကိုယ်ပွားလေးတွေအဖြစ် သိမ်း
ထားလိုက်မိသည်။

လက်လှမ်းမီရာဖြေရှင်းချက်ကို ရှာမိပေမယ့် ရင်မှာ သက်သာမှုတော့မရှိခဲ့တာ သူမဘာသာပဲ သိနေ၏။

‘သူက ညီမကျောင်းစရိတ်နဲ့ စားဝတ်နေရေးပါ ဖြေရှင်းပေးနေရတော့ ငါသနားသွားမိလို့ပါဟာ၊ ဘာရယ် လို့ မရည်ရွယ်ပါဘူး ငုဝါရယ်’

‘ကဲပါ မရွှေ့ချောရယ်၊ ငါကလည်း ဖြစ်နိုင်ချေ လောက် ရမ်းတုတ်နေတာပါ။ နှင် ဒီလောက်ခံစားနေရရင် ကျောင်းရောက်မှ ပုလဲကို ဖွင့်ပြောပြပြီး တောင်းပန်လိုက် ပေါ့ဟယ်’

သက်သာရာသက်သာကြောင်း ငုဝါအကြံပေးရှာ ပေမယ့် စိတ်ဖြေရာလောက်သာ။ လက်တွေ့လုပ်ဖို့ကျ တော့ စိုးရွံ့မိတာအမှန်။

ငယ်ပေါင်းသူငယ်ချင်းပေမို့ ပုလဲစိတ်ဓာတ်ကို ဝိုင်း အသိဆုံးပဲဖြစ်၏။

ဆင်းရဲပေမယ့် ပုလဲမှာ မာနရှိသည်။

‘ပုလဲကို အသိပေးလို့မဖြစ်ပါဘူး ငုဝါရယ်၊ သူ့အစ် ကိုကို ငါက ကြောတယ်လို့ ထင်သွားမှာစိုးတယ်ဟာ၊ ငါ့ကို က မှားတာပါဟယ်’

သူ့မျက်နှာချောချောကို ပြန်မြင်လှောင်နေမိ၏။

အခန်း (၅)

‘နှင်ကလဲဟာ သူကစေတနာနဲ့ဆို ဘယ်လိုလုပ် မလဲ၊ နှင်က ငွေနဲ့စော်ကားလိုက်သလို ဖြစ်သွားမှာပေါ့’

ငုဝါထင်မြင်ချက်က သူမရင်ကို ဗလောင်ဆူသွား စေခဲ့သည်။

သူမ ဒီအထိဘာလို့ အတွေးမပေါက်ခဲ့တာပါလိမ့်။ သူ့စေတနာကို စော်ကားမိသလို ဖြစ်ခဲ့ပြီလားကွယ် သူမ မရည်ရွယ်ခဲ့ရိုး အမှန်ပင်။

‘ငါ... ဒီသဘောမျိုးနဲ့ ပေးခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူးဟာ စေတနာအရင်းခံနဲ့ကို ဖြစ်သွားတာ’

ကံဟော ဒါဖြင့်လည်း ပုလဲကိုလည်း အသိပေးမနေ
နဲ့ သူ့အိမ် တစ်နေ့သွားတွေ့ပြီး တောင်းပန်လိုက် ပြတ်ရော
'ငါ သူ့မျက်နှာတောင် ရင်မဆိုင်ရဲတော့ပါဘူး ဟယ်'
'ဪ... ဒါများ ငါပါလိုက်ခဲ့ပေးပါမယ် ဝိုင်းရယ်၊
နင့်ရင်ထဲ ဘာတွေဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ငါခန့်မှန်းလို့ရပါ
တယ်ဟာ'

သူမရှက်ဖို့ပင် သတိမရချင်တော့။

သူ့ချက်နှာ နှမ်းသွားတာကို ပြန်မြင်ပြီး စိတ်ထဲမှာ
မကောင်း . . .

သူမကိုယ်တိုင်က သူ့အပေါ်သနားစိတ်နှင့် ဖြစ်
သွားခဲ့ရတာပဲဖြစ်၏။

'အေးဟယ် သူ့ကိုဒီကိစ္စ ကျေနပ်အောင်ရှင်းပြမှဖြစ်
မှာ'

ဘယ်လိုသဘောမျိုးမှ ဝိုင်း မရည်ရွယ်ခဲ့ပေမယ့်
ဒုဝါရှင်းပြကာမှ သူများသိပ်ရှက်နေမလား ရင်ဖို့နေမိပါ၏။
မရည်ရွယ်ပေမယ့် ဖြစ်ခဲ့ရပြီ။

အခန်း (၆)

သူမမျက်နှာလေး မေ့ဖျောက်မရအောင် စွဲလမ်းနေ

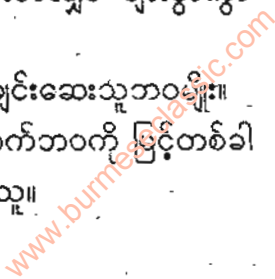
မိန်း

ဒုတိယအကြိမ်ပြန်တွေ့တော့ နေဟန်အတွက်
ပြည်နူးဝမ်းသာမှုဖြစ်ရမယ့်အစား ဝေဒနာအဖြစ် ပိုတိုးလာ
ခဲ့၏။

ဝိုင်းစုဘဝက သူ့ဘဝနှင့်နှိုင်းစာလျှင် များစွာကွာ
ခြားနေသည်။

ဝိုင်းက ရွှေလင်ပန်းနှင့် အချင်းဆေးသူဘဝမျိုး။

သူ့မှာက မောင်နှမနှစ်ယောက်ဘဝကို ဖြင့်တစ်ခါ
နိမ့်တစ်လှည့် ရင်ဆိုင်ရုန်းကန်နေရသူ။

ရင်မှာဖြစ်တည်လာတဲ့ စွဲလန်းစိတ်ကို ချိုးနှိမ်လို့
ဖျောက်ဖျက်ပစ်ရလေမလား။

ဖြစ်နိုင်မည်မဟုတ်တာသိပေမယ့် သူမဘဝက မြင့်
လွန်းသဖြင့် ရင်မောရသည်။

'ဟား... ခက်လှပါလားကွယ်'
သက်ပြင်းမောကို မှုတ်ထုတ်မိသည်။

'ကိုကို ညီမလေး သတိထားမိနေတာ ကြာပြီ
သက်ပြင်းတွေ ခဏခဏချပြီး ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ၊ ညီမ
လေးကို ပြောပြပါလား'

'ဟို... ဟို ဘာမှမဟုတ်ပါဘူးကွာ'
ညီမလုပ်သူကို သူမနှင့်ပက်သက်သမျှ ရင်ဖွင့်လိုက်
ချင်ပေမယ့် စောင့်ထိန်းနေရသည်မို့ ပြောမထွက်ခဲ့။ ခံစား
နေရတာကလည်း ရင်နှင့်မဆုံအောင်။

'ကိုကို ညာနေတာ ပုလဲသိတယ်နော်'
ပုလဲ အစ်ကိုလုပ်သူ အခြေအနေကို ကောင်း
ကောင်း အကဲဖမ်းမိသည်။

ဝိုင်းတို့နှင့် ပျော်ပွဲစားထွက်ပြီး ပြန်လာကတည်းက
အမူအယာတွေ သိသာစွာပျက်နေခဲ့တာ ပုလဲအသိဆုံး။

'ပုလဲကို မညာနဲ့ကိုကို'

မထူးတော့ ဝေဒနာသက်သာလို သက်သာငြား
နိုင်ပြောပြလိုက်မှပင်။ ပြီးတော့ ပုလဲနှင့်ဝိုင်းက အကြောင်း
သိ သူငယ်ချင်းများ။

ဝိုင်းစုရင်တွင်းစိတ်ကို ထွင်းဖောက်မသိနိုင်တောင်
သိသင့်သလောက်ကိုတော့ သူ့လိုအစိမ်းသက်သက်ထက်
စာလျှင်တော့ သိနိုင်ကောင်းမည်။

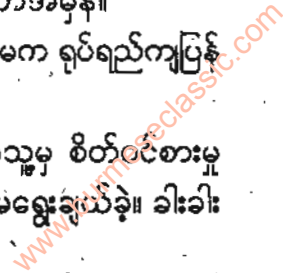
ကျန်တဲ့အချက်တွေချန်ထားလို့ ရနိုင်ပေမယ့် ကား
အဖြစ် ပိုက်ဆံပေးသွားတာကိုတော့ ပြောပြလိုက်မှပါ။

ကိုယ့်ရဲ့ခင်မင်ကျွမ်းဝင်မိတဲ့ စေတနာကို သူမက
ငွေနှံများတန်ဖိုးဖြတ်တိုင်းတာသွားတာလား၊ ဒီအတွက်
သူ့မှာ အဖြေမရနိုင်ခဲ့ချေ။

'ကိုကို ဝိုင်းစုနဲ့ မနေ့ကတွေ့တယ် ပုလဲ'
ညီမလုပ်သူ အံ့ဩသွား၏။ ထင်တော့ထင်မိသား
ပင်။ ကျောင်းမှာလည်း ယောက်ျားလေးတော်တော်များ
များက ဝိုင်းစုကို စိတ်ဝင်စားနေခဲ့ကြတာအမှန်။

ငွေကြေးနေ ပြည့်စုံကြွယ်ဝယုံမျှမက ရုပ်ရည်ကျပြန်
တော့ မှန်နေအောင်ချောမောသူ။

သို့ပေမယ့် ဝိုင်းဘက်က ဘယ်သူမှ စိတ်ဝင်စားမှု
မရှိခဲ့ရုံမက ရည်းစားသန်အဖြစ်လည်း မရွေးချယ်ခဲ့။ ခါးခါး

သီးသီး ငြင်းပယ်ခဲ့တာပင်။

ကိုကို ခံစားသွားရမှာ ပုလဲ စိုးရိမ်မိသည်။ ဝိုင်းက
မာနကြီးသည်။

ဒါပေမယ့် ကိုကိုအပေါ် ဆက်ဆံတာတော့ ပုလဲ
တို့နှင့်တန်းတူပင်။

'ဘယ်မှာတွေ့ခဲ့တာလဲ ကိုကို၊ ကိုကိုကိုရော ဖော်
ဖော်ရွေရွေရှိရဲ့လား'

မေးရင်းအကဲခတ်နေမှန်း နေဟန်သိလိုက်၏။ ဟို
က သူငွေးသမီး၊ ကိုယ်က အငှားကားသမား၊ ဘဝများစွာ
ကွာခြားလွန်းနေတာအမှန်။

မမှီတဲ့ပန်းကို ကမ်းလင့်နေမှန်းညီမဖြစ်သူ သိသွားခဲ့
ပြီလား မဆိုသာ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဖြစ်မှန်ဖွင့်ဟလိုက်ခြင်း
ဖြင့် ဝေဒနာတော့ သက်သာကောင်းရဲ့ဟု သဘောပိုက်
လျက် ဝိုင်းနှင့်ကြုံဆုံသမျှကို ဖွင့်ပြောမိခဲ့သည်ပေါ့။

'ကိုကိုက စေတနာနဲ့ပါကွာ၊ ဝိုင်းက ကားခဆိုပြီး
ငွေတွေပေးသွားတယ်လေ၊ ဒီမှာ'

နေဟန် ပိုက်ဆံအိတ်ထဲက ငွေများထုတ်ပြလိုက်
သည်။

တစ်ထောင်တန်အသစ်လေးများက သူ့အား ကျီ

စယ် နေကြသည့်နှယ်ပါ။

'ဟင်... ကိုကိုက ယူလိုက်တာပဲလား'

ပုလဲ အံ့ဩသွားပါသည်။

'ကိုကို ပြန်ပေးရဲ့သားနဲ့ အတင်းပေးသွားတာ ပုလဲ၊

ပေးပြီးအိမ်ထဲဝင်သွားတာ'

ကျေးဇူးအတင်မခံချင်လို့ ငွေနဲ့တန်ဖိုးဖြတ်သွား
တာဟု မှတ်ယူလိုက်မိသည်။

သို့ပေမယ့် အဖြစ်မှန်ကိုသိပြီး ကိုကိုခံစားနေရမှာ
လည်း မကြည့်ရက်တာမို့။

'အဟင်း... ကိုကို အထင်မှားနေတာပါ။ ဝိုင်းက
စိတ်ရင်းအရမ်းကောင်းတာ၊ ပုလဲတို့မှာ မပြည့်စုံမှန်းသိလို့

ပေးတာနေမှာပါ။ ကျောင်းမှာဆိုလည်း ပုလဲနဲ့ ငုဝါစားသမျှ
သူပေးလိုက်တာချည်းပဲ၊ စိတ်ထဲမှာ ဘာမှထားမနေနဲ့ ကိုကို'

'အေးပါကွာ ကိုကိုက တလွဲတွေ့ပြီး ရင်ထဲဒွိဟဖြစ်
နေလို့'

အစဉ်ချောအောင် ပြောလိုက်ရပေမယ့် နောက်
ဆုံးအဖြေက နေဟန်အတွက် မမှီနိုင်တဲ့ပန်းဟစ်ပွင့်ပဲ
ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

'ဟူး... မလွယ်ပါလား ဝိုင်းရယ်

www.burmeseclassic.com

သို့ပေမယ့် ဖြစ်တည်ခဲ့သော သံယောဇဉ်ဆိုတဲ့ အတွင်းစာနားက အလွယ်တကူဖြတ်နိုင်ဖို့ ခဲယဉ်းလှတယ်မို့လား။

နှလုံးသားစေတသိတ်မှ ပုံရိပ်လေးအား ထုတ်ပယ်ခြင်းငှာ အစွမ်းမရှိခဲ့ဘူးပေါ့။

ဒါပေမဲ့ သာမန်အခြေအနေမျိုးဖြင့် မဟုတ်တော့။ မြင့်တဲပန်းကို အမြင့်ရောက်မှပဲ ခူးဆွတ်ဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်မိတော့သည်။

ကောင်းသောဆုံးဖြတ်ခြင်းပါ ချစ်သူ၊ ကိုယ်ချစ်ခဲ့တာ ဖြူစင်မြင့်မြတ် တန်ဖိုးထားခဲ့လို့လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

အခန်း (၇)

တွေ့ချင်မြင်ချင်ပါသည်ဆိုမှ မတွေ့ဖြစ်ခဲ့။ ဒီနေ့နဲ့ သူ့ ဝိုင်းတို့ အိမ်ဘက်ရောက်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ကြိမ်မက ဖြစ်တိုင်ရှိခဲ့ပြီ။

'တီ . . . တီ . . . တီ'

ကားဟွန်းသံကျယ်ကျယ်ကြောင့် ဝိုင်း ပန်းခူးတို့မှ ခြံတံခါးအနီး လှမ်းခဲ့တော့ နေဟန်ကို တွေ့လိုက်ရ

ပြီးတော့ နေဟန်ကားနောက်မှာ မေမေနှင့်ဖေဖေ သူမဘယ်လိုလုပ်ရပါ။ အခက်တွေ့ရပြီ။

ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်အတူ ခြံရှေ့က သူ့ကို မျက်စိမှိတ် . . .

'ဟို... ဒီနေ့ ကျွန်မ အိမ်ကကားနဲ့ပဲ အပြင်သွား
တော့မှာရင့်၊ တက္ကစီ မစီးတော့ဘူး'

'ဟ့'

နေဟန် 'ဟ့' တစ်လုံးသာ တနိုင်၏။ သူမ ဘာလဲ
ပြောနေတာလဲ။

ကိုယ့်မှာသာ တွေ့ချင်လွန်း၍ အရဲစွန့်လာခဲ့ရတာ
ပင်။ သူမ ဆက်ဆံပုံက တစ်မျိုး။

လောကကြီးက ဘာတွေမှားယွင်းခဲ့ပြီလဲ။

'ဟဲ့... သမီး အိမ်မှာ ဒီနေ့ ကားတွေအားရဲ့သား
တက္ကစီကား ဘာလို့ဇားနေတော့မလဲ'

'ဟုတ်သားပဲ သမီး၊ ဖေဖေလည်း ဒီနေ့ ရုံးမှမသွား
တာ'

'ဖေဖေကား ယူသွားလည်း ရရဲ့သားနဲ့ တက္ကစီ
ကျတော့ စိတ်ဖြောင့်ဖြောင့်ဘယ်သွားရမလဲ'

တက္ကစီဘုတ်ထောင်ထားသော သူ့ကားနောက်မှာ
နောက်ဆုံးပေါ်ကားတစ်စီး။ အမျိုးသားကြီးနှင့် အမျိုး
သမီးကြီးပြောနေပုံအတိုင်းဆို ဝိုင်းရဲ့မိဘများပင်။

ခက်သည်က ဝိုင်း။ သူ့အား မိတ်ဆွေအပေါင်း
အသင်းသဖွယ် သတ်မှတ်ချင်ပုံမရတာ အံ့ဩစရာပါ။

နေဟန် ဒွိဟဖြစ်နေရသလို ဝိုင်းစုကိုယ်တိုင်လည်း
...နှင့်မေမေရဲ့ ရှေ့မှောက်မှာ ယောက်ျားလေး သူငယ်

...နှင့် တွေ့ဆုံကာ စကားပြောဖို့ အခက်တွေ့နေရသည်။
သူပုံစံနှင့်သာဆို မေမေတို့က ခင်မင်ကဲ့မိတ်ဆွေ

...ဖြစ် သတ်မှတ်မှာမဟုတ်။ သမီးရည်းစားလို့သာ ထင်မှာ

ဒီတော့ အကောင်းဆုံးနည်းအဖြစ် သူမဉာဏ်ကို
...သုံးရတော့သည်။

'သမီးမေ့ပြီး တက္ကစီခေါ်လိုက်မိလို့ မေမေရဲ့'
'အေးလေ ဒါဖြင့်လည်း အကျိုးအကြောင်းပြောပြီး

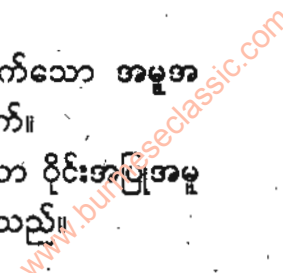
...သွတ်လိုက်ပေါ့ကွယ်'
'ဟုတ်ကဲ့... မေမေ'

ရွှေတွေညွတ်နေသော အမျိုးသမီးကြီး စကားသံ
...အထက်စီးဆန်လှသလို မျက်နှာမာထန်နေ၏။

ပြဿနာက စပြီ။
ဝိုင်းစုရဲ့ သတိပေးအချက်ပြလိုက်သော အမူအ

...အတို နေဟန်လုံးဝမှ သတိမထားမိလိုက်။

သူစိမ်းပြင်ပြင် ဆက်ဆံလိုက်သော ဝိုင်းအပြုအမူ
...သွတ်ရင်မှာ ဆစ်ကနဲ နာကျင်သွားရသည်။

စိုင်းစိုင်းမှ နောက်ထပ်ဘာစကားမှ ထွက်မလာနိုင်
ခင် တားကိုဘက်ခံဆုတ်ပြီး တရကြမ်းမောင်းထွက်ခဲ့၏။

ဒါတောင် နောက်ကပြောဆိုနေသံများက အတိုင်း
သား ကြားလိုက်ရသေး၏။

‘ဟွန်း... ကားသမားများ အငှားကား မောင်းနေ
တာတောင် စိတ်ထားက သူ့မငှားတော့ဘူးဆိုတာနဲ့ မောင်း
ထွက်သွားလိုက်တာ’

‘လာပါ မေမေရယ်၊ ဒီလူမျိုးတွေက ဒီလိုပဲ’

ဝိုင်းက မိခင်ကို ဖြေသိမ့်နေရ၏။ စိတ်ထဲမှာဖြင့်
သူ့အတွက် ဘယ်လိုမှ မကောင်းနိုင်တော့ . . .

နေဟန် ဒေါသတွေက ကားလီဗာခုံပေါ် ဖိနင်းကာ
ကျရောက်နေ၏။

မယုံကြည်နိုင်ခြင်းတွေက ရင်မှာအပြည့်။

‘လုပ်ရက်လိုက်တာ ဝိုင်းရယ်’

ဒီစကားကိုရင်ထဲမှာ အတန်တန်ပြောဖြစ်နေ၏။
ဝိုင်းအား မြတ်နိုးစွာ သံယောဇဉ်တွယ်ခဲ့မိလေသမျှ ဝိုင်းက
ရက်ရက်စက်စက်နှင့် နင်းခြေရက်ခဲ့သည်။

ဖြူစင်ဝင်းမွတ်သော အပြစ်ကင်းစင်တဲ့မျက်နှာ
လေးနှင့်ဆန့်ကျင်စွာ မူယာမာယာတွေက အံ့မခန်းတိတိ

ဟိုစဉ်အချိန်တုန်းက မသိခဲ့မဆိုခဲ့၊ သံယောဇဉ်ဆို
တာ မတွယ်ခဲ့ရင် ကောင်းမယ်ဝိုင်းရယ်။

ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ အဖြစ်တွေအတွက် ရင်ဖွင့်မိတာ
က ငုဝါကိုပါ။

သူ့အပေါ်ထားတဲ့ ဝိုင်းရဲ့သဘောထားကို ငုဝါသာ
တွင် နားလည်မည်ထင်၏။

ယောက်ျားလေးများနှင့် ကင်းနိုင်သမျှကင်းအောင်
နေခဲ့သော သူမနှင့်နေဟန်နှင့်ကျမှ ပြောင်းလဲပြီး ဆက်ဆံခဲ့
တာ ငုဝါလည်း ရိပ်မိနေတာပါ။

‘ငါတော့ ဒီတစ်ကြိမ် အတော့ကိုလွန်သွားပြီဟာ၊
သူ့အထင်လွဲသွားမှာ ကျိန်းသေမလွဲဘူး’

‘ဟဲ့ နင် သူ့ကို မျက်ရိပ်ပြပြီးမှ ပြောလိုက်တာဆို၊
သူ့သဘောပေါက်မှာပါ’

ငုဝါက ဖြေသာအောင်ပြောပေမယ့် မထူးခြားခဲ့။
ကာယကံရှင် သူမသာအသိဆုံးမဟုတ်လား။

ချိုရွှင်ချောမွတ်နေခဲ့တဲ့ သူ့မျက်နှာဟာ အဲဒီအချိန်ကတည်းက သိသိသာသာပဲ မာကြောခက်ထန်သွားခဲ့တာ ဝိုင်းဘဝလိုမှ ဖျောက်မရနိုင်အောင်ပါ။

‘ငါ့ဆန္ဒကို သူ့သေချာသဘောမပေါက်သွားလို့ သူ့ကားကို တအားမောင်းသွားတာပေါ့ဟာ၊ အေးဝေငါ့ကိုကသူ့ကို မေမေတို့ရှေ့မှာ နှိပ်ကွပ်လိုက်သလိုဖြစ်သွားခဲ့တာ’

‘အေးဟယ် နင်တို့အဖြစ်ကလဲ တွေ့တော့လဲ ထူးခြားခြားစုံတဲ့သီချင်းနဲ့ ဖြစ်လာတော့လဲ ပြဿနာဆန်းဆန်း အားနာစရာ နှစ်ခါတောင်ရှိနေပြီနော်၊ အားလျော့ပါနဲ့ဟာ ခုတစ်ခါပြန်တွေ့မှ ပြန်အတိုးချပြီး တောင်ပန်လိုက်ပေါ့’

တကယ့် မလွယ်တဲ့အလုပ်ကိုမှ ငုဝါပြော၏။
သူနှင့်ရင်ဆိုင်နိုင်ဖို့ သူ့မဘယ်လိုသတ္တိမွေးယူရမလဲကွယ်။

ပထမအကြိမ်ရော၊ ဒုတိယအကြိမ်ပါ သူ့မမှားခဲ့တော့ ကိုယ့်ကိုကိုယ်တောင် ခွင့်မလွှင့်ချင်ခဲ့။

အခန်း (၈)

ကားကို အံ့နာပြန်အပ်လိုက်ပြီဆိုတော့ သူ့မှာ အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်သွားပြီ။ စိတ်ထွေထွေနှင့် ပလက်ဖောင်းအတိုင်းလျှောက်မိခိုက်

‘တီ . . . တီ . . .’

ကားသံကို စိတ်နာပါသည်ဆိုပါမှ နောက်ဘက်မှ သွန်းသံတတီတီ ပေးနေပြန်သဖြင့် လှည့်ကြည့်မိရာ . . .

‘ဟာ မစွတာလီ ဆရာဘယ်တုန်းက ရန်ကုန်ပြန်ရောက်တာလဲ၊ စင်္ကာပူသွားနေတယ်ဆို’

‘ဟုတ်တယ် ကိုနေ ပြန်ရောက်တာ မကြာသေးဘူး၊ သာဗျာ ကားပေါ်တက်၊ ရက်စ်တော့ရင်မှာ တစ်ခုခု စားရင်း

www.burmeseclassic.com

စကားပြောကြတာပေါ့'

'အကြောင်းထူးရှိလို့လား မစ္စတာလီ'

ဘဝတစ်ဆစ်ချိုး ပြောင်းလဲသွားလိမ့်မယ်လို့ တုန်းက နည်းနည်းမှမတွေးခဲ့။

'ရှိပြီကောဗျာ၊ လာပါ ဟိုရောက်မှ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောကြတာပေါ့။ ကိုနေ့အတွက် ဝမ်းသာစရာ သတင်းစကားပဲပြောမှာပါ'

နှစ်နှစ်ကျော်ခင်မင်ခဲ့သူမို့ ငြင်းမနေတော့ မစ္စတာလီ ကားနှင့်လိုက်ခဲ့လိုက်သည်။

ကားလေးက အနီးဆုံး စားသောက်ဆိုင်ကို မော်ဝင်လာခဲ့သည်။

စားသောက်ပြီးတာနှင့် မစ္စတာလီက သူ့ဆန္ဒပြောပြတော့၏။

'ကျွန်တော် မန္တလေးမှာစက်ရုံခွဲတစ်ရုံ ဆောင်ထားတယ်ဗျာ၊ ဒီကြားထဲစင်္ကာပူမှာ အကြောင်းကပေါ်လာတော့ ကျုပ်အပြီးပြန်သွားရဦးမယ်၊ ဒီတော့ ကျုပ်စက်ရုံအုပ်ချုပ်သူမဲ့သွားပြီ၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်ရဲ့ကိုယ်စား မန္တလေးရဲ့စက်ရုံကို အုပ်ချုပ်ကြီးကြပ်ပေးဖို့ တောင်းပန်ပါရမယ်၊ ခင်ဗျားကို ယုံကြည်တယ်ဗျာ'

'ဖြစ် ဖြစ်ပါ့မလား မစ္စတာလီ၊ ကျုပ်က ဒီအထည်ချုပ်လောကမှာ ဘာမှအကျွမ်းတဝင်မရှိလှဘူးနော်'

'ဒါကအစပိုင်းမို့ပါ။ နောက်တော့အတွေ့အကြုံနားလည်ပြီးသဘောပေါက်သွားပါလိမ့်မယ်၊ ခင်ဗျားအရွယ်နဲ့ဆို အများကြီးတိုးတက်လာမှာ အမှန်ပဲ'

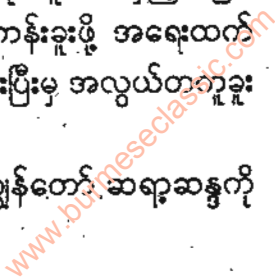
'ဖြစ်ပါ့မလားဗျာ'

နေဟန် တွေဝေနေဆဲ မစ္စတာလီကတော့ ဖြစ်ချင်တာကိုယုံကြည်စိတ်ချစွာ ပြောနေလေသည်။

'ကျုပ်ယုံကြည်တယ်ဗျာ၊ ကိုနေ ကြီးစာမူဖို့ပဲလိုတာ၊ ကျုပ်ဆန္ဒကို ဒီတစ်ခါတော့ ကြိုးစားပြီး ဖြည့်ဆည်းပေးစေချင်တယ်၊ ကျုပ်လဲ ဟိုကလိုအပ်တာ ဖြည့်ဆည်းပေးသွားပါ့မယ်ဗျာ၊ သဘောကတော့ ကျုပ်နဲ့ကိုနေ ရှယ်ယာပေါ့၊ ကျုပ်ကငွေအရင်းအနှီးစိုက်ထုတ်သလို ကိုနေက အကြံဉာဏ်နဲ့လုပ်အား စိုက်ထုတ်ပေါ့။

ဝိုင်းစုနှင့် သူ့အမေမျက်နှာကို သူတစ်လှည့်စီ မြင်နေမိသည်။ အမြင့်ကပန်းကို မမီမကန်းခူးဖို့ အရေးထက် အမြင့်ဆုံးရောက်အောင် တက်လှမ်းပြီးမှ အလွယ်တကူခူးသူလိုက်တာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။

'ကောင်းပါပြီ မစ္စတာလီ၊ ကျွန်တော် ဆရာဆန္ဒကို

အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကြိုးစားဖြည့်ဆည်းပေးသွားမယ်
ဗျာ

အိုတေ ကိုနေ ကျွပ်လည်း မပြန်ခင် ကိုနေ လုပ်
ငန်းကျွမ်းကျင်သွားအောင် ပြပေးခဲ့မှာပေါ့။ ကျေးဇူးအရမ်း
တင်တယ်ဗျာ။ ကြိုးစားမှုအတွက် ခင်ဗျားခံစားရမှာပါ။

မစ္စတာလီသည် သူ့အတွက် မဟာကယ်တင်ရှင်
ကြီးတစ်ပါးဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

အခန်း (၉)

နေ့ချင်းညချင်းဆိုသလို နေဟန့်ဘဝပြောင်းလဲခဲ့

၏။

နှလုံးသားဆန္ဒကို ခဏမေ့ပျောက်ပြီး စီးပွားရေး
လောကကိုသာ ခြေစုံပစ်ဝင်ခဲ့သည်။

မစ္စတာလီပြန်သွားပြီး တစ်နှစ်အတွင်းမှာပင်
တုမ္ဗကီနှင့် စက်ရုံကို တိုးချဲ့နိုင်ခဲ့သလို ရန်ကုန်မှာလည်း
ခိနီမားကတ်တစ်ခု ဖွင့်ထားခဲ့၏။

ကြိုးစားမှုရဲ့အောင်မြင်မှုပင်။

လိုအပ်တာမှန်သမျှ မစ္စတာလီက စက်ကုမ္ပဏီဖြည့်
ဆည်းပေးခဲ့သည်။

ညီမလေးပုလဲပင်လျှင် မန္တလေးရတနာပုံတူ
သိုလ်မှာ တိုယ်ပိုင်ကားစီးပြီး ကျောင်းတက်နေနိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်
သည်။

မန္တလေးစက်ရုံကို မန်နေဂျာနှင့်သာ လွှဲထားခဲ့ပြီး
သူကတော့ ရန်ကုန်ကိုဆင်းတဲ့အခါဆင်းပြီး မန္တလေးမှာ
နေခဲ့သည်လည်းရှိ၏။

လုပ်ငန်းအောင်မြင်တာနှင့်အမျှ နေဟန်ကုမ္ပဏီ
နာမည်ရလာ၏။

တစ်ခါတစ်ရံ နေဟန်ကိုယ်တိုင် ဒီဇိုင်းထုတ်ကာ
အထည်ပုံဆန်းတွေ တီထွင်ချုပ်စေခဲ့ပြီး မားကတ်မှာရောင်း
ချခဲ့သည်။

ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းအောင်မြင်မှုတွေနဲ့ ကြုံတွေ့နေ
တော့ ရင်ထဲကခံစားမှုတွေလဲ လျော့ပါးခဲ့ရသည်။

မထင်ထားသော တိုက်ဆိုင်မှုကြောင့် လီဆယ်ခဲ့
ရရှာသော ဝိုင်းအဖွဲ့ ရင်နှင့်အမျှ ခံစားခဲ့ရသည်။ သူ ဝိုင်း
အား နာနာကျည်းကျည်းနှင့် ခြေရာပါမက ရေပါနှောက်
သွားခဲ့၏။

သူငယ်ချင်းပုလဲတစ်ယောက်ပါ ခြေရာပျောက်လို့

သူတို့အိမ်ရောက်ပြန်တော့လဲ ပြောင်းသွားသည်တဲ့။ ဝိုင်း
ထယ်မှာရှာရလေမလဲ။ လွမ်းစိတ်ကိုဖြေသိခုံဖို့ အခက်တွေ့
ခဲ့ရပါပြီ။

ရာသီ၊ ရက်လတွေအလီလီ ပြောင်းခဲ့ပါ၏။ သို့
သော် နှလုံးသားကိုစိုးမိုးခဲ့သူ သူကတော့ အရိပ်အယောင်
အပင် မတွေ့မြင်ရပါလေတော့။ နေစိမ့်နိုင်သူ သိစေချင်
ပါသည်။

အလွမ်းတွေကို စုစည်းရင်း သူနှင့်ဆုံဆည်းခဲ့ရတဲ့
နေ့ကိုသာ ရင်ခွန်တမ်းတ လွမ်းယူရင်း အချိန်တွေကို ကုန်
စေခဲ့၏။

အချစ်ကို စတွေ့ချိန်လေးမှာပင် သေဆုံးခဲ့လေသ
လားကွယ်။

ဝိုင်းရဲ့အပြုအမူတွေကို နာကျည်းမုန်းတီးခဲ့တော့
လေသလားကွယ်။ တကယ်တော့ချစ်သူ မုန်းစေလိုတဲ့
ညှည်ရွယ်ချက်မျိုး မထားရှိခဲ့ရိုးအမှန်ပင်။

ဘယ်ဝယ်ဘယ်ဆီ ရောက်နေသူတစ်ယောက်က
တော့ သိပါလေစ။

အခန်း (၁၀)

တမင်တကာပျိုးယူထားတဲ့ သစ်ခွပန်းမီးခိုးရောင် များက ပင်ယံမှာလှပဝင့်ကြားစွာ ပွင့်နေ၏။

အဖိုးအနဂုထိုက်လွန်းသောပန်းခွံထင်၏။ လှလိုက် တာမှတကယ့်အစွမ်းကုန်။

ထိုသစ်ခွပန်းလေးတွေနဲ့အပြိုင် အလှချင်းပြိုင်နေ သူကတော့ ဝိုင်းစု။

'သစ်ခွပန်းတွေ ပွင့်နေလိုက်တာဟယ်၊ လှလိုက် တာ မနက်ဖြန်ယူသွားရင် မမမီခိုင်ကတော့ အတော်ကို သဘောကျဦးမှာ'

သူမဘာသာ တီးတိုးရေရွတ်လျက် သစ်ခွပွင့်လေး တစ်ပွင့်ကို ခူးယူပြီး ခေါင်းမှာပန်ထားလိုက်သည်။

ဝိုင်းစု ပုံစံလေးက အမူအယာမဲ့လှုပ်ရှားနေတာဖြစ် သေးမယ့် ဖြူဖွေးသော အသားအရည်နဲ့လိုက်ဖက်စွာ ပိုးဂါ ဝန်ရှည်ကြီးနှင့် သစ်ခွပန်းလေးပန်လိုက်ပုံက နွဲ့နွဲ့လှလှ။ အမှတ်တမဲ့ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကသာ မြင်တွေ့လိုက်ပါမူ ဝိုင်းစုအား ဗွီဒီယိုရုပ်ရှင်တွေများ ရိုက်နေသလားလို့ ထင် သွားကြမှာပါ။

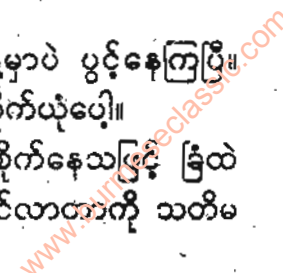
ဝိုင်းစုကတော့ အဖြူရောင်သက်သက်။ ဘာအမူ အယာဟန်ဆောင်မှုမှမပါပဲ တယုတယပျိုးယူထားတဲ့ သစ် ခွပတ်လေးတွေက အရမ်းအရေးပါနေတာ မဟုတ်လား။

ဒီခိုင်းနာ မမမီခိုင်က ကတ်တလောက်နမူနာဆွဲဖို့ ဝိုင်းစုအားယူခိုင်းခဲ့တာ။

ဒါလည်း လွယ်လွယ်နဲ့ဖြစ်လာတာမျိုးမဟုတ်။ သောကြာနေ့သင်တန်းက ပြန်လာပြီးကတည်းက အနိုင်ဘာခြံစောင့်ကြီးဦးညိုအား အဖူးတွေပျိုးထားခိုင်းရတာ သိ။

ခုတော့ သုံးရက်မြောက်နေ့မှာပဲ ပွင့်နေကြပြီ။ နောက်သင်တန်းသွားတော့ ယူသွားလိုက်ယုံပေါ့။

ဝိုင်းစု သစ်ခွများကို အာရုံစိုက်နေသဖြင့် ခြံထဲ ကြော်ညနစ်ရောင်ကားလေး မောင်းဝင်လာတာကို သတိမ

ထားမိလိုက်ချေ။

အနားမှာကပ်ပြီး ဟွန်းသံကျယ်ကျယ်ကြားလိုက် ရမှ လန့်သွား၏။

‘တီ . . . တီ’

‘အို ဘုရား’

‘ဟယ် ကောင်မစုတ် လန့်လိုက်တာဟယ်၊ နင်ဘာ လာလုပ်တာလဲ ငုဝါ’

ပြောမနာဆိုမနာ ငယ်ပေါင်းကြီးဖော်တွေဆိုတော့ ဝိုင်းစု လန့်သွားတဲ့ရင်ကို လက်ကလေးနှစ်ဘက်ယှက်တင် ရင်း ထောပနာပြုလိုက်၏။

ဝိုင်းစု လှုပ်ရှားလိုက်ဟန်လေးက ငုဝါအတွက် အတော်ပင်ကြည့်ကောင်းသော အမူအယာလေးဖြစ်သွား သလားမဆိုသာ။

‘အင်း ဝိုင်းရေ နင်ကတော့ ဒီ ဒီဇိုင်နာသင်တန်း တက်တော့မှ အမူအယာတွေပြောင်းပြီး ဗွီဒီယိုမင်းသမီး ဝိုက်ပေါက်နေပြီ’

‘မြောက်မနေနဲ့ မမ စောစောစီးစီး ကြွေးစရာ ကော်ဖီမစ်ပဲရုံမယ်၊ အစိမ်းစားမယ်ဆိုရင်တော့ မေမေ့ရေခဲ သေတ္တာထဲမှာ ကြက်ရေခဲရိုက်တော့ ရနိုင်ကောင်းပဲ’

‘ကဲ ဆို ထွေထွေထူးထူး ငါ့ဆီလာရတဲ့အကြောင်း

‘ဒီနေ့ ဆန်းဒေးလေဟာ နင့်အိမ်မှာ ဟောလီးဒေး ဝိုင်းပမလို့ ဆေးရုံမှာ ဆေးနဲ့တွေလူနာတွေနဲ့ ငြီးငွေ့လှပြီ

‘အံ့မယ် ခုမှငြီးမနေနဲ့ နင်ဝါသနာပါတဲ့ လိုင်းကိုဖွဲ့ တာဆို၊ ဒုတော့ ဘယ်နွယ်ရုံစ’

‘ဟိုတု . . . တော့ ငါနဲ့အန်တီလေးတို့ တားတာ ထင်မရဘဲနဲ့’

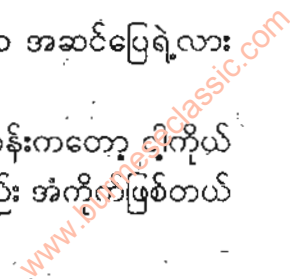
ငုဝါကကျောင်းပြီးတော့ ဝါသနာပါသည့် ဘာဆို ကို ချစ်မသင်တန်း တက်ပြီး အလုပ်ဝင်လုပ်နေဇ်

ပြည့်စုံသောမိဘအသိုင်းအဝိုင်းက ဆင်းငံ့က်လာ သမယ့် သူ့ဝါသနာက ဝိုင်းစုတို့ပင် သြချယူရတဲ့အထိ

‘ကဲလာ ဒါဖြင့် ငါ့အခန်းမှာ အေးဖေးဆေးဆေး သေယူလိုက်’

‘နင်ရော ဒီဇိုင်းနာသင်တန်းမှာ အဆင်ပြေရဲ့လား

‘အင်း . . . ပြေဟယ် ဒီသင်တန်းကတော့ ငါ့ကိုယ် ခြိတ်လည်းဂင်စားတယ်၊ ငါနဲ့လည်း အံ့ကိုက်ဖြစ်တယ်

နဲ့တူပါတယ် ငါထွင်တဲ့အဆင်ဆန်း ဒီခိုင်းလေးတွေထဲ
မှ ဒီလကုန် ဖက်ရှင်ပြပွဲမှာ ရှိုးပြပြီးရင် နိုင်ငံခြားပို့တော့
အိမ်ထဲလှမ်းဝင်ရင်း ဝိုင်းစုပြောတော့ ငှုဝါက
ပေါင်းအသင်းကောင်းပီသစွာ အားပေး၏။

‘ငါတော့ ခါတိုင်းနင်တက်နေတဲ့ စကားပြန်
ကွန်ပျူတာတို့၊ အလှူဖန်တီးရှင်တို့ထက်စာရင်တော့
ဝတ်အစားဒီခိုင်းနာသင်တန်းနဲ့ ပိုလိုက်ဖက်တယ် လို့
တယ်’

‘အောင်မလေး ငှုဝါ၊ ဝိုင်းစုကိုများ သွားမြောက်
နေပြန်ပြီ၊ ဒီသင်တန်းလည်း ဘယ်နှစ်ရက်ခံမှာလဲ
ကြည့်ရသေးတာပေါ့’

အိမ်အပေါ်ထပ်ရောက်ကာနီးဧည့်ခန်းမှ မေး
ကားကြောင့် ဝိုင်းစုမျက်နှာလေး စူပုပ်သွားရ၏။

‘ဟွန်း မေမေကလဲ ကြည့်ထား သမီး ဒီ ဒီခိုင်း
အလုပ်နဲ့ကို အောင်မြင်တဲ့လုပ်ငန်းရှင်လုပ်ပြမှာ’

‘အေးပါကွယ် ဖြစ်ရင်တော့လည်း ကောင်
ပေါ့၊ မေမေကသင်တန်းဗန်းပြပြီး သမီးဝေလေလေ
စိုးလို့ပြောနေရတာ’

‘မေမေရယ် ဝေးပါသေးတယ်၊ သမီးစိတ်ဝင်စား

အလုပ်ကိုဘယ်လောက်ထိ အလေးထားတာ မေမေသိပါ
ဇာယ်၊ ဟုတ်တယ်နော် ငှုဝါ’

‘ဒီတစ်ခါတော့ ကျိန်းသေနိုင်ပါတယ် အန်တီမြင့်
နဲ့ ဝိုင်းအများကြီးပြောင်းလဲနေပြီ’

မေမေက ငှုဝါကပါထောက်ခံပြောပေးနေသဖြင့်
ဘာမှမပြောသာတော့။ ဖေဖေကတော့ ပြုံးကြည့်နေ၏။

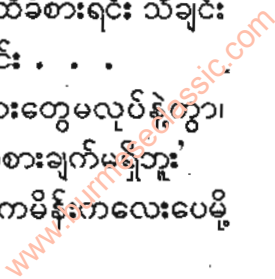
‘လာ ငှုဝါ မေမေနဲ့ရှင်းနေရတာနဲ့ ဒီနေ့အနားယူ
သော် နင့်အစီအစဉ်ပျက်သွားဦးမယ်၊ ငါ့ကို ဂီတာတီးပြဟာ’

‘အိုကေလေ ဖြစ်တယ်’
ငှုဝါရောဝိုင်းစုပါ ဒီတစ်ခုတော့ ခံစားချက်ဝါသနာ

ချင်းတူညီကြသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး ဂီတာကို ကျွမ်းကျင်
စွာတီးခတ်တတ်သလို သီချင်းများကိုလဲ အပြင်းရော ဖီးလ်
သီချင်းများပါ နှစ်ခြိုက်တတ်ကြသည်။

‘အလင်းရောင် . . . သန်းခေါင်ယံညနက်ထ’
ငှုဝါက ဂစ်တာကြိုးများကို တို့ထိခံစားရင်း သီချင်း
ထီးပါဟစ်တော့ ဝိုင်းစုလက်ကာတားရင်း . . .

‘ဟိုးထား ဆရာမ အပြင်းစားတွေမလုပ်နဲ့ကွာ၊
ထြက်တော့ကြိုက်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ခံစားချက်မရှိဘူး’
သူမသည်လဲ မိန်းကလေးထဲကမိန်းကလေးပေမို့

ပြင်းလှတဲ့သီချင်းမျိုးတော့ ဘယ်လိုမှမခံစားကတ်ချေ။ ငါ့
ကကျောရော စာသားပါပြောင်းလိုက်ရင်း . . .

'တယ်ဆိုတဲ့စာပါလား ဝိုင်း၊ ဧကန္တတော့ ခံစားချင်
လေးများရှိနေပြီနဲ့တူတယ်'

'အဝေးဆုံးပဲ ငုဝါ၊ ဝိုင်းစုတို့က မေမေ့နို့နဲ့တော့
မစင်သေးဘူး'

ပြောသာပြောလိုက်ရ၏။ သူ့မစိတ်ထဲခပ်တည့်
တည့်မျက်နှာပေါက်တစ်ခုက ထင်းကနဲ။

'ပြောတော့ပြောတာပဲ ဝိုင်း၊ ပြီးတော့မှ ပလိင်း
ကောက်နေရမယ်နော် အဟီး'

'လုပ်မနေနဲ့ နင်ပြောတဲ့အထဲမှာ ဝိုင်းစုမပါဘူး
ဝိုင်းစုကို အထင်ကြီးတန်ဖိုးထားမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ကလူပြည်မှာ
မွေးဦးမှာတောင်မဟုတ်ဘူး၊ တော်ပြီကွာ တန်ဘိုးရှိတဲ့
ချိန်တွေကို ဖြုန်းမနေနဲ့ တစ်ပုဒ်လောက်'

ချထားတဲ့ဂီတာကို ငုဝါအားထိုးပေးရင်း ဝိုင်းစု
တောင်းဆိုတော့ ငုဝါကြိုးညှိပြီး ဇွေးချမ်းမေသီချင်းတို့
ဟစ်ကြွေးလေသောအခါ . . .

'အမှတ်တမဲ့တွေ့လိုက်ယုံနဲ့ပဲ ဒီရင်မှာစွဲသွားပြီ
သီချင်းစာသားလေး စလိုက်တာနှင့်ပဲ နောက်လာ

အနား

စာသားလေးတွေ မေ့မော့သွားတဲ့အထိ ဝိုင်းစု အတွေး
အတွက်တစ်မြန်နေ့က အဖြစ်ဆိုသို့ . . .

ဟုတ်တော့ဟုတ်၏။ မထင်မှတ်ထားပဲ ဆုံတွေ့
အိမ်ပေမယ့် သူ့ကိုဘာကြောင့်များ အမှတ်တရရှိနေတာ

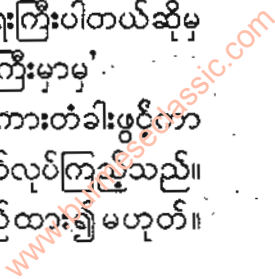
အထူးသဖြင့် သူမလို ဂုဏ်ရောနောပါ စွဲမက်ဖွယ်
ဘာဝန်းတဲ့သူမကို သူ ဆိုသည့်လူကမှ မရွတ်မိနိုင်စွာ၊ အလို
မရှိနိုင်စွာ၊ အထင်သေးစွာဆိုတဲ့ မနှစ်မိ့ခြင်းတွေ ပေါင်းစု
တာက ပိုပြီးမှ သူမဆိုတဲ့ ဝိုင်းစုအတွက် အမှတ်တရ
နေခဲ့ခြင်းပါ။

အဲဒီနေ့က သင်တန်းသွားဖို့ စိတ်စောနေခဲ့သော
သူမမောင်းနေသော နီဆန်ဆလွန်းကားမှာ ရွှေဂုံတိုင်
ထွန်းငါးထပ်ကြီးအနားအရောက် . . .

'ဝေါ ဘရောင်း ဂက် . . . ဂက်'

'ဟယ် ဒီနေ့ လက်ချာတွေ အရေးကြီးပါတယ်ဆိုမှ
အဲဒါ လုပ်ပြီ ဒုက္ခပဲ လမ်းလယ်ခေါင်ကြီးမှာမှ'

ဝိုင်းစု မကျေမနပ်ရေရွတ်ရင်း ကားတံခါးဖွင့်တာ
အထိလိုက်ပြီး စက်ဖုံးဖွင့်ကာ ဟိုနှိုက်ဒီနှိုက်လုပ်ကြည့်သည်။
ကားစက်အကြောင်း နားလည်ထား၍ မဟုတ်။

ဖေဖေရော အိမ်ကဒရိုင်ဘာဦးညှိပါ ကားပျက်ပြီဆိုတာနှင့် စက်အဖုံးဖွင့်ကာ ဟိုကြည့်ဒီစမ်း လုပ်ကြတာ သူမ မြင်တွေ့ဖူးတာကြောင့် ခုလည်း ဤသို့စူးစမ်းမိတာပဲဖြစ်သည်။

'ဟူး ကာဗရိုက်တာ၊ ဆီ၊ ဘက္ကရီ အားလုံးအကောင်းပါ။ ဒါနဲ့ ဘာဖြစ်ရတာလဲ'

ကားထဲဝင်ပြီး စက်ပြန်နှိုးကြည့်တော့လဲ ချက်ချင်း ပြန်ပြန်ရပ်သွားသည်။

ဝပ်ရှော့ဘာညာမနီးသော လမ်းလယ်ခေါင်မှာမှ ပျက်နေခြင်းမို့ ဟိုလူကြည့် ဒီလူကြည့်နှင့်။ ထောပနာပြုသွားသောကားတွေကလဲ မနည်း။

'ဟေ့ နှိုးမရရင် မီးသာရှို့လိုက်ဟေ့'

သူတို့ပြောသလို ဝိုင်းစု သူမရဲ့ကားအား မီးသာရှို့လိုက်ချင်တော့သည်။

ဒီနေ့မှ စကတ်ဂါဝန်ဖားဖား ရွေးဝတ်လာခဲ့တာကြောင့် ကားခေါင်းပြေးလိုက် အထဲဝင်လာနှိုးလိုက်နှင့် နှိုးရုံဖားယားနိုင်လှတာ သူမကိုသူမလဲ သတိထားမိနေ၏။ ပြီးတော့ ကားအသွားအလာများတဲ့ ရုံးချိန်ဖြစ်သလို လမ်းမအလယ်ကြီးမှာ ပုံမပျက်တောင်မှ ကပိုကရီဖြစ်နေမှာ အသေအချာပါ။

တစ်ခါမှ ဤသို့ဆိုးဆိုးဝါးဝါး မပျက်ဖူးတာရော၊ ကြည့်တာကို ရှက်တာရောကြောင့် ဝိုင်းစုရဲ့နားထပ်မှာ ချွေးပင်စို့ရတဲ့အဖြစ်။

လုံးဝနှိုးလို့မရတဲ့အဆုံး ဝပ်ရှော့ဆရာခေါ်ဖို့ ဟိုဟိုညီသည်ကြည့်ရတော့သည်။

ဟန်းဖုန်းနဲ့အိမ်ကို အကြောင်းကြားပြီးပြောရအောင်ကလဲ ဒရိုင်ဘာမခေါ်ချင်သော သူမအား မေမေက ခြစ်တင်ပေလိမ့်ဦးမည်။

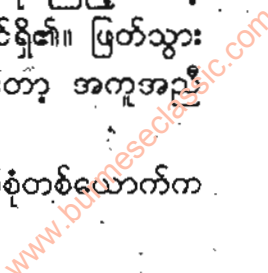
အနီးအနားဝပ်ရှော့ဆိုတာကလဲ ရွှေဂုံတိုင်ကို ဆတ်အောင်သွားမှ ဒီဘက်ဆိုလဲ မီးပွိုင့်ကျော်မှရှိမှာ။

ဝိုင်းစု ကားစက်ဖုံးနားမှာ လက်ကလေးထောက် ခင်းချလိုက်မိသည်။

'ဟား ခက်တော့ခက်ပြီ သင်တန်းလည်းနောက်သူမက ဝါဘယ်သူ့ကို အကူအညီတောင်းရမလဲ'

ဝိဟစိတ်ဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဟိုဒီကြည့်မိတော့ သောသည်လေးတစ်ယောက်သာလျှင်ရှိ၏။ ဖြတ်သွားတတ်လာများရှိပေမယ့် အလွယ်စာကူတော့ အကူအညီမရှိနိုင်။

ဒီအချိန်လေးမှာပဲ သူမအားတစ်စုံတစ်ယောက်က

စူးစိုက်ကြည့်နေသလို ခံစားရသဖြင့် လှည့်ကြည့်မိရာ
'ဟင်'

ဖက်ရှင်ရှောင်တစ်ခုထဲမှ လူရွယ်တစ်ယောက်
ဝိုင်းစုအား စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ကာ အကဲခတ်နေပုံ။

ကြည့်ရသည်မှာ မျက်နှာကြောက အလိုမကျ
က အထင်းသား . . .

အလိုမကျရအောင် သူ့ဆိုင်ရှေ့ပိတ်ပြီး ဝိုင်းစုက
က ပျက်နေတာမဟုတ်။ သူက ဘာလို့အလိုမကျဖြစ်နေ
တာလဲ။

အနေသာကြီးပါ။

တစ်လောကလုံး သူ့လုပ်စာစားနေတဲ့ပုံ၊ ရုပ်ကို
ဝိုင်းစု ခပ်စူးစူးလေးပြန်ကြည့်မိလိုက်၏။

မိန်းကလေးတစ်ယောက် လမ်းလယ်မှာဒုတိယ
ရောက်နေတာကို မကူညီတဲ့အပြင် ဘာသဘောနဲ့ ဘုကြည့်
ကြည့်နေပါလိမ့်။

သူမကိုများ သိနေလို့လား။

သူ့မျက်နှာပေါက်မျိုးအား မြင်ဖူးသလိုရှိခဲ့ပေမယ့်
ဟိုတစ်ယောက်က ဒီလိုချမ်းချမ်းသာသာမျိုးမဟုတ်။ ဒီ
ကတော့ ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး အထက်တန်းတကျရှိလှ သည်

သူ့မျက်လုံးများကသာ သူ့မအား အလိုမကျဟန်
နှင့် အကျည်းတန်နေတော့တာပါ။

တဒင်္ဂလှမ်းအကြည့် မျက်လုံးချင်းဆုံခိုက် ဝိုင်းစုက
သည်း လိုအပ်တာထက်ပင် မျက်နှာချောချောလေးအား
တင်းထားလိုက်တော့၏။

'ဟွန်း . . . ဘယ်လိုလူစားလဲဟ၊ ရှုတည်တည်နဲ့'

ဝိုင်းစု မျက်နှာလွှဲပြီး ကားထဲသာနှိုက်နေလိုက်၏။

သူမမှာလည်း အထက်တန်းစား ပြည့်စုံသူပီပီ မာနနှင့်ပဲ
လေ။

ဘယ်သူ့ကိုမှ ကူပါကယ်ပါ ဘာညာလုပ်နေစရာ
မလို။ ဒီကားပျက်ကို ဒီအတိုင်းထားခဲ့ဦးတော့။ ဖေဖေရော
မေမေပါ ဝိုင်းစုအား ထွေထွေထူးထူးဆူနေမှာ မဟုတ်ပါ။

စက်ပြန်နိုးကြည့်သည်။

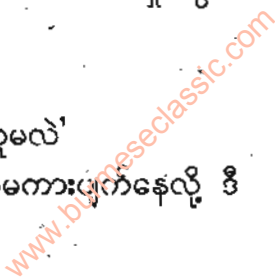
ဘာမှမထူး။

ဝိုင်းစုလက်လျှော့ပြီး ပလက်ဖောင်းဘေးရှိ ကွမ်း
သာဆိုင်လေးသို့ ထွက်ခဲ့ကာ . . .

'ဟိတ် . . . ချာတိတ်'

'ဗျာ . . . အစ်မလေး ဘာယူမလဲ'

'ဟေ့အေး ဘာမှမယူဘူး၊ မမကားပျက်နေလို့ ဒီ

အနီးအနားက ဝပ်ရှော့ဆရာတစ်ယောက်လောက် သွား
ခေါ်ပေးပါလားကွာ၊ ရော့ . . . မင်းဖို့ မုန့်ဖို့'

'ဟုတ်ကဲ့ အစ်မလေး၊ ခဏစောင့် ခုပဲသွားခေါ်ပေး
မယ်'

ငါးရာတန်တစ်ရွက်အစွမ်းနှင့် ကောင်လေးက
ကားပြင်ဆရာကိုခေါ်ပြီး ချက်ချင်းပြန်ရောက်လာ၏။
ကားပြင်သူနှင့်တွေ့လိုက်တော့လည်း ဘာရယ်မဟုတ်၊
ကားက ချက်ချင်းသူမဟုတ်တဲ့အတိုင်းပါ။

'ဝူး . . . ဝူး ဘရော့ . . . ဝူး'

'ရပြီ ညီမလေး၊ မောင်းကြည့်'

'ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပါပဲရှင်'

ကျသင့်ငွေရှင်းပေးပြီး ဝိုင်းစု ကားကိုတရကြမ်း
မောင်းထွက်ရင်း မတ်ရှေ့မှလူအား ဝေ့ဝဲကြည့်မိတော့
သူမကို ရှုတည်တည်နဲ့လက်ပိုက်ပြီး ကြည့်နေဆဲပါ။

'တောက်'

ဝိုင်းဒေါသတွေက ကားလီဗာခုံပြားလေးပေါ် စုပြုံ
ရောက်ရှိသွား၏။ ထိုနေ့က သင်တန်းရောက်ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့်
ခပ်တည်တည်ရုပ်နှင့် ဒီလူ့အကြောင်း ဘာမဆိုင်ညာမဆိုင်
တွေးနေမိခဲ့သည်။

ပက်သက်ဆက်နွယ်ခဲ့ဖူးခြင်းမရှိခဲ့ပါဘဲ ဘာဖြစ်လို့
သတိတရဖြစ်နေမိပါလိမ့်။ ဝိုင်းစု ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်
လည်း နားမလည်နိုင်။

ဒီလူ့ကြည့်ရတာ လုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်နိုင်
အယုံ မာနကထောင်လွှားလိုက်မယ့်ပုံ။

တကယ်ဆို မိန်းကလေးတစ်ယောက် အတိဒုက္ခ
ရောက်နေချိန်မှာ ဘာလို့များ ပျက်ရည်ပြုမသိကျိုးကျွံပြု
နေရက်ပါလိမ့်။ လူ့အတ္ထု၊ လူ့ဝတ္တရတစ်ယောက်ပဲဖြစ်မယ်ဟု
သူမ မှတ်ချက်ချမိသည်။

အခန်း(၁၁)

'ဟဲ့... ဝိုင်း၊ မှန်ရှေ့မှာထိုင်ပြီး မဲ့လိုက် ရှုံ့လိုက် တည်လိုက်နဲ့၊ ဘာလဲ ရှိုးပွဲတွေလိုက်ပြီး မော်ဒယ်လ်ဂဲလ်တွေ အားကျနေပြီလား'

လူမိသွားခြင်းမို့ ဝိုင်း ရှက်ရယ်ရယ်ရင်း...
'ဟုတ်ပါတဲ့ဟယ်၊ ငါ အေးချမ်းမေသီချင်းထဲ ဈာန်ဝင်သွားလို့ အမှတ်တမဲ့ တွေ့လိုက်ရုံနဲ့ ရင်မှာ အမြင်တိုကတ်သွားတာ'

'ဘာရယ်... ဘယ်သူလဲဟ'
ငုဝါ ပျာပျာသလဲမေးတော့ ဝိုင်း ဘာဖြေရမည် မသိ၊ တစ်ကြိမ်ဆုံမိတာနှင့် အမှတ်ရနေမိတာ ဝိုင်းတို့လို မိန်းမသားတွေအတွက် သင့်တော်ပါမတဲ့လား။

'တစ်ယောက်ပါဟယ်၊ ရှုတည်တည်နဲ့ မုန်းဖို့ကို ကောင်းတယ်'

'အံ့မယ်... ငါ့ကိုလျှို့တာလား မိဝိုင်း'
ငုဝါက မယုံ။ တကယ်လည်း ဒီလူနဲ့ဝိုင်းက ဘာဆိုတာမှ မပတ်သက်တာမို့ . . .

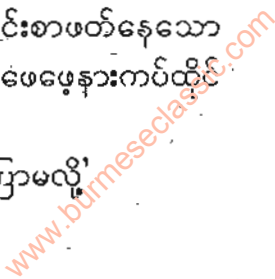
'အလကား လူကြောင်နေမှာပါကွာ၊ ငါ့ကိုဘုကြည့်ပြီး အကြောကိုမတည့်လို့ ဒေါကန်နေတာ၊ ဒါနဲ့ ငုဝါနည်းနဲ့ဦးနော် ဖေဖေကို ငါပြောစရာရှိလို့ဟ'

'အေး... သွားလေ'
'ဝိုင်းညှို့ခန်းဆီ ထွက်ခဲ့၏။

အကြောင်းကတော့ လမ်းမအလယ်မှာ အရှက်ခွဲခဲ့တဲ့တားကို ဝိုင်းဆက်ပြီး မစီးချင်တော့။ ဖေဖေကုမ္ပဏီသွားတဲ့တားကိုလည်း ယူမသုံးချင်။ မေမေ ဈေးဝယ်ထွက်တဲ့တားကျတော့လည်း ပါပလေကာ ဒိတ်အောက်ကြီးမို့ ကားတစ်စီးချိန်းခိုင်းဖို့ပါ။

ညှို့ခန်းရောက်တာနှင့် သတင်းစာဖတ်နေသော အဖေ့လက်မောင် နို့ ဖက်တွယ်ကာ ဖေဖေနားကပ်ထိုင်ထိုင်တက်၏။

'ဖေဖေ... ဖေဖေကို သမီးပြောမလို့'

ဒါက ဝိုင်းစုပူဆာချင်ပြီဆို ပြုလုပ်တတ်သေး
ငယ်ငယ်တည်းက အကျင့်ဆိုတာ ဦးလွန်းမောင်ကလည်း
သိနေပြီးသားမို့။

‘ဘာလဲသမီး မုန့်ဖိုးပြတ်ပြန်ပြီလား၊ ဘာအထည်
ဆန်းတွေ တွေ့ပြန်ပြီလဲ’

‘အဟွန်း... ကိုသမီးက သင်တန်းကောင်းတစ်
ထပ်ပြောင်းချင်ပြီ နေမှာပေါ့ရှင့်’

ဖေဖေစကားအဆုံး ရတနာများအား ဈေးသန့်
နေရာမှ မေမေပြောတော့ ဝိုင်း လက်ကာပြလျက် ...

‘ဘာသင်တန်းမှ သမီးဆက်မပြောင်းတော့ပါဘူး
မေမေရဲ့၊ အခုတက်နေတဲ့ အဝတ်အစား ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်း
သင်တန်းက သမီးတစ်ဘဝစာအတွက်ပဲ။ မကြာခင် ဒီဇိုင်း
နာကောင်းတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဖေဖေမေမေတို့ကို ဝင်
ရှာပေးတော့မှာ’

ရည်ရွယ်ချက်ကို ပြောပြမိတော့ မေမေပြုံး
စောင့်ကြည့်ရသေးတာပေါ့လေ သမီးရယ်ဆိုတဲ့ အပြုံး
ပါ။

ဖေဖေကသာ အလိုလိုက်တတ်သူပီပီ။
‘ဒီစကားကြားရတာနဲ့တင် ဖေဖေတို့ဝမ်းသာလှ

ပြီကွယ်၊ ဒါဖြင့် သမီးက ဘာပြောချင်လို့လဲ’
‘ဟိုလေ သမီးကားကို ကားအသစ်တစ်စီးနဲ့ ချိန်း
ပေးပါလား ဖေဖေနော်’

ဝိုင်း အားကိုးတကြီးပြောတော့ ဖေဖေအံ့ဩသွား
လျက်

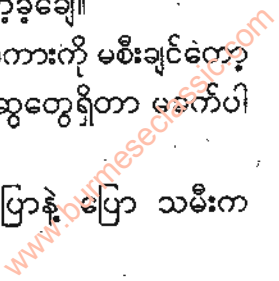
‘ဟင်... သမီးကားက နီဆန်(၃/က)လေ
ဘာဖြစ်လို့လဲသမီး၊ ဝယ်ထားတာတောင် မကြာသေးတဲ့
ဘာ’

‘ဟုတ်သားပဲ သမီး၊ ကားတစ်စီးချိန်းတယ်ဆိုတာ
တိုယ်လိုချင်တဲ့ကားအတွက် ငွေသိန်းဂဏန်းအလိုက်ပေး
ရတာသမီး’

‘ငွေမလိုက်လို့က ကားစုတ်ပဲပြန်ရမှာ’
စီးပွားရေးသမားမေမေက ဝင်ပြောတော့ ဝိုင်းမျက်
နှာလေး ရှုံ့မဲ့သွားရ၏။

သို့သော် ဆန္ဒကဖြင့် မလျော့ခဲ့ချေ။
‘ဟင့်အင်း မေမေရာ၊ သမီး ဒီကားကို မစီးချင်တော့
လို့ပါ။ ဖေဖေမှာက ကားပွဲစားမိတ်ဆွေတွေရှိတာ မခက်ပါ
ဘူး နော် ဖေဖေ... နော်လို့’

‘ကဲ... ကဲ မမြင့်၊ မင်းမပြောနဲ့ ပြော သမီးက

၈၀

မင်းအနားမှာနေပါရအောင်

အိမ်ပြန်ဖို့

ဘယ်လို ကားမျိုးလိုချင်လို့လဲ'

'မက်ခဲတူးလောက်ဆို ဖြစ်ကယ် ဖေဖေ'

'အေး... အေး ရမယ်ကွာ ဟုတ်လား'

'ဟား... ဖေဖေကိုဒါကြောင့်ချစ်တာ'

ဝိုင်းနှင့်ဦးလွန်းမောင်အား ဒေါ်မြင့်ခိုင် ခပ်သိုးသိုး

ကြည့်ကာ . . .

'ဟွန်း... ရှင်ကြပ်ကြပ်အလိုလိုက်၊ ရှင်ကြောင့် ခက်တယ်၊ ဝိုင်းစုနေော် သမီး ကလေးမဟုတ်တော့ဘူး၊ တစ်လတစ်လ ပေးလိုက်ရတဲ့ သင်တန်းကြေး၊ ယူ မတက် ချင်တဲ့ သင်တန်းကိုမရှိတော့ဘူး'

'အာ... မေမေကလည်း ပထမသင်တန်းတွေ တက်တာက သမီးလေ့လာနေတဲ့အဆင့် တက်ထားသင့် တယ်ထင်လို့ ဒီသင်တန်းကတော့ သမီးကဝတစ်သက်တာ ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ ကြီးပွားအောင်လုပ်မို့ သင်တန်းပါ မေမေရဲ့'

'ကဲပါကွာ သွား... သွား ဖေဖေ ကားချိန်းပေး မယ် ဟုတ်လား၊ သမီးကျေနပ်တော့'

ဦးလွန်းမောင် စကားနည်းရန်ဆဲ ပအောနှင့်သမီးကို ခွဲထုတ်လိုက်၏။

ဝိုင်းပျော်ရွှင်စွာ အိမ်ပေါ်ပြန်တက်ခဲ့သည်။ မေမေ ချစ်ခင်ကသာပြောဝေမယ့် ဝိုက်ဆံထုတ်ပေးမှာတော့ ဝိုင်း သဒင်မေးနေစရာမလိုချေ။

အခန်း (၁၂)

ဖေဖေဝယ်ပေးသော မက်ခ်တူး အဖြူရောင်က
လေးကို ကြည့်ပြီး ဝိုင်းစုအကျေနပ်ကြီးကျေနပ်နေမိသည်။

ကားပုံစံကြည့်ယုံနှင့် တန်ဖိုးကိုလည်း ချက်ချင်း
မှန်းနိုင်လောက်အောင် အိစက်ညက်ညောနေသလို။

အထင်သေးမှုတွေနဲ့ ကြည့်တဲ့ အဲဒီလူဆိုင်ရောက်
ရောက်မှ ဒလကြမ်းဖြတ်မောင်းပြလိုက်မယ်ဟု ကြိမ်းတံ
တဲ့အထိ။

ကိုယ့်ကို ဘာသဘောနဲ့ဒီလိုအကြည့်မျိုးနဲ့ ကြည့်
နေခဲ့ရတာလဲ။

အငုံ့ခံမဟုတ်တဲ့ မာနစိတ်က တင်းထလာ၏။

အားလုံးလည်းပြင်ဆင်ပြီးသွားပြီမို့ မမမိခိုင်မှာတဲ့
သစ်ခွခက်တွေကို ကားခေါင်းဘေးခုံမှာတင်ပြီး ကားကို
ဆောင်းထွက်ခဲ့သည်။

ကားသစ်လေးမို့ထင်။ စိတ်ထဲမှာ မြောက်နေခဲ့၏။
ပါရမီလမ်းမှ ကမ္ဘာအေးလမ်းအတိုင်း မောင်းလာခဲ့
၏။ တားလေးက ဝိုင်းစုရဲ့မောင်းနှင်မှုအောက်မှာ အလိုက်
သင့်ပြေးလွှားနေသည်။

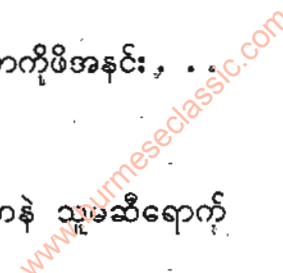
ဖေဖေအား စိတ်ထဲမှကျိတ်ပြီးကျေးဇူးတင်မိသည်။
ဝိုင်းစုအတွက် ဖေဖေဟာ လိုတရကုက္ကသယရွှေ
ဘောင်ကြီးတစ်ခုပါပဲ။

ရွှေဂုံတိုင်မီးပွိုင့်က လွတ်ပြီဆိုတာနှင့် တာမေ့သွား
တာငါးထပ်ကြီးဘက် သူမချိုးကွေ့လိုက်ပါသည်။

ရွှေ့ဆို ဟိုလူ့ဝှာရဲ့ မားကတ်ရှေ့ရောက်တော့
သည်။ ခပ်ကြမ်းကြမ်းဖြတ်မောင်းလိုက်မယ်။ ဒီလူကောရို
နေပါ့မလား။

ကလပ်နင်းဂီယာချိန်းကာ လီဗာကိုဖိအနင်း၊ . . .
'ဒိုင်း'

'ဟိုက်. . . ဘုရားရေ သွားပြီ'
အံ့ဩအံ့အားသင့်မှုက ဒိုင်းကနဲ့ သူမဆီရောက်

လာ၏။ အသေအချာ အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်အောင် ဖန်တီးလျှင်တောင် ယခုလိုကွက်တိဖြစ်ချင်မှဖြစ်ပေမည်။

ယခုမူ ဝိုင်းစု ကားက ဘီးပေါက်ပြီး ဟိုတစ်နေ့ နေရာလေးမှာပဲ ရပ်တန့်သွားခဲ့ပါပြီ။

'ဟွန်း... သွားပြီ ဘီးပေါက်ပြီဆို ငါအလုပ်ရွှေ့တော့မှာပဲ။ ဒီလိုမှန်းသိ ဦးညိုကြီးခေါ်လာပါတယ် ငါ့နဲ့ နော်'

စိတ်ပျက်လက်ပျက် ညည်းညူကာ ကားတံခါးပြီး ဆင်းကြည့်တော့ ဘီးက ပုလင်းကွဲစကို နင်းမိပြီး သုံးတော့ချေ။ ဘီးသစ်လဲရတော့မည်။

ဘီးအပိုအသင့်ပါလို့ တော်သေးပေမယ့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက် ဒါဟာ မဟာစွန့်စားခန်းပေါ့။

လမ်းလယ်ကောင်မှာ ဂျိုင်ထောက်ဟယ်၊ ဘီးဖြူဟယ်နဲ့ တကယ်ပြဿနာပင်။

မလုပ်လို့ကလည်း မဖြစ်ချေ။

ဒီလိုနှင့် စိတ်ပျက်စွာ ဘီးကိုကြည့်နေရာမှ အပိုနှင့် လဲဖို့စီစဉ်ရတော့၏။

အခန်း (၁၃)

ဒါဟာ တမင်စီစဉ်ပြီး အချက်ကျကျလုပ်တာ ဆိုနဲ့သေနေပါပြီ။

နေဟန်တို့က ဒီလိုအိုက်တင်တွေ အချိုးပေးတွေ နီတ်မဝင်ဝင်စားအောင် အမျိုးမျိုးသရုပ်ပြ ဂုဏ်ပကာသနတွေနဲ့ မြူစွယ်တာမျိုးလောက် နေဟန် မုန်းတာမရှိချေ။

မိန်းကလေးဆိုတာ ဣန္ဒြေသိက္ခာနဲ့ မိန်းကလေးပီသတာမျိုးပဲ ဖြစ်စေချင်သည်။

မလွဲသာလို့ မားကတ်ဖွင့်ပြီး စီးပွားရှာနေပေမယ့် ဆန်ပန်အမူအယာများလွန်းသူကိုတော့ သူ့ရွံ့မိသလိုပါ။ သူလည်း ကောင်မလေးတစ်ယောက် နေဟန်ထက်တော့ ငယ်မည်ထင်သည်။

ဟိုတစ်နေ့က ကားပျက်ချင်ဟန်ဆောင်လျက် သူ့ဆိုင်ရဲ့ရှေ့ကားလမ်းမကြီးအလယ်မှာ ဟန်ပန်အမူအယာတွေမခွဲတရို့အမျိုးမျိုးလုပ်ပြကာ အိုင်တင်တွေပေးပဲများနေခဲ့၏။

ဟောဒီနေ့လည်းကြည့် ဝတ်ထားတော့ ခေတ်ပေါ်ဖဲသားထမီစတတ်တွေဘာတွေနှင့်၊ ပြီးတော့ ဟန်လုပ်ပြီး ကားဘီးပေါက်ကို လဲဖို့ ကြိုးစားနေသည်။

ပြီးတော့ သူမဘယ်လောက်ချမ်းသာတာပြတဲ့ ပုံစံမျိုးနဲ့ဟိုနေ့က ကားတစ်မျိုး၊ ဒီနေ့ကျတော့ စူပါမက်ခ်တူးကားနှင့်။ ဒါ နေဟန်ကျလာအောင် အမျိုးမျိုးမူယာမာယာတွေနဲ့ ဖြားယောင်းနေတာပေါ့။

အဝတ်အစားထျပြန်တော့လည်း ဟိုနေ့က ဖို့ရို့ဖားယား ဒီနေ့ကျပြန်တော့ ကြပ်သပ်လို့။ ငှိုးငှိုးယဉ်ယဉ်လေးသာ ဝတ်မယ်ဆို သူမမျက်နှာလှလှလေးနှင့် ဘယ်လောက်ကြည့်ကောင်းလိုက်မလဲ။

ကားဘီးမူလီတွေအား စတက်ပိုက်ဘာနှင့် လှည့်ဖြုတ်နေသော ဝိုင်းစုမှာ မိန်းကလေးအားနှင့်မို့ မူလီတစ်လုံးပြုတ်ဖို့ အင်မတန်ကြိုးစားနေရသည်။

နဖူးပြင်ဆီ စို့လာတဲ့ ချွေးစများကို သုတ်ဖယ်ရှား

မားကတ်ဆိုင်ကြီးရှေ့လှည့်ကြည့်မိတော့ သူမထင်တဲ့အတိုင်းပါပဲ။ ဒီလူ ဝိုင်းအား မတူမတန်သလို ကြည့်တာ မြင်လိုက်ရတာမို့ စိတ်ထဲခံပြင်းသွားမိသည်။

'တောက်... လူကိုများ သူ့ကိုလာမြူစွယ်နေတဲ့ အောက်မေ့နေသလား မသိဘူး၊ ထို့... ဝေးသေးလက်ပိုက်ပြီး အထင်သေးစွာကြည့်နေတဲ့ လူအား

မျက်နှာကိုမဲ့ပြစ်ပြီး အကြည့်ပါလွှဲလိုက်သည်။ သိပ် အောက်တန်းကျတဲ့လူ။

တယ်ပြီး စိတ်ထဲမှာ မကျေနပ်လှ။ မူလီတွေကိုသာ ချစ်ရင်း သူမဒေါသကို မျိုချနေရသည်။

နဖူးပြင်မှာ ချွေးစေးတို့ကပြန်နေပြီ။ ဒီလူကြည့်နေတာက အသိသာကြီးပင်။

ထိုင်လိုက်ထလိုက် ကားဘီးမူလီတွေကို ခဲရာခဲဆစ်လိုက်လုပ်နေတဲ့ သူမပုံစံက ဟန်ပြုလုပ်နေပုံနှင့် မတူတာက ယုံအခက်တွေ့နေတဲ့ပုံ။ နေဟန် ဆက်ပြီး

မနေတော့ဘဲ မှန်လုံရုံးခန်းထဲ ပြန်ဝင်လျက် လူခေါ်တို့တီးနှိပ်လိုက်သည်။

'ကလင်... ကလင်... ကလင်' မရှေးမနှောင်းပင် ဒရိုင်ဘာကိုတူး အပြေးရောက်

လာကာ . . .

‘ကိုနေ အပြင်သွားမလို့လား’

‘မဟုတ်ဘူး ခိုင်းစရာရှိလို့ ကိုတူး’

သူ ပြောသင့်မပြောသင့် ချင့်ချိန်ယူနေမိ၏။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အကြောင်းရှာပြီး ပတ်သက်ချင်နေသူလို့ ထင်သွားလေမလား။

ပြီးတော့ သူက အများကြည်ညိုလေးစားမှုခံလုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက်။

အထူးသဖြင့် ဒီမိနီမားကတ်မှာ သူ့ဩဇာအာဏာကို အားလုံးရိုသေလေးစားကြသူတွေချည်းပါ။

ဘာမဟုတ်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက်နှင့် သူ့ကိုအထင်သေးစရာများ ဖြစ်သွားလေမလား စိုးရိမ်မိသည်။

သို့သော် သူမကြုံဆုံနေတာကလည်း ဟန်ဆောင်မှုမရှိနေတာအမှန်ပါပဲ။

ဆုံးဖြတ်လိုက်ကာ . . .

‘တို့ မားကတ်ရှေ့မှာ ကားတစ်စီးဘီးပေါက်နေတယ်၊ အဲဒါ သွားလဲပေးလိုက်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကိုနေ ဘယ်သူကားလဲ’

‘ဟာကွာ ဘယ်သူကားဖြစ်ဖြစ် မင်းအမြန်ဆုံးသာ လဲပေးလိုက် ဟုတ်လား’

‘ဗျာဒ် . . . ဟုတ်ကဲ့’

လေသံပြောင်းလာနေပြီမို့ ကိုတူး ဆက်မမေးဝံ့တော့ဘဲ မားကတ်ရှေ့ထွက်ခဲ့၏။

မားကတ်ရှေ့မှကားများလည်း တစ်စီးမှဘီးပေါက်နေ

‘ကိုနေ ပြောတော တွေ့လည်းမတွေ့ . . . ဟာ’

ဘေးဝဲယာကို အကြည့်ရှေ့လိုက်မှ သူသဘောဆီကီမှုနှင့်အတူ အံ့လည်းအံ့ဩသွားပါသည်။

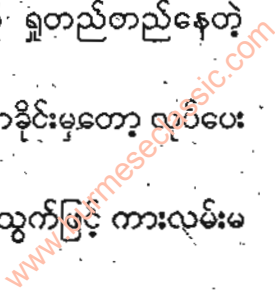
သိပ်လှစွဲကောင်မလေးတစ်ယောက်။ ကားအသစ်ပေါက်စက်အလား ဘီးပေါက်နေပါပကော။

‘ဟိုက် . . . ကိုနေတော့ ဘာစိတ်ကောင်းဝင့်ပြန်ပါလိမ့်ဟ’

‘မိန်းမချောချောလေးတွေဆို ရှုတည်စည်နေတဲ့ သူကများ’

‘အေးလေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူကခိုင်းမှတော့ လုပ်ပေးရမှာ ငါ့တာဝန်ပဲလေ’

တူးမောင် ခြေလှမ်းခပ်သွက်သွက်ဖြင့် ကားလမ်းမ

ဆီ ထွက်ခဲ့၏။ အနီးရောက်မှ သူမမှာ ထင်မိထားတာထက် ပင်ပို၍ ချောနေမှန်းသတိထားမိခဲ့၏။

‘အားပါးပါး ဒါကြောင့် ငါတို့ဆရာ သူနဲ့ သွားတော့တာကိုး’

ကားဘီး လွယ်လွယ်ဖြုတ်မရတာကတစ်မျိုး။ ရှက်၍ ထူပူနေဆဲမို့ ဝိုင်းစုခမျာ သူမအနား လူဟစ်ယောက်လုံး လာရပ်တာပင် သတိမထားလိုက်ချေ။

‘ဗိတ်. . . ညီမ အစ်ကိုကူပေးမယ်နော်၊ ပေး. . . ပေး’

‘ရှင်’

‘ဟင်’

အသံရှင်ကြောင့် ဝမ်းသာအားရ ဝိုင်းရောင်ခုပ်ခိုက် နှင့်လှမ်းကြည့်မိခိုက် သူမ ထင်မှတ်ထားတာနှင့် တက်တက်စင်အောင်လွဲသွား၏။

သူမလှမ်းအကြည့် မှားကတ်ထဲမှပုဂ္ဂိုလ် ရုတ်တရက်ပျောက်သွားတာမို့ မသိစိတ်က သူများလားလို့ ထင်မိလိုက်တာပင်။

‘ဪ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ အစ်ကို၊ ညီမလည်း ဘယ်လိုမှ ဖြုတ်မရဖြစ်နေလို့ပါ’

လက်ထဲက စပရင်ဒါကို ကမ်းပေးရင်း သူမပြောတာ တူးမောင်ပြုံးစစနှင့် ဆရာသမားဘက်က မျက်နှာညှစ်လိုက်သည်။

‘ညီမကျေးဇူးတင်ရမှာက အစ်ကိုကိုမဟုတ်ဘူးကွ၊ အစ်ကိုဘောက်က ညီမကိုလာကူညီပေးဖို့ အမိန့်ချလိုက်လို့’

‘ဟင်. . . ဒါ. . . ဒါဖြင့်’

ဝိုင်းစု တအံ့တဩဖြစ်သွားမိသလို ဒီပုဂ္ဂိုလ်အပေါ် ညည်းချင်လည်းချင်သွားမိတဲ့အထိပါ။

သူ့ကိုယ်တိုင် လာမကူညီနိုင်ရလောက်အောင် ခက်တို့က အညတရဖြစ်နေလို့လား။

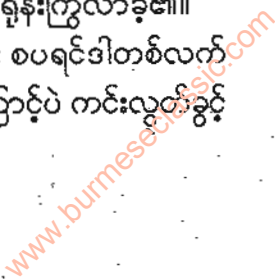
ဥစ္စာရောဓနပါ မျိုးရိုးစဉ်ဆက်ဒိတ်ဒိတ်ကြာ။

ဝိုင်းစုအား ချူချင်၊ ကမ်းချင်၊ လှမ်းချင်တဲ့ ပုရိသအတ္ထု ခါချနေရတဲ့အဖြစ်။ ဒါတွေကို ဒီပုဂ္ဂိုလ် မသိလေရော သဘားကွယ်။

မငုံ့မခံ မာနစိတ်တို့ ချက်ချင်းရှုန်းကြွလာခဲ့၏။

ဒါပေမယ့် သူမ နာရီဝက်နီးပါး စပရင်ဒါတစ်လက် နှင့် အေးချွေးပြန်ခဲ့ရတာက ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့်ပဲ ကင်းလွတ်ခွင့် ခံတာပါလေ။

‘ကဲ. . . ညီမ အိုကေသွားပြီ’

ကြောတဲ့အချိန်လေးအတွင်းမှာပဲ တူးမောင်
ဘားဘီး လဲပြီးသွား၏။

'ကော့လူပဲ အစ်ကို၊ ဝိုင်းဘာသာလဲလို့ကတော့ ည
မိုးချုပ်တောင် ဘီးဖြုတ်ရဦးမှာမဟုတ်ဘူး'

'အေးပေါ့ နပ်ခေါင်းတွေက ယောကျ်ားအားနဲ့ကြပ်
ထားတာကိုး'

'ဝိုင်း သွားမယ်နော် အစ်ကို၊ သင်တန်းတက်ရဦးမှာ
မို့လို့'

'ဪ... ဪ ညီမက ဘာသင်တန်း တက်နေ
တာလဲ'

'ဖက်ရှင် ဒီဇိုင်နာပါ'

'ဟာ... ဒါဖြင့် ဟန်ကျတာပေါ့၊ အေး... အေး
ဒါဆိုရင်တော့ တို့တွေဆိုဖြစ်ကြဦးမှာ'

'ဟုတ်... ဝိုင်း သွားပြီနော်'

'အေး... ညီမ'

ဝိုင်းစု ကားလေး အဝေးရောက်သွားမှ တူးမောင်
မားကတ်ထဲဝင်ခဲ့၏။

ရုပ်လေးလှသလောက် စကားပြောသွက်သွက်
လေးနှင့် ဝိုင်းဆိုတဲ့ကောင်မလေး။ နေဟန် ဒါကြောင့်များ

သူ့အား စေခိုင်းခဲ့ခြင်းလား . . .

'ဟား... ဆရာနေ့ ကောင်မလေးက တကယ့်
အမိုက်စားလေးပါပဲလားဗျာ၊ တွေ့ထားတာကြာပြီလား'

မှန်လုံခန်းမို့သာ တော်တော့၏။ တူးမောင်အသံ
တ ပြလန်နေ၏။

'ဟေ့ကောင် ငါ စိတ်မဝင်စားဘူး၊ ဆိုင်ရှေ့မှာ အမူ
အယာမျိုးစုံနဲ့ ပဲများပြနေတာ ကြည့်မရလို့ဟေ့'

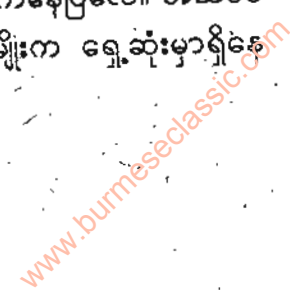
'တောက်... ဘယ်နှယ်ကွာ တစ်နေ့တစ်မျိုး
ကိုယ့်ရုပ်ကလေးမှ အားမနာ အိန္ဒြေကိုမရှိဘူး'

နေဟန် ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ်ဝေဖန်ပစ်လိုက်တာဖြစ်
သည်။

မိန်းကလေးတန်မယ့် ယောကျ်ားလေးတစ်
ယောက်အပေါ် စိတ်ဝင်စားစေဦးတော့။ ဒီလောက်ဆိုးဝါး

အောင် အမူအယာတွေ လုပ်မနေသင့်ချေ။
နေဟန်တို့က သဘောပေါက်နေပြီလေ။ အထင်မ

ကြီးတဲ့အထဲမှာ ဒီလိုမိန်းကလေးမျိုးက ရှေ့ဆုံးမှာရှိနေ
သည်ပဲ။

ဖြစ်လား၊

'ဖြစ်ပါတယ် မမမိရဲ့၊ ဝိုင်း နောက်ကျတဲ့အပြစ် အတွက် လုပ်ပေးမှာ'

'အင်း... ဝိုင်း... နှစ်ကြိမ်ရှိပြီနောက်ကျတာ၊ နိုးမှ ရိုးရဲ့လားကွာ'

မမမိစကားကြောင့် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှ ဘာကြောင့် သတိရသွားမိပါလိမ့်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အခက်အခဲ ဖြစ်နေတာ ကိုလက်ပိုက်ကြည့် နေစိမ့်နိုင်သူမို့ ချစ်သွားမိတာ တော့ အမှန်ပါပဲ။

'ရိုးပါသတဲ့ မမမိရယ်၊ ဝိုင်း ကားဘီးပေါက်နေလို့၊ ပထမရက်ကလည်း ကားပျက်တာပဲ'

ဝိုင်းစုကတကယ်လည်း အေးအေးဆေးဆေး နေ တတ်သူမို့ မမမိက ဆက်မပြောတော့ဘဲ ကတ်တလောက် များ ဒီဝိုင်းဖော်နေတော့၏။

ဝိုင်းစုလည်း ကွန်ပျူတာတွင်ထိုင်ပြီး မမမိဒီဝိုင်းဖော် တဲ့ ပုံစံအမျိုးမျိုးကို ကွန်ပျူတာထဲဖမ်းသွင်းပေးရင်း ခဏ တာဖြစ် ပျက်ခဲ့သမျှတွေ မေ့လျော့သွားခဲ့သည်။

အခန်း (၁၄)

ထင်တဲ့အတိုင်း သင်တန်းရောက်တော့ ဝိုင်းစု နောက်ကျနေပြီ။

သစ်ခွပန်းခက်တွေပွေ့ပြီးဝင်တော့ မမမိခိုင်အပြန် နှင့်ကြိုနေလို့ အနည်းငယ်တော့အသက်ရှူချောင်သွားလေ၏။

မမမိခိုင်က သဘောကောင်းသူဖြစ်ပေမယ့်လို့ ဇာနည်တမ်းသင်တန်းချိန်မှာ အချိန်တိကျသေချာလေ့ လာမှတ်သားမှ ကြိုက်သူပင်။

'ဟယ်... ဝိုင်း သစ်ခွတွေလှလိုက်တာကွယ်၊ မမ အဲဒီသဘာဝ သစ်ခွခိုင်တွေအတိုင်း ပါတိတ်ဆင်ကတ်တ လောက်တွေထုတ်မှာ'

'မမကို ကွန်ပျူတာနဲ့ ဝိုင်းပဲ ဒီဝိုင်းထုတ်ပေးနော်'

အခန်း (၁၅)

'ဝိုင်းရေ'

'ရှင်... မမမိ ဘာပြောမလို့လဲ'

ကွန်ပျူတာပိတ်ပြီးထလာသော ဝိုင်းစုကို မမမိက အပြုံးနှင့်ကြည့်လျက် . . .

'မိနီမားကတ် ဘော့စ်တစ်ယောက်က ဒီဇိုင်နာတစ်ယောက်လှမ်းတောင်းနေပြီ ဝိုင်းရဲ့၊ အဲဒါ ဝိုင်းအတတ်နောက်ကျနေလို့ မတွေ့လိုက်တာ'

'ဟင်... ဟုတ်လား ဒါဖြင့် မမိဘယ်သူလွှတ်လဲ၊ ဝိုင်းကိုတော့ မလွှတ်နဲ့ဦးနော်၊ ပညာတွေ မမမိဆီမစုံသေးဘူး'

ဝိုင်းက အယူအဆကြီး၏။ ဒီဇိုင်နာကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ် အောင်မြင်အောင်ကြိုးစားချင်သေးသည်။

အိမ်ပြန်နိဂုံး

'ဟင့်အင်း... မမမိတော့ ဝိုင်းကိုပဲမြင်တော့တယ်ဟာ၊ အဲဒီဘော့စ်က ဝယ်လက်အရမ်းလိုက်တဲ့ စက်ရုံတွေရှိထားတယ်၊ မားကတ်ကလည်း အတော်အရောင်းလိုက်တာကွ၊ ဝိုင်း သူ့လက်စွဲ ဒီဇိုင်နာဖြစ်ရင် အောင်မြင်ပြီပဲ'

'ညွှန်းလှချည်လား မမရယ်၊ ဝိုင်း မမတို့လက်ကခွဲဆို့ မဖြစ်သေးပါဘူးလေ'

'အဲဒါ ဝိုင်း ကိုယ့်ဘာသာနိမ့်ချနေတာပါကွာ၊ သူ့ရင်ကမ်းဒင်းမှာလုပ်တဲ့ ဝိုင်းရဲ့အထည်ဆန်းဖက်ရှင်ပွဲမှာ သူ့တော်တော်များများ သဘောကျသွားတာ ဝိုင်း၊ ဖန်တီးမှုဝိုင်းကို ကုမ္ပဏီမားကတ်တော်တော်များများက အော်ဒါဒီတံနဲ့လိုချင်နေကြပြီကွ'

'ဟုတ်လို့လား မမမိရယ် တကယ်သာဆိုရင်တော့ ဝိုင်း သိပ်ကိုပျော်သွားမှာ'

သူမရင်ထဲဖြစ်တည်လာသော အပျော်များက သူ့နှုတ်နှုတ်မှ နှိုင်းယှဉ်လို့မရနိုင်ခဲ့ချေ။

ဒါတင်မက ကြိုးစားမှုရဲ့ရလဒ်ပင်။

'မမတကယ်ပြောနေတာ ဝိုင်း၊ မားကတ်မန်နေဂျင်မန်နီကတာတစ်ယောက်ကတောင် ဝိုင်းကိုသူတို့ကုမ္ပဏီအတွက် ကမ်းလင့်သွားပြီကွ.'

www.burmeseclassic.com

'လာမယ့်ဆန်းဒေးမွေးနေ့ပွဲမှာ ဝိုင်းနဲ့လူချင်းတွေ့ပြီး အလုပ်ကိစ္စဆွေးနွေးလိမ့်မယ်၊ မမမိတောင် ဝိုင်းကို အားကျလာပြီကွာ'

'မမမိတို့ ဇနီးနှစ်ယောက်ကြောင့်ဖြစ်လာရတာပါ မမမိရယ်' ဝိုင်းရဲ့စိတ်ကူးဒီဇိုင်းသစ် ဖန်တီးမှုကြောင့်လည်း ပါတာပေါ့ကွဲ့၊ မမတို့ဆီမှာ သင်တန်းသာပြီးသွားတယ် ဘာမှ မထူးခြားတဲ့သူတွေပုံလို့

'အဟင်း မမမိသိပ်လည်း မြောက်မနေပါနဲ့၊ ကံလက်စသတ်တော့ ဝိုင်းအပြင်မှာ တစ်ခုခုကျွေးမယ်'

'ဒီလိုပြောဖော်ရတာပဲ ကျေးဇူးတင်လှပါပြီကွယ် မမမိ မစားတော့ပါဘူး'

'ဒါဖြင့် ဝိုင်းပြန်မယ်နော်၊ မေမေနဲ့ဖေဖေတို့ကို ပြန်ကြွားရဦးမယ်'

'အိုကေ ဝိုင်း'

မက်ခဲတူးကားလေးနှင့်အပြိုင် ဝိုင်းရဲ့အပျော်စိတ်များက ပြေးလွှားနေပါတော့၏။ အောင်မြင်တဲ့ ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းနာဖြစ်ဖို့ဆိုတာ လွယ်တာမှမဟုတ်ဘဲလေ . . .

'တီ . . . တီ . . . တီ'

'ဝေါ'

ပေါ်တီကိုအောက်မှာ ကားထိုးရပ်ပြီးတာနှင့် ဝိုင်း ဧည့်ခန်းထဲပြေးဝင်ခဲ့သည်။

'ဟဲ့. . . သမီး ဝိုင်း ကားအမြန်မောင်းပြီး ဘယ်လိုများ ဖြစ်လာတာလဲကွယ်'

သိုးမွေးဆွယ်တာထိုးရင်း ဒေါ်မြင့်ခိုင်က သမီးဖြစ်သူအား ရင်ဘတ်ဖိပြီးပြော၏။

'အန်. . . မေမေကလည်း သမီးဆို ကောဖွဲ့လောက်ပဲ သမီးက ဝမ်းသာလာလို့'

'ဟဲ့. . . မိဘကိုဒီလိုပဲ ပြောရသလား'

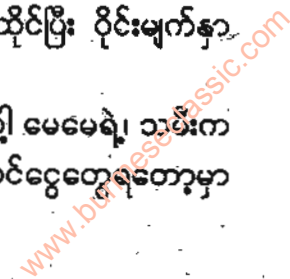
'ဟွန့်. . . မေမေက ဆီးဆူတာကိုး၊ တော်ပြီ မပြောပြချင်တော့ဘူး'

မူကလေးဖတ်နေသောဦးလွန်းမောင် မနေသာတော့။

'မြင့်ကလည်းကွာ၊ ကဲ. . . သမီးပြောစမ်း၊ ဘာများ ဝမ်းသာစရာ ဖြစ်လာလို့လဲ'

ဒီတော့မှ ဖေဖေဘေးနားဝင်ထိုင်ပြီး ဝိုင်းမျက်နှာလေးလဲ ပြုံးရွှင်သွားရကာ . . .

'ဟွန့်. . . ဖေဖေလိုလိမ္မာမှပေါ့ မေမေရဲ့၊ သမီးက နောက်ဆို ဒီဇိုင်းသစ်တီထွင်သူဆိုပြီး ဝင်ငွေတွေရတော့မှာ အမေရ'

‘အံ့မယ် ကြီးကျယ်လို့တော်’

ပြောသာပြောရသည်။ တစ်သက်လုံး အလိုလိုက်ထားပြီး အချစ်ပိုခဲ့ရသော သမီးချောမို့ ဒေါ်မြင့်ခိုင် စိတ်တော့အလျဉ်းမဆိုးမိချေ။

‘ကဲပါကွာ မင်းကလည်း သမီးပြောတာများ နားထောင်စမ်းပါဦး’

‘ဒီလို ဖေဖေရဲ့ သမီးထွင်ချုပ်ထားတဲ့ အထည်ဖက်ရှင်ဒီဒိုင်းတွေကို ကုမ္ပဏီတစ်ခုက သဘောကျသွားလို့တဲ့ အဲဒါ သမီးကို ဒီဒိုင်းနာအဖြစ်လာငှားနေပြီတဲ့၊ နောက်ဆုံး သမီး ဖေဖေတို့ကို လုပ်ကြွေးလို့ရပြီ’

‘ဟေ... ဟုတ်လား ဝမ်းသာလိုက်တာကွာ’

‘တွေ့လား အမြင့်၊ ငါ့သမီး ဘယ်လောက်အစွမ်းအစရှိတယ်ဆိုတာ မင်းမြင်ပြီမို့လား၊ ဟား... ဟား’

‘အိုတော် ဟိုက မျက်စိမှားပြီးများ သဘောကျသွားတာများလားမှမသိ’

‘အာ... မေမေနော်’

‘ဟင်း... ဟင်း မေမေကစတာပါ သမီးရယ် သမီးအောင်မြင်တယ်ဆို ဝမ်းသာတာပေါ့၊ သမီးလုပ်စာ မေမေတို့ မစားချင်ပါဘူးကွယ်’

‘ဟုတ်တယ်ပေ့ ဖေဖေတို့ပိုင်ဆိုင်သမျှဟာ သမီးတစ်သက်ထိုင်စားအုံးတော့ မကုန်ဘူး၊ ငါ့သမီးဆန္ဒရှိနေလို့သာ ဒီသင်တန်းတွေ တက်ခိုင်းရတာ’

‘အာ... ဖေဖေကလည်း သမီးဖေဖေတို့ချမ်းသာတာ သိပါတယ် ဖေဖေရဲ့၊ သမီးဘဝအောင်မြင်မှုတွေနဲ့ ခပ်တည်ချင်တာ’

‘ဒါ... သိပ်ကောင်းတဲ့ရည်ရွယ်ချက်ပေါ့ သမီးရဲ့၊ သဲ သမီးရေသွားချို၊ ဖေဖေတို့ထမင်းစားဖို့ သမီးကို အာဇာနည်နေတာ’

‘ဟုတ်... ဖေဖေ’

အိမ်ခန်းထဲပြေးဝင်သွားတဲ့ သမီးချောကို ကြည့်ပြီး သွန်းမောင်ရော ဒေါ်မြင့်ခိုင်ပါ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်နေမိ၏။

သမီးလေးမှာ ထက်မြက်တဲ့စိတ်စွမ်းအားနဲ့ ကြီးစားတော့ ရှိနေတာ မိဘဖြစ်တဲ့သူတို့ မသိဘဲနေမလားလေ။ သမီးအတွက် ဝမ်းသာဂုဏ်ယူမိသည်ပေါ့။

အခန်း (၁၆)

'ဘယ်လိုလဲ ကိုနေ ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်း သဘောကျခဲ့လား ဒါမျိုးဖန်တီးပေးနိုင်တဲ့ ဒီဇိုင်းနာတစ်ယောက်လော့ ရှိထားရင် ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီ တစ်ရှိုက်ထိုးနာမည်တင်သွားမှာအမှန်ပဲ'

'ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ် ဝယ်လက်ကပ်စတန်မာတွေ ဒီအကျိုးဒီဇိုင်းတွေတာနဲ့ သဘောကျမှာ အမှန်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူများဦးပြီးသားကို ကိုယ်ကဆွဲခေါ်တာ ဘယ်ဖြစ်မလဲ ကိုညီသက်'

နေဟန်စကားကို ညီသက်သဘောကျစွာ ရယ်ရယ်မန်နေဂျာနှင့် ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ဆိုပေမယ့် ညီသက်အနေဟန်နှင့်ဝယ်ပေါင်းမို့ စိုးရွံ့မှုရှိနေဖို့ မလိုချေ။

နေဟန်ကလည်း သူဌေးဆိုကာ အဆင့်ခွဲခြားမှုမရှိချေ။ လွတ်လပ်စွာ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးလိုရ၏။

'စီးပွားရေးလောကမှာ ဟိုဒီဒဲနေလို့ မဖြစ်ဘူး ကိုနေ၊ ဆိုယ်က' သူတို့ထက် ငွေပုံပေးလိုက်ရင် ကျွန်တော် ဆိုဘက်ပါမှာ'

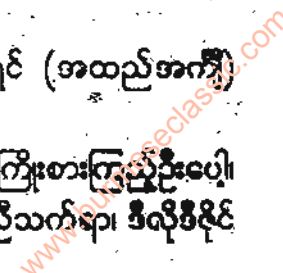
'မျက်နှာဖျက်စရာတွေ ဖြစ်နေပါမယ်ဗျာ' စိုးရိမ်စွာ သူပြောမိ၏။ စီးပွားရေးဆိုပေမယ့် ကိုယ့်အပေါ်အမြင်စောင်းပြီး ကဲ့ရဲ့ခံရမှာတော့ ကြောက်မိတာ အမှန်။

'ဒီအတွက် မူမနေနဲ့ကိုနေ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဆွဲတွေ့ပြီးပြီ၊ ဒီဇိုင်းနာက မိမိသင်တန်းဆင်းလေး၊ လာမယ့် ဆန်းဖေးမွေးနေ့ပွဲမှာ လူချင်းတွေ့ပြီး ကုမ္ပဏီအတွက် အားပြောရုံရှိတော့တာ'

ညီသက်ကတော့ စေ့စပ်သေချာသူပီပီ အပိုင်ပြောချေ။

သူကိုယ်တိုင်လည်း ဖန်တီးရှင် (အထည်အကျိုး) ဒီဇိုင်းနာကို သဘောကျနေပြီမို့။

'ကောင်းပြီလေ ဒါဆိုလည်း ကြိုးစားကြည့်ဦးပေါ့၊ ဒီဝက်ခဲနေရင်တော့ နေပါစေ ကိုညီသက်ဗျာ၊ ဒီလိုဒီဇိုင်း

နာ ဖန်တီးသူမျိုးရရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီ ဝယ်လက် အသစ်တွေနဲ့ အောင်မြင်မှာအမှန်ပဲ'

'ဒါပေါ့ ကိုနော၊ ဒီနေ့ခေတ်က ပုံဆန်းထွင်နိုင်မှ ဇော ကွက်နယ်မှာ တော့ပဲဖြစ်မှာ'

'ကျွန်တော် အားကိုးတယ်ဗျာ၊ ဒီ ဒီဇိုင်းဖန်တီးခွင့် လေးသာရ၊ ကြိုက်တဲ့နိုင်ငံမှာ စိန်ခေါ်ပြီး ဈေးကွက်ရှာ တယ်၊ မစ္စတာလီ သိရင်လည်း သိပ်ဝမ်းသာမှာ'

စကားပြောရင်းမှ ကျေးဇူးရှိခဲ့ဖူးတဲ့ ဆရာမစ္စတာ လီကိုဖြင့် နေဟန် သတိတရရှိလိုက်မိသည်။

နေဟန်တို့ မောင်နှမနှစ်ယောက် ခုလိုကုမ္ပဏီလုပ် ငန်းရှင်အဖြစ်နဲ့ ကြီးပွားချမ်းသာလာခြင်းမှာ မစ္စတာလီ ကူညီပံ့ပိုးမှုနှင့် အကြံဉာဏ်ပေးမှုတွေ အများကြီးရှိနေ သည်။

ဒီကျေးဇူးတွေ သူ့အယ်လိုများ မေ့ထားနိုင်မှာလဲ လဲလေ။ မိဘနှစ်ပါးတိမ်းပါးသွားပြီးတဲ့နောက် ပညာရေး တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့်သူတို့ မောင်နှမနှစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝ အပြောင်းလဲကြီးပြောင်းလဲအောင် ဖန်တီးပေးခဲ့သူ မစ္စတာလီပဲဖြစ်သည်။

နို့မို့သာဆို တက္ကစီသမားဘဝနှင့် သူ့ဘယ်လောက

ဈေး ခါးချည့်အောင် မောင်းနေရဦးမည်မသိချေ။

ခုတော့ ညီမဖြစ်သူလည်း ဘွဲ့ရလို့စီးပွားရေးပင် ဦးစီးထူထောင်နေနိုင်ခဲ့ပြီ။ အားမာန်ရှင် ရေသန့်စက်ရုံဆို မန္တလေးမှာ မသိသူမရှိသလောက် အောင်မြင်မှုရနေခဲ့ပြီ။

သုံးလေးနှစ်အတွင်းမှာပဲ သူတို့မောင်နှမနှစ် ယောက် ဘဝ အပြောင်းလဲကြီးပြောင်းလဲခဲ့တာ ဒီကျေးဇူး တွေ သိတတ်ပြီး တစ်ဖက်နိုင်ငံက မစ္စတာလီစေခိုင်းသမျှ သူ တသွေမတိမ်းလိုက်နာ လုပ်ဆောင်ခဲ့၏။

နေဟန် ဖက်ရှင်စတိုင်မီနီမားကတ်အောင်မြင်မှုရ နေရာမှ ခုတလော ရောင်းအားကျနေသဖြင့် အထည်ဆန်း တီထွင်ဖန်တီးသူ ဒီဇိုင်းနာကို အမြန်ရှာဖွေနေရခြင်းဖြစ် သည်။

တိုးတက်နေတဲ့ခေတ်မှာ ကိုယ့်ဈေးကွက်တွင် ကျယ်နိုင်ဖို့ ဒါဟာ အရေးအကြီးဆုံး အချက်ပင်။

ခေတ်နောက်ကျနေလို့မဖြစ်။ မန်နေဂျာညီသက် က ပြောမည်ဆိုနေဟန်အားအကိုးရဆုံး။ သူ့ပထမမား ကတ် ဈေးကွက်ရအောင် ညီသက်ပဲဖန်တီးရှာဖွေပေးခဲ့ သည်။

ဒါကြောင့် ညီသက်ကိုသာ မားကတ်အတွက် အဓိ ကတာဝန်လွှဲထားလိုက်ကာ သူ့ကိုယ်တိုင်ကတော့ ဆိုင်ရဲ့

၁၀၆

မင်းအုန်းကား-နေပါရအောင်

အမည်ခံရုံနဲ့ အိပ်စပို့စေးကွက်မှာသာ အဓိကလှုပ်ရှားခဲ့
ခြင်းဖြစ်သည်။

အခန်း (၁၇)

'တိ တိ တိ'

'ဟဲလို ပြောပါရှင် ဝိုင်းစုပါ'

'x x x x x x'

'ဪ မမမိပြောလေ ဘာများလဲ'

'x x x x x x'

'ရှင် . . . အဲဒီအင်္ကျီအဆင်နဲ့ ဝိုင်းကိုယ်တိုင်ဖက်ရှင်

အိမ်မှာ ဝတ်ပြုရမယ်၊ ဝိုင်း မဝတ်ရဲပါဘူး မမရယ်၊ မော်ဒယ်လ်

တွေပဲ ဝတ်ခိုင်းလိုက်ပါ'

'x x x x'

'ဪ မမိခိုင်ကတော့ မြောက်နေပြန်ပါပြီ'

'အင်း... အင်း ဟုတ် ဒါဖြင့်လဲ ဝိုင်း ဝတ်ပြုလိုက်ပါမယ်။ ဒါနဲ့ ဖေဖေနဲ့ မေမေပါ ဝိုင်းခေါ်ခဲ့မယ်လေ၊ ဖေဖေတို့ကို ဝိုင်း ကြားချင်လို့'

'x x x x'

'ဟင်း... ဟင်း ခစ်ခစ် ဟုတ်၊ ဒါပဲနော် မမမိခိုင် ဟုတ်... ဟုတ်'

တယ်လီဖုန်းချလိုက်ပြီးတာနှင့် ဝိုင်းအပေါ်ထပ်မမဖေမေမေတို့ အခန်းသို့ အပြေးတက်ခဲ့သည်။ ရင်မှာ အပျော်လှိုင်းလေးတွေက အပြည့်နှင့် . . .

'မေမေ မေမေ ဖေဖေ'

'ဟဲ့ ဟဲ့ သမီးဝိုင်း၊ အလန့်တကြားကွယ်'

ဒေါ်မြင့်ခိုင် ရတနာတွေချေးချွတ်နေရာမှ သမီး မျက်နှာကိုကြည့်ကာပြော၏။ ဦးလွန်းမောင်က အနားက ဆက်တီမှာ ဂျာနယ်တစ်စောင်ဖတ်နေရင်းမှ . . .

'ဘာလဲ သမီး ဘာအရေးကြီးကိစ္စပေါ်လာပြန်ပြီလဲ ကွယ်'

'ဟွန်း... ဖေဖေလို အလိုက်သိမှပေါ့ မေမေရဲ့ ဒီလို ဖေဖေရ မမမိဖုန်းဆက်လို့'

'ဘာတဲ့လဲ သမီး'

'ဟိုလေ သမီးဒီခိုင်းထုတ်တဲ့ ဖက်ရှင်အထည်ဆန်း... နဲ့ မွေးနေ့ဖက်ရှင်ရိုးပွဲမှာ သမီးကိုယ်တိုင် ဖက်ရှင်ရိုး... ပြီး လမ်းလျှောက်ပြရမယ်တဲ့ ဖေဖေ၊ သင်တန်းမှာ မမမိ... ဖုန်းဆက်ပြောတာ'

'ဟေ... ငါ့သမီးက တယ်ဟုတ်ပါလား ဒါဖြင့်... ခယ်လ်ဇားပြီး မသုံးတော့ဘူးပေါ့'

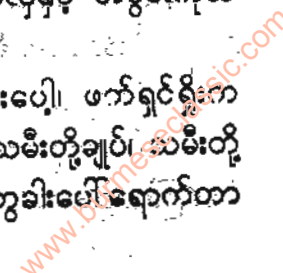
'ဟုတ်တယ် ဖေဖေ၊ ဖက်ရှင်အင်္ကျီက ဝါဝန်... တိုင်လ်ဆိုတော့ သမီးအရပ်အမောင်းနဲ့ သမီးမျက်နှာ... ဆက်နဲ့မှ လိုက်မယ်လို့ မမမိပြောတယ်'

'သမီးရယ် ဖြစ်ပါမလား၊ စင်ပေါ်မှာ ဖက်ရှင်ရိုးဝတ်... လျှောက်ပြတာ လွယ်တာမဟုတ်ဘူးနော်၊ တော်ကြာ... သွင်းနေမှဖြင့်'

'ဟာကွာ မင်းကလည်း ငါ့သမီးများ အထင်သေး... နဲ့...'

ဦးလွန်းမောင် သမီးဖြစ်သူအလှနှင့် အစွမ်းကိုသိ... သည်။ ဝိုင်းကလဲ အားကျမခံ။

'ဟုတ်ပါ မေမေက မယုံဘူးပေါ့၊ ဖက်ရှင်ရိုးက... နာပါ မေမေရယ်၊ သင်တန်းမှာ သမီးတို့ချုပ်၊ သမီးတို့... ရင်ဝတ်ကြည့်ပြီးမှ မော်ဒယ်လ်တွေခါးပေါ်ရောက်တာ'

မေမေရဲ့၊ စင်ပေါ်လျှောက်ပြတာတော့ သူတို့စတိုင်ထဲ
အတုနီးရမှာပေါ့လေ'

ကြွေရစ်ရလေးနယ် လှသွေးကြွယ်နေသော သမီး
ဖြစ်သူက စိတ်ချယုံကြည်စွာနှင့် ပြောနေတော့ ဒေါ်မြင့်နီ
လည်း မတားချင်တော့။

'အင်းလေ သမီးအဆင်ပြေမယ်ဆို ပြီးတာပဲ၊ မေမေ
က သမီးစင်ပေါ်မှာ အမှားအယွင်းနဲ့ မလျှောက်ခဲဖြစ်နေတာ
စိုးလို့'

'အိုကွာ ငါ့သမီးကို လျှော့မတွက်နဲ့ အမြင့်၊ အခါ
ငါနဲ့တူလို့ကွ မှတ်ထား၊ မင်းနဲ့တူလို့ကတော့ အိမ်တွင်းပုန်
ပဲဖြစ်မှာ၊ ငါတို့သမီးရည်းစားတုန်းကတောင် . . . '

'တော် . . . တော် ကိုလွန်း ကလေးကလား သမီး
ရှေ့မှာ'

'ဟော . . . ဟော မေမေကြီး ရှက်နေပြီတော့
ကရော် . . . ကရော်'

'ဟဲ့ . . . သမီးနော် မအေကို'

'ဟား . . . ဟား . . . ဟား'

မိသားစုအခန်းလေး ရယ်မောသံများဖြင့် ပျော်ရွှင်
နေခဲ့ကြသည်လေ။

ဝိုင်းစုကတော့ ကာယကံရှင်မို့ အပျော်ဆုံးပေါ့။ ဒီပွဲ
အာ ဝိုင်းအတွက် ပထမဆုံးရည်မှန်းခဲ့တဲ့အောင်မြင်မှုပွဲပါ။

အခန်း (၁၈)

'တီ တီ'

'ကျွဲ'

'အန်တီ ဝိုင်း အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီလား'

'ဟယ်... မိမိ၊သမီးရေ သမီးမမိရောက်နေပြီ

ဟေ့'

'ဟုတ်... ဟုတ် မေမေ လာပြီ'

မှန်ရှေ့မှာ စိတ်တိုင်းကျရှေ့နောက်ဝဲယာ အထွတ်

ကြည့်ပြီးမှ ဝိုင်းအောက်ထပ်သို့ဆင်းခဲ့၏။

ဝိုင်းကိုမြင်တာနှင့် မမမိခိုင်ပင် အသံထွက်ဖြူ

ချီးကျူးရတော့သည်။

'ဟယ်... ဝိုင်းလေး မမလူရွေးတောင်အင်မတန်
ဆတ်ကျသွားပြီနဲ့တူပါရဲ့၊ ဒီဂါဝန်ဝတ်စုံလေးနဲ့ ဝိုင်းအရမ်း
ဆုနေတော့တာ'

'ဟယ်... မမမိကတော့ လူကိုမြင်ရင် မြောက်
ဆီဆိုတာချည်းပဲ၊ တကယ်ဟုတ်လို့လား'

'တကယ်ပြောတာပေါ့လို့'

ဖဲသားဝမ်းဆက်ဂါဝန်လေးနှင့် လှချင်တိုင်းလှနေ
တာ ဝိုင်းကို ဖေဖေနဲ့ မေမေရော ကျေနပ်စွာပြုံးကြည့်နေ
သည်။

အင်္ကျီဒီဇိုင်းရော ဂါဝန်ဒီဇိုင်းပါ ဝိုင်းစုဖန်တီးယူထား
တဲ့ သမီးရဲ့ဖန်တီးမှုကိုရော သမီးရဲ့အလှကိုပါ ကျေနပ်
သည်...

'ဖေဖေနဲ့ မေမေ သမီးလှရဲ့လားဟင်'

'လှလိုက်တာ သမီးရယ် ဒါနဲ့ ပွဲချိန်နီးနေပြီနော်
အတို့ သွားကြတော့မလား'

'နာရီဝက်လောက် အကြာကြီးထိုင်နေရဦးမှာ

အရဲ့ သမီးရှက်တယ်'

'ဪ ဝိုင်းကလည်း မမမိတို့ရဲ့နေမှာပဲဟာ၊
အင်္ကျီမန်နေပျာတွေနဲ့ပါ စကားပြောရဦးမှာဆိုတော့

စောစောရောက်ထားတော့ ကောင်းတာပေါ့'

'ဒါပေါ့ သမီး၊ သမီးဝိုင်းက နောက်ဆို့ ဖန်တီးပေး
အနေနဲ့ ကြီးကဲသူတွေနဲ့ ဆက်ဆံရတော့မှာနော်၊ အိမ်မှာ
လိုပေါ့ပျက်ပျက်လုပ်မနေနဲ့'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဖေဖေရဲ့'

'ကဲ... ကဲ သွားကြစို့၊ ဦးနဲ့အန်တီရော ဝိုင်းဆံ
ကားအတူတူစီး လိုက်ကြပေါ့၊ မိမိက ရှေ့ကသွားနှင့်မယ်'

'အေး... အေး တူမကြီး'

ကားလေးနှစ်စီး ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ထွက်ခဲ့ကြ
၏။

ဝိုင်းရင်ထဲမှာတော့ အောင်မြင်မှုအတွက် အထွေထွေ
များစွာနှင့် မမမိကျေးဇူးကြောင့် သူ့မဒီအထိ အောင်မြင်
ခဲ့တာပါ။ ခုဆို အထည်ချုပ်ကုမ္ပဏီတွေ တော်တော်များ
များက ဝိုင်းကို သဘောကျနေကြပြီတဲ့။ ရှေ့လျှောက်
အောင်မြင်နေနိုင်ဖို့ သူမကြိုးစားရပေဦးတော့မည်။

အခန်း (၁၉)

စင်ပေါ်မှတစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် မော်ဒယ်
လေးများ အထည်ဆန်းမျိုးစုံနှင့် ဖက်ရှင်ရှိုးလျှောက်ပြနေ
ကြလေ၏။

စတိတ်စင်ရှေ့ အထူးတန်းဝယ် အထည်ချုပ်တော်
တော်များများရဲ့ သူဌေးများ မမှိတ်မသုန် အကဲခတ်နေကြ
၏။

နေဟန်နှင့် မန်နေဂျာညီသက်တို့လည်း စတိတ်စင်
ထိုအကဲခတ်လျက်ရှိနေသည်။

'ဟော... ဟော ကိုနေ အဲဒါ ကျွန်တော်စာချုပ်
ချုပ်မယ့် ဒီဇိုင်းနာပဲဆရာ၊ နံပါတ်ရှစ်လေ မလှဘူးလား'

'ဟား... ကိုညီသက် ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို လုံးဝ
လေးစားသွားပြီဗျာ၊ ဒီလို အဆင်ဆန်းသာရစေ၊ ကျုပ်တို့
ဈေးတွက်မှာတော့ စာရင်းဝင်သွားမှာ အမှန်ပဲဗျ'

မော်ဒယ်ရော၊ အထည်ဖက်ရှင်ရော ကြည့်လိုက်
တာနှင့် အသွင်ဆန်းပြီးတစ်မျိုးကြည့်ကောင်းနေသည်မို့
နေဟန် အတော်ကြာတဲ့အထိ ငေးကြည့်နေမိသည်။

'မပူပါနဲ့ ကိုနော၊ မမမိရဲ့သင်တန်းက ဒီဇိုင်နာလေး
ကျွန်တော်တို့က ကုမ္ပဏီအားလုံးထက် သာနေပါတယ်ဗျာ
စိတ်သာချနေ'

'အိုကေ... ကိုညီသက် ဒီ ဒီဇိုင်နာသာရစေဗျာ
ကျွန်တော် ငွေဘယ်လောက်ခင်းရခင်းရ၊ ခင်းရဲပါတယ်၊ ဇာ
ကျွန်တော်ပြောသလို ဖြစ်အောင်လုပ်ခဲ့၊ ကျွန်တော် သွား
မယ်'

နေဟန်ထွက်သွားသည်နှင့် ညီသက် ဧည့်ခံစားခဲ့
ပိုင်းများဘက် ထွက်လာခဲ့၏။

ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းရှင်ဆရာမ မိမိခိုင်နှင့်တွေ့ဖို့ပင်။

သူ့ရောက်သွားတော့ မော်ဒယ်ရော မိမိကတော့
အသင့် ကြိုဆိုနေကြ၏။

'ဟော... ကိုညီသက် ရောက်လာပြီကိုး၊ လာ

ထိုင်ပါရှင့်'

'ဟုတ်ကဲ့... ခင်ဗျာ'

'ဪ... ဝိုင်းရေ ဝိုင်းနဲ့မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်၊

ဒါ ဝိုင်းကိုငှားမယ့် ကုမ္ပဏီမန်နေဂျာပေါ့၊ ကိုညီညီသက်တဲ့'

'ဟုတ်ကဲ့ရှင့်'

'ကိုညီသက် ဒါ ကျွန်မရဲ့သင်တန်းဆင်း ဒီဖက်ရှင်

တိုင်လေးရဲ့ ဖန်တီးရှင်ပေါ့ ဝိုင်းစုတဲ့၊ ဒါက ဝိုင်းစုရဲ့

အဖေနဲ့ မေမေပေါ့'

'ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ၊ တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်၊ ဒီက

ဝိုင်းစုကိုတော့ သိပ်ကို အထင်ကြီးသွားပြီဗျာ'

ညီသက် ဟန်ပင်မဆောင်နိုင်စွာ ထုတ်ပြောမိတဲ့အ

ထိ ဖြစ်သွား၏။

ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ဒီဇိုင်နာသာမက ရုပ်လေးက

အည်း မှန်နေအောင် ချောမောသူလေးပင်။ ဒီနေ့စတိတ်

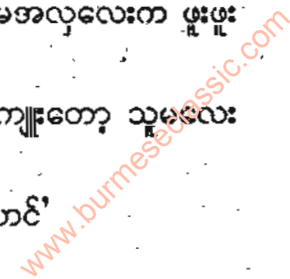
ခင် လျှောက်ခဲ့သူ အားလုံးထဲမှာ သူမအလှလေးက ဖူးဖူး

ခင်းစင်းလေး ပေါ်လွင်နေခဲ့တာပဲ။

ဟန်မဆောင်စွာ သူထုတ်ချီးကျူးတော့ သူမလေး

ဒါ အံ့ဩသွားဟန်နှင့် ။

'ရှင်... ဘာ... ဘာလို့လဲဟင်'

'ဪ... ဒီလိုပါ ဒီခိုင်နာဖန်တီးရှင် အနေနဲ့ရော
မော်ဒယ်အဖြစ်ပါ မပိုင်းစု အောင်မြင်နိုင်တာကို ပြောတာ
ပါ။ ဒီနေ့မော်ဒယ်တွေအားလုံးထဲမှာ မပိုင်းစု အချောဆုံးပဲ'

'ဟုတ်မဲ့မလားရှင်'

'ကျွန်တော် တကယ်ပြောတာပါ။ မော်ဒယ်လုပ်ရင်
မပိုင်းစုအောင်မြင်မှာ'

ပိုင်းစုရော ဖေဖေနှင့်မေမေပါ ညီသက်စကား
ကြောင့် ကျေနပ်နေမိကြ၏။

'အဟင်း ကိုညီသက်က ပိုင်းစုကို မော်ဒယ်ထင်နေ
တာကိုး။ မဟုတ်ဘူးရှင် ပိုင်းက သူ့ဒီခိုင်းသူဖာသာ ဝတ်ပြီး
ရွိုးတက်လျှောက်ပြလိုက်တာ'

ညီသက်ပိုလိုပင် အံ့ဩသွား၏။ ပိုင်းစုကို ပိုလည်း
ကုမ္ပဏီအတွက် လိုချင်သွားမိသည်။ သူငယ်ချင်းနေဟန်
သာသိရင် ဘယ်လောက် ဝမ်းသာသွားလေမလဲ။

'ကျွန်တော်တော့ မမီခိုင်ကို အရမ်းကျေးဇူးတင်
သွားပြီဗျာ၊ တကယ်ပြောတာပါ။ ကျွန်တော့် ဘော့စ်လည်း
ပိုင်းစုအကြောင်းသိရင် သိပ်ဝမ်းသာသွားမှာ'

'အင်း ကိုညီသက်တို့ ကံကောင်းတာပေါ့။ ပိုင်းစု
ကို ကုမ္ပဏီတော်တော်များများက လိုချင်နေကြပြီလေ'

တို့ညီသက်ဘက်က ဒိတ်လုပ်တာ မြန်သွားပေလို့သာပေါ့'

'ဟား... ဟား ဒီလိုတော့ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့ဗျာ။
မမီခိုင်ကျေးဇူးကို မမေ့ပါဘူး။ သူ့ဌေးလည်း ဒီခိုင်းကို သိပ်ကို
ဆဘောကျသွားတာ။ အချိန်မရလို့'

'ကဲပါလေ မိမိတို့ဘက်ကလည်း ကတိမပျက်ပါ ဘူး။
ကျွန်တာက ပိုင်းစုလေး ဆန္ဒအတိုင်းပေါ့'

'ကောင်းပါပြီ မပိုင်းစု၊ ဒါကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီ လိပ်
စာပါ။ မပိုင်းစုကို သူ့ဌေးက တွေ့ချင်နေတာ။ လာတွေ့
ပေးစေချင်ပါတယ်။ တကယ်လို့ ကုမ္ပဏီမှာ ဝင်ဖြစ်ရင်တော့
မပိုင်းစုအတွက် မနစ်နာစေရပါဘူးဗျာ'

'ဟုတ်ကဲ့ရှင် ပိုင်း လာခဲ့မှာပါ။ ခုလိုတကူးတက
ခိုင်းကို လာကမ်းလှမ်းတာကိုပဲ ကျေနပ်ဝမ်းသာလှပါပြီရှင်'

'ကဲ... ဒါဖြင့် အားလုံးပဲ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး
နော်'

'ဟုတ်ကဲ့ရှင်'
ညီသက် နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်သွားတော့ အားလုံး
ဝမ်းသာမှုကိုယ်စီနှင့် ကျန်ခဲ့သည်။'

အခန်း (၂၀)

(နဂ္ဂတစ်)ဖလင်များကို ဆေးပြီးနေရောင်တွင် ထောင်ကြည့်လိုက်သည်။ ဘာမှ အပြစ်ပြောစရာမရှိ။ ကိုယ်နေဟန်ထားရော အနီးအဝေးပါ ကောင်းမှုကြောင့် ကြည်လင်လျက်ရှိ၏။

တေဇာ ပြုံးလိုက်သည်။ ဒီအတိုင်းဆို ပုံတွေအား လုံး ကောင်းမှာသေချာ၏။

ရင်ထဲက အပူအနည်းငယ် သက်သာရာရသွား သည်။

'တီ... တီ... တီ'

ဇော်ကြီးရောက်လာတာနှင့် အတော်ပဲဖြစ်သွား၏။

အကြောင်း

ရင်ထဲက လမင်းလေးအကြောင်းကို ရနိုင်သမျှစုံစမ်းရဦး ဆော့မှာမို့ ဝမ်းသာသွားမိသည်။

'ကျွီ'

တံခါးဖွင့်ဝင်လာသူက ဇော်ကြီးပါပဲ။

'ဟား... ငါ့ကောင်ကြီး တေဇာ ကြီးစားလှချည်

တေဇာ မြို့ထဲမှာပဲ ဖလင်ဆေးတာရော ပုံကူးတာပါရနေတဲ့ ဘာများကွာ အပင်ပန်းခံလို့'

သဘာရင့် ကင်မရာသမားပီပီ ဇော်ကြီး အကြံပေး

သေ့ တေဇာက အလုပ်ကို ပြီးစလွယ်စပြီး မလုပ်နိုင် သောမှာဖြစ်မှာ။

ဒီပွဲက ဘွဲ့ရဲ့ပွဲဦးထွက်ပွဲ။

'ငါ စိတ်မချနိုင်လို့ပါကွာ၊ ပုံတွေ ပျက်သွားမှာစိုးလို့'

'ဟ... မင်းစိတ်တိုင်းကျ ရိုက်ယူလာတာ မဟုတ်

ဘူး'

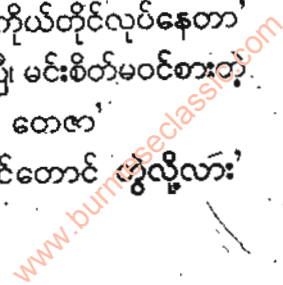
'ဟုတ်တယ် ငါ့အတွက် နယူးလေးတစ်ယောက်

ထားလို့ ဆိုပါတော့ကွာ၊ ဒါကြောင့် ကိုယ်တိုင်လုပ်နေတာ'

'အင်း... မင်းကတော့လုပ်ပြီ၊ မင်းစိတ်မဝင်စားတဲ့

အိမ်ကလေးကတော့ ခပ်ရှားရှားပါပဲ တေဇာ'

'ပြီးရင် တစ်ပါတ်ပြည့်အောင်တောင် ဟွဲ့လို့လား'

'ဟ... ဒါတွေက ငါ့နှလုံးသားအပေါ် ယုံကြောက် ဖြစ်တာကွ၊ ပြီးတော့ သူ့လေးက မော်ဒယ်လ်မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောသံကြားနေတယ်'

'ဟေ... မင်းဟာက အဆန်းပဲ၊ မော်ဒယ်မဟုတ် ဘဲနဲ့ ရှိုးပွဲလျှောက်မလားကွ'

'ငါ တကယ်ပြောတာ။ သူက သူ့ဒီဇိုင်းကိုယ်တိုင် ဝတ်ပြီး ရှိုးလျှောက်တာတဲ့၊ မှန်နေအောင် ချောတာကွာ နာမည်က စိုင်းတဲ့၊ အဟီး ငါတော့ ကြွနေပြီ ဇော်ကြီး'

'အားပါး... ငါနေမကောင်းတဲ့ နှစ်ရက်လောက် အတွင်း ဘာတွေ ပြောင်းလဲခဲ့ပြီလဲဟ'

ဇော်ကြီးက ရှိုးပွဲကင်မရာမင်းတစ်ယောက်။ ဒီနှစ် ထဲမှာ သူငယ်ချင်း တေဇာကို ပွဲဆက်မနိုင်လို့ ကူပေးဖို့ခေါ် လိုက်ခြင်းပင်။

တေဇာကို မနေ့က ရှိုးပွဲတစ်ခု သူ့အစားတက်ရိုက် ခိုင်းလိုက်ကာမှ ထူးဆန်းစကားတွေပါ ကြားလာရသည်။

'ငါ ရှိုးပွဲလိုက်လာတာ ကြာပြီ၊ ဒီဇိုင်းဖန်တီးသူက သက်သက်၊ မော်ဒယ်ရှိုးလျှောက်သူက သက်သက်ပါကွာ ပိုမနေစမ်းပါနဲ့'

'ဟေ့ကောင် ငါ တကယ်ပြောတာကွာ၊ မယုံဘူးလား'

'အေး... မယုံသေးဘူး ပြီးတော့ မင်းစိတ်ဝင်စား သွားတော့ ပိုဆိုးသေး'

တေဇာမှာ အကျင့်တစ်ခုရှိ၏။ သန့်ပြန်ချောမော သော သူ့ပုံစံအတိုင်း ကြိုက်လိုက်စိတ်ဝင်စားလိုက်ပြီဆိုမှ ဘယ်အယုံစား အမိုက်စားလေးတွေပဲဖြစ်သည်။

ပြီတော့ အတည်တကျလည်း ဘယ်တော့မှ တောက်ချေ။

'ဒီတစ်ယောက်လည်း သုံးပါတ်လောက်ကြိုက်ပြီး ခါတ်လိုက်မှာပဲမှတ်လား တေဇာ'

'ဟာကွာ သူ့ကိုတော့ ငါအတည်ကိုမှန်းထားတာ ကွာ ဘဝလက်တွဲဖော်အထိပေါ့'

'ဟား... ဟား ငါမင်းစကားကြားရတာနဲ့တင် ဘာတို့ တွေ့ဖူးချင်လာပြီကွ'

'ရတယ်လေ ပုံတွေကူးပြီးလို့ သွားပို့ရင် မင်းပါလိုက် နဲ့လိုက်ပေါ့'

'အေး... ငါစိတ်ကူးထားပြီးသားပါကွ၊ ဒါနဲ့ မင်း ရှိုးပွဲမှာ ဘယ်ကင်မရာနဲ့ရိုက်လိုက်လဲ၊ ဒီဂျစ်တယ်က ဘာလော ပုံထွက်သိပ်မကောင်းဘူးကွ၊ ပုံထွက်မကောင်း ဘာနဲ့ ရိုက်လိုက်တော့ မင်းကောင်မလေးပုံ ပျက်ပြီတေဇာ'

'ဟား... ဟား... မင်းလက်ထွက်ပဲကွာ၊ ဒီ
လောက်တော့ ငါဘယ်ညံ့ပါ့မလဲ၊ နီကွန်ကင်မရာနဲ့ ရိုက်တာ
လေး ပြောင်းရှည်နဲ့ ရိုက်တာပေါ့'

တေ့ကို ဇော်ကြီးလျှော့မတွက်ရဲချေ။

'ဒါဖြင့် မင်းကိုငါ အားကိုးလို့ရပြီပေါ့ တေဇာ'

'အေး... ရပြီ ဒါပေမယ့် မမမိရဲ့ရွေးပွဲပဲ လိုက်မှာ
နော်၊ ဒါမှ ငါ့မဒီလေးနဲ့တွေ့ရမှာ'

'ကျန်တဲ့ဗွဲတော့ မင်းဘာသာလည်းရိုက်ဦး'

'ဟ... ဒီလိုခွဲခြားကြေးလား၊ ဒီလောက်ကြိုးစား
မနေပါနဲ့ကွာ၊ မိမိခိုင်နဲ့မင်းက ရင်းနှီးပြီးသားပဲဥစ္စာကို၊
ဓာတ်ပုံတွေ သွားပေးရင်းနဲ့ မိတ်ဆက်ခိုင်းလိုက်ပေါ့'

'ဟေ့အေး... ငါ အဲဒီလိုရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှုမျိုး မလို
ချင်တော့ဘူး ဇော်ကြီး'

'ဟေ... ဘာဖြစ်လို့လဲ'

ဇော်ကြီး သာမန်အနေအထားမျိုးနဲ့ အကြံပေး
လာ၏။ တေဇာ လက်မခံချင်။

'ငါ... သူ့ကို ဒီပြင်မိန်းကလေးတွေနဲ့ မယှဉ်နိုင်ဘူး
မောင်'

'ဟ... အထူးအဆန်းပါလား'

'အေး... ဒီအတိုင်းပဲ သူများမိတ်ဆက်ပေးပြီးမှ
ခင်မင်ရတာမျိုး မလုပ်တော့ဘူး'

'ဒီတော့'

'သူ့ဆီက ခင်မင်မှုကို ငါ့ဘာသာကြိုးစားယူမယ်'

'အားပါ... ဒီတစ်ခါထူးခြားပြီဟေ့'

'ဟုတ်တယ်ကွာ ကင်မရာမှန်ဘီလူးထဲမှာ သူ့
အလှကိုတွေ့လို့ ချစ်ကြိုက်စွဲလန်းသွားတာမျိုး ငါ့အချစ်ကို
အထင်သေး မခံချင်ဘူးကွာ'

'သူ့အလှကို ငါ့ရဲ့ကြည်လင်ဆန့်ရှင်းတဲ့ မျက်ဝန်းက
အိမ်ဆင့် မြင်တွေ့ခံစားခဲ့ရတာကွ'

ရင်မှာ အရှိအတိုင်းပြောဖြစ်တော့ ဇော်ကြီးပြုံး၏။

'ဟေ့ကောင် ဘာပြုံးတာပဲကွ'

'အဟီး... မင်းအရင် ဇယားလေးတွေတုန်း
အတော ဘာနဲ့ကြည့်လာတာမို့လဲကွယ်၊ ခုမှ အပိုလုပ်လို့'

'မင်း... ငါ့ကိုမလှောင်ပါနဲ့ ဇော်ကြီးရ ငါ အတည်
ပြောနေတာပါ၊ သူ့ကိုတော့ ငါ့နှလုံးသားထဲမှာ တကယ်
အဝရပဲ'

အဲဒီနေ့က သူ့မအသံလေးများကို ပြန်ကြားယောင်
နေသလို အပြုံးလှလှလေးများကိုပါ ပြန်လို့မြင်နေမိ၏။

‘ဝိုင်း ပုံလေးတွေအလှဆုံး ရိုက်ပေးပါနော်၊ ဝိုင်း
ဖေဖေနဲ့ မေမေတို့ကိုပါ ပြချင်လို့၊ ဝိုင်းက မော်ဒယ်မဟုတ်
ဘူး’

‘စိတ်ချ၊ ကျွန်တော် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ခိုင်း
ပေးပါမယ်ဗျာ’

ကတိစကားနှင့်အတူ တေဇာ သူမပုံလေးများထံ
အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ရိုက်ပေးခဲ့တာပါပဲလေ . . .

ကာလဇီဇာတပုံအဖြစ်မရောက်မီကတည်းက သူမ
ပုံလေးများက နဂ္ဂတစ်အနေနဲ့တင် အတော်အသက်ဝင်နေ
ပါ၏။

သူနှလုံးသားနှင့် ရိုက်ကူးခဲ့၍ လားတော့ မသိချေ
‘ကဲ... ဇော်ကြီး၊ ဘာမှ မနာလိုဖြစ်မနေနဲ့၊ ငါ
မြို့ထဲ လှစ်ဦးမယ်’

‘အေးအေး... ဒါနဲ့ မင်းဒီနေ့ ကားယူမသွားနဲ့
ကွာ၊ ငါ အေမီနဲ့ ချိန်းထားလို့’

‘ဟေ . . . ဒီနေ့ကျမှကွာ’

ဒီအချိန်က နောက်ဆက်တွဲဂြိုဟ်ဆိုးတွေဝင်လာ
လိမ့်မယ်လို့ တေဇာ ထင်မထားခဲ့ချေ။

‘မသွားမဖြစ်လို့ပါကွာ၊ မင်းက မြို့ထဲရောက်လို့

အိမ်ပုံကူးပြီးသွားရင် ပြဿနာက ပြီးပြီ၊ ငါက အေမီသွား
ခွင့်တာ လိုက်ပို့ရဦးမှာမို့ပါကွာ’

‘ပြီးရောကွာ၊ တကယ်ကျိင်ရှာတဲ့အကောင်’
‘ဟား... ဟား မင်းအလှည့်ရောက်ရင်လည်း

အလှည့်မှာပါကွာ၊ ဟုတ်လား’

‘သေနာ မင်းလုပ်ထားဦးပေါ့ကွာ’

တေဇာ ဖလင်လိပ်များအား ဘေးလွယ်အိတ်ထဲ

ထည့်ပြီး ကားဂိတ်ဆီသို့ ထွက်ခဲ့သည်။ *

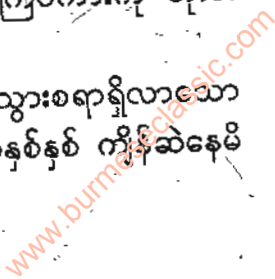
ဒီနေ့မှ ထူးထူးခြားခြား ကားတွေကတစ်စီးမှ လူ
ဆောင်သည်မရှိ။ ပါသမျှကားတိုင်း လူကြပ်နေ၏။

‘ဟူး... ဒီအတိုင်းသာဆို ငါမြို့ထဲရောက်ပါတော့
လေးဟ’

‘ကျွင့်ပဲ... ဒီတစ်ခါတော့ လာတဲ့ကားနဲ့ ရသလို
သိုက်မယ်ကွာ၊ မထူးဘူး’

ဆုံးဖြတ်ပြီးတာနှင့် ခပ်ကြပ်ကြပ်ကားကို တိုးစီး
ထွက် တေဇာလိုက်လာခဲ့သည်။

ဒီနေ့ ကိုယ့်အလုပ်ပေါ်၍ သွားစရာရှိလာသော
ဇော်ကြီးကိုတော့ စိတ်ထဲမှာ ပြစ်ပြစ်နှစ်နှစ် ကျိန်ဆဲနေမိ
တော့သည်။

'ဟူး... ခုမှပဲ အသက်ရှူချောင်တော့တယ်' ကားပေါ်မှဆင်းပြီး ဓာတ်ပုံဆိုင်ဆီပြေးရပြန်သည်။ လိုင်းကားတွေကို တေဇာ ဒါကြောင့် မစီးဖြစ်တာ၊ လူတွေ ကြပ်ညှပ်နေအောင်တင်ပြီးတော့ လူတွေကို ငပိချေခါတ်ဖို့ ဖြစ်အောင် ကားဘရိတ်ကို စောင့်စောင့်ပြီးတော့ အုပ်ဖေး ငါ။

ကားပေါ်မှဆင်းပြန်တော့လည်း တွန်းမချယံ တမယ်။

ကားပေါ်က ပြဿနာကို အတွေးစုများဖြတ်လျက် ကမ္ဘာသစ် ဓာတ်ပုံကူးဆိုင်သို့ ထွက်သည်။

ဆိုင်ရောက်ကော့ ထုံးစံအတိုင်း နာမည်ကြီးဆိုင် မို့ ကိုယ့်ရှေ့မှာ ငါးယောက်လောက်စောင့်ရဦးမည်။

'ညီလေး စောင့်ရဦးမှာ မှတ်လား'

ဒါက တေဇာမေးနေကျ၊ နာရီဝက်လောက်အချိန် ကို မျက်စောင်းထိုးက ကော်ဖီဆိုင်မှာ ကော်ဖီသောက်ပြီး စောင့်နေလိုက်ယုံ၊ မနက်ကတည်းက ဘာမှ မစားလာတာ မို့ ခိုက်ကဆာနေပြီ။

'တုံကင်ယူပြီး နဂ္ဂတစ်ပေးထားခဲ့လေ အစ်ကို၊ အပြန်ကျ ဝင်ယူပေါ့'

'အေး... ဒါပဲကောင်းပါတယ်ကွာ' ဘောက်ချာစာရွက်မှာ တုံကင်ဖြည့်ပြီး ဘေးလွယ် နီထဲက ဖလင်လိပ်များကို ထုတ်ယူလိုက်သည်တွင်..

'ဟာ... သွား... သွားပါပြီ' သူ့အသံအတော်ပဲကျယ်သွား၏။ ဆိုင်ထဲရှိသူအားလုံး တေဇာကို ဝိုင်းကြည့်ကြ

သည်။

'အစ်ကို ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ' ကောင်တာမှ ကောင်လေးအမေးကို သူမဖြေနိုင်။

ထဲမှာ ငိုချင်သလို ဘာလိုလိုနှင့် တစ်မျိုးကြီးဖြစ်နေမိ

သည်။

ပြီးတော့မှ ကိုယ့်အသံကိုယ်ထိန်းပြီး..

'သွားပါပြီကွာ ငါ့နဂ္ဂတစ်တွေရော ပိုက်ဆံတွေရော

အပေါ်မှာ ဓားခွဲခဲလိုက်ရလို့'

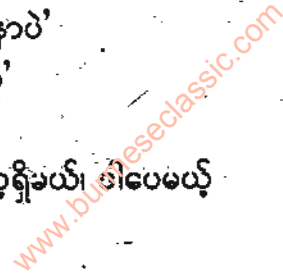
'ဟာဗျာ စိတ်မကောင်းစရာပဲ'

'အေးကွာ... ငါတော့ ပြဿနာပဲ'

'ပိုက်ဆံက များလို့လား အစ်ကို'

သူ့အား စာနာစွာမေး၏။

'အင်း နှစ်သောင်းလောက်တော့ရှိမယ်၊ ဒါပေမယ့်

ပိုက်ဆံထက်... ပိုက်ဆံထက် နဂ္ဂတစ်တွေကို ပိုနှစ်ခြို
တာကွ၊ အဲဒါ မော်ဒယ်ရိုးအော်ဒါ နဂ္ဂတစ်တွေဟ'

'ဟား... ဒါဖြင့် အစ်ကိုတော့ ဖောက်သည့်
ပျက်ဦးတော့မှာပဲနော်'

'အေးကွာ ဖောက်သည် ပျက်တာထက် ကြီးမား
ပြဿနာပေါ့ ငါ့ညီ၊ ဟူး ကျိုင်ပဲကွာ'

သူမရဲ့ လှပတဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် ဟန်လေးများပြန်ကြ
မိနေသည်။ လုပ်ယူလို့ရနိုင်ခဲ့တဲ့အလှတွေ ခုတော့...
သွားပါပြီ။

'တောက် . . . ကွာ'

အောက်အနားတစ်ခုလုံး ဟင်းလင်းပွင့်နေသော
ဘေးလွယ်အိတ်အား တွေ့တွေ့ကြီး ငေးကြည့်နေမိသော
သည်။

သူမနှင့် မမမိခိုင်ကို ဘယ်သို့ ရင်ဆိုင်ရပါမလိ
ပြီးတော့ ရင်ထဲမှာ သိပ်စွဲလန်းနေခဲ့မိတာမို့ နဂ္ဂတစ်တွေ
ဆုံးရှုံးမှုအတွက် များစွာခံရခက်နေတော့၏။

'တောက်'

ခုချိန်မှတော့ ဘာမှမတတ်နိုင်တော့။ ဇော်ကြီးကို
မဆီမဆိုင် အပြစ်တင်နေမိသည်။ သူ့သာ ကားမယူသူ

ခဲ့ပါလျှင် ခုလို ခါးပိုက်နှိုက်စာ မိမည်မဟုတ်ချေ။

ခါးပိုက်နှိုက်ကကော ဒီဖလင်လိပ်များအား တန်
နီးထားပါမည်တဲ့လား။ ဝေးသေး၏။ ပိုက်ဆံသာယူပြီး
ဖလင်လိပ်များကိုတော့ တွေ့တဲ့အမှိုက်ပုံမှာ လွင့်ပစ်သွား
မှာပင်။

မြို့ထဲက ခေါင်းငိုက်စိုက်နှင့် ပြန်ခဲ့ရသည်။
အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ရည်းစားနှင့်သွားတွေ့သော
ဇော်လွင်က ပြန်ရောက်နေပြီ။

'ဟ... တေဇာ မျက်နှာကလငပုပ်ဖမ်းပြီး ဘာဖြစ်
တာတာလဲကွ၊ ဟေ'

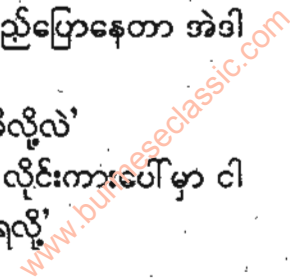
'ဘာဖြစ်ရမလဲကွာ မင်းလုပ်လို့ ဂြိုလ်ဝင်လာလို့
တော့ ဂြိုလ်ဝင်လာလို့'

'ဟေ... ဘယ်ဂြိုလ်က ဘယ်နားဝင်လာတာ
တုန်း'

'နောက်မနေနဲ့ကွာ၊ ငါ့အတည်ပြောနေတာ အဲဒါ
မင်းကြောင့်'

'ဘာကွ... ငါက ဘာလုပ်မိလို့လဲ'

'မင်း ကားယူသွားလို့ပေါ့ကွ၊ လိုင်းကားပေါ်မှာ ငါ
ဘေးလွယ်အိတ် ခါးပိုက်နှိုက်စားခွဲခံရလို့'

'ဟေ... ငွေဘယ်လောက်ပါသွားလဲ၊ နှမြောစရာ ကွာ'

'တောက်'

'ငွေက ငါမပြောပလောက်ပါဘူးကွာ၊ နှစ်သောင်း လောက်ပါ။ နဂ္ဂတစ်တွေ ငါ အနှမြောဆုံးပဲကွာ... ဟူး'

'တောက်... ဟုတ်ပါကွာ၊ ဒါဖြင့် မိမိခိုင်နဲ့မင်းမမီ

လေးကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းမလဲ တေဇာ၊ မိမိခိုင်ကျေနပ်တဲ့ မလားကွာ'

'ငါလည်း ဒါပဲစဉ်းစားနေတာ ဇော်ကြီး၊ မမိခိုင် ထက် သူ့ကိုငါ ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ရမလဲ၊ ဒါအတွက် ခေါင်းကြီးနေတာကွာ'

'ဘယ်တတ်နိုင်မလဲကွာ၊ ဖြစ်သွားပြီးမှ ရင်ဆုံရုံဆို မမိခိုင်ဖုန်းနံပါတ် မင်းမှာရှိတာပဲ၊ ဖုန်းနဲ့အရင် ပြောပြလိုက် ပေါ့'

'အေး... ဇော်ကြီး မင်းအကြံမဆိုးဘူး၊ ဒါပေမယ့် ခေါင်းတော့ကျိန်းသားဟ၊ ငါ့နှလုံးသားဇာတ်လမ်းလေး တော့ ပျက်ပါပြီကွာ'

ဇော်ကြီးပေးတဲ့အကြံအတိုင်း တယ်လီဖုန်းဆီ လှမ်း ခဲ့၏။

'ကလင် . . . ကလင် . . . ကလင်'

'ဟဲလို... မမမီ ကျွန်တော်ပါ တေဇာပါ'

'x x x x x'

'ဟုတ်ကဲ့ မမမီ ကျွန်တော်ဗျာ နဂ္ဂတစ်တွေကား ငါ့မှာ ခါးပိုက်နှိုက်ခားခွဲခံရလို့ ပါသွားပြီဗျာ'

'x x x x x'

'အဲဒီအတွက် တောင်းပန်ပါရစေဗျာ၊ တကယ်မ ချော်လင့်ဘဲ ဖြစ်သွားခဲ့တာပါဗျာ'

'x x x x x'

'ဟုတ်ကဲ့ သူ့ကိုပဲ ပိုပြီးစိုးရိမ်တာပါဗျာ၊ အဲဒါ'

'x x x x x'

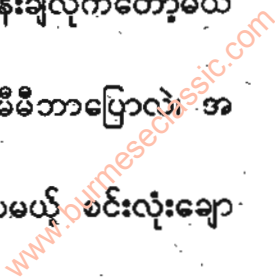
'ဗျာ ဟုတ်ကဲ့၊ ပြော... ပြော ကျွန်တော် ရေးမှတ် ထား လိုက်ပါမယ်၊ ကျေးဇူးပဲနော်'

မမမီပြောတဲ့အတိုင်း ကူးဗူရေးမှတ်ထားလိုက်၏။

'ဟုတ် မမမီ၊ ကျွန်တော် ဖုန်းချလိုက်တော့မယ် နော်'

'ဟေ့ကောင် ဇောဇာကြီး မမိမီဘာပြောလဲ၊ အ ဆင်ပြေရဲ့လား'

'ပြေတော့ပြေပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းလုံးချော'

တော့ မဟုတ်သေးဘူး။ သူ့ပုံက နည်းနည်းပဲပါတာ ပြဿနာမရှိဘူးတဲ့။ ဝိုင်းက သူ့ဒီဇိုင်းနဲ့သူ မော်ဒယ်အစားဝင် ပြီး နူးလျှောက်တာမို့ ဝိုင်းအိမ်ကိုသာ သွားပြီး ပြောလိုက်ပါ တဲ့ကွာ'

'မင်းက လိပ်စာသိလို့လား'

'အေး... ခုပဲ မမမိခိုင် ပြောပြလို့ ကူးယူထား လိုက်တယ်ကွ'

'ဒါဖြင့်လည်း သွားတွေ့ပြီး အကျိုးအကြောင်း ပြောပြီး တောင်းပန်လိုက်ပေါ့'

'ဝူး... ရင်တော့ အလေးသားကွ'

'လေးမနေနဲ့ တေဇာ၊ နောက်မှ ဇာတ်လမ်းဒီထက် တက်လာလိမ့်မယ်၊ ပြီးမှ နဂ္ဂတစ်ပျောက်တာ ပိုပြီးတော့ ဟန်ကျသေး ဖြစ်နေလိမ့်မယ်နော်'

'မမျှော်လင့်ရဲပါဘူးကွာ'

အခန်း (၂၁)

'တီ . . . တီ . . . တီ'

'သမီးရေ အိမ်ရှေ့မှာ ဧည့်သည်နဲ့တူတယ်၊ တံခါး နှိုးခွင့်ပေးလိုက်ပါဦး'

'ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့ မေမေ'

စင်ဝင်အောက်ကားထဲမှ အကြည့်စူးစူးကြောင့် သူမ နေခက်သွားမိသည်။

တဒင်္ဂဓဏလေးအကြည့်ချင်း ဆုံလိုက်ရချိန်မှာပဲ သူမရဲ့ရင်တွေ အခုန်မြန်သွားရသည်။

မြင်ဖူးသလိုရှိပေမယ့် စိတ်ထဲ ချက်ချင်းခြင်းစား

ရင်ခုန်သံကို ထိန်းလျက် တံခါးဖွင့်ပေးရင်း...
'ဟို... ဘယ်သူနဲ့တွေ့ချင်လို့ပါလဲရှင်၊ အိမ်ထဲထဲ
ပါဦး'

'ဟုတ်ကဲ့... မပိုင်းစုနဲ့ပါ။ ကျွန်တော့်ကို မမှတ်
ဘူးလား၊ ကင်မရာမင်း တေဇာပါ။ ဩ... ဩ
ဆောရီးနော် ပိုင်း၊ မမမိခိုင်က မိတ်ဆက်ပေးတာ နဲ့
သတိရလိုက်လို့ပါ'

'လူအများနဲ့ဆိုတော့ ချက်ချင်းသတိမရလိုက်တာ
ခွင့်လွှတ်နော်'

'ရပါတယ် မပိုင်းစု'

ရုပ်လေးဥနေအောင် လှနေသလို အနီးကပ်ကြား
မှ သူမအသံချိုချိုလေးက နားထဲမှာ နားဝင်ပိယံရှိလှသည်။

'လာလေ ကိုတေဇာ အိမ်ထဲကြွပါဦး'

'ဟုတ်ကဲ့'

သူမ နောက်ကနေ ဧည့်ခန်းထဲလှမ်းဝင်ခဲ့၏။
ဓာတ်ပုံ နဂ္ဂတစ်ပြဿနာက အဆင်မှချောပါ့မလား။

'ဟဲ့... သမီး သူက ဘယ်သူတုန်းကွယ်'

'သမီးဧည့်သည်ပါ မေမေ၊ ရှိုးပွဲနေက ကင်မရာမင်း
လေ၊ ကိုတေဇာတဲ့'

'ဩ... ဩ မှတ်မိပြီ၊ ဒါကြောင့် မြင်ဖူးသလို
နီးကပ်ကွဲ၊ ကဲ... ကဲ စကားပြောကြဦး၊ သမီး ဧည့်သည်ဖို့
ဆော်ဖီလေး၊ အအေးလေး လုပ်လေကွယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ မေမေ၊ ကိုတေဇာ ကော်ဖီပဲ သောက်
ထိုင်နော်'

'ဟုတ်ကဲ့ ရပါတယ်'

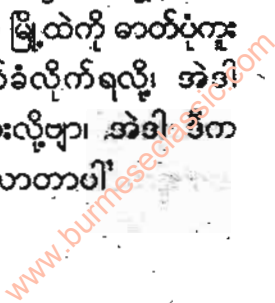
ပိုင်းစုမေမေက အပေါ်ထပ်တက်သွားသဖြင့်
သူတို့နှစ်ယောက်ပဲ ဧည့်ခန်းမှာ ကျန်ခဲ့သည်။

ရင်ခုန်သံမြန်နေရသူက တေဇာ။ မိမိပြဿနာကို
အယ်ကစလို့ ပြောရမည်မသိ။

'ဓာတ်ပုံသာ အရိုက်ခံလိုက်ရတယ်၊ ကိုယ့်ပုံတွေ
ထုရဲ့လားတောင် မသိဘူး၊ ကိုတေဇာ ဓာတ်ပုံတွေလာဖို့
သာလား'

'ဟုတ်... ဟုတ်၊ အဲ... အဲဒီအတွက်ပဲ ကျွန်တော်
အာတာပါ မပိုင်းစု၊ ဟို... ကျွန်တော် မြို့ထဲကို ဓာတ်ပုံကူး
ဖို့အသွား ကားပေါ်မှာ ခါးပိုက်နှိုက်ခံလိုက်ရလို့၊ အဲဒါ
နဂ္ဂတစ်တွေရော ပိုက်ဆံပါ နှိုက်သွားလို့ဗျာ၊ အဲဒါ ဒီက
ပိုင်းစုကို ကျွန်တော် တောင်းပန်ဖို့လာတာပါ'

'ရှင်'

'ဪ... ဖြစ်ရလေရှင်၊ ရပါတယ် ကိုတေဇာရဲ့ ကိုယ်တ ဘမင်ဖြစ်ချင်လို့မှမဟုတ်တာ၊ ဝိုင်းစု ခွင့်လွှတ်ရမှာပေါ့'

ရှုပ်လေးနှင့် လိုက်ဖက်စွာပဲ သူမက သဘောထားကြီးနေပြန်တော့ အပြစ်ရှိတဲ့တေဇာ မျက်နှာပူရပြန်၏။

'ကျေးဇူးတင်လိုက်တာဗျာ၊ မမမိပြောလို့ ရင်တုန်လိုက်ရတာ'

'ရှင် မမမိက ဘာပြောလိုက်လို့လဲ'

'ဪ... ဒါက မဝိုင်းစုရဲ့အဓိကပွဲမို့ ပုံတွေက သိပ်အရေးကြီးတယ်ပေါ့လေ၊ အဲဒါ ကိုယ်တိုင်သွားပြောဆိုပြီး လွှတ်လိုက်တာ'

'အင်း... မမမိပြောတာ မှန်ပါတယ်၊ ဝိုင်းက ကိုယ့်ဒီဇိုင်းနဲ့ ကိုယ့်ဖက်ရှင် ဝတ်ပြတာလေ၊ ပုံတွေကို လိုချင်တာပေါ့၊ ကြော်ငြာလို့ကောင်းမှာပေါ့ ဒါပေမယ့် ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ၊ ဒီဇိုင်းက ဝိုင်းမှာရှိနေတာပဲ'

'ဟုတ်ကဲ့ ဝိုင်းဆီက ဒီလိုကြားရတာ ဝမ်းသာတယ်ဗျာ၊ ဝိုင်းအလိုရှိတဲ့နေ့ပြောပေါ့ ကျွန်တော် အောက်နဲ့ ထွက်ရိုက်ပေးပါ့မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဒါဆိုရင်တော့ နောက်ဆို ဒီဇိုင်းအသစ်

ထွက် ကိုတေဇာကိုပဲ အားကိုးရတော့မှာ'

'အဆင်သင့်ပါ မဝိုင်း၊ ဒါ ကျွန်တော့်လိပ်စာကဒ်ပါ'

'ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး'

'ဟုတ်'

သူကား အိမ်ရှေ့မှထွက်သွားတော့ မေမေ အပေါ်

အိမ်မှဆင်းလာကာ . . . ။

'ဟဲ့... သမီး၊ ကောင်လေး ဓာတ်ပုံတွေလာဖို့တာ

ထုတ်လား၊ ပြစမ်း မေမေ့ကို'

'ဟင့်အင်း... မေမေ ဓာတ်ပုံတွေ မရတော့ဘူး

အထက်တွေ ကားပေါ်မှာ ခါးပိုက်နှိုက်ခံလိုက်ရတဲ့အထဲ သွားလို့တဲ့ သမီးကို လာတောင်းပန်တာ'

'အိုကွယ် ဒီလိုအရေးကြီးတဲ့ပုံတွေမှ ဖြစ်ရတယ်လို့၊

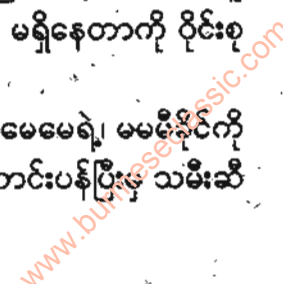
မိ ဓရံတွေယူပြီးမှ သက်သက်ကလိန်ကျတာ'

မေမေ ဒေါနှင့်မောနှင့် ပြောနေပေမယ့် သူ

နှာနှာချောချောမှာ ဒီလိုအကျင့်မျိုး မရှိနေတာကို ဝိုင်းစု နေသလိုပင်။

'ဒီလိုတော့ မဟုတ်နိုင်ပါဘူး မေမေရဲ့၊ မမမိနိုင်ကို

ပြောပြပြီးပါပြီ၊ သူ မမမိကို အရင်တောင်းပန်ပြီးမှ သမီးဆီ သိပ်တိုင်လာပြောတာ'

'အေးလေ သမီးက ကာယကံရှင်ပဲ၊ ဒီဇာတ်ပုံက
က သမီးအလုပ်တွေအတွက် အများကြီးအထောက်အ
ပြုမှာဆို၊ ခုတော့ ဘာနဲ့သွားပြမလဲ'

'သမီး အလိုရှိတဲ့နေ့၊ အောက်ဒိုးရိုက်ပေးပါမယ်
မေမေရဲ့၊ အဲဒီနေ့က လူရှုပ်တာနဲ့ ရိုက်သာရိုက်ရတာ
စိတ်တိုင်းမကျပါဘူး မေမေရယ်'

'အိမ်မှာ အေးအေးဆေးဆေး အောက်ဒိုးရိုက်
အင်္ကျီပုံရော လူပါ ပိုပိုပြင်မှာ'

'သမီးကျေနပ်ရင် ပြီးတာပဲလေ၊ မေမေတို့က
ပြောမှာလဲ၊ ကောင်းသလိုသာလုပ်ပေါ့၊ မိမိဆက်ဖော်
ကုမ္ပဏီ သမီးဘယ်နေ့သွားမလဲ'

'မနက်ဖြန် မေမေ၊ မေမေတို့အတွက် သမီးဝင်
ရှာပေးနိုင်တော့မှာ မေမေရဲ့'

'အမလေး ဒီစကားကြားတာနဲ့တင် သာဓုခေါ်
တယ်ကွယ်'

ဒေါ်မြင့်မြင့်ခိုင် သမီးကိုဖက်ပြီး ကျေနပ်ပီတိဖြစ်
မိသည်။ ဒါဟာ မိဘက သားသမီးအပေါ်ထားတဲ့ စေတနာ
ပဲမဟုတ်လား။

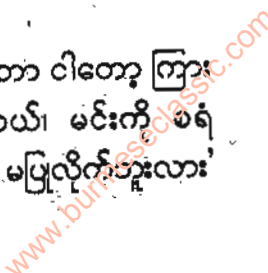
အခန်း (၂၂)

ဇော်လွင် တေဇာအား ထူးခြားတဲ့သတ္တဝါတစ်
ဆောင်လို ကြောင်စိစီနှင့် ငေးကြည့်နေမိသည်။

'ဘာလဲ ဇော်ကြီး၊ မင်းမယ့်လို့လားကွ၊ အဟဲ့... မဒီ
အပြင်မှာထင်ထားတာထက်တောင် ရှုပ်ချော
အာကောင်းသူလေးကွ'

'မွေးနေ့ရိုးပွဲတုန်းက မာနကြီးမယ်ထင်နေတာ၊ ခု
ညာ ရှုပ်လေးနဲ့လိုက်အောင်ကို သဘောချိုတယ်ကွ၊ ငါ
အပြတ်ကို ခိုက်သွားပြီ'

'အေး... မင်းကသာ ပြောနေတာ ငါတော့ ကြား
တာပဲ နားတောင်မယ့်ချင်ဘူး တကယ်၊ မင်းကို စစ်
စိတ်ရိုက်သွားတယ်ဆိုပြီး ထောမနာ မပြုလိုက်ဘူးလား'

'ဟေ့အေး... မပြောဘူး၊ ငါကလည်း လိုအပ်ရင် အောက်ဒိုးထွက်ရိုက်ပေးမယ်တော့ ကတိခံခဲ့ရတာပေါ့'

'ကတိပေးတာတော့ ဟုတ်ပါရဲ့ကွာ၊ သူ့အတွက် အရေးပါတဲ့ပုံတွေမှ အလွယ်တကူ ခွင့်လွှတ်နိုင်တယ်နော် တော့ ငါရိုက်ခဲ့တဲ့ ဓာတ်ပုံသက်တန်းတစ်လျှောက်တော့ ခပ်ရှားရှားပဲမောင်'

'ငါ့တုန်းက မင်းလိုအစအနပျောက်ဖို့ မပြောခဲ့ ဓာတ်ပုံကာလာဖျော့ရုံနဲ့တောင် စရံပြန်အမ်းပေးခဲ့ရတာ တွေရှိတယ်'

'အဟား... ဒါတော့ ကုသိုလ်ချင်းက ကွာသော တာကိုးကွ'

'သူ့ကို ငါလည်း မေတ္တာရှိတော့ ငါ့အပေါ် ရောင်ပြန် ဟပ်တဲ့ သဘောပေါ့'

'ဘာကွ... လိပ်မျိုး၊ ကိုယ့်ဘက်ကိုယ်မယက်နဲ့ ဒါဖြင့် ဒီနဂ္ဂတစ်ပျောက်ဖို့ ဖန်တီးတဲ့ငါ့ကို မင်းအရင်ဆုံး ဦးချပေတော့'

'ဟ... ဘာဆိုလို့လဲ အသားလွတ်ကြီးပါလားကွ'

'ဟေ့ကောင် ဆရာ့ကို အာမခံနဲ့ ငါကားယူသွားလို့ မင်း ခါးပိုက်နှိုက်စားအခွဲခံရတာကွ'

'တော်ပါ ဇော်ကြီးရာ၊ မင်းကြောင့်' ခေါင်းမီး တောက်တာတော့ ထည့်တောင်မပြောတဲ့ကောင်'

'ဟား... ဟား... ဟား အဲဒီနေ့က ငါနဲ့အေမီ သိပ်ပျော်ကြတာကွ... အဟီး'

'ခွေးကောင် တော်ပါကွာ'

ဇော်ကြီး သဘောကျနေသလောက် တေဇာ သဘောကျ မပျော်ရွှင်နိုင်ခဲ့ချေ။ ဝိုင်းစုမျက်နှာလေးကသာ နီမိုးနေခဲ့ပါပြီ။

အခန်း (၂၃)

'ဝိုင်းစု'

နမည်လေးကသာ ချစ်စရာကောင်းသည်မဟုတ်
 လူကလည်း အမည်နဲ့ ပန်တင်စွာ ချစ်စရာကောင်း၏။
 ကြည်လင်ရွှန်းလက်တဲ့ မျက်လုံးကို ကော့ညွတ်
 ဟဲ့ မျက်တောင်လေးများက အလှကူပေးနေသလို နှင်း
 ဖူး နှုတ်ခမ်းရဲလေးများကို မို့အစ်အစ်ပါးမို့မို့လေးများ
 အလှကူနေပြန်သည်။ လခြမ်းသဏ္ဍာန် မျက်ခုံးနှစ်ဘက်
 မဟာဆန်တဲ့နဖူးပြင်လေးက တန်ဆာဆင်ထားသည်။
 ထွေးနေတဲ့ ဆံကေသာလေးများ ကျပြန်တော့လဲ စွဲမက်
 စရာကောင်းနေပြန်သည်။

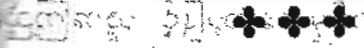
ကျောရှင်းပြေပြစ်တဲ့ ခန္ဓာအလှပါ ပေါင်းစပ်ထား
 တော့ ဝိုင်းစုအလှကို တေဇာ စာဖွဲ့နဲ့ဖို့ ဉာဏ်မမီချင်
 ဆား။ တဒင်္ဂဆုံတွေ့တဲ့အခိုက်မှာပင် သူ့နှလုံးသားတွေ
 သာစွာ ယိုင်နဲ့ပြိုဆင်းခဲ့မိသည်။

မိန်းကလေးများစွာနဲ့ တွဲလာခဲ့ဖူးပေမယ့် ဝိုင်းစုလို
 ချစ်စရာခံစားမှုမရှိခဲ့တာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း တေဇာသိ
 ခဲ့သည်။

ဒါဟာ သံယောဇဉ်ရဲ့ အစပေပဲလား။
 သူမနှင့်ဆုံစည်းနိုင်ဖို့ အခွင့်အလမ်းတွေကို တေဇာ
 နှစ်လင့်နေမိဆဲပေါ့။

ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ နဂုတစ်တွေအစား သူမ စိတ်
 ကျပ်စပ်များကို ရိုက်ကူးပေးဖို့ ကတိပေးခဲ့ခြင်းဟာ ဝိုင်း
 စုလေးကို အနီးကပ်ကြည့်ခွင့် မြတ်နိုးခွင့်တွေ ရယူချင်
 ခဲ့သလိုပဲ ဝိုင်းစု သူ့သဘောထားကို လက်ခံနိုင်မှာတဲ့လား
 ဆိုလို့ သူမ သဘောထားပေးတဲ့ အခွင့်အလမ်းတွေကို

ကြင်သူ ဝိုင်းစုကတော့ သူ့ရင်မှအဖြစ်ကို သိမှသိပါ
 သေး... ဝိုင်းစုကလေးနဲ့ပဲလဲ... လက်နဲ့လဲ
 ကိုယ်နဲ့အတူတူပဲလဲ... အတူတူပဲလဲ... အတူတူပဲလဲ...

အခန်း (၂၄)

ကင်မရာမင်းတေဇာတဲ့။ သူဘယ်လို လူစားမှာ
လဲကွယ်။

ခုမှတွေ့ဖူးမြင်ဖူးပေမယ့်လို့ သူ့အကြည့်များက
လွန်းလှ၏။

ဝိုင်းအဖို့ သူနှင့်အကြည့်ချင်းဆုံတဲ့ ခဏလေးမှာ
တင် တည်ငြိမ်နေခဲ့ပြီဖြစ်သော သူမနှလုံးသားက ရင်ခုန်
အဖြစ် နိုးထလာခဲ့ပြီ။

တစ်ချိန်က သူမစွဲလန်းခဲ့ဖူးသော မျက်ဝန်းညှို့မှာ
နှင့်တော့ တစ်မျိုးစီဆွဲဆောင်မှုရှိနေပါ၏။

သေချာတာတစ်ခုကတော့ဖြင့် သူ့အကြည့်မှာ

တာလည်း တစ်ချိန်က သူ့လိုပဲ သူမအတွက် ရင်ခုန်လှိုက်
မောမှုတွေရှိနေသည်။

ပြီးတော့ ခုမှမြင်တွေ့ရပါတဲ့ သူ့အပေါ်မှာ သူမ
ဘက်က ဘာကြောင့် ခွင့်လွှတ်နားလည်မှုတွေ ပေးမိခဲ့တာ
ပါလိမ့်။

သေချာတာတစ်ခုက ရှင်းသန့်နေတဲ့ သူ့ပုံစံချော
ချောကို သူမ တိမ်းမူးမိသွားလို့ပဲဖြစ်သည်။

တကယ်ဆို သူ့ဆီက ဓာတ်ပုံများဟာ သူမ အတွက်
စီးပွားရေးအရရော အလုပ်အကိုင်နှင့် နာမည်ရရေးအတွက်
မှာပါ အဓိကအရာရောက်မယ့်ပုံများပဲ ဖြစ်သည်။

သူမဖန်တီးထားခဲ့တဲ့ အဆင်ဆန်းအထည်ဆန်း
ဖက်ရှင်အင်္ကျီများအား ကုမ္ပဏီတော်တော်များများမှ
သဘောကျလျက် သူမအား ကမ်းလှမ်းနေခဲ့ကြပြီ။ ဒီလို
အရေးပါတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေပျောက်ဆုံးမှုကို လွယ်လွယ်နှင့်
ခွင့်လွှတ်နိုင်ခဲ့တာ ဘာကြောင့်များလဲကွယ်...

ဒါကို သူမကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်လို့ မရခဲ့ချေ။
ဖြစ်နိုင်တာက တေဇာဆိုတဲ့သူ့ကို သူမရင်ခုန်နေမိ
တာကြောင့်ပဲ ထင်သည်။

ငုဝါကို ဒီအကြောင်းတွေ ဖွင့်ဟမိတော့ ငုဝါမှာ

ရင်ဘတ်ကိုထုရင်း . . .

'ဟယ် . . . ဝိုင်း အဲဒီနဂ္ဂတစ်တွေဟာ နင့်အတွက် အယ်လောက်အရေးပါတယ်ဆိုတာ နင့်မသိဘူးလားဟယ် အဲဒါပါ . . . လွယ်လွယ်နဲ့များ ခွင့်လွှတ်လိုက်ရတယ်လို့'

'ကိုယ်က ဖန်တီးရှင်ပဲကွာ၊ အချိန်မရွေးကိုယ့်လက်ထဲမှာရှိနေတာ ပျောက်သွားပြီဆိုမှတော့ ပြန်မှမရနိုင်တော့တဲ့ဟာ၊ အပြစ်ပြောနေလို့ကော ပြီးမလား'

'ဒါတော့ ဒါပေါ့၊ နင့်ဒီခိုင်းတွေက ပေါ်ပြူလာဖြစ်နေတာလည်း ထည့်တွက်ဦးလေ၊ နဂ္ဂတစ်တွေ ပျောက်သွားပါတယ်လို့ ဟန်ဆောင်ပြောပြီး တခြားမှာ လုပ်စားသွားရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ'

ငုဝါက အဖြစ်နိုင်ဆုံး ထပ်မြင်ချက်ပေးပေးမယ့်လို့ တော်တော်အပေါ် ဝိုင်းဘယ်လိုမှ အထင်မမှားခဲ့ချေ။

'သူ့ရုပ်ရည်က အဲဒီလောက်အောက်တန်းမကျပါဘူး ငုဝါရဲ့၊ မေမေတို့ရှေ့မှာပါ ရိုးရိုးသားသားနဲ့ ပျောက်ဆုံးကြောင်း ပြောသွားတာ'

'အင်း . . . ရှေ့နေမက ဟိုဘက်တော်တော်တောင်ပါနေတာပဲဟ၊ ကဲပါလေ နင်တောင်ကျေနပ်မှ တို့က အနေသာကြီးပါနော်၊ ဒါနဲ့ နင့်ကို ကုမ္မဏီနှစ်ခုက ကမ်းလှမ်းထား'

တာဆိုး ဘယ်မှာ ခင်ဖြစ်မလဲ'

'အင်း . . . မမမိနဲ့ အရင်ဒီတ်လုပ်ထားတဲ့ ဦးညို သက်ကုမ္မဏီမှာ အရင်ဝင်ဖြစ်မယ်၊ မနက်ဖြန် သူ့ဌေးနဲ့တွေ့ပြီး စာချုပ်ချုပ်ရမှာ'

'ဟဲ့ . . . ဝိုင်း ကုမ္မဏီလုပ်တာလဲ၊ စာချုပ်က ဘာလုပ်ဖို့လဲဟဲ့'

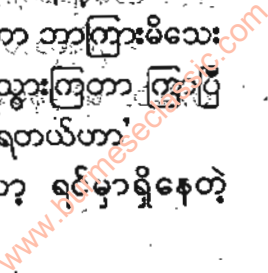
'အဲဒါနဲ့ . . . နင်ကလည်း ကုမ္မဏီထော်ထော်များများက ငါ့ဒီခိုင်းကို သဘောကျနေတာလေ၊ တော်ကြာ ဒီကုမ္မဏီမှာ လုပ်နေရင်းနဲ့ ဟိုကဒီက ငွေပေါက်ပြီးခေါ်ရင် ဝါသွားမှာ စိုးလို့ပေါ့'

'ဟယ် . . . အမလေးနော်၊ ငါ့တောင် နင့်ကို အားထူလာပြီနော်'

'ရတယ်လေ . . . နင် နှစ်နှစ်အလုပ်က ထွက်လိုက်ပေါ့'

'မလုပ်ပါနဲ့ဟယ်၊ ကိုယ်နဲ့တန်ရာတန်ရာပဲ ကောင်းပါရဲ့၊ ဒါနဲ့ ပုလဲတစ်ယောက် သတင်းကော ဘာကြားမိသေးလဲ ဝိုင်း၊ တို့သူငယ်ချင်းတွေလည်း ကွဲသွားကြတာ ကြုံပြီနော် တစ်ခါတစ်ခါတော့လည်း သတိရတယ်ဟာ'

ငုဝါ အစဖော်ပေးလိုက်တော့ ရင်မှာရှိနေတဲ့

အလွမ်းဓာတ်ခံက ချက်ချင်းခေါင်းထောင်ထလို့လာ၏။

‘အေးဟယ်... ငါတို့သူငယ်ချင်းတွေ ခုနေများ ပြန်တွေ့ဖြစ်ကြရင် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်တောင် မှတ်မိပါ့မလားပဲ’

‘ဟုတ်ပါကွာ၊ ပုလဲတို့မောင်နှမ ပျောက်သွားလို့တိ တာမှ စုန်းစုန်းကို မြှုပ်ရောပဲ’

ငုဝါပြောမှ ပုလဲအစ်ကို သူ့အား မျက်ဝန်းညှိများ ကိုပါ အမှတ်ထင်လာမိသည်။

နွေးထွေးတဲ့အကြည့်လေးများနှင့် သူမအား ရင်ခုန် စေခဲ့သူပင်။

ရှုပ်အင်္ကျီအဖြူကို ဆိတ်ခွဲပုဆိုးကွက်စိပ်လေးများ နှင့် တွဲဝတ်တတ်တဲ့ သူ့ပုံစံကို ဝိုင်းရင်ထဲမှာ ဒီနေ့အထိ ရင်ခုန်နေဆဲပင်။

ဪ... မေ့နိုင်သူကတော့ ခုချိန်မှာ မေ့နေ လောက်ရောပေါ့။

ဝိုင်းမှာသာ ကြုံလို့အမှတ်ရမိလေတိုင်း သတိတရ တမ်းတ ရင်ခုန်နေမိခဲ့တာပါ။

အခန်း (၂၅)

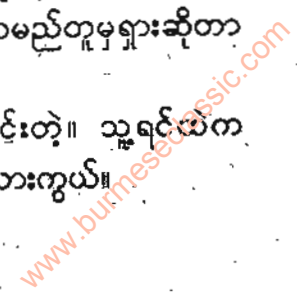
မွေးနေ့ရိုးပွဲက ပြန်လာပြီးကတည်းက သူ့စိတ်တွေ နာမငြိမ်နိုင်ခဲ့ချေ။

တည်ငြိမ်တဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက် အနေနဲ့ခုလို စိတ်ကစဉ့်ကလျား ဖြစ်နေဖို့တော့ သင့်မည်မ ထင်ချေ။

ဒါပေမယ့် စိတ်ဆိုတာကလည်း အခက်သား။ ထိန်းချုပ်ဖို့ကြိုးစားလာမှ လွင့်မောလို့နေ၏။

လောကမှာ လူတူမရှား၊ နာမည်တူမှရှားဆိုတာ တကယ်ပဲ မှန်နေပြီလား။

ဒီဝိုင်းဖန်တီးရှင်မလေး ဝိုင်းတဲ့။ သူ့ရင်ထဲက တွယ်တာမိခဲ့ဖူးတဲ့ လမင်းလေးများလားကွယ်။

ဖြစ်နိုင်တာ မဖြစ်နိုင်တာ အသာထားလို့ မိန်းမ
နေဟန်နဲ့လုံးသားများက ရင်ခွန်ရမယ့်အစား တုန်လှုပ်နေ
ခဲ့သည်။

ပထမအကြိမ်ရော ဒုတိယအကြိမ်မှာပါ နာကျင်စွာ
ခံစားခဲ့ရသူမို့ အကြောက်ကြီးကြောက်နေမိပါပြီ။ အထူး
သဖြင့်တော့ မူယာမာယာများနှင့် မြူစွယ်တတ်သူများထက်
သူ့နှလုံးသားကပို၍ နာကျင်မိနေသည်။

မှတ်မှတ်ရရ သူ့မားကတ်ရေမှာ ကားထည်လဲယာ
ပျက်တဲ့ ချာတိတ်မလေးနှင့် ဒီဇိုင်းရှင်မလေးက မသိစိတ်ထဲ
မှာ တစ်ပုံစံတည်း တူညီနေသလိုလို့။

နေဟန်ဆိုတဲ့ သူ့အား မဟုတ်မှလွဲရော ပုံစံတစ်မျိုး
နဲ့ ချဉ်းကပ်လာနေကြတာများလား။

ခုချိန်ခါမှာ နေဟန်အတွက် စီးပွားရေးကလွဲထွက်
ကျန်တာဆို တုန်လှုပ်မှုမရှိတော့ပါပြီ။

နေတတ်အောင်လည်း သူကြိုးစားခဲ့သည်။
နှလုံးသားအရေးကို ဥပေက္ခာပြုထားလိုက်တာဆိုလည်း
မှားတော့မမှား။

‘တီ...တီ...တီ’
လူခေါ်ဘဲလဲက အဆက်မပျက်ပြည်နေတာမို့ အ

အတွေးစများ ပျက်ပျယ်သွား၏။

‘မောင်ထွေးရေ တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်စမ်း၊ ဒီအချိန်
ဆရာကလာမှ မန်နေဂျာ ကိုညီသက်ပဲဖြစ်မယ်’

ညီသက်က မန်နေဂျာဆိုပေမယ့်လို့ နေဟန်အိမ်
ထဲ မိသားစုဝင်တစ်ယောက်ပမာ အစင်အထွက်က ရှိနေ
၏။

‘ကျွန်း...’

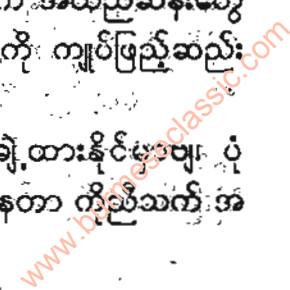
‘ဟာ... ကိုနေ ရှိမှရှိပါ့မလားလို့ဗျာ’
ထင်တဲ့အတိုင်း ညီညီသက်ပုံစံတ ပျာပျာသလဲ။

‘အေးဗျာ ပြန်ရောက်တာတော့ မကြာသေးပါဘူး၊
ဆယ်ငယ်က အကြောင်းတွေ စားမြုံ့ပြန်ကြည့်နေတာ’

‘ကဲ... ကဲ ဒါအသာထား ကိုညီသက်၊ ဒီဇိုင်း
ဆရာမက ကျွန်တော်တို့ ကမ်းလှမ်းမှုကို လက်ခံရဲ့လား၊

တစ်နိုင်ရင်တော့ ပြေလည်စေချင်တယ်ဗျာ’
‘ကျုပ်ရဲ့ ကတ်စတန်မာတွေက အထည်ဆန်းတွေ
အိတ်တမ်းတနေကြပြီဗျာ၊ သူတို့ဆန္ဒကို ကျုပ်ဖြည့်ဆည်း
ချင်တယ်’

‘ဈေးကွက်ဆိုတာ ရတုန်းခါ့ ထားနိုင်မှဗျာ ပုံ
အသင်းတွေကတော့ ဝယ်လက်ကျနေတာ ကိုညီသက် အ

မြင်ယုံ တစ်လောကပြန်ပို့တဲ့ ကွန်တင်ဒါဆို ကျွန်တော် အရင်း စောင့်မကြေဘူး'

'စိတ်တော့ အေးအေးထားပါ ကိုနော့၊ မိမိသင်တန်း ထွက်ဆိုတော့ ကျွန်တော်ဦးပြီး ဘွတ်ကင်နဲလုပ်ထားပြီး သားပါ၊ ရှိုးဓာတ်ပုံတွေတော့ နဂတစ်ပျောက်လို့ ကျွန်တော် တို့ မရတော့ဘူး'

'ဟာဗျာ နှမြောစရာ၊ အဲဒီနေ့က မော်ဒယ်လ်နဲ့ ဒီဇိုင်းအထည်က အရမ်းဖက်ရှင်ကျနေတာဗျ၊ ကျွန်တော် အရမ်းသဘောကျနေတာ'

'ဒီအတွက် မပူပါနဲ့ကိုနော့ရယ်၊ ဖန်တီးသူရှိနေမှ တော့ ဓာတ်ပုံကြော်ငြာဆိုတာ အချိန်မရွေး ရိုက်ယူလို့ရပါတယ်'

'ဟာ... ဒါတော့ ကိုညီသက် ပြောမှလား၊ ကဲ ရိုက်ပါပြီတဲ့၊ ရှိုးပွဲကုန်ကျစရိတ်၊ မော်ဒယ်လ်ငှားခ ကုန်ကျ စရိတ်၊ ဧည့်ခံစရိတ်တွေ ရှိသေးတာပေါ့ဗျ၊ ကဲပါလေ ဒီဇိုင်းဖန်တီးသူသာရ ကျွန်တော် အကုန်အကျခံပါမယ်'

'မပူပါနဲ့ ကိုနော့၊ ဒီဇိုင်းနာနဲ့ကျွန်တော် သေဆွာ ကွန်တက်ခံလုပ်ထားပြီးပါပြီ၊ ကြေငြာအတွက် အကောင်း ဆုံးဖြစ်အောင် သင်တန်းရဲ့ ရှိုးခန်းမမှာ အောက်ဖိုးရိုက်ဖေ

ထိုမယ်တဲ့၊ မနိပ်ဘူးလား'

'ကိုညီသက် ကောင်းသလိုသာ စီစဉ်လိုက်ပါလေ၊ ကျွန်တော် အားလုံးလွှဲပြီးသားပဲ၊ ကြော်ငြာအတွက်တော့ အထည်ခပ်ဆန်းဆန်းလေးတွေ ရမှဖြစ်မယ်ဗျ'

'စိတ်ချနေပါ ကိုနော့၊ မိမိက သူ့ကိုယ်တိုင် သေသေ နာချာ အပ်ပေးထားတာဆိုတော့ ဒီဇိုင်းရှင်လေးက ကျွန် တော်တို့ လိုချင်တဲ့ ပုံစံအတိုင်း ပြောယူလုပ်လို့ရပါတယ်'

'ကောင်းပြီလေ ဒါဖြင့်လည်း အမြန်ဆုံး သူနဲ့စာချုပ် ချုပ်ထားလိုက်ရအောင်ပါ၊ ဘယ်နှယ်လဲ'

'ဖြစ်တယ်ကိုနော့ မနက်ဖြန် ကိုနော့နဲ့ပေးတွေ့ပြီးတာ နဲ့ စာချုပ်ချုပ်မှာပါ'

'အိုကေဗျာ၊ ကျွန်တော်က ဟိုသွားဒီသွားနဲ့ဆို တော့ ဒါတွေမလုပ်နိုင်တော့ဘူး၊ ကိုညီသက်ပဲ တာဝန်ယူ ပေးပါဗျာ'

'ဟုတ်ကဲ့ ကိုနော့၊ ကျွန်တော့်ကိုလည်း ခွင့်ပြုပါဦး' 'အေးဗျာ'

ညီညီသက်ရှိလို့လဲ သူ့အတွက် အသက်ရှုချောင် နေခြင်းပင်။

www.burmeseclassic.com

မိုးမြတ်နိုး

မိုးမြတ်နိုး

...အားလုံးပါ...
...အားလုံးပါ...
...အားလုံးပါ...

အခန်း (၂၆)

'သမီးရေ တယ်လီဖုန်းလာတယ်၊ မိမိဆီက'
'ဟုတ်ကဲ့ မေမေ၊ လာပြီ၊ လာပြီ'
တွန့်ပျူတာနှင့် အတိုအခင်းဆွနေရာမှ ပိုင်
တယ်လီဖုန်းရှိရာလှမ်းခဲ့၏။

'ဟဲလို မမမိ ဝိုင်းပါ'

x x x x x

'ရှင်... မန်နေဂျာ ကိုညီသက် လာသွားတယ်
နဂ္ဂတစ်ပျောက်လို့ ကြော်ငြာဓာတ်ပုံ အကြောင်းဘာပြော
သွားသေးလဲ မမ'

x x x x x

'အင်းလေ အဲဒီအတွက် မပူပါနဲ့၊ သူက သူ့အပြစ်
အတွက် အောက်ဒိုးရိုက်ပေးပါမယ်တဲ့ မမမိရဲ့'

'x x x x x x'
'ဟင်း... ဟင်း... ယုံရပါတယ် မမမိရဲ့၊ သူ့မှာဒီလို
တံထားမျိုးတော့ ရှိမယ်မထင်ပါဘူး'

'x x x x x x'

'အို... မမမိကလည်း ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ ပြော
တာမှမယ်၊ ဒါပဲနော်၊ ဟုတ်... ဟုတ် မနက်ဖြန် ဝိုင်း သွား
ဆွဲလိုက်ပါမယ်'

နဂ္ဂတစ်ကိုစွနဲ့ ဓာတ်ပုံဆရာကို မမမိခိုင့်က သိပ်
ဆုံကြည်ပေမယ့် ဝိုင်းကတော့ သူ့မျက်နှာ တစ်ခါမြင်တွေ့
သမျှလေးနဲ့တင် ထောက်ခံချက်တွေ ပေးနေမိသည်။ ရှက်ဖို့
တာ့ အကောင်းသား။

မမမိကို ခုမှမြင်ဖူးသူဘက်ကလိတ်ပြီး ပြောမိတော့
သူ့နေမဆိုးပြီး သူမအား စနေပြန်သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အောက်ဒိုးရိုက်ဖြစ်ခဲ့လျှင်တော့ သူ
ဝိုင်း ထပ်မံဆုံတွေ့ခွင့်ရဦးတော့မှာမို့ ဝမ်းသာသလို
တာ့ရှိသား။

ရှက်သွေးဖြာကာ ဝိုင်းစုတစ်ကိုယ်တည်း ပြုံးနေမိ
သည်။

ရွန်းလက်တဲ့မျက်ဝန်းအစုံကို သူမရင်လမှာ ဘာလို့

များ အမှတ်တရဖြစ်နေမိပါလိမ့်။

မြင်မြင်ချင်း စွဲလန်းရင်ခုန်နေမိတာတော့ ဝန်ခံနေပါပဲကွယ်။

‘ဟဲ့... သမီး ပြုံးစိစိနဲ့ မိမိက ဘာတဲ့လဲ’

‘ဓာတ်ပုံကိစ္စပါ မေမေ- လိုအပ်ရင် ခုစာချုပ်ကုမ္ပဏီအတွက် အောက်ဒိုးထွက်ရိုက်ပေးရမယ်တဲ့ မေမေ’

‘အင်း... ငါ့သမီး ဆန္ဒရှိနေလွန်းလို့သာ မေမေခွင့်ပြုရတာနော်၊ သမီးပင်ပန်းမှာတော့ မလိုလားဘူးအမှန်ပဲ’

‘သမီး ဖေဖေဆို သိပ်ခွင့်ပြုချင်တာမဟုတ်ဘူး သမီးစိတ်မကောင်းမှာစိုးလို့ မပြောတာ’

‘မေမေရယ် သမီးနားလည်ပါတယ်၊ သမီးအောင်မြင်မှုဟာ ဖေဖေနဲ့မေမေအတွက်ပဲ ဖြစ်စေရမယ်’

‘မြင့်ကလည်းကွာ သမီးစိတ်ကောင်းအောင် တာတွေများ ပြောနေရတာလဲ’

‘အို... ရှင့်သမီးအတွက် ပြောနေရတာပေါ့’

‘ဘယ်နှယ်တော် မိဘက ကောင်းစေချင်လို့ ပေးပေး မိတာကိုများ’

‘ဒီမယ် သမီး၊ မေမေပြောတာက သမီးအား’

နောင်ရေးအတွက်ပါ ပါတယ်ဆိုတာ သမီးသိထားပါ၊ ဘဝဆိုတာဟာ စိတ်ကူးတဲ့အတိုင်း ဖြစ်လာတာမဟုတ်ဘူး သမီး’

အဲဒီတုန်းက မေမေစကားကို သူမ ဘာရယ်လို့ တွဲကွဲပြားပြားမသိခဲ့ရိုးအမှန်။

‘ကဲ... ကဲ သမီးကလည်းတော်၊ မေမေကလည်း သတိပေးစကားပြောတာရပ်တော့၊ ထမင်းစားကြစို့၊ ဒါနဲ့’

‘သမီး မနက်ဖြန်အလုပ်ကိစ္စနဲ့ စာချုပ်ချုပ်ကြမှာဆို’

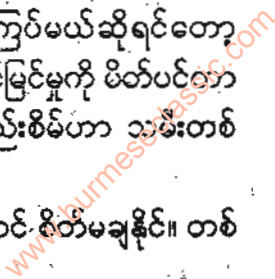
‘ဟုတ်တယ်ဖေဖေ အလုပ်သဘောအရတော့ ချုပ်ချုပ်ပဲ ဖေဖေ’

‘ဟေ... ငါ့သမီးလွတ်လပ်ခွင့်တွေ ဆုံးရှုံးနေဦးမယ်ကွယ်’

‘စိတ်ချပါ ဖေဖေရဲ့၊ သူတို့က ဒီပြင်ကုမ္ပဏီတွေနဲ့ နောက်ထပ်အလုပ်မလုပ်ဖို့ ဒီကုမ္ပဏီနဲ့ပဲ ထာဝရလုပ်သွားဖို့ ဝန်ခံကတိပါ ဖေဖေ’

‘အေး... အေး သိပ်တင်းကြပ်မယ်ဆိုရင်တော့ ထုပ်မနေနဲ့သမီး၊ ဒါဟာ သမီးရဲ့အောင်မြင်မှုကို မိတ်ပင်တာပျောက်ဘူးနော်၊ ဖေဖေတို့မှာရှိတဲ့ စည်းစိမ်ဟာ သမီးတစ်ယောက်ထိုင်စားလို့ မကုန်ပါဘူးကွယ်’

‘သမီးချောလေးကို ဦးလွန်းမောင် စိတ်မချနိုင်။ တစ်’

သက်လုံး မိဘမေတ္တာအရိပ်နဲ့ အပူအပင် အကြောင့်အကျ မရှိနေလာခဲ့သူလေးပင်။

တက္ကသိုလ်မှာပဲ ရပြီးသူပင်ဖြစ်လင့်ကစား ဦးလွန်း မောင်စိတ်ထဲ ကလေးတစ်ယောက်လိုပင် အောက်မေ့မိ သည်။

သမီးဝိုင်းအား အမျိုးမျိုးအလိုလိုက်ထားခဲ့၏။ လက်ရှိ စီးပွားရေးနဲ့တင် လက်ညှိုးညွှန်ရာရေ ဖြစ်နေခဲ့ သည်။

ယခုသော် သမီးငယ်ရဲ့ အောင်မြင်မှုအတွက် ဝမ်းသာမိပေမယ့် သမီးဖြစ်သူကို ခိုင်းမစားရက်ချေ။ သမီး လုပ်သူကလည်း ထက်၏။ ဒါဆိုဒါ ဘဝရပ်တည်မှုရ အောင် ကြိုးစားကြည့်ချင်နေတော့ နောက်ဆုံး ဦးလွန်း မောင်ရော အော်မြင့်မြင့်ခိုင်မာ လက်လျှော့ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ် သည်။

သမီးလုပ်စာ စားချင်၍ အစားမဟုတ်။ လက်ရှိ စီးပွားရေးနဲ့တင် ဒီတစ်သက်စာ ဖူလုံနေချေပြီ။ ဘက်တိုးနဲ့ တင် စားသွားဦးတော့ ဘာမှပူစရာမရှိ။

✿ ✿ ✿

အခန်း (၂၇)

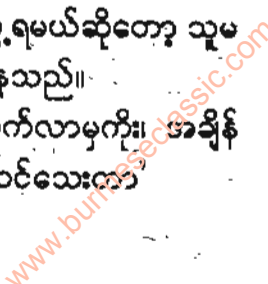
မက်ခဲတူးကားပြာလေးက တော့စိမိနီမားကတ်ရွှေ နှာ ငြိမ့်ကနဲရပ်သွား၏။

ကားပေါ်မှဆင်းလာသူက ချောမောလှပလွန်းသူ လေး ဝိုင်းစုပင်။

ဖြူဝင်းနေသော အသားလေးနှင့်လိုက်ဖက်စွာ ရေ ခဲသား ပန်းဆီရောင်ကိုယ်ကြပ်အင်္ကျီလေးနှင့် လှလွန်းနေ သည်။

တကယ်တမ်း သူဌေးနှင့် တွေ့ရမယ်ဆိုတော့ သူမ ခြေဖျားလက်ဖျားများပင် အေးချင်နေသည်။

'ဟော... ဝိုင်းတောင် ရောက်လာမှကိုး၊ အချိန် စောနေသေးလို့ လာမယ်တောင် မထင်သေးတာ'

'ဟုတ်'

မန်နေဂျာကိုညီသက် စကားတွေပြောနေပေမယ့်
ဝိုင်းရဲ့အတွေးက တစ်နေရာမှာ . . .

ဒီနေရာကို သူမ ကောင်းကောင်းသတိထား
သည်ပဲ။ သူမ ကားပျက်ဖူးတဲ့နေရာ။

ပြီးတော့ မျက်နှာထားတည်တည်နှင့် မိန်းကလေး
တစ်ယောက် အခက်အခဲဖြစ်နေချိန်မှာတောင် လှစ်လှစ်
နေနိုင်သူရဲ့ မျက်နှာကို ထင်းကနဲ အမှတ်ရလိုက်မိသည်။

'လာ... မဝိုင်း၊ သူဌေးက မဝိုင်းကို စောင့်နေတာ
'ဟုတ်ကဲ့ရှင့်'

မဟုတ်မှလွဲရော သူဌေးဆိုသူဟာ သူများဖြစ်နေ
မလား။ အဲယားကွန်းရုံးခန်းထဲဝင်လိုက်တော့ သူမမျက်နှာ
များဝိုင်းစက်သွားရသည်။

သူမှ သူပင်။

သူမ ကားပျက်တာကို ယောက်ျားကြီးတန်မထင်
မိန့်မိန့်ကြီး ကြည့်နေနိုင်ရက်သူ။

ဒီလိုလူမျိုးရဲ့ လက်အောက်မှာ အလုပ်လုပ်
ဆိုတာကော သူမအဖို့ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။

ရင်မှာ ဒွိဟအတွေးတွေ ဖြစ်နေဆဲ . . .

မန်နေဂျာကိုညီသက်က ခုံလွတ်မှာဝင်ထိုင်ရင်း သူ
သူဌေးနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင် မိတ်ဆက်ပေးနေသည်။

'ကိုနေ... သူက ဒီဒိုင်နာဝိုင်းပါ'

'ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်တော် တော့စီမံနီမားကတ်ပိုင်ရှင်
နေဟန်ပါ။ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်'

နေဟန် ဟန်လုပ်ပြီးပြောလိုက်ရပေမယ့် ရင်ထဲမှာ
အံ့ဩမှုတွေက များစွာပင်။

သူမမျက်နှာကို စိတ်ထဲမှာ ရင်းနှီးဖူးသလိုပါ။ တစ်
ချိန်က သူ့နှလုံးသားကို ရင်ခုန်လှုပ်ရှားမှုလေးများလား။

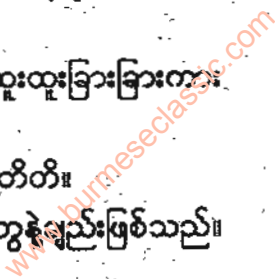
'အင်း... နာမည်ကလည်း တူပဲ တူနိုင်လွန်း၊
ဒါပေမယ့် ရင်ထဲကတစ်ယောက်က ရိုးရိုးယဉ်ယဉ်ပုံစံပါ။
သူက ခေတ်ရှေ့ ဒီလောက်ပြေးနေတာ'

ဦးနှောက်ကိုချက်ချင်းအလုပ်ပေးလိုက်သဖြင့် သူမ
နှင့်ပတ်သက်သမျှ နေဟန်ချက်ချင်းသတိရလိုက်ပါ၏။

သူမ ဟုတ်၏။

နေဟန် မားကတ်ရှေ့မှာမှ ထူးထူးခြားခြားကား
ထားပျက်သူ။

တစ်ခါတောင် မဟုတ်။ နှစ်ခါတိတိ။
တကယ့်ကား အကောင်းစားတွေနဲ့ချည်းဖြစ်သည်။

ဒါတမင်တကာ အကွက်ချပြီး သူ့အား မြူစွယ်လာ
တာရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား။

မိန်းမ မူယာမာယာတွေကို အကြောက်ကြီး
ကြောက်နေမိပါပြီ။

ဒါကြောင့်လည်း စီးပွားရေးလောကထဲမှာသာ
နစ်မြုပ်ထားခဲ့တာ

ခု သူမက တန်းတန်းမတ်မတ် သူ့ဆီချဉ်းကပ်လာ
နေပြီ။

ကိုယ့်လုပ်ငန်းခွင်မှာလည်း သူမသည် အဓိကအခန်း
က ဦးဆောင်နေပြန်တော့ အခက်သား။

သေချာတာတစ်ခုကတော့ သူမနှင့် တဒင်္ဂဆုံတွေ့
ချိန်လေးမှာ တည်ငြိမ်နေတဲ့နှလုံးသားတွေ သိသာစွာ လှူ
ရှားနေပြန်၏။

'အင်း. . . ကျွန်တော့် ကုမ္ပဏီမှာတော့ ဟောဒီ
မဝိုင်းကို အလိုရှိနေတာ အမှန်ပဲ။ အထူးသဖြင့် အထည်
ဒီဇိုင်းသစ်တွေ ထုတ်ချင်တာပါ။ တစ်ခုတော့ရှိတယ်နော်။

'ဒါဟာ ကျွန်တော့်ကုမ္ပဏီအတွက်ပဲ ဖြစ်ရမယ်
ဘယ်လိုလဲ ကျေနပ်ရဲ့လား'

စကားပြောတာကိုက အထက်စီးဆန်နေတာ

စိုင်းစုမျက်နှာကို မှဲ့ပစ်လိုက်မိသည်။

ယခင်က စွဲလန်းခဲ့ဖူးသူနှင့် တူသယောင်ရှိတဲ့ ထင်
မြင်ချက်ကို ချက်ချင်းချေဖျက်ပစ်လိုက်ပါသည်။

ဟိုတစ်ယောက်မှာ သူ့လို မောက်မာမှုရှိမနေ။
ဆင်းရဲတာပဲရှိသည်။

အို. . . လူတူမရှားပဲဟာ ဒီလူက အတ္တကြီးတဲ့ရုပ်
ဇွဲ။ ငါ့ မာနနဲ့ တွေ့သေးတာပေါ့။

'ကောင်းပြီလေ ကျွန်မ မျှော်မှန်းတဲ့လစာ ရှင်တို့ပေး
နိုင်ပါ့မလား'

'အဟွန်း. . . ပြောကြည့်ပေါ့။ ကျွန်တော် ပေးနိုင်
မယ် ထင်တာပဲ'

'ဒါဖြင့် ကျွန်မသိန်းဂဏန်းရေမဖြစ်မယ်၊ ဒါဆို ရှင်တို့
ကုမ္ပဏီပိုင် ဖြစ်သွားမှာပါ'

စကားပြောဆိုပုံက အချိုးမကျလှ။ ရှင်တွေ ကျွန်မ
တွေနှင့် နေဟန်လို လုပ်ငန်းရှင်သူဌေးကိုတောင် ထိမထင်
ထုံပုံမျိုး ကြည့်ရသေးတာပေါ့လေ။

'ကဲ. . . ကိုညီသက် သူနဲ့ပြောတဲ့လစာအတိုင်း
သုံးလစာ စာချုပ်ချုပ်ပေးလိုက်ပါ'

'ဟုတ်ကဲ့ ကိုနေ'

ပြောပြီး အခန်းပြင်ထွက်ခဲ့၏။ အတွေးထဲမှာတော့ သူ့ဘာ လိုက်ပါလာသည်။

လူကသာ မထီလေးစားနှင့် သူမတတ်ထားတဲ့ ပညာကြောင့်ဖို့သာပေါ့။ နို့ဖို့သာဆို နေဟန်တို့က ပတ်သက်ဖို့ဝေးစွာ ခုလည်း စာမင်ရှောင်ထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

နေဟန်ထွက်သွားတာကို ကြည့်ပြီး သူမပြုံးဖြစ်၏။ 'အလကား လူ့ဘဝကြီး၊ ဟွန်း... ငါပြောလိုက်မိတဲ့ စကားက ကွက်တိပဲ၊ ဒါတောင်သူက အသာတကြည် သဘောတူသွားသေးတယ်'

ဝိုင်းစု တမင်တကာ မဖြစ်နိုင်တဲ့လစာကို တောင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သူက ဘယ်လောက်တောင် ချမ်းသာနေသည် မသိချေ။ အလွယ်တကူပဲ ခေါင်းညိတ်လက်ခံသွား၏။

သူမမှာ သူ့အထင်ကြီးလောက်အောင် ဒီဝိုင်းပညာတွေ ပြည့်စုံနေခဲ့ပြီလားရယ်တော့ ရယ်ချင်စရာပင်။

အခန်း (၂၈)

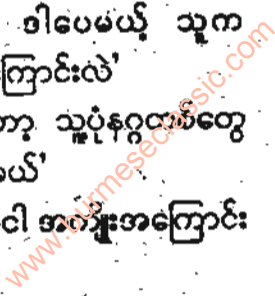
ဇော်ကြီး တေဇုအဖြစ်ကိုကြည့်ပြီး ရယ်ချင်နေမိမိသည်။

'မင်းဟာကလည်းကွာ၊ ကြာရင် ရူးသွားနိုင်တယ် ကွချာ၊ ကိုယ်က စွဲလန်းနေမှတော့ကွာ မမမိနဲ့မင်းလည်း ရင်းနီးနေတဲ့ဟာ၊ သင်တန်းမှာ သွားတွေ့လိုက်ပေါ့'

'တွေ့ချင်တာပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမယ့် သူက မိန်းကလေးကွ၊ ငါကတော့ ဘာအကြောင်းလဲ'

'အေး... သေချာတာကတော့ သူ့ပုံနဂ္ဂတစ်တွေ ဈောက်ပစ်လိုက်လို့ တိုသွားတာနေမယ်'

'မဖြစ်နိုင်ဘူး ဇော်ကြီး သူ့ကိုငါ အကျိုးအကြောင်း

ပြောပြတော့ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ ခွင့်လွှတ်ခဲ့တာကွ'
'ဟွန်း... ဒါများကွာ အတွင်းထဲက စိတ်ကို သိနိုင်တာမှတ်လို့၊ ဟန်ဆောင်နေလိုက်တော့ကော မင်းက သိမှာတဲ့လား၊ တေဇ'

'အေးကွာ... ငါတော့ မခန့်မှန်းတတ်တော့ဘူး သူ့ပုံတွေကျမှ ဒီလိုဖြစ်သွားရတာ ငါ့ကံကိုက ဆိုးတာပေါ့'

'ကံဆိုးတာထက် မင်းသူ့ပုံတွေဖျောက်ဖျက်ပစ် လိုက်တာ အဆိုးဆုံးပဲ တေဇ၊ နောက်မို့လို့ကတော့ ခုချိန် ဆို သူနဲ့မင်း အဆင်ပြေနေလောက်ပြီ'

'ဘယ်တတ်နိုင်မှာလဲကွာ၊ ငါ့ကံတရားပေါ့'

မျှော်လင့်ခြင်းတွေ ကုန်ဆုံးပြီလို့တော့ဖြင့် တေဇ မတွေ့ရဲချေ။ တစ်ကြိမ်ကြိမ်မှာတော့ သူမနှင့်သူ ထပ်မံဆုံ တွေ့ချင်ပါသေး၏။

တစ်ကြိမ်ဆုံတွေ့မိဖူးတာနှင့် နှလုံးသားမှာ ကျွမ်း မြေအောင် ခံစားနေရသည်ဆို ပိုတယ်များဆိုမှာလား ဝိုင်း ရယ်...

အပင်ချင်းတူပေမယ့် ပွင့်အာလာပုံချင်း ကွာခြား သည် ထင်၏။

တခြားမိန်းကလေးများနှင့် မတူတဲ့ ဆွဲဆောင်မှု

သူ ဝိုင်းဆိုတဲ့ သူမမှာ ရှိနေတာဟာလည်း သူ့အတွက် ခြားမှုတစ်ခုပါပဲ။

တေဇဆိုတာကလည်း ကျားထဲက ကျားတစ် ခုပဲလေ၊ မိန်းကလေးတော်တော်များများနှင့် နှိုင်းသက်ယှက်နွယ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

တစ်ကြိမ်တစ်ခါ မြင်တွေ့ဆုံစည်းမိတာနှင့် အရူး မှု့ ဖြစ်နေခဲ့ရပြီ။ ခက်တာက သူ့ဘက်က ရင်ခုန်မှုတွေ ဆိုင်းကပ်ဖို့ကျတော့ အင်အားတွေ ဘာကြောင့်များ မဲ့နေ ထလဲကွယ်။

ခက်ပါဘိတော့ ချစ်ဦးသူ ဝိုင်းရယ်။

အခန်း (၂၉)

'ဟဲလို. . . ကျွန်တော် ဇော်လွင်ပါ'

'x x x x x x'

'ဪ. . . ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ဗျာ၊ ရှိပါတယ်၊ ခေါ်ပေးမယ်လေ မမမိ'

တယ်လီဖုန်းကို ခဏချပြီး တေဇာ့ကို လှမ်းခေါ်ဖို့ ကြိုးစားရ၏။

ငယ်ပေါင်းသူငယ်ချင်းအရင်းကြီးတွေမို့ တေဇာ့ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုဝိုင်းအတွက် ခံစားနေရတာကို ဝိုင်းကို မမြင်ဖူးသေးပေမယ့်လို့ ခန့်မှန်းလို့ရနေပါသည်။

တေဇာ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝမှာကတည်းက မိန်းကလေးများနှုတ်ဖျားမှာ ရေပန်းစားနေသူတစ်

သက်။ တစ်နည်းဆိုသော် ဥစ္စာပေါရစ်ချော ဖျိုတိုင်း ညွှတ်တဲ့နှင်းဆီခိုင်။

တေဇာက အကျင့်ကောင်းတစ်ခုရှိသည်။ မိန်းကလေးများနှင့်ထည်လဲ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် တွဲခဲ့စားခဲ့ပေမယ့် ကျူးလွန်းမှုမရှိခဲ့ချေ။

စွဲစွဲလန်းလန်းလည်း မရှိခဲ့တာ။ အနီးကပ် ငယ်ဆင်းများမို့ ဝိုင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး တေဇာ တကယ်သံယောဇဉ်ဖြစ်နေပြီဆိုတာ အသိသာကြီးပါပဲ။

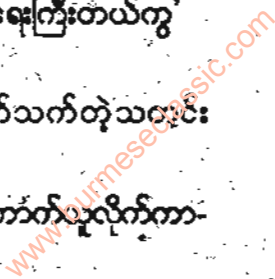
ခုလည်း ဝိုင်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ သတင်းလေးမို့ တေဇာ့အတွက် ကြားကပင်ဝမ်းသာမိသည်။

'တေကြီးရေ ဟေ့ တေကြီး' ငယ်နာမည်တေကြီးကို အားပါးတရအော်ခေါ်မိသည်။

သူငယ်ချင်း ဝမ်းသာပါစေတော့လေ။ 'ဟေ့ကောင် တေကြီး ဒီမှာအရေးကြီးတယ်ကွ' 'မင်းဖုန်း မမမိဆက်တာ'

မမမိဆီကဆိုမှဖြင့် သူမနဲ့ပတ်သက်တဲ့သတင်းကလေးတော့ ရနိုင်ကောင်းပါရဲ့။

တယ်လီဖုန်းကို အလောတကြီးကောက်ယူလိုက်ကာ-

'ဟယ်လို မမမိ ကျွန်တော် တေဇာပါ'

'x x x x x'

'ဗျာ ဟုတ်ကဲ့ မမေ့ပါဘူးဗျာ၊ ဝိုင်းကို ကျွန်တော် သေချာကိုကတိပေးထားတာပါ'

'x x x x x x'

'ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ရိုက်ပေးမှာလို့ ဝိုင်းကိုပြောပေးပါနော်'

'x x x x x x'

'ဆန်းအေး ၉ နာရီအရောက် ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် ရောက်အောင် လာခဲ့ပါမယ်'

'ဟုတ် ဒါပဲနော် မမမိ ကျေးဇူး'

ဖုန်းချလိုက်တာနှင့် ဇော်လွင်က မျက်နှာကိုစပ်ဖြူ ဖြိုးနှင့်လုပ်ကာ . . .

'ဟေ့ကောင် မျက်နှာကအမဲရိုးတွေ့တဲ့ ဟိုဟာထူး နေတာပဲ မမိက ဘာပြောလိုက်လို့လဲ'

'သိချင်ရင်လဲ လူလိုမေးကွာ'

'ခွီးခွီး အေး အေး သိချင်တော့လဲ မိန့်ကြားရတာ ပေါ့ကွာ၊ ဒီလိုကွ ဝိုင်းက ကုမ္ပဏီတစ်ခုအတွက် ဒီဇိုင်း ကြော်ငြာအောက်ဖိုးရိုက်ချင်လို့တဲ့'

'အားပါး တယ်ဟုတ်ပါလား ဒါနဲ့ဘယ်မော်ဒယ်လ် နဲ့လဲကွ'

'ဟေအေး သူ့ဒီဇိုင်းနဲ့ သူ့ရိုက်မှာ မငှားတော့ဘူး တဲ့'

'ဟာကွာ ဒီဇိုင်းနာလုပ်နေပြီး ဒီလောက်ပဲ ကပ်စီး နည်းရသလားကွာ၊ ပြောတော့ ကုမ္ပဏီအတွက်ဆို၊ ဟေ့ ကောင် တေဇာ နှပ်ချေးငါးပိလုပ်စားနေမယ်နော်၊ ကြည့် လဲလုပ်ဦး'

ဇော်လင်း ဝေဖန်တော့ တေဇာ့မျက်နှာရှုံ့သွား လျှက်က . . .

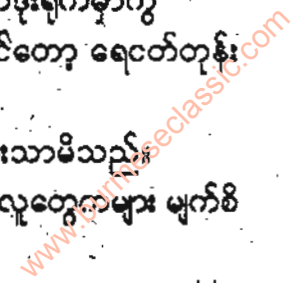
'တောက်'

'ဇော်ကြီး မင်းပါးစပ်အားနေတယ်ဆိုရင် အာလုတ် တျင်းလိုက်၊ ဝိုင်းကို အနီးကပ်ရော မြင်ဖူးသေးလို့လား မောင်ရဲ့၊ ပြစ်မျိုးမဲ့မထင်အလှကွ၊ ဘာမော်ဒယ်မှ ငှားဖို့မလို တာ သူ့ဒီဇိုင်းနဲ့သူ ကြော်ငြာရိုးအောက်ဖိုးရိုက်မှာကွ'

'ဪ ဪ ဝါဖြင့်ငါ့ကောင်တော့ ရေဇတ်တုန်း ရေတွင်းထဲကျတာပေါ့'

တေဇာ့ကိုယ်စား ကြားကဝမ်းသာမိသည်။

'အမှန်ပေါ့ကွယ် ရှိုးပွဲတုန်းက လူတွေကများ မျက်စိ

ကရွှင်နဲ့ ဒီတစ်ခါကျမှ ပိုင်းရဲ့ အလှကို စိတ်တိုင်းကျကြည့်
ခွင့်ရတော့မှာ'

'ဪ ဪ သူများသားသမီးတွေများကျတယ်
လည်း ကောင်းစားချင်တော့ နေ့ချင်းညချင်းပါလားနော်
ငါ့ မှာသာ'

'ကုသိုလ်ချင်းလဲကွာတယ်လေ ဒါနဲ့ ဇော်ကြီး ဝေ
နီကွန်ကင်မရာ ငွမ်းလဲပြီးပြီလား'

'အေး လဲထားတယ် မင်းဒစ်ဂျစ်တယ်ကင်မရာ
ဘယ်ရောက်နေလို့လဲ'

'ရှိတယ် ဒီဂျစ်တယ်နဲ့ မရိုက်ချင်ဘူးကွာ၊ ငွမ်းနဲ့ စိတ်
တိုင်းကျဆွဲရိုက်ချင်တာ'

'လုပ်ပါဗျာ လုပ်ပါ ဒါဆရာရဲ့ အောင်မြင်မှုပုံစံ
စိတ်ကြိုက်သာဖန်တီးပေတော့ ပြီးမှ မော်ဒယ်လ်ဒီဇိုင်း
နဲ့ကင်မရာမင်း ဗေထိ ဗေထိပေါ့'

'ဟား ဟား ဟား'

'ခွေးကောင်'

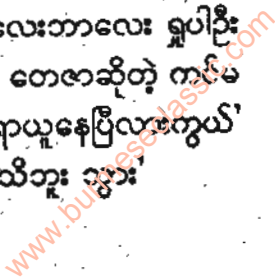
အခန်း(၃၀)

'ဟော ပိုင်းလေး ကုမ္ပဏီက ပြန်တာလား'

'ဟုတ်တယ် မမမိ၊ နေ့ခင်းက ပိုင်းမှာတဲ့ကိစ္စလေး
အချင်တာနဲ့ လှည့်ဝင်လာခဲ့တာ၊ မမမိ သူ့ဆီ ဖုန်းဆက်ပြီး
ပြောထား၊ လူချင်းရော တွေ့တယ်မဟုတ်လား ဘာပြောလဲ
မင်း'

'အမလေး မမပိုင်း အသက်လေးဘာလေး ရှုပါဦး
အဖေက ကဲ ကဲထိုင်ပါဦး ပြောပြမှာပေါ့ တေဇာဆိုတဲ့ ကင်မ
ရာမင်းလေးက ဒီလောက်တောင်နေရာယူနေပြီလားကွယ်'

'အို မမမိကလဲ ဘာမှန်းလဲမသိဘူး သွား'

ဝိုင်းမျက်နှာဖွေးဖွေးလေးက ရှက်တဲ့စိတ်ကြောင့်
ပန်းဆီရောင်ပြေးသွားခဲ့ရသည်။

သူမကိုယ်တိုင်ကပင် တေဇာရဲ့ရွန်းလက်တဲ့အကြောင်း
စူးစူးလေးများအား ရင်ခုန်မိခဲ့ဖူးတာမို့ မမမီခိုင် နောက်လိုက်
တာက ချက်ကောင်းထိချက်မှန်သွားသည်။

ရှက်လိုက်တာမှ ဝိုင်းမျက်နှာ ထူပူသွားခဲ့၏။

‘ရှက်မနေပါနဲ့ကွာ ချာတိတ်က ဝိုင်းအတွက် အ
ကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ရိုက်ပေးမယ်ဆိုပါလားကွယ်၊ ဝိုင်း
လေး ကုသိုလ်ထူးလှချည်လားကွာ’

မမမီခိုင် ရိုးရိုးလေးပြောနေတာ မှန်ပေမယ့်လိပ်ပြာ
မသန့်သူ ဝိုင်းမှာတော့ မျက်နှာလေးနီမြန်းနေရ၏။

‘မမမီရယ် သူနဲ့ဝိုင်းက ဘာမှမဆိုင်သေးပါဘူး
တွေ့တာမှ တစ်ခါတည်းမှတ်မှတ်ရရရှိသေးတာပါ’

မေးသူကမမေးခင် ကြိုတင်အဖြေကိုပိတ်ပြီး ခြေ
ထားနှင့်မိတာ ဘာကြောင့်များလဲ။

သေချာတာတစ်ခုကတော့ သူနှင့်ပက်သက်ပြီး ဝိုင်း
ရင်တွေ လှုပ်ရှားနေခဲ့တာပဲဖြစ်သည်။

‘ဝိုင်းလေးရယ် ဒီလောက်အကဲခတ်ရရင် မမ
သဘောပေါက်ပါတယ်၊ မှန်းစမ်း ရင်တွေများခုန်နေရော’

သလား’

နှုတ်ကပြောသလို လက်ကပါ ဝိုင်းရဲ့ရွှေရင်မို့မို့လေး
အား စမ်းယူဖို့ကြိုးစားနေတာကြောင့် ဝိုင်းခမျာလက်က
လေးနှစ်ဖက်ယှက်ပြီး ကာထားလိုက်ရလေသည်။

‘မမမီရယ် သူနဲ့ဝိုင်းက ဘာမှမဆိုင်သေးတာ တ
တယ်ပါလို့ဆိုမှ’

ဝိုင်း အရှက်လွန်နေမှန်းသိတာကြောင့် မိမီခိုင်က
စကားလမ်းကြောင်းလွှဲပေးလိုက်ရသည်ပေါ့။

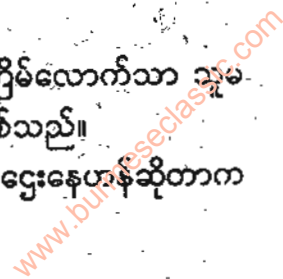
‘ကဲ ကဲ မမမီကစတာပါ ဝိုင်းရယ်၊ ဆန်းဒေးကျရင်
ဘာဝိုင်း အလှဆုံးပြင်ထားပေါ့၊ ဒါနဲ့ ဝိုင်းရဲ့အလုပ်ရှင်သူ
ဌေးနဲ့ရော အဆင်သင့်ရဲ့လား’

ဝိုင်းကလဲ မမမီအမေးကို ဖြေချင်နေတာ အမှန်ပါ
ပဲ၊ လုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေမို့ ငဲ့ညှာနေရပေမယ့် နေဟန့် ဆက်
ဆံပုံတွေက အထက်စီးဆန်လွန်းနေ၏။

ဝိုင်းအားလိုချင်တဲ့ လခပေးထားပြီး မတူသလိုမ
တန်သလို ဆက်ဆံနေ၏။

စာချုပ်ပြီးနောက် ဝိုင်း တစ်ကြိမ်လောက်သာ သူမ
နှင့်ဆုံခဲ့ပေမယ့် ခပ်တန်းတန်းသာဖြစ်သည်။

‘ကြည့်လုပ်နော် ဝိုင်း၊ အဲဒီသူဌေးနေဟန်ဆိုတာက

တို့ မိန်းမတွေကို အထင်မကြီးနိုင်ဘူးလို့ အသံထွက်နေတာ ကြာပြီ'

ဝိုင်း မျက်နှာကို ရှုံ့မဲ့လိုက်သည်။

'သွားစမ်းပါ မမမိရယ်၊ သူ့နှလုံးသားက ဘာနဲ့ထ ထားတာမို့လဲ၊ ချမ်းသာတယ်ဆိုပြီး မာန်တက်နေတာပါ'

'ဝိုင်းတို့ကလဲ ဒီလိုလူမျိုးက အဝေးဆုံးမှာပါ မမမိ ရယ်'

'ဟုတ်လို့လား ကောင်မလေး သိန်းဂဏန်းငွေတွေ ကို သုံးလစာလောက်ကြိုချုပ်ထားတာကို သူ့မှာ မျှော်လင့် ချက်တွေ ရှိနိုင်တယ်နော်'

မမမိစကားက ပြောတဲ့တန်းပေမယ့် ဝိုင်းအရွိုက်ကို ထိမှန်စေသည်။

'အဟင်း ဒါကသူ့အပိုင်းလေ မမမိရဲ့၊ ဝိုင်းကတော့ ဒီလိုယောက်ျားတန်မယ့် အတ္တဇီဘာကြီးမျိုးကို ရင်မှာမ ပြောနဲ့ အပြင်ဘက်မှာတောင် နေရာမရှိပါဘူး မမမိရယ်'

သူ့မားကတ်ရှေ့မှာ သူ့မကားပျက်ခဲ့ဖူးတဲ့ အဖြစ် ကိုမမမိသိထားပြီးသားမို့ အထိမိဆုံးစကားကို ပြောချလိုက် သည်။

မုန်းသည်။

မလွဲသာလို့ အလုပ်ရှင်အဖြစ်နဲ့ ဆက်ဆံနေရပေ မယ့် သူ့ချမ်းသာတာလောက်တော့ ဝိုင်းမိဘတွေလဲ ချမ်း သာကြတာပဲဖြစ်သည်။

'ဝိုင်း တကယ်ပြောတာ မမမိ ဒီလူနဲ့အကြောကို တေည့်တာ၊ ခုကြော်ငြာရိုက်ဖို့အတွက်တောင် သူ့ငှားတဲ့ ထင်မရာမင်းနဲ့ ရိုက်ရမယ်ဆိုပြီး ဝိုင်းကိုအကြပ်ကိုင်နေ သေးတာ'

'ဟယ် ဟုတ်လား ဘာလို့လဲဝိုင်း'

'ဝိုင်းရဲ့ ဒီဝိုင်းတွေ ပြန်ပွားသွားမယ်ဆိုပြီး သွေး ကြောင်နေတာလေ'

'ဪ ဝိုင်းရယ် သူကငွေတွေအများကြီးနဲ့ ဝိုင်းကို ငှားထားတာပဲလေ၊ သူပိုင်တာပဲပေါ့'

'ဟင့်အင်း အဲဒါ သက်သက်ချုပ်ချယ်တာ၊ ဇာင်မ ရာမင်းအသစ် သူစိမ်းယောက်ျားရှေ့မှာ ဝိုင်းက ဓာတ်ပုံ အရိုက်မခံရဲပါဘူးနော်၊ ရှက်စရာကြီး'

မမမိခိုင် မျက်လုံးပြူး ဝိုင်းကိုကြည့်ပါသည်။

'ဟယ် ဒါဖြင့် တေဇာနှင့်ကျတော့ရော'

'ဪ မမမိကလဲ သူနဲ့ကမွေးနေ့ရှိပွဲမှာ ရိုက်ဖူး ထားတယ်လေ'

'ဒါဖြင့် သူ့ကိုကျဉ်းကပ်မှုပေးပေါ့၊ သူလည်း ယောက်ျားပဲလေ'

'ဟာ မမမိကလဲ ဒီဘူတာပဲလာဆိုက်တော့တာပဲ ရှက်တော့ရှက်တာပေါ့၊ ဒါပေမယ့်'

'ကဲ ကဲ မမဝိုင်း ဒါပေမယ့်တွေဘာတွေ လုပ်မနေနဲ့၊ ဦးနဲ့အန်တီက နောက်ကျလို့ စိတ်ပူနေမယ် ဆန်းဒေးဟာ ရင်သာ ကိုးနာရီအရောက်အလှဆုံး ပြင်လာခဲ့ပေတော့ ဟုတ်လား'

'ဟုတ် မမမိ ဝိုင်းသွားပြီ'

မမမိ မပြောလဲ လာမယ့်ဆန်းဒေးမှာ ဝိုင်း အထဲ ဆုံးပြင်ဖို့ စိတ်ကူးပြီးသားပါ။

ဒီဝိုင်းကြော်ငြာတစ်ခုထဲနှင့် ဦးနေဟန် အောင်မြင်ကြော်ကြားသွားစေချင်သလို...

ကင်မရာမင်း တေဇုရှေ့မှာ အလှဆုံးကိုယ်အင်္ကျီ ပြချင်နေမိတာကို ဝိုင်းကိုယ်တိုင်အဖြေရှာမရ ဝေခွဲမရနိုင်အောင်ဖြစ်နေခဲ့သည်။

အချိန်တစ်နေ့ထဲမှာသာပဲ နေဟန်နှင့်တေဇု သူမနှလုံးသားထဲမှာ တစ်ဖက်စီလွန်ဆွဲနေကြသည်။

အပူနဲ့အအေးကို ဆန့်ကျင်ဘက်နှစ်ယောက်

ဘယ်အတွက်ကြောင့်များ သူမအားစိုးမိုးမင်းမူနေကြတာလဲကွယ်။

အိမ်ပြန်ရောက်လို့ အိပ်စက်အနားယူခဲ့သည့်တိုင် အတွေးထဲမှာ သူတို့ပုံရိပ်များသာ မင်းမူနေခဲ့သည်။

ဖျောက်ဖျက်ပစ်ဖို့ ခက်လှပါလားကွယ် . . .

အခန်း (၃၁)

'ဝိုင်းစု'

နာမည်လေးသိပ်လှသလို အလှပေါင်းစုံတို့ကလဲ သူမထံပါးမှာ ဝိုင်းလို့စုပြုံနေကြသည်ထင်ရဲ့။

မြင်သူတကာငေးရလောက်အောင် လှလွန်းနေသည်။

ရုပ်ကလှသလို မာနကထက်၏။ ဖန်တီးမှုပညာစာထက်နေ၏။ နေဟန်လျှော့မတွက်ရဲချေ။

နုလုံးသားတစ်နေရာက အသည်းပွင့်ဆိုင်လေးနှင့် တူလွန်းတာကြောင့် ဦးစားပေးမိတာလဲဖြစ်သည်။

သူမအား မတန်တဆဈေးပေးပြီး ကုမ္ပဏီမှာ ခန့်ထားရသည်။

အကြောင်းတော့ရှိသည်။ နေဟန်စီးပွားရေးလောကအတွက် သူမဟာ အဓိကနေရာမှာရှိနေသည်။

သူမဖန်တီးသမျှဒီဇိုင်းတွေ ဈေးကွက်ဝင်၏။ ရောင်းပန်းလှ၏။ ကိုယ်စားလှယ်တော်တော်များများကပင် သဘောကျနေတာတွေရှိသည်။

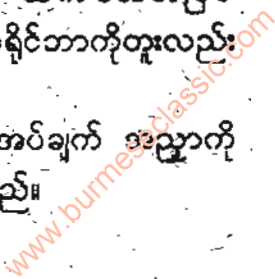
သို့ပါသော် နေဟန် သူမအားတစ်စုံတစ်ရာ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်မှုလေးနှင့်လောက်တော့ ယုံကြည်မှုမရှိရဲခဲ့ချေ။

ဒါကလဲ နေဟန်အတွက် ခိုင်လုံတဲ့အကြောင်းပြချက်တွေရှိနေခဲ့သည်ပဲ။

သူမသည် နေဟန်ထံသို့ ကောင်းသောလာခြင်းမျိုးဖြင့် ရောက်လာခြင်းမဟုတ်။ မူယာမာယာ ဟန်ဆောင်မှုတွေနှင့် ရောက်လာခြင်းပဲဖြစ်သည်။

သူ့ကုမ္ပဏီရှေ့မှာ ကားအကောင်းစားတွေနဲ့ လာပြီး ပျက်ဟန်လုပ်ပြီး တစ်ကြိမ်မက သက်သေအဖြစ် သူမကားကို ဘီးသွားလဲပေးသော ဒရိုင်ဘာကိုတူးလည်း ရှိသည်။

ဒါတင်မကသေး နေဟန်လိုအပ်ချက် ဒါညွှာကို ကိုင်ကာ ကုမ္ပဏီထဲတိုးဝင်လာပြန်သည်။

ပြီးတော့ မတန်မရာလစာကို တောင်းဆို၏။
နေဟန်အဖို့ စားပြန်ရင်လဲ သဲတရှပ်ရှပ် လွင့်ပစ်ဖို့ကျပြန်
တော့လည်း အဆီကဝင်းဝင်းတောက်နေတော့ မျက်စိမှိတ်
ကာကုမ္ပဏီမှာ ခန့်ထားခဲ့ရတဲ့ သဘောပင်။

ဝိုင်းစုကုမ္ပဏီ ရောက်လာမှ အထည်ဆန်းတွေ
ထုတ်နိုင်ကာ ထင်တာထက်ပိုအောင်မြင်မှုရခဲ့၏။

သို့သော် သူမအား မယုံကြည်ရဲခဲ့ချေ။

မန်နေဂျာညီညီသက်ကတော့ ဝိုင်းစုမှဝိုင်းစုဖြစ်
နေ၏။ ဝိုင်းစုအား သူ့ပဲအဓိကရှာယူခေါ်ဆောင်ခဲ့တာဆို
တော့ အောင်မြင်မှုအတွက် လက်ခမောင်းခတ်နေတဲ့
သဘောပေါ့။

နေဟန်မှာသာ မယုံကြည်ရဲ။ အခန်းတွင်းဝင်လာ
သော ညီညီသက်အား ထိုင်ခုံမှာထိုင်ခိုင်းလိုက်ပြီး မကျေနပ်
နေတာကို ဖွင့်မေးချလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား ဝိုင်းစုရွေးလိုက်တဲ့ ကင်မရာမင်းတေဇာ
အကြောင်း ဘာတွေများ သိထားလဲ ကိုညီသက်’

ခင်ဗျား ကျွန်တော်နှင့်အစချီလာပြီ ဆိုကတည်းက
နေဟန် မကျေလည်တော့ သူ့ဆိုတာ သုံးလေးနှစ်တိုင်
အတူလက်တွဲလာခဲ့သော ညီညီသက်သိနေပေမယ့် မသိ

ဆန်ဆောင်လိုက်သည်။

ဝိုင်းစုအား အပြစ်မမြင်စေလိုတာက သူ့ဆန္ဒအရင်း
အဆိုလဲ မမှားချေ။

‘ဟုတ်ကဲ့ တေဇာဟာ ငှားရမ်းတဲ့အလုပ်ရှင်ပေါ်မှာ
လေးစားတယ်၊ အလုပ်အပိုင်းမှာလဲ သေချာစေ့စပ်တယ်၊
အဖွဲ့ဖွဲ့ကာလာခွဲခြားမှု အနီးအဝေးချိန်ဆမှုမှာလဲ အင်မ
ဆန်တော်တဲ့လူငယ်ပဲ ဘယ်လိုလဲ ကိုနေ’

ထင်မထားတာထက်ပင် နေဟန်မျက်နှာက ရှုံ့မဲ့
သွား၏။

ပြီးမှ တစ်လုံးချင်း . . .

‘အဟား ဒီချာတိတ်အကြောင်း ခင်ဗျားဒီလောက်
သိထားသလားကိုညီသက်၊ ဒါဆို ခင်ဗျားသိပ်ညံ့သွား
အသေးစိတ်မသိသေးတာကို ကျွန်တော်ဆိုလိုတာပါ။
ကိုညီသက်ကို အပြစ်ဖို့တဲ့သဘောတော့ မဟုတ်ဘူးနော်၊
ပြောမဖြစ်တဲ့ အကြောင်းကြောင့်သာဗျာ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကိုနေ ပြောပါ’

နေဟန်သည် သာမန်လူစားမျိုးတော့ မဟုတ်။
အားရေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး အားလုံးထက်ကြိုပြီး တွေးဆ
ခင်မြင်နိုင်သလို ကြိုပြီးမြင်တတ်တာတွေရှိသည်။ ဒါ

ကြောင့်လဲ နှစ်ဝိုင်းအတွင်း အောင်မြင်တိုးတက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

အင်းဗျာ ကျုပ်က သူများကိုယ်ရေးကိုယ်တာထက် ဝင်ပြီးတော့ မစွက်ဖက်ချင်ဘူးဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်စီးဖွား ရေးထဲမှာ နွယ်နေတော့ မဝင်လို့မရသလို မစွက်ဖက်လို့မရ တော့ဘူးဗျာ

ဝိုင်းစုနဲ့တေဇာဟာ မွေးနေ့ရိုးပွဲမှာ တစ်ခါအောင် ခိုးရိုက်ပေးထားတယ်ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ဝိုင်းစုရဲ့ ဒီဝိုင်းကြော်ငြာ တွေ ထွက်မလာဘူးလေ၊ တေဇာ နဂ္ဂတစ်တွေ ပျောက်သွား လို့တဲ့၊ ခင်ဗျားလည်း ဖက်ရှင်သင်တန်းဆရာမ မိမိခိုင်ဆိုင် ကြားဖူးပြီးသားနေမှာပါ။

ဟုတ်ကဲ့ ကြားပြီးပြီ ကိုနေ'

ညီညီသက် ဒီထက်ပိုကာ စောဒက မတက်ခင် နေဟန်ပြောသမျှ ငြိမ်ပြီးနားထောင်ရုံ။ စေ့စပ်သေချာလွှဲ သောနေဟန်ပါလားလို့ ကြိတ်ပြီးသြချနေမိသည်။

နေဟန်အတွက်ကလဲ မကျေနပ်တာကို ချက်ချင်း ဖွင့်ဟရမှ ကျေနပ်သူပီပီ နှုတ်စောင့်ဆည်းဖို့ရာ မလိုအပ် တော့။

'ဒီတေဇာဆိုတဲ့ ကင်မရာမင်းချာတ်တ်ကို ကျုပ်

တော့ အမြင်မကြည်ဘူးဗျာ၊ သူပျောက်သွားတယ်ဆိုတဲ့ နဂ္ဂတစ်တွေကို တစ်ခြားကုမ္ပဏီမှာ သွားရောင်းပစ်တာမျိုး တော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား၊ ဒီဇာတ်ပုံဒီဝိုင်းတွေ ရှိနေမှတော့ အထည်ဆိုတာ ဖြစ်လာပြီပေါ့ဗျာ'

ဟုတ်တော့ ဟုတ်သား။ ဒီအထိ ညီညီသက် မ စဉ်းစားမိတာအမှန်။

ဝိုင်းစုဆီမှာလဲ အကြံရှိလို့သာ တေဇာနဲ့ပဲ ထပ်ရိုက် ချင်နေတာနေမှာ၊ ကျုပ်ငှားမယ့် ကင်မရာမင်းကို ငြင်းနေ တာသာကြည့်၊ ဒီလောက်ဆို ခင်ဗျား သဘောပေါက် လောက်ပါပြီနော် ကိုညီသက်'

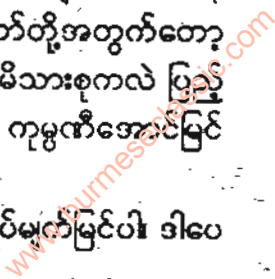
'ဟုတ်ပါတယ် ကိုနေ အဲ ဒါပေမယ့်'

'ပြောပါ ကိုညီသက် လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပေါ့'

'ဒီလိုပါ ကိုနေ တေဇာကိုတော့ မပြောတတ်ဘူး။

ဝိုင်းစုလေးကတော့ တကယ့်အရိုးခံလေးပါဗျာ၊ လခအနေ နဲ့များများပေးထားရပေမယ့် ကျွန်တော်တို့အတွက်တော့ အချည်းနှီးမဖြစ်ပါဘူး၊ ပြီးတော့ ဝိုင်းစုမိသားစုကလဲ ပြည့် နုံကြွယ်ဝသူတွေပါ။ ဝိုင်းစုကြိုးစားမှုနဲ့ ကုမ္ပဏီအောင်မြင် နေတာ ကိုနေလဲအမြင်ပါလေ'

'ဟုတ်ပါတယ်လေ ဒါတွေ ကျုပ်မုက်မြင်ပါ၊ ဒါပေ

မဲ့ ကျုပ်မှာ ဝိုင်းစုနဲ့ပတ်သက်ပြီး အမြင်မရှင်းတာလေးတွေ ရှိနေတယ်ဗျာ။ ကျုပ်ရဲ့ဒရိုင်ဘာကိုတူးဟာ ကျုပ် ရဲ့အဓိက သက်သေတစ်ယောက်ပေါ့။ ဒီအကြောင်းကိုတော့ ကျုပ် လျှို့ဝှက်ထားပါရစေဦး။ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ခွင့် သေးလို့'

နေဟန်အား ထူးဆန်းတဲ့သတ္တဝါကြီးတစ်ကောင် လို့ ညီသက်ငေးကြည့်နေမိသည်။ ဘာမှတော့ ပြန်ပြီးမတုန် ဖြစ်တော့ချေ။

နေဟန်အနေနှင့်လည်း ဒီလိုစကားမျိုး အကြောင်း မဲ့တော့ ပြောကြားမည်မဟုတ်ဆိုတာ သိနေခဲ့၏။

အခန်း (၃၂)

ကိုယ်ချုပ်တဲ့ (ဖန်တီးတဲ့)ဒီဇိုင်းအင်္ကျီဆန်းလေးနှင့် တိုယ့်မျက်နှာခန္ဓာကိုယ်ကို မှန်ရှေ့မှာ ရှေ့နောက်ဝဲယာ လှည့်ကြည့်ပြီး ကျေနပ်ပီတိဖြစ်နေရသူက ဝိုင်းစုပင်။ ပြီး တော့ သူမနံဘေးမှာ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားဟန်နှင့် တိုလီမုတ်စ ကူညီပေးနေသော မိခင်ဖြစ်သူအား . . .

'မေမေ သမီးနဲ့ဒီအဆင်ဒီဇိုင်းလေး လှရဲ့လားဟင်'
'အို လှတာမှ အရမ်းပါသမီးရယ်၊ တကယ် သမီး ရဲ့လည်တိုင်သွယ်လေးနဲ့ အင်္ကျီလည်အဝိုက်လေးက တစ်မျိုး ဟောဒီလက်မောင်းသားသွယ်သွယ်လေးတွေ ဖော်ပေးတဲ့ လက်ပြတ်လေးကလို့ အဆင်အရောင် သမီး အသား အရည် စီးထားတဲ့ဖိနပ် အို. . . သမီးဟာ မေမေ အံ့သြ

လောက်အောင်ကို အတတ်ပညာတွေ အလှတွေနဲ့ကို ပြည့်စုံ
နေတော့တာပါကွယ်။

မေမေ့မျိုးကျူးသံစကားအဆုံး အလှဆုံးအပြုံးနှင့်
ရွှေဘဝင်ခိုက်သွားရသူမှာဖြင့် ဝိုင်းစုပင်။

ထိုအခိုက် ဖေဖေဦးလွန်းမောင် ဝင်လာလျက်။ ။

‘ဪ သားအမိတွေ လိုက်လဲလိုက်ပါကွာ၊ ကိုယ့်
ငါးချဉ်ကိုယ်ချဉ်တယ်ပဲ ပြောမှာပေါ့၊ ဟား ဟား’

‘ဟင် ဖေဖေနော် သမီးကမလှလို့လား’

‘ဟား ဟား အလကားစတာပါကွာ၊ သမီးကချော
သလို သမီးဒီဇိုင်းလေးတွေကလဲ လှပါ၊ ငါ့သမီး ဒီထက်
အောင်မြင်ဦးမှာ၊ ကဲ ကဲ သွားတော့ သမီးကားမဟောင်းနဲ့
တော့ ဖေဖေပဲ မိမိခန်းမဆီလိုက်ပို့ပေးမယ် ဟုတ်လား’

‘ကျေးဇူး ဖေဖေ မေမေရေ သမီးသွားပြီ’

ဖြူစင်ဝင်းမွတ်သော အသားအရည်လေးနှင့်
လိုက်ဖက်စွာလှချင်တိုင်းလှနေသော သမီးဖြစ်သူလေးအား
ငေးကြည့်ပြီး ကျေနပ်မိသူက ဒေါ်မြင့်မြင့်ခိုင်ပဲဖြစ်သည်။

သမီးလေး ဝိုင်း အရွယ်ငယ်ငယ်နှင့်ပင် ဒီဇိုင်းမှာ
တစ်ယောက်အဖြစ်နဲ့ အောင်မြင်မှုတွေရနေသည်။ မိဘက
အားကိုးရမယ့် သမီးလေးပင်။

ခုဆို သမီးလေးဝိုင်းအား လုပ်ငန်းရှင်တော်တော်
များများကပင် လိုလိုချင်ချင်နှင့်ကမ်းလင့်နေကြပြီဆိုတော့
သမီးအတွက် ကျေနပ်ဂုဏ်ယူမိသည်။

ဤသို့ တစ်ရှုန်ထိုးထွန်းပေါက်အောင်မြင်လာလိမ့်
မယ်လို့ ဒေါ်မြင့်မြင့်ခိုင် ထင်မှတ်မထားခဲ့။

သမီးဝိုင်းက ကြိုးစားမှုနှင့် သက်သေပြသွားတာ
မင်း။ ကုမ္ပဏီကပြန်လာတော့လည်း ကွန်ပျူတာတစ်လုံး
နှင့် ဒီဇိုင်းတွေအမျိုး မျိုးဆွဲနေတတ်သည်။ အလုပ်နှင့်ပတ်
သက်လို့ သမီးငယ်က ဖခင်ဦးလွန်းမောင်လို ဝိရိယကောင်း
သည်။

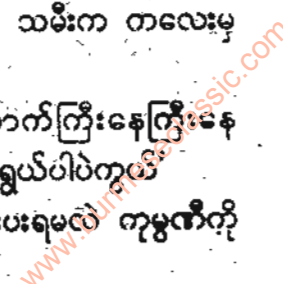
‘ဖေဖေ သမီးပွဲရုံကို မလိုက်တော့ဘူးနော်၊ အလုပ်
သမားတွေက ဝိုင်းကြည့်ကြမှာ’

‘ဟေ ဖေဖေက ဖေဖေတပည့်တွေကို ငါ့သမီးချော
ကြောင်း လှကြောင်း သွားကြားမလားလို့’

‘ဟင် မလုပ်ပါနဲ့ ဖေဖေရယ်၊ သမီးက တလေးမှ
ဟုတ်တော့တာ ရှက်စရာကြီး’

‘ဪ ငါ့သမီး ဘယ်လောက်ကြီးနေကြီးနေ
ဖေဖေတို့စိတ်ထဲမှာတော့ ကလေးအရွယ်ပါပဲကွယ်’

‘ကဲ ဝါဖြင့် ဖေဖေ ဘယ်ပို့ပေးရမလဲ ကုမ္ပဏီကို’

လား၊ မိမိခိုင် ခန်းမကိုလား'

'ခန်းမကို ဖေဖေ၊ အောက်ဒိုးက ခန်းမထဲမှာပဲ ခိုင်မှာ'

ဝိုင်းရင်တွေ သိသိသာသာခန်းနေခဲ့သည်။ ဘာရမီမဟုတ် သူနှင့်တွေ့ရမှာမို့ ဝိုင်းကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်အလှဆုံးပြင်ဆင်လာခဲ့တာပါ။

သင်တန်းမှာ မော်ဒယ်လ်တွေကို လိမ်းခြယ်ပေးတာကြောင့် ဝိုင်း သူမမျက်နှာကို ဆိုင်မသွားပဲ အိမ်မှာပဲ ပြင်ဆင်လိုက်သည်။

ဖေဖေကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်တာနှင့် မမမိက ..

'ဟယ် ဝိုင်းလေး လှလိုက်တာကွယ်၊ ကဲပြောစစ်ဘယ်သူနဲ့တူလို့ ဒီလောက်လှတာလဲ'

'အင်း မမမိနဲ့တူလို့ပေါ့ ဟုတ်ဖူးလား'

စကားပြောရင်းနဲ့မှ ဝိုင်းခန်းမထဲကို မျက်နှာမကြည့်လိုက်တော့ သူ့အားအရိပ်အယောင်မျှ မတွေ့ရ တာကို

'အင်း ကိုးနာရီတောင် ထိုးတော့မှာ သူကခုန်မရောက်သေးဘူးလား၊ သူ့သာအလွဲလွဲအချော်ချော်ထုတ်ရင် ကိုနေဟန်ကြီးက ဝိုင်းကိုပြဿနာရှာမှာ၊ ခုရိုက်ဆေးဒီဇိုင်းတွေအကုန် စင်္ကာပူကို ကြော်ငြာပို့မှာ အရေးကြီး

ထယ် မမမိရဲ့'

'ဝိုင်း အစိုးရိမ်လွန်နေလို့ပါကွာ'

'တေဇာနဲ့မမမိကွန်တက်ခိ သေသေချာချာလုပ်ထားတာပါ'

'ဟော ပြောရင်းဆိုရင်း မင်းသားချောလာပြီတော့' မမမိညွှန်ရာသို့ ကြည့်လိုက်တော့ စပို့ရှပ်လက်ရှည် အနီရဲ့ရဲ့ကို ဂျင်းပင်နီအမြှာနှင့်တွဲဝတ်ထားကာ ချောမောလှသော တေဇာက ကင်မရာအိတ်ကိုလွယ်ကာ ကားပေါ်မှဆင်းလာနေသည်။

'ဆောရီးနော် မဝိုင်း ရောက်နှင့်တာကြာပြီလား'

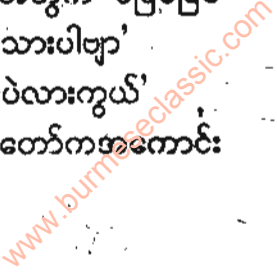
'ဟုတ်'

'တေဇာရေ မင်းရောက်လာလို့သာပေါ့ နို့မို့ဆို မမမိခေါင်းကျိန်းနေရမှာ'

'ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ် မမမိ၊ ဒီလိုနေမှာ အယ်လိုအတားအဆီးဖြစ်နေနေ ဝိုင်းအတွက် မဖြစ်ဖြစ်အောင်လာရိုက်ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးသားပါဗျာ'

'ဟယ်တော် ဒီလောက်တောင်ပဲလားကွယ်'

'ဟာ မမမိကတော့လုပ်ပြီ၊ ကျွန်တော်ကအကောင်းပြောတာပါ'

‘အဲဒါမယ် မမကလဲ အကောင်းပဲပြောတာပါနော်
မမမိ၏မလွတ်မလပ်စကားကြောင့် ဝိုင်းနေ
တေဇာပါ မျက်နှာမထားတတ်အောင်ဖြစ်ရသည်။ မိန်းမ
လေးဖြစ်သော ဝိုင်းမှာ ပိုဆိုးသည်။

ပြီးတော့ သူ့ရှေ့မှာကင်မရာ အရိုက်ခံရဦးမယ်
‘ကဲ တေဇာ ဒီ ဒီဝိုင်းဓာတ်ပုံတွေက အရမ်းအေး
ကြီးတယ်နော်၊ နိုင်ငံခြားထိ ရောက်သွားမှာ၊ ဝိုင်းကိုအ
ဆုံးဖြစ်အောင် ရိုက်ပေးပေတော့’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ မမမိ’

လိုက်ကာကြီးတွေနှင့်ဆက်တင်ခန်းမှာ ဓာတ်ပုံရိုက်
ယူကြသည်။ ရင်ခွန်သူကတော့ ဝိုင်းရောတေဇာပါ ဇွဲ
မှာ ဝိုင်းမျက်နှာကို အနီးကပ်ကြည့်ရှုခွင့်ရတာကြောင့်
ပိုရင်ခွန်ရတာပေါ့။

လှလွန်းသူလေးပါ။ အနီးရောအဝေးမှာပါ အ
မတန်မှ ကြည့်ကောင်းနေသည်။

ဝိုင်းရင်ထဲမှာလဲ တေဇာနှင့်ထပ်တူထပ်မျှပင်
ခွန်နေရပါတော့သည်။

ဟုတ်တယ်လေ သူစိမ်းယောက်ျားလေးရှေ့မှာ
မျက်နှာအမူအယာကိုယ်နေဟန်ထား အမျိုးမျိုးနှင့် အ

နေပေးရတာဆိုတော့ တေဇာကိုရှက်မိပေမယ့် တေဇာက
ထည်း ဓာတ်ပုံကောင်းရဖို့ ပြုပြင်ပေးနေရတာတွေ ရှိသည်။

‘ဒီပုံကလက်ပိုက်ထားမှ အင်္ကျီသားပေါ်မှာ ဝိုင်း’

‘အင်း ဟုတ်ပြီ ဒီလိုလေး’

‘မျက်နှာနည်းနည်းမော့လေ၊ ပြုံးထား’

‘ဟင့်အင်း အဲဒီလိုကြီးမဟုတ်ဘူး ဒါမျိုးလေးမှ လှမှာ’

‘ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ်’

‘ဖျပ် ဖျပ် ဖျပ်’

သူထံမှ ကင်မရာမီးမြန်မြန်ပွင့်လာပေလို့သာ၊ ဝိုင်း
ရင်ခွန်စွာ ကြိတ်ပြီးဆုတောင်းနေရသည်။ မဟုတ်လို့က
တော့ မျက်နှာအမူအယာတွေကော ခန္ဓာကိုယ်အနေ အ
ထားပါ အမျိုးမျိုးပြင်ပေးနေသေးတော့၏။

ပါးစပ်ကပြောတာရှိသလို ဇိုးကန်ဇက်ကန် တေဇာ
ထဲ ဝိုင်းလက်မောင်းသားကလေးတွေ ပခုံးသားလေးတွေ
ထို့ ကိုင်ကာ ပြုပြင်ပေးနေတော့ အမျိုးမျိုးလေးဝိုင်းမှာ
အသက်ရှူတောင် မှားချင်ချင်ပင်။

တေဇာကလဲ လူတစ်မျိုး။ ကိုယ့်ကင်မရာနှင့်
အိုက်ယူလိုက်တဲ့ပုံဆို ဘာပုံဖြစ်ဖြစ် ပျက်ဆီးသွားမှာ အင်မ
ထန်စိုးသည်။ ပုံကောင်းထွက်ဖို့ကလဲ အရိုက်ခံသူမှာရော

ကင်မရာမင်းပေါ်မှာသာ မူတည်၏။ မျက်နှာအနေအထား
ရော ခန္ဓာကိုယ်အလှပါ ကြည့်ကောင်းအောင် ဂရုစိုက်
လေသည်။ ပေါ့ဆလို့မရ။

အခု ဝိုင်းနှင့်အောက်ဒိုးရိုက်တဲ့ပုံတွေက ပိုခက်၏။
အဝတ်ဒီဇိုင်းကြော်ငြာမို့ အင်္ကျီအဝတ်အစားကို ဦးစား
ရိုက်ယူရပေမယ့် မျက်နှာအမူအယာကျတော့ရော အဝတ်
အစားနှင့်လိုက်ဖက်မှု အချိုးကျမှုရှိအောင် ရိုက်ယူရသည်။

ဝိုင်းကလှပြီးသားမို့သာ တော်တော့၏။ မထော်
တဆ သူမရဲ့အိမ်ကနေတဲ့ အသားလေးများနှင့် ထိတွေ့
တိုင်း ရင်ခုန်ရသည်။

ဒီဇိုင်းငါးထည်လောက် အလှရိုက်ပြီးသွားတော့
ညနေစောင်းနေခဲ့ပြီ။

'ကဲ တေဇာ ပုံကောင်းကောင်းလေးတွေ အဖြေ
သာ ကူးပေးပေတော့'

'စိတ်ချပါ မမမိ၊ ဝိုင်း လမ်းကြိုရင် လိုက်ပို့
မယ်လေ၊ ကျွန်တော့်မှာ ကားပါတယ်'

'နေပါစေ ကိုတေဇာ မမမိနဲ့ပဲ ပြန်လိုက်ပါမယ်'
'လိုက်ပို့ပေးမဲ့သူကို အားနာစရာ ဝိုင်းရယ်၊ မမ
က နောက်ကျချင်နောက်ကျနေမှာ၊ သိမ်းစရာတွေ ကျ

သေးတယ်'

'လာပါ ဝိုင်းရယ် တကူးတကပို့ပေးရမှာမှ မဟုတ်
ဘာ'

ဆက်ပြီး ငြင်းနေရင်လဲ မသင့်တော်တော့တာ
ကြောင့် သူ့ကားနှင့်ဝိုင်း လိုက်ခဲ့ရတော့သည်။

တွေ့ကြုံဖူးတာမှ နှစ်ကြိမ်ရှိသေးတော့ သူမ အညှာ
ထွယ်ရာများကျသွားလေပြီလား။

တစ်လမ်းလုံးငြိမ်ကာလိုက်ပါလာသူ ဝိုင်းကို တေဇာ
အားမရတော့။

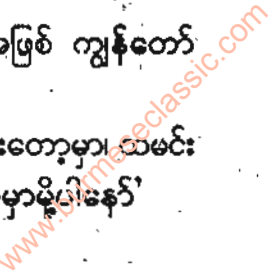
သူမရဲ့ကိုယ်သင်းနဲ့လေးများက အသက်ရွလမ်း
ကြောင်းမှတဆင့် နှလုံးသားထိအောင် တိုးဝင်နေ၏။

'ဝိုင်း ကိုယ့်ကို စကားပြောပါဦး'
'ရှင် ဝိုင်း ဘာပြောရမှာလဲရှင်'

သူမမျက်နှာလေး အရှက်ပိုကာ ပန်းသွေးရောင်
ဖြစ်နေသည်။

'ဝိုင်း အချိန်ရရင် အမှတ်တရအဖြစ် ကျွန်တော်
တစ်ခုခုကျွေးပါရစေနော်'

'ရှင် ဟို အိမ်ရောက်ရင် ထမင်းစားတော့မှာ၊ ထမင်း
စားနိုင်ရင် မေမေတို့တစ်မျိုးထင်နေကြမှာမို့ပါနော်'

'ကျွန်တော့်ကို ခင်ရင်မငြင်းပါနဲ့ ဝိုင်းရယ်၊ ဒါဖြင့် ကော်ဖီတော့သောက်နော်'

ဝိုင်း မငြင်းဆန်နိုင်ခင် တေဇာက ကားကိုကော်ဖီ ရှောင်ဆိုင်ထဲ မောင်းဝင်ခဲ့၏။

ကားပါကင်မှာ ထိုးရပ်ကာ ထောင့်စားပွဲမှာထိုင် ဖြစ်ကြသည်။

ဝိုင်းကတော့ တေဇာနဲ့ဘေးမှာအရုပ်လေးတစ်ရုပ် နှယ်ပါ။

ရှက်လွန်းနေတာပဲဖြစ်သည်။

သူ့ဆန္ဒကို မငြင်းဆန်ဝံ့သလို ဤသို့လည်း နှစ်ယောက် တွဲ တစ်စိမ်းယောက်ျားလေးနှင့် မထိုင်ဖူးခဲ့။

'ဝိုင်း ဘာသောက်မလဲ နက်စ်ကာဖီပဲမှာလိုက်မယ် နော်'

'ဟုတ်'

'ဝိုင်း'

'ရှင်'

'သိပ်ရှက်နေတာလားဟင် ခုလိုလိုက်သောက်ဖေ

တာ ကျေးဇူးနော်'

'ဟုတ်ကဲ့'

'ကျွန်တော် ဝိုင်းကို သံယောဇဉ်ဖြစ်နေမိပြီဗျာ၊ ကျွန်တော့်ကို ခင်မင်ခွင့်လေးပေးပါလားဟင်'

'ရှင်... ခုလဲ ကိုတေဇာကို ဝိုင်း ခင်နေတာပဲမ ယုတ်လား'

'ဟင့်အင်း ဒီထက်ပိုပြီးခင်မင်ချင်တာ'

'ဝိုင်းက ကျွန်တော့်ကိုမခင်ချင်လို့လားဟင်'

'အဟင်း ဝိုင်း ခင်တတ်ပါတယ်'

'ဒါဖြင့် ကျွန်တော့်ကို ခင်မင်သူတစ်ယောက်အဖြစ် ခွင့်ပြုနော်'

သူမ ခေါင်းညိတ်ပြုဖြစ်သည်။

ခင်မင်ကြတာကဖြင့် ပြဿနာမဟုတ်ပေမယ့် ဒီအ ထိလိုက်လျောမိတော့ သူမအားအထင်သေးသွားမှာ စိုးမိ သည်။

'ဝိုင်း သူနဲ့တွေ့တာ နှစ်ကြိမ်ပဲရှိသေးတယ်၊ သူခင် မင်တယ်ဆိုတာ ယုံရမှာလား၊ ပြီးတော့ ဝိုင်းက မိန်းမသား လေ'

'ဟာ ဆော့ဖိုး ဝိုင်း၊ ကိုယ်ဆန္ဒစောပြီး စကားလော သွားလို့ပါ၊ ဝိုင်းကို စော်ကားမိသလိုဖြစ်သွားရင် တောင်း ပန်ပါတယ်'

မင်းအနားမှာ...ပေးရအောင်

'ရပါတယ် ကဲ ဒီလောက်ဆိုကျေနပ်နော်၊ အိမ်ပြန်
နောက်ကျရင် မေမေတို့စိတ်ပူနေမှာ'

'ကောင်းပါပြီ ဝိုင်းရယ်၊ အိမ်အထိတော့ လိုက်ပို့ပါရ
အောင်နော်'

'အင်း ကိုတေဇာသဘောပဲလေ'
အဲဒီနေ့က အိမ်အထိ တေဇာလိုက်ပို့ပေးခဲ့သည်။
ညကျပြန်တော့ ဝိုင်းအတွေးထဲမှာ တေဇာကပါလာပြန်
သည်ပေါ့။ . . .။

အခန်း (၃၃)

'တေဇာ တေဇာ မင်းကတော့ တော်တော်အကြံ
ပေးတဲ့ ကောင်ပါလား'

ဓာတ်ပုံတွေကြည့်နေတဲ့ တေဇာက ဇော်ကြီးစကား
ပြောတဲ့ ခေါင်းထောင်ကြည့်ရင်း . . .

'ဟေ့ . . . ဘာဖြစ်လို့လဲကွာ ခရုမှာလည်း အဆံနဲ့၊
အလည်း အကြံနဲ့လေ၊ အကြံရှိတာများ ထူးဆန်းတာ
တွေလို့'

'ဟကောင် ဝိုင်းကို ကော်ဖီအတင်းတိုက်ပြီးတော့
အိမ်ထဲမှာ အတင်းရောတာ မင်းအကြံမဟုတ်လို့ ဘာလဲကွ'

www.burmeseclassic.com

'အဟီး... ဒါကတော့ မတတ်နိုင်ဘူးကွာ၊ ဝိုင်းနဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးသွားဖို့ပဲလိုတယ်၊ ဝိုင်းကိုငါ အရမ်းကို ကြွေဆင် ဖြစ်နေပြီကွာ'

'အလိုလေး မင်းမကြွေတဲ့ မိန်းကလေးဘယ်မှာရှိ လို့လဲကွ၊ ဝိုင်းက ဘယ်နှစ်ယောက်မြောက်လဲကွ'

တေဇာ မျက်နှာကြီး နီမြန်းသွားရသည်။ ဝိုင်းထံ သူနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ဇော်ကြီးအထင်သေးသွားတာ ကိုလည်း မလိုလားပါ။

ဝိုင်းကို သူ့မြတ်မြတ်နိုးနိုးချစ်မိနေလို့ပဲဖြစ်၏။

'ဝိုင်းဟာ ဒီပြင်မိန်းကလေးတွေနဲ့ မတူသလို ငါထ လည်း သူများတွေထက်ပိုပြီး သံယောဇဉ်ဖြစ်သွားတာ ဇော်ကြီး၊ အရင်မိန်းကလေးတွေက ငါ့အတွက်တော့ အပေါ်ယံကြောပဲ ဝိုင်းကမှ အနှစ်၊ ဝိုင်းကို မြတ်နိုးပြီးချစ်တာ'

'အားပါး... တယ်လာတဲ့စကားပါလား၊ ဒါနဲ့စ ရင်းနှီးမှုကို အရယူလိုက်တယ်ဆိုပါတော့၊ ကြည့်လည်း လုပ်ဦးနော်၊ ဝိုင်းက အောင်မြင်တဲ့ဒီဒိုင်းရှင်ဖြစ်နေလို့ သူ့ဌေး တွေ မျက်စိကျနေလောက်ပြီ'

'ဟာကွာ... မဦးမချွတ်'

'ဟေ့ကောင်း... ငါ အကောင်းပြောနေတာ ဝိုင်း

သူ့ဌေးက သူ့ဌေးဦးနေဟန်ဆိုတာက ခပ်ငယ်ငယ်ပဲရှိသေး တာ၊ ရုပ်ကလည်းဖြောင့်တယ်၊ မင်း တော်ကြာမှ ဝိုးနဲ့မျက် ရည်သုတ်နေရမယ်နော်၊ ရင်းနှီးပြီးရင်လည်း မြန်မြန်သာ နှင့်ပြောလိုက်ပေတော့'

'ဟာကွာ... ဝိုင်း... ငါ့ရဲ့အချစ်ကို အထင်သေး သွားမှာပေါ့၊ ငါ့အချစ်က ရိုးသားဖြူစင်တယ် အထင်သေး ခင်နိုင်ဘူး'

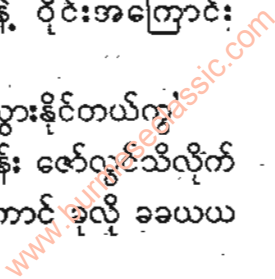
'ကဲ... ကဲ... မင်းသဘောပဲ၊ လာ... ထမင်းစား နေ၊ အချစ်ဒဿနတွေ နောက်မှစဉ်းစား'

ဟင်းတွေက စားကောင်းပေမယ့် တေဇာ စားလို့ စင်ချင်တော့၊ စားလက်စကို သတ်လိုက်သည်။

'ဟတောင်... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ အစားနည်း ထုချည့်လား'

'အေးကွာ... မင်းပြောတာနဲ့ ဝိုင်းအကြောင်း တွေးပြီး ရင်ခံသွားပြီကွာ'

'ဝိုင်းအချစ်ကိုမှမရရင် ငါ့ရှားသွားနိုင်တယ်ကွာ' တေဇာ ညာနေတာမဟုတ်မှန်း ဇော်လွင်သိလိုက် ၏။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ဒီကောင် ခုလို ခခယယ

တမ်းတဖူးတာမျိုးမှ မရှိခဲ့တာပဲ။

‘ဝါများ ခေါင်းအနောက်ခံပြီး စဉ်းစားနေရတယ်လို့ ကွာ၊ မင်းဓာတ်ပုံတွေ ပို့တဲ့နေ့ကျတော့ ဖွင့်ပြောလိုက်တယ်။’

‘အဲဒီလိုတော့ စဉ်းစားမိတယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါ့အချစ်ကို အထင်သေးသွားမှာ စိုးရိမ်တယ်ကွာ၊ သူများဦးသွားမှာလည်း စိုးတယ်’

‘ဒီခေတ်မှာ အထင်သေးတာကြီးတာ မရှိတော့ဘူးကိုယ့်ဆရာ၊ မပြောရင်တော့ နောက်ကျသွားမှာပဲ၊ မြင်မြင်ချင်းပဲချစ်မိတယ်ပေါ့ကွာ၊ ဘာခက်တာလိုက်လို့’

ဇော်လွင့်စကားကြောင့် အားတက်မိသည်။ သူမရဲ့ဓာတ်ပုံလေးများအား အကြိမ်ကြိမ်နမ်းနေမိသည်။

နှလုံးသားမှာ တိတ်တခိုးတွယ်ဟာမြတ်နိမိခဲ့သူတို့ခွင့်လွတ်နားလည်စာနာလှည့်ပါတော့ ချစ်သူရယ် . .

အခန်း (၃၄)

‘ဟိတ်... မိဝိုင်း... ဘာတွေလုပ်’

‘ဟယ်... ကောင်မစုတ်... ငုဝါ၊ အသံလည်း

ပေးတူး၊ ဒီဝိုင်းအသစ် ဆွဲနေတာလေ’

‘အဲမယ်... ကွန်ပျူတာကိုလည်းကြည့်ဦး မမဝိုင်း၊ ဘလက်ခံပြနေတာ၊ ကဲပြောစမ်း ဘာတွေများ ကွန်ပျူတာရှေ့ထိုင်ပြီး တွေးနေတာလဲ’

ဟုတ်ပါ၊ သွားပါပြီ။

သူ့အကြောင်းတွေ တွေးနေမိတာ ငုဝါ သိသွားပြီ

ပေါ့။

ရှက်လိုက်တာ။

မြင်ဖူးတာမှ နှစ်ကြိမ်သာရှိသေးသော တစ်စိန်
ယောက်ျားလေးဖက်ယောက်အကြောင်းကို အရေးတယူ
တွေးနေမိတာဟာ သူမအတွက် တိမ်းညွတ်လွယ်လွန်းတဲ့
များ ကျနေပြီလား... . . .

‘မိဝိုင်းနော်. . . ငါမသိရင်ခက်မယ်၊ နင် နင့်ကုမ္ပဏီ
သူဌေး ဦးနေဟန်အကြောင်း တွေးနေတာမဟုတ်လား၊ အဲဒီ
ဦးနေဟန်က ပုလဲအစ်ကိုများ ဖြစ်နေမလားပဲ’

‘ဆိနဲ့ရေပါ ငုဝါရယ်၊ နာမည်တူမရှားပါကွာ၊ ဟိ
တစ်ယောက်က လူအေး၊ ဒီလူက လူခွစာ၊ လူအတ္တသမား
ကြီး၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ကားပျက်ပြီး အခက်အခဲ
ဖြစ်နေတာကိုတောင် နေစိမ့်နိုင်တဲ့သူ မုန်းကိုမုန်းတယ်’

‘ဟဲ့. . . ကိုယ့်အလုပ်ရှင်သူဌေးကို အဲဒီလိုမပြော
ရဘူးလေ၊ တော်ကြာမှ အချစ်ကြီးချစ်နေမယ်နော်’

‘တော်ပါကွာ အလုပ်ရှင်ဆိုတာ သူ့အပေးလို့ သားမက်
ရတာပါ၊ ငါ့ဒီဇိုင်းတွေကြောင့် လစာပေးထားတာပါ၊ ပြီး
ဟော့ အလုပ်စတင်တဲ့တစ်နေ့ပဲ သူ့ကို အနီးကပ်မြင်ဖူးတာ’

‘ဟင်. . . သူက ကုမ္ပဏီကို မလာဘူးလား’

‘ဟေ့အေး. . . မန်နေဂျာ ကိုညီညီသက်နဲ့ အားလုံး
လွှဲထားတာ၊ ကိုညီညီသက်က လူယုံလို့ ဖြစ်နေတာပေါ့’

‘ဪ. . . ဪ ငါက နင့်ကို အဲဒီလူကြီးနဲ့
ငြိသွားမှာ စိုးရိမ်နေတာကွ၊ ဥပမာရုပ်အလွန်ချောတာပဲဆို’
‘အင်း. . . ရှမ်းကြိုက်တော့ နွားချောမှာပေါ့ကွာ၊
ငါနဲ့ကတော့ သဘောမတွေ့လှပါဘူး’

ဒါဟာ ဝိုင်းရင်ထဲအရှိအတိုင်း ပြောလိုက်ခြင်းပါ. . .

‘ဪ. . . သူ့ကိုတော့ သဘောမတွေ့ဘူး
သဘောတွေ့တဲ့လူတော့ တွေ့နေပြီပေါ့’

‘မတွေ့ပါဘူးကွာ၊ မေမေတို့ရင်ခွင်မှာတောင် နေလို့
ဝေသေးတဲ့ဟာ အချစ်ရေးဆို ဝေးပါသေးတယ်’

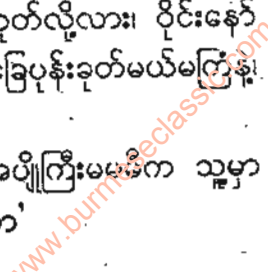
‘မိဝိုင်း. . . စကားကို ကုန်အောင်မပြောနဲ့နော်’

‘မမမိခိုင်ဆီက သတင်းသုံးသုံးကြားပြီးပြီ၊ သိလား
တေဇာဆိုလား ဘာလား၊ ကင်မရာမင်းလေ’

‘ရှေ့. . . တိုးတိုးလုပ်ပါ ငုဝါရယ်၊ မေမေကြားသွားမှ
ဟုတ်ပေ့ဖြစ်နေမယ်’

‘ရော်. . . နင်ကကော မဟုတ်လို့လား၊ ဝိုင်းနော်
ငါမလာဖြစ်တဲ့ ရက်ဝိုင်းမှာတော့ ခြေပုန်းခုတ်မယ်မကြံနဲ့၊
သေခန်းပြတ်ပဲ’

‘ပေါက်ကရဟယ်၊ အဲဒီ အပျိုကြီးမမေ့က သူ့မှာ
မစွဲနိုင်တိုင်း သူများကို လှော်နေတာ’

'ဪ... ဒါဖြင့် အောက်ဒိုးနေက ရင်ခုန်စရာတွေက ရော ဘာသဘောလဲ၊ ကိုယ်တော်က အိမ်အထိတော့ သူ့ကားနဲ့ လိုက်ပို့ပေးသွားတာဆို'

'ရိုးရိုးခင်ယု၊ သိယုံတင်ပါဟယ်'

'ဟော... ပေါ်လာပြီ... ပေါ်လာပြီ'

'ဒါနဲ့တင် ကျိတ်ပြီးရင်ခုန်နေရတယ်ပေါ့'

ဘုရားရေ ကိုယ့်ရင်မှာဖြစ်နေတာ သူက ကြိုသိပေါ့ရောလား...။

'တေဇာနှင့် နှစ်ယောက်အတူ ကော်ဖီဆိုင် ထိုင်ကြသေးတယ်ဆို'

ငုဝါဒီထက်ပြောပေတော့မည်။

'ငါ... မညာပါဘူးဟယ်၊ သူနဲ့ဆုံတာလည်း ဒီတစ်ကြိမ်ပါပဲ၊ ဒါတောင် ဓာတ်ပုံကြာကြာရိုက်လို့ ရင်ခုန်သွားတာပါ'

'ကဲ... ကဲ တော်ပါပြီ မမရယ်၊ ကျွန်မက နို့မစစ်သေးပါဘူး၊ စွဲသွားတော့လည်း အနီးလေး ဘာလောက်ဖွဲ့ရတာပေါ့'

'ငုဝါစုတ်နော် ပေါက်ကရဲတွေ'

'ဒါနဲ့ နင့်ဒီဝိုင်းတွေ သိပ်အောင်မြင်နေတာပဲဆို'

ငါတောင် အားကျလာပြီ'

'အေး... ဟုတ်တယ် ငါစိတ်ကူးပြီး ထွင်တာလေးတွေ အရောင်းတော့သွက်တာအမှန်ပဲ၊ အခု ဒီဝိုင်းအသစ်တွေ ကြော်ငြာထုတ်ထားတယ်၊ ဒီအထည်ဆန်းတွေကို စင်္ကာပူကို ပို့ရမယ်ပြောတယ်'

'အားပါး... မိဝိုင်းတို့တော့ ကြော်ကြားဦးတော့ဆဲပဲ၊ ကျားကျော် ပေါ့ဟာ'

'နင်ရော ငုဝါ အဆင်ပြေရဲ့လား'

'ပြေတော့ ပြေပါတယ်ကွာ၊ ဒါပေမယ့် ကြာတော့လည်း ဝါသနာထက် လူနာတွေဖြူစုရတာကို ငြီးငွေ့လာတယ်ဟ'

'နင့်လို ကွန်ပျူတာရှေ့မှာထိုင်ပြီး သန့်သန့်ပြန်ပြန်လေး နေချင်မိတယ်ဟာ'

'ဒါဖြင့်လည်း လာခဲ့လေ၊ ငါသင်ပေးမှာပေါ့'

'မဖြစ်သေးပါဘူးဟယ်၊ ဖေဖေတို့ကလည်း တစ်မျိုးသူတို့လိုပဲ ဆေးရုံဆေးခန်းလောကကိုပဲ အားပေးချင်တာပဲ'

ငုဝါတို့ မိဘများက အထူးကုပါရဂူများမို့ ငုဝါကိုလည်း သူတို့လို ဆရာဝန်ပဲဖြစ်စေချင်ကြသည်။

'ဒါဖြင့်လည်း မမ သိပ်ညည်းပြမနေနဲ့၊ မှောင်တော့
မယ် ထမင်းစားပြီးမှ ပြန်မှာလား'

'ဟေအေး... မစားတော့ဘူး၊ ဝိုင်း၊ မေမေ့ထံ
ခဏပဲပြောပြီး ထွက်လာတာ၊ နင့်ဆီ မရောက်တာကြာပြီ'

'အေး... အေး ဒါဖြင့်လည်း ကောင်းကောင်းပြန်
ကားကို ပြေးပြေးမောင်းသွား'

'ဟုတ်ကဲ့ရှင့်... သွားပြီဝိုင်း'

ကျောင်းသူဘဝတုန်းကတော့ ငုဝါ သူမအိမ်ရောက်
ပြီဆိုမှဖြင့် နှစ်ညသုံးညပင် အိပ်သွားတတ်သေးတာ။ အခု
တော့ဖြင့် အလုပ်တာဝန်ကိုယ်စီနှင့်လည်းဖြစ်၊ အရွယ်
သူတွေလည်း ဖြစ်လာတော့ အနေလည်း စိမ်းသွားခဲ့ရသည်။
သို့ပေမယ့် မတွေ့တာကြော့ခဲ့ရင်တော့ တစ်ယောက် မဟုတ်
တစ်ယောက်က လာတွေ့ဖြစ်ကြမြဲဖြစ်သည်။

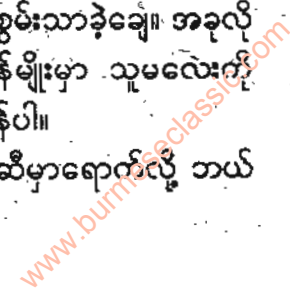
အခန်း (၃၅)

ရက်တွေလတွေ ဘယ်လောက်ပင်ကြာခဲ့ပါစေ၊
ဒီစုဆိုတဲ့ သူမလေးကိုတော့ နေဟန်တစ်နေ့မှ နှလုံးသား
မှာ မေ့မရနိုင်ခဲ့ချေ။

လူကိုမပြောနှင့်။ သူမနှင့် အတူယှဉ်တွဲကာ သီဆိုခဲ့
တာ သီချင်းသံအပိုင်းအစတွေ ကြားမိခဲ့လျှင်တောင် လွမ်း
လွမ်းဆွတ်ဆွတ် သတိရတမ်းတနေမိခဲ့တာပါ။

အချစ်ဦးမို့လည်း မေ့ပစ်ဖို့မစွမ်းသာခဲ့ချေ။ အခုလို
သူ့ဘဝပြည့်စုံချမ်းသာနေတဲ့ အချိန်မျိုးမှာ သူမလေးကို
တွေ့ပေါ်မြဲတင် ထားချင်မိတာ အမှန်ပါ။

အခုတော့ ချစ်သူက ဘယ်ဆီမှာရောက်လို့ ဘယ်
အများ ပျောက်နေခဲ့ပြီလဲ... .

မမျှော်လင့်ထားသော အဖြစ်တစ်ခုက နေဟန်အိမ်ကို အလွမ်းပြေသဘောလား။ သူမ ရောက်လာခဲ့သည်။ ဒီဇိုင်နာမလေး ဝိုင်းတဲ့။ နာမည်သာမဟုတ် နှုတ်သားက လမင်းလေးနှင့် ရုပ်ချင်းပါဆင်နေသလိုပါ။ ဒါပေမယ့် ဝတ်စားပုံကကျတော့ ဆီနှင့်ရေလို့ တော့ မူယာမာယာတွေ အပလိန်းနှင့် ကိုယ့်စီးပွားအတွက် အဓိကကျနေသူလေးမို့ မလွဲမရှောင်သာ လတ်ထားလိုက်ရပေမယ့် စိတ်ထဲမှာတော့ ဘဝင်မကျလှ။ ဒါပေမယ့်လို့ ပစ်ပစ်ကာကာ ဆက်ဆံဖို့ကျတော့လည်း မစွမ်းချေ။

သူမ မျက်နှာကို မြင်နေချင်မိတာလည်း ပါပေါ့ပေါ့။ ရောရောနှောနှောနှင့် နေဖို့ကျပြန်တော့တဲ့ သူမပုံစံအလိုမကျမိတာရော ကိုယ့်ဂုဏ်သိက္ခာအတွက်ပါ စောထိန်း နေရပြန်သည်။

ဒါကြောင့်လဲ ကုမ္ပဏီကိစ္စအားလုံးကို ညီညီသင့်သင့်နှင့်ပဲလွှဲထားလိုက်ပြီ။ သူမတော့ ပြည်ပပို့ကုန်တွေလော့သာ အနီးကပ်ကြီးကြပ်နေလိုက်သည်။

ဖြစ်ချင်တော့ ဝိုင်းရဲ့ ဒီဝိုင်းဆန်းလေးတွေက ပြည်မှ ဝယ်သူတွေ စိတ်ကြိုက်တွေ့ကာ အောင်မြင်ခဲ့သည်။

ကြော်ငြာတောင်းပြီး အပ်ထည်တွေကြိုမှာကြိုသည်။ ဒီတော့ သူမရော ညီညီသက်ပါ အလုပ်ရှုပ်ကြရ သလို ကြော်ငြာတောင်းဖို့လည်း လိုက်ကြရပြန်သည်။

ဘာပဲပြောပြော ကိုယ်တင်တဲ့သူက ပေါက်သွားတာ ဝမ်းသာမိသည်။

ဝိုင်းကိုသူ လျှော့တော့မတွက်ရဲတော့။ ကင်မရာပေးလိုက်တောင် သူမ စိတ်တိုင်းကျဖို့ ဦးစားပေးရွေးချယ်ပေးခဲ့သည်။

မည်သို့ဆိုစေ သူမ ရောက်လာပါမှ သူမကုမ္ပဏီက ဝိုင်းသက်စီးပွားရှင်များကို အလဲထိုးအနိုင်ယူခဲ့၏။

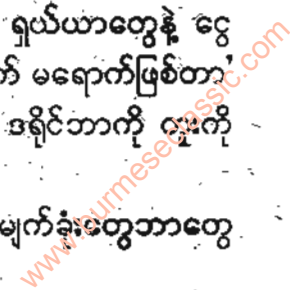
ဒီတော့ သူမကျေးဇူးကိုလည်း မေ့ထားလို့ မရတော့တူးပေါ့။

‘ဟော... ဆရာကိုညီ ဝိုင်းတို့ဆီတောင် မလာတာ ကြာပေါ့။ ထိုင်လေ’

‘ဟုတ်တယ်... ဝိုင်း၊ ကိုနဲ့ ရှယ်ယာတွေနဲ့ ငွေအက်ကျန်တွေ ရှင်းနေလို့ ကုမ္ပဏီဘက် မရောက်ဖြစ်တာ’

‘အင်း... ဝိုင်းတောင် ဒီနေ့ ဒရိုင်ဘာကို ဝှေးကို မလေးလေးလို့ စဉ်းစားနေတာ’

‘ဝိုင်းရေ... ဒီနေ့ နင်တော့မျက်ခုံးတွေဘာတွေ

များ မလှုပ်မိဘူးလား'

စကားပြောပွင့်လင်းပြီး သဘောကောင်းသော ကိုညီသက်ကို ဝိုင်းတစ်ယောက် ပြောရဲဆိုရဲရှိနေပါပြီ။

'ဘာလို့လဲ ကိုညီသက်ရဲ့ ဝိုင်းတော့ ဘာမှမထူး ခြားသေးဘူး'

ကိုညီသက်မျက်နှာက ပြုံးစိစိနဲ့ဖြစ်နေသည်။

'အေးပါ... ငါပြောမှပဲ ထူးခြားမယ့်သဘောတော့

'ရော့... ဒါက တို့ကုမ္ပဏီသူဌေးက နင့်ကိုဂုဏ်ပြု

တာ၊ ဒါက သူရေးပေးလိုက်တဲ့စာ'

ဝိုင်း.. အံ့ဩမိသလို မျက်လုံးပါ ပြုံးသွားရသည်။

သူဌေးဆိုတဲ့လူကြီး ဘာကြောင်တာလဲ၊ ညီညီသက်ထက်ထူဗူးလေးနှင့် စာအိတ်ဖြူလေးအား အတင်းထိုးပေးနေတာမို့ ယူထားလိုက်ရသည်။

ကတ်ထူဗူးကို ဖွင့်ကြည့်တော့ ဆွဲပြားလှလှလေးပါသော ပလက်တီနမ်ဆွဲကြိုးတစ်ကုံး။ ဆွဲကြိုးမြင်တာနှင့် တန်ဖိုးမသေးတာ တွက်ချက်လို့ရ၏။

ဒါက အကြောင်းမဟုတ်။ စာက ဘာလဲ။ မျက်နှာက ရှုတည်တည်နဲ့ အခုမှ ဘာတွေလာကြောင်နေပြန်ပြီ မသိချေ။ သို့ပေမယ့် စာဆိုတာနှင့်တင် သူမရင်တွေခုန်

ထွက်သွားခဲ့ရသည်။

ဖွင့်ဖတ်သင့် မဖတ်သင့် ချင့်ချိန်ရသေးသည်။ စာအိတ်လေးကိုင်လျက် တွေဝေနေမိသော သူမအား ညီညီသက် အကဲခတ်မိသွားတာမို့ . . .

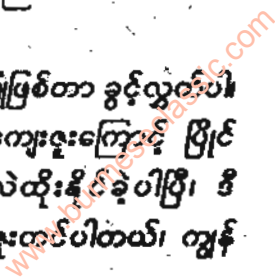
'ဖွင့်ဖတ်ကြည့်လိုက်ပါ' ဝိုင်းရဲ့ လူပျိုကြီး ဆိုပေမယ့် ဇနီးသူဌေးက မေတ္တာစာဆို သူကိုယ်တိုင်ပဲပေးမှာပေါ့၊ အခုလို လူကြံ့နဲ့ ဘယ်ပေးပါ့မလဲ'

'သွား... ကိုညီသက်နော် ပေါက်ကရ ပြောတော့မယ်'

ရှက်မျက်နှာနှင့် စာအိတ်ကိုဖွင့်လိုက်သည်။ လူချင်းပန်မတင့်ပေမယ့် သူ့စာကြောင့် ဝိုင်းရဲ့ ထက်ချောင်းကလေးများ သိသိသာသာပဲ တုန်ယင်နေပါသည်။

ဝိုင်း စာကိုဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။
'ဝိုင်း'

လူကိုယ်တိုင် ဂုဏ်မပြုဖြစ်တာ ခွင့်လွှတ်ပါ။ ကျွန်တော့်ကုမ္ပဏီဟာ ဝိုင်းကျေးဇူးကြောင့် ပြိုင်ဘက်စီးပွားရှင်တွေကို အလဲထိုးနိုင်ခဲ့ပါပြီ၊ ဒီအတွက် ဝိုင်းကို သိပ်ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျွန်

ထောင့်ရဲ့ ဂုဏ်ပြုတာကိုတော့ လတ်ခံစေချင်ပါတယ်

နေဟန်

စာက သည်မျှသာ။ တုံးတိတိ။

ဘယ်လိုလူစားလဲလို့ မှတ်ချက်ချမိသည်။

'ဒီလောက် တန်ဖိုးကြီးတာကြီး ဝိုင်းမယူပါရစေနဲ့ ကိုညီသက်'

'ဟ... ဘယ်ဟုတ်မလဲ ဝိုင်း၊ အောင်မြင်မှုက ကျွန်တော်တို့အတွက် ဒီထက်မှ မကတာ ယူထားလိုက်ပါ။ အခုလည်း ကိုနေ မအားလွန်းလို့ပါ။ ကိုနေက မျက်နှာထား ဘည်တာကလွဲရင် စိတ်ထားက သဘောထား ပြည့်ဝသူ ပါဗျာ၊ သူ့စေတနာကို တန်ဖိုးထားရင် ယူထားလိုက်ပါ'

'မယူဘူးဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်ပါ ကြားထဲတတ်ကောင်းမှာ မဟုတ်ဘူး ဝိုင်း'

ဆက်ငြင်းပြီး လက်မခံရင်လည်း ကိုယ့်ဘက်က ငါးရာကျသွားတော့မှာမို့ လက်ခံလိုက်ရတော့သည်။

'ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဖြင့်လည်း ဝိုင်း ယူထားလိုက်ပါမယ်၊ နောက်ဆိုရင်တော့ ဝိုင်း မယူတော့ဘူးနော်၊ ဒါင်း တကယ်ပြောတာပါ'

'ဝိုင်းက လခစားဝန်ထမ်းလုပ်နေသူလေ၊ ထိုက်ဆန်တဲ့ အခကြေးငွေနဲ့ ဝိုင်းကို ကိုညီသက်တို့ ခန့်ထားတာ၊ ဤစားဖို့ကတော့ ဝိုင်းကဏ္ဍပေါ့။ ဒါကလည်း အောင်မြင်သူ ဒီဝိုင်းနာဖြစ်ဖို့ ဝိုင်းကြိုးစားရမှာပေါ့။ ဒီလို ဂုဏ်ပြုလက်ဆောင်ရဖို့လည်း မမျှော်လင့်ပါဘူး ကိုညီသက်ရယ်'

'ဒါပဲနော် နောက်ဆို ဝိုင်း ဘာမှမယူဘူး'

'အင်း... သဘောတော်အတိုင်းပါ မမရယ်၊ ကဲ နှင်းပြုဦး... လက်ချာတွေသွားစစ်ဦးမယ်'

'ဟုတ်'

ညီညီသက် ထွက်သွားပါမှ ကွန်ပျူတာပိတ်ပြီး ဝိုင်း နေဟန်ဆိုတဲ့ လူကြီးအကြောင်း တွေးနေမိတော့သည်။

သူ့မှာ ဘာရည်ရွယ်ချက်တွေများ ရှိနေလို့ ဒီလောက်တန်ဖိုးကြီးတာပေးတာလဲ ခန့်မှန်းလို့မရချေ။

အခန်း (၃၆)

‘ဟဲ့... ဟဲ့ သမီး အလောတကြီးနဲ့ကွယ် ဘာများ ဖြစ်လာပြန်တာလဲ’

ဝမ်းသာလုံးဆိုပြီး ပြန်လာသော ဝိုင်းအခန်းဝမှာ တင် မေမေနဲ့ တိုက်မိမလို ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်မို့ မေမေက ဆူပါတော့သည်။

‘ကိုယ်က လုပ်ငန်းခွင်တောင် ဝင်နေပြီနော် သမီး ဘယ်တော့မဆို ဣန္ဒြေတော့ရှိရတယ်ကွဲ့၊ မေမေတို့က မိဘ အနေနဲ့ သမီးကို ခွင့်လွှတ်နားလည်လို့ ရပေမယ့် အလုပ်ရှင်နဲ့ အလုပ်သမားသာဆို အထင်သေးစရာ ဖြစ်တတ်တယ် သမီးရဲ့၊ မေမေ ဆူတာမဟုတ်ဘူးနော်၊ သဘောကို ပြောပြ နေတာ’

‘အဲဒါ ငါ့သမီးအတွက်ပြောတာ လိမ္မာစေချင်လို့’
‘သမီး နားလည်ပါတယ် မေမေ၊ ခုက သမီး ဝမ်းသာစရာ မေမေတို့ကို ပြောပြချင်လို့ ဖြစ်သွားတာပါ အမေ’

‘ဟင်... ဘာများလဲ သမီးရဲ့၊ ဒါဖြင့် မေမေက ဝိုင်းသမီးလေးကို အပြစ်တင်စောသွားတာပေါ့’

‘မေမေ ဒီမှာကြည့်စမ်း၊ သမီးတို့ကုမ္ပဏီသူဌေးက သမီးရဲ့ ဒီဇိုင်းအတွက်ကို ဂုဏ်ပြုတာ မေမေ၊ မလှဘူးလား’
ဝိုင်းက ကတ္တူဗူးပြားလေးအား ဖွင့်ပြလိုက်၏။

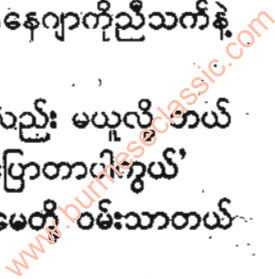
‘ဟယ်... လှလိုက်တာကွယ်၊ မေမေဝမ်းသာ ခယ်ကွယ်၊ ဒါပလက်တီနမ်ဆိုတော့ တန်ဖိုးနည်းမှာ မဟုတ် ဘူး သမီးရဲ့၊ ဒီလောက်တန်ဖိုးကြီးတာကိုမှကွယ်’

‘အမေက သူဌေးဘက်မှပင် စာနာနေသေးတာမို့...’

‘သမီးလည်း ငြင်းပါသေးတယ် မေမေရဲ့၊ သူဌေးက အထူးရင် စိတ်မကောင်းဘူးဆိုပြီး မန်နေဂျာကိုညီသက်နဲ့ အတင်းပေးခိုင်းလိုက်တာ’

‘အင်းလေ... ဒီလိုဆိုတော့လည်း မယူလို့ဘယ် ဆောင်းပါ့မလဲ၊ တန်ဖိုးကြီးလွန်းလို့ ပြောတာပါကွယ်’

‘သမီး အောင်မြင်တော့ မေမေတို့ ဝမ်းသာတယ်’

ကွယ်၊ ဒါပေမယ့် သားသမီးကို ခိုင်းစားတဲ့မိဘမျိုး မဖြစ်ချင်ဘူး။ ကျွေးချင်းကျွေး။ ပေးချင်းပေး မိဘကစဲ ကျွေးချင်တာ အမီးဖြစ်သူ သူ့များလက်အောက်မှာ အလုပ်သမားဘဝမျိုး မဖြစ်စေချင်ပေ။

သမီးဝိုင်းကလည်း လူတစ်မျိုး။

သူမဖြစ်ချင်တာဆို ဖြစ်ရပါမှ ကျေနပ်သူပင်။ မိဘကလည်း ဖြစ်အောင်ကို လုပ်ပေးခဲ့ရတာမျိုးဆိုတော့ ဝိုင်းအတွက် ဗီဇတစ်ခုလို ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

ဒီဖက်ရှင်ဒီဇိုင်နာ သင်တန်းကိုလည်း မိဘနှစ်ပါး စလုံးက ကန့်ကွက်ခဲ့တာပါ။

ဖအေလုပ်သူရဲ့ ပွဲရုံမှာ ကူမလား၊ ပွဲရုံလည်း မတူချင်။

မအေရဲ့ ရွှေဆိုင်မှာ ဈေးရောင်းဖို့ ဝင်ကူဖို့လည်း မစဉ်းစားဘဲ သူမစိတ်ထင်တဲ့ သင်တန်းတွေကို စိတ်ထဲကောင်းသမျှ တက်တော့၏။ ကွန်ပျူတာ၊ စပီကင်၊ ကိုယ်ကာယ၊ ဒီဇိုင်နာသင်တန်း မျိုးစုံသွားသလို ခုတော့ ဒီဇိုင်နာ ဖန်တီးရှင်ဘဝနှင့် အောင်မြင်မှုတော့ရနေသည်။

သို့ပေမယ့် သမီးရဲ့ နောင်ရေးကို စိတ်မချနိုင်သေးချေ။

အရွယ်ရောက်လို့ ပညာစုံပြီဖြစ်တော့ မိဘတို့ ဝတ္တရားအတိုင်း အိမ်ထောင်ပြုပေးလိုက်ချင်သည်။ ခုခေတ်မှာ ပြောရတာမဟုတ်။ မတော်တဲ့သူနှင့်တွေ့သွားပါမူ ခက်လှချည်ရဲ့။

သမီးဝိုင်းမှာက အောင်မြင်မှုတွေရှိနေပြီ။ ဒီမာန်တွေကို အထင်ကြီးပြီး မေ့ပျက်ပျက်ဖြစ်သွားမှာကို စိုးနေမိတာပါ။

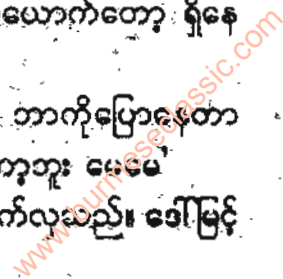
ဒါပေမယ့် ဝိုင်းကတော့ မိဘစိတ်သဘောကို နားမလည်နိုင်သေးချေ။

‘အဟင်း... သမီးအူဝဲဆိုကတည်းက မေမေနဲ့ ဖေဖေက ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်လာတာပါ။ ခု သမီးအလှည့်ပေါ့၊ သမီးအောင်မြင်မှုနဲ့ လုပ်ကျွေးမှာပါ မေမေ’

‘အေး... အေး သမီးရယ်၊ ဒီစကားကြားတာနဲ့ တင် မေမေတို့ မိဘတွေက ကျေနပ်ကြတာပါ။ ဒါပေမယ့် သမီးအတွက် ရှေ့ဆောင်လမ်းပြတစ်ယောက်တော့ ရှိနေသင့်ပြီကွယ်’

ရှင်... မေမေ... မေမေ ဘာကိုပြောနေတာလဲ၊ သမီးတော့ ဘာမှ နားမလည်တော့ဘူး မေမေ’

ဝိုင်း အမေးစကားက ထိရောက်လှသည်။ ဒေါ်မြင့်

မြင့်ခိုင်အတွက် ကိုယ်က ဖွင့်ဟပြီးကာမှ နောက်ထပ်မပြော
လို့ကော ဖြစ်ပါမတဲ့လား။

ဒေါ်မြင့်ခိုင် နေ့ခင်းက သူငယ်ချင်းဖြစ်သူရဲ့ စကား
များအား ပြန်လို့ကြားယောင်နေမိတော့၏။

‘တို့တွေက ဝယ်ပေါင်းကြီးဖော်တွေပါ အမြင့်၊ မင်း
ကသာ သဘောတူမယ်ဆို ငါ့သား တေဇာနဲ့ မင်းသမီးတို့
နေရာချထား ပေးချင်တယ်ကွာ’

ချယ်ရီပြောစကားတွေက ဒေါ်မြင့်ခိုင်နားထဲမှာ
အထပ်ထပ်ဖြင့် သံမှိုနှင့်စွဲထားသလို ကြားယောင်နေမိ
တော့တာပါ။

ပလာဇာမှာ ဈေးဝယ်ထွက်ရင်းမှ ငယ်ကကျွမ်းခဲ့တဲ့
သူငယ်ချင်းများ အမှတ်မထင်ဆုံတွေ့ခဲ့ကြရင်း သားသမီး
အရေးကို တိုင်ပင်ဖြစ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ခမည်းခမက်တော်ရမည့် ချယ်ရီအကြောင်းတို့
မြင့်မြင့်ခိုင် အသိဆုံးလို့ ပြော၍ရပါသည်။

ပြင်ဦးလွင်မှာပဲ ဆီစက်၊ ဆန်စက်တွေ လက်ညှို့
ထိုးမလွဲအောင် ပိုင်ဆိုင်ထားသူများ။

ပြီးတော့ ချယ်ရီတို့မှာက တစ်ဦးတည်းသော
သားလေးတေဇာ တစ်ယောက်တည်းသာ ရှိနေတာလေး

တေဇာကိုသာ ပိုင်ဆိုင်ထားလို့ကတော့ သမီး ပိုင်း
အတွက် ဘာမှလိုလေသေးရှိတော့မှာ မဟုတ်ချေ။

‘ကဲပါကွယ်... မေမေသမီးကို ရှင်းရှင်းပဲဖွင့်ပြော
ထိုက်ပါတော့မယ်ကွယ်’

‘မေမေရယ် သမီးကို ဘာတွေများ ပြောနေတာလဲ၊
သမီးဘာမှ နားမလည်နိုင်တော့ဘူး မေမေ’

ဝမ်းသာမှုတွေနှင့် ပြန်လာခဲ့ပါသော ပိုင်းမှာ မေမေ
တေးတွေက တောင်စဉ်ရေမရ ဖြစ်ရပါသည်။

‘အေးကွယ်... သမီးအတွက်ပါကွယ်၊ ဒီလိုသမီး ရဲ့
‘ချယ်ရီဟာ ငယ်ငယ်က မေမေရဲ့ အချစ်ဆုံးသူငယ်
ချင်းပဲ သမီး’

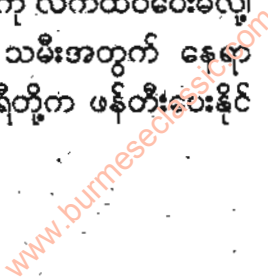
‘ချယ်ရီနဲ့မေမေဟာ အဆောင်မှာ အတူနေခဲ့ဖြစ်
ကြတဲ့ ကျောင်းသားတွေပေါ့၊ သိပ်လည်း ချစ်ခဲ့ကြတာ’

‘အေးကွယ်... သမီးနားလည်အောင် ပြေရမယ်
ဆို မေမေသူငယ်ချင်းရဲ့သားနဲ့ သမီးကို လက်ထပ်ပေးမလို့၊
သမီး အလုပ်ထွက်သွားမယ်ဆိုရင် သမီးအတွက် နေရာ
ထားဦး၊ ဌာနကောင်းတွေကို ချယ်ရီတို့က ဖန်တီးပေးနိုင်
တာ သမီးရဲ့’

‘အေးကွယ်... သမီးနားလည်အောင် ပြေရမယ်
ဆို မေမေသူငယ်ချင်းရဲ့သားနဲ့ သမီးကို လက်ထပ်ပေးမလို့၊
သမီး အလုပ်ထွက်သွားမယ်ဆိုရင် သမီးအတွက် နေရာ
ထားဦး၊ ဌာနကောင်းတွေကို ချယ်ရီတို့က ဖန်တီးပေးနိုင်
တာ သမီးရဲ့’

‘အေးကွယ်... သမီးနားလည်အောင် ပြေရမယ်
ဆို မေမေသူငယ်ချင်းရဲ့သားနဲ့ သမီးကို လက်ထပ်ပေးမလို့၊
သမီး အလုပ်ထွက်သွားမယ်ဆိုရင် သမီးအတွက် နေရာ
ထားဦး၊ ဌာနကောင်းတွေကို ချယ်ရီတို့က ဖန်တီးပေးနိုင်
တာ သမီးရဲ့’

ပိုင်း သိလိုက်ပြီ။

လှသောနှုတ်ခမ်းလေးကို တွန့်ရှုံ့ လိုက်ပြီးသော် . .

‘ဟွန့် . . မေမေကလည်း သမီးအိမ်ထောင်တွေ စေဉ်းစားချင်သေးပါဘူး မေမေရာ’

‘ဘယ်ဟုတ်မလဲ သမီးရဲ့၊ သမီးမှာက ပညာလည်း ပြည့်စုံပြီ၊ ဥစ္စာဓနလည်း ရှိနေပြီ၊ အတောင်အလက်ပဲ ပေါ့၊ ရည်းစားသန်တောင် မထားဘူးတဲ့ သမီးကို မေမေတို့ မသင့်တော်တဲ့သူတွေနဲ့ တွေ့သွားမှာ စိုးလို့’

‘မေမေရယ်၊ သမီးက ကလေးမှမဟုတ်တော့တာ ရည်းစားသန်ဆို၍ နှလုံးသားတစ်နေရာက ရင်ခုန် တိမ်းမှူးခဲ့ရသော သူ့မျက်နှာကို အပြေးမြင်ယောင်မိ၏။

ပြီးတော့ တေဇာ ကင်မရာမင်းလေး သူမအား ရင်ခုန်စေတာတော့ အမှန်။

ဒေါ်မြင့်ခိုင်ကလည်း မလျော့ချေ။

‘အေး . . . သမီး အဲဒီကလေးမဟုတ်လို့ကို ခင် နေဟာပေါ့၊ သမီးဟာ သိပ်လှတယ်၊ ရယာကျားလေးတွေ က မျှော်လင့်တောင့်တမိမှာပဲ၊ ဒါဟာ မေမေကလေး ကလားပြောတာ မဟုတ်ဘူး သမီး’

‘ဒီခေတ်မှာ မိနိကလေးကမှ ဈေးတွက်တွက်ပြီး ယူကြတာ မဟုတ်ဘူး၊ ယောက်ျားတွေကလည်း ဒီမိနိက

လေး ချမ်းသာလား၊ မှီခိုရမလား ဘာညာတွေ တွက်ချက်ပြီး ထူနေကြပြီ၊ အကြံသမား မသင့်တော်တဲ့သူတွေနဲ့ တွေ့ သွားမှာ စိုးလို့ပါတယ်’

ဒီရက်ပိုင်းမှာ မေမေ သူမအား သိထားစောင့် ကြည့်နေတတ်တာ ပိုင်း သတိထားမိနေသည်။

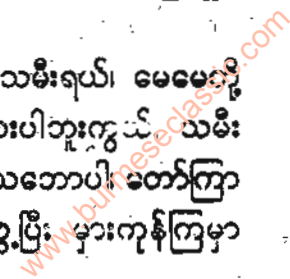
သို့ပေမယ့် အိမ်ထောင်ရက်သားချပေးမယ်လို့ တော့ ထင်မထားဘူး။

မိဘက ကောင်းစေချင်လို့ စီစဉ်တာကို သားသမီး ထ အတိုက်အခံ လုပ်တာမျိုးလည်း ပိုင်းမဖြစ်စေလို့၊ ဒါ ပေမယ့် ပိုင်းဆန္ဒက သူမ ယခုလို အောင်မြင်တဲ့ဘဝနဲ့ နေ ချင်ပါသေး၏။

ဘဝတက်လမ်းတွေ အများကြီးရှာချင်မိသေး သည်။

‘မေမေသဘောကို သမီးမငြင်းပါဘူး မေမေ၊ ဒါပေ မယ့် သမီးကို အချိန်တော့ပေးပါဦး၊ သမီး အောင်မြင်မှုနဲ့ ကြိုးစား နေချင်သေးလို့’

‘ဩတ် . . . လိမ္မာလိုက်တာ သမီးရယ်၊ မေမေတို့ တလည်း ချက်ချင်းကြီး မဟုတ်သေးပါဘူးကွယ် သမီး သိထားလောက်အောင် ပြောထားတဲ့သဘောပါ၊ ခေတ်ကြာ သမီးမှာ ရည်းစားတွေဘာတွေ တွေ့ပြီး မှားကုန်ကြမှာ

စိုးလို့ပါကွယ်'

သမီးစိတ်ဓာတ်ကိုတော့ ဒေါ်မြင့်ခိုင်သိသည်။ မိဘထံ နှစ်ခါမဆုံးမ၊ မပြောရချေ။ အလွယ်တကူနားလည် လက်ခံ တတ်သည်။

'မေမေတော့ ဝမ်းသာသွားပြီကွယ်၊ ချယ်ရီထီ တောင် ကတိစကားတစ်ခါတည်း ပေးလိုက်ရအကောင် သား'

'ဟေ့...ဟေ့... အံ့မယ် သားအမိနှစ်ယောက် ဧည့်ခန်းမှာ ဘာတွေကြိတ်ပြီး တွတ်ထိုးနေကြတာလဲကွ'

'သားရေးသမီးရေးပေါ့ အစ်ကို၊ သမီးကို ချယ်ရီ ပြောခဲ့တာလေး ပြန်ပြောပြနေတာ'

ဦးလွန်းမောင်က ဝိုင်းမျက်နှာကို အကဲခတ်၏။

'မင်း သမီးကတော့ ကျေနပ်ရဲ့လား၊ ဘာတဲ့လဲ စဉ်းစားပေါ့ သမီး၊ ဒီခေတ်မှာ ကိုယ့်သဘောနဲ့ရွေးပြီး အိမ် ထောင်ရေးကံမကောင်းတဲ့သူတွေ အများကြီး၊ ဖေဖေတို့ထ လည်း ကောင်းစေချင်လို့ စီစဉ်မှာ'

'သမီးက မငြင်းပါဘူး အစ်ကို၊ သူဝါသနာနဲ့ အောင်မြင်တဲ့အထိတော့ ကြိုးစားပါရစေဦးတဲ့ အစ်ကို'

'အေး... ဒါဟုတ်တာပေါ့ကွ၊ အခွင့်အရေးကလည်း

နှစ်ခါပေးတာမှ မဟုတ်တာ၊ ကိုယ်က လုပ်ငန်းရှင်ဆို အိမ်ထောင်ရက်သားကျတော့လည်း လင်ယောက်ျားဘက် မှာ မျက်နှာရှိုတာပေါ့၊ ကောင်းတယ် သမီး'

'ဟဲ့... သမီး သမီးလက်ထဲက ဘာဗူးလေးတုန်း'

'ဪ... ဖေဖေကိုတောင် မပြုရသေးဘူး သမီး ချဲ့သူဌေးက ဂုဏ်ပြုတာလေ ဖေဖေ၊ ကြည့်ပါဦး မလှဘူး လား'

'ဟ... ငါ့သမီးက တယ်ဟုတ်နေပါလားကွ၊ သမီးက အတော်နာမည်ရနေပြီပဲကွ'

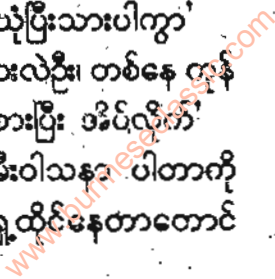
'ဟုတ်တယ်လေ... ဖေဖေ စင်္ကာပူကတောင် ဒီဇိုင်း အသစ်တွေမှာလို့ ဓာတ်ပုံကြော်ငြာတွေတောင် ထပ်ရိုက် ပြီးပြီ'

'ဓာတ်ပုံတွေရမှ ဖေဖေတို့ကို သမီးလက်ရာ ထပ် ကြွားရမယ်'

'သမီးလက်ရာ ဖေဖေတို့က ယုံပြီးသားပါကွာ'

'ကဲ... ကဲ သမီး အဝတ်အစားလဲဦး၊ တစ်နေ ကွန် အလုပ်ထဲမှာ ပင်ပန်းမှာပေါ့၊ ထမင်းစားပြီး ဒိပ်လိုက်'

'မပင်ပန်းပါဘူး ဖေဖေ၊ သမီးဝါသနာ ပါတာကို လုပ်နေတာဆိုတော့ ကွန်ပျူတာရေထိုင်မနတာတောင်

ညောင်ရတောင်မှန်းကို မသိတာ
 'တွေ့လား အမြင့်၊ ငါ့သမီးက ငါ့လို အလုပ်ကို နဲ့
 နို့တာကွ'
 'အမလေးတော် ကြွားစရာမရှိ'
 'ဟား... ဟား... ဟား'

အခန်း (၃၇)

'ဟယ်... ဓာတ်ပုံတွေက အရမ်းလှတာပဲ၊ ဝိုင်း
 တော့ သူ့ကို သိပ်ကျေးဇူးတင်သွားပြီ တကယ်'
 'ကျွန်တော် တော်လို့လည်း မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ဝိုင်း
 တို့ယ့်တိုင်က လှနေသလို ဝိုင်းရဲ့ အင်္ကျီဒီဝိုင်းလေးတွေကို
 ဆ လှနေတာပါဗျာ'
 ဝိုင်း မျက်နှာလေး ရှက်သွေးဖြန်းသွားရသည်။
 'ဪ... ကိုတေဇာကလည်း မြှောက်နေပြန်ပါ
 ပြီ အချင်းချင်းတွေ'

'မြောက်ပြောတာ မဟုတ်ရပါဘူးဗျာ၊ ဝိုင်းတကယ် လှတာပါ'

ရှက်ပါတယ်ဆိုမှ သူက ဒါကိုပဲ ထပ်တလဲလဲပြော နေပြန်သည်။

'ကဲ... ကဲ ဒီလောက်မြောက်နေမှ ဝိုင်းက တစ် ခုခုကျေးရတော့မှာပေါ့၊ အောက်ထပ်မှာ တစ်ခုခု သွား စားကြတာပေါ့'

ပြောလိုက်ပြီးကာမှ ဝိုင်း စကားလွန်းသွားမှန်း သတိပြုမိလိုက်သည်။

သူမက အလုပ်တစ်ဖက်နှင့်၊ ပြီးတော့ နေဟန် ဒီနေ့ လာမည်တဲ့။

ခုနေ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်နဲ့ တွဲမြင်မှုဖြင့် ဘယ်လို ထင်သွားမလဲ။

'အို... ဒါက ငါ့ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စပဲဟာ' တေဇာအတွက် ဝိုင်းက တစ်ခုခု သွားစားမည်ဆို တော့ ဝမ်းသာသွား၏။

သူ့မှာ လာကတည်းက အစီအစဉ်ရှိနေသည်။

ဓာတ်ပုံတွေပိုရင်း သူ့ရင်မှာ ခံစားနေရတာတွေ ပွင့် နှင့်လင်းလင်းပဲ ရင်ဖွင့်လိုက်တော့မည်။

ဝိုင်းကို မြင်မြင်ချင်း ချစ်မိ၏။

တွေ့ဆုံချိန် ဘာမှမကြာသေးပေမယ့် ရင်ထဲမှာ အဆွေးဆွေး တဖြေ့ဖြေ့ ခံစားနေရပြီ။

ဝိုင်း သူ့အချစ်ကို အထင်သေးသွားမှာထက် ဆုံးရှုံး စွန့်လွှတ်ရမှာကို ပိုကြောက်မိသည်။

ဝိုင်းက အပြင်သွားမယ်ဆိုတော့ ဖျော်သွားမိ သည်။

'ကျွန်တော့်မှာ ကားပါတယ် ဝိုင်း၊ ကားနဲ့ပဲသွားကြ ရအောင်နော်'

'ဖြစ်ပါတယ် ဝိုင်း၊ အနီးဆုံး စားသောက်ဆိုင်မှာပဲ သွားစားကြမယ်လေ'

ကိုညီသက်ကို ပြောပြီး တေဇာကားနှင့်ပင် အပြင် ထွက်ခဲ့ကြသည်။

တေဇာကား ထွက်သွားပြီးခဏအကြာ နေဟန် ကားက ကုမ္ပဏီရှေ့ထိုးရပ်လာပါသည်။

'တီ တီ တီ'

'လာပြီ... ကိုနေ လာပြီ'
ညီသက် ဖွင့်ပေးတဲ့တံခါးက ဝင်လာရင်း ဝိုင်းတွန်
ပျူတာခုံကို ဝေ့ကြည့်မိသည်။
မတွေ့။

'ကိုညီ ဟိုတစ်ယောက်ကော'
'ရောက်ပြီဆရာ ကြော်ငြာဓာတ်ပုံတွေလာပို့တဲ့ လူနဲ့
ခဏသွားတယ်'

'ဟာ... ဓာတ်ပုံတွေ မပေးသွားဘူးလားဗျာ၊
ကျွန်တော်လာယူမယ်လို့ သေသေချာချာမှာ ထားရက်နဲ့'

'ပေးမသွားဘူး ကိုနေ၊ သူ့ဆလင်းဘက်ခံထဲ
ထည့်ယူသွားတာတော့ တွေ့လိုက်တာပဲ'
နေဟန် ဒေါဖောင်းသွား၏။

ဒါ အလုပ်ကို မလေးစားတာ၊ အားလုံး သူမ ကြောင့်
လွဲချော်ကုန်တော့မှာ။

'တောက်'
'ခုကွဲပဲကွာ၊ မစွတာရိန်းတို့က ကိုးနာရီလေယာဉ်နဲ့
ပြန်မှာ၊ ကြော်ငြာပုံတွေ ပေးလိုက်ဖို့ ပြောထားပြီပြီ'

'ကိုညီသက် ကားယူသွားဗျာ၊ အနီးအနားသွားရှာ
ကြည့်ပါဦး ခက်တယ်ဗျာ'

နေဟန်က လူတစ်မျိုး။
အလုပ်ကို တိကျသေချာ၏။ ကိုယ့်ဆီက ပျက်
ထွက်ရတော့မည့်သဘော၊ ကြော်ငြာပုံတွေကိုသာ မပေး
ဆိုက်နိုင်ပါက ဖောက်သည် ပျက်သွားလျှင် အခက်ပေါ့။

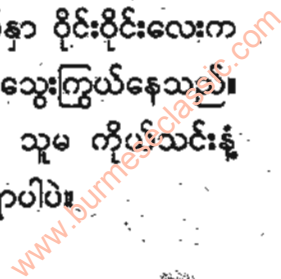
'ထည့်စားလေ... ဝိုင်း၊ အားမနာနဲ့'
'စားပါတယ် ကိုတေဇာ၊ ဝိုင်း အိမ်ကလည်း ကော်ဖီ
ဆောက်လာ သေးတယ်'

ဝိုင်းကတော့ ဒီအဖြစ်အပျက်တွေ ဘာမှမသိချေ။
ဆာဇာနှင့် စားသောက်ဆိုင်မှာ ထမင်းစားနေခြင်းပင်။

ဝိုင်းရဲ့အလုပ်ကို အနီးကပ်မြင်တွေ့ပါမှ တေဇာရင်
တွေ့ပိုလို့ လှုပ်ရှားနေရသည်။

ဖြူစင်ဝင်းမွတ်နေသော မျက်နှာ ဝိုင်းဝိုင်းလေးက
ဆင် ဘာမှာ လိမ်းဖြယ်မထားဘဲနှင့် လှသွေးကြွယ်နေသည်။

သင်းယုံယုံမွှေးကြိုင်နေသော သူမ ကိုယ်သင်းနဲ့
သေးများကလည်း တကယ့်ရင်ခုန်စရာပါပဲ။

'ဝိုင်း... တို့စကားလေးတစ်ခွန်းလောက် ပြောပါရစေလားဟင်'

လေသံတိုးလှလှပေမယ့် ဝိုင်းနားထဲမှာ ပီပီပြင်ပြင်ပါ။ တေဇာ ဒီနေ့ ပိုပြီးထူးခြားနေတာ ဝိုင်း အကဲခတ်မိသည်။

သူ့မျက်ဝန်းများက သူမအပေါ်မှာ ကြင်နာဟန်တွေပြပြီး ညှို့ဝင်နေသလိုလို။

သူမ အကြည့်ချင်းပင် မဆုံအောင်ကြိုးစားနေရသည်။

သူ့ဘာတွေများ ပြောမှာပါလိမ့်။ ရင်ခုန်သံတခဏအတွင်းမှာပဲ မြန်ဆန်လာခဲ့သည်။

'ဝိုင်း... သေချာနားထောင်နော်'

'ဟုတ်'

'ကျွန်တော် ဝိုင်းကို မြင်မြင်ချင်းပဲချစ်ခဲ့ စွဲလန်းခဲ့မိတယ်ဗျာ၊ ဝိုင်းကို ကျွန်တော်ချစ်တယ်...'

'ဟို...'

ဝိုင်း မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ထူအမ်းသွားသည်။

တခြားသူတစ်ယောက်သာဆိုလျှင်တော့ တွေ့ကြတာမှ နှစ်ခါပဲရှိသေးသည်။ အခွင့်အရေးသမား ဘာညာတွေ သူမ ပြောချင်ပြောမိမှာဖြစ်ပေမယ့် သူ့ကိုကျတော့ သူမကိုယ်တိုင် ရင်ခုန်နေမိတော့ ငြင်းဆန်ဖို့တောင် သတိမရနိုင်တော့ချေ။

'ဝိုင်း... မြင်တာမှမကြာသေးဘူးဆိုပြီး ကျွန်တော် အချစ်တွေကို အထင်မသေးလိုက်ပါနဲ့နော်'

'ဟို... ဟို ဝိုင်း ဒီလို မထင်ပါဘူး ကိုတေဇာ'

ဝိုင်း ရှက်တာပဲသိသည်။

'ကျွန်တော်ဝန်ခံရရင် ဝိုင်းကို စတွေ့ကတည်းကကို ချစ်သွားခဲ့တာပါ ဝိုင်း၊ ကျွန်တော် ဝိုင်းကို လက်ထပ်ပါရစေနော်'

တေဇာ ဝိုင်းရဲ့လက်ဖဝါးနုနုလေးကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း ပြောသည်။ ဝိုင်း ငြင်းဖို့အင်အားတွေ ဘာကြောင့်များ မှနေခဲ့သည် မသိချေ။

'ဖြေပါဦး... ဝိုင်း၊ ကျွန်တော် ဝိုင်းကို သိပ်ချစ်တယ် ဝိုင်းကို လက်ထပ်ပါရစေနော်'

'ဝိုင်းကို စဉ်းစားခွင့်တော့ပေးနော်'

မိန်းကလေးတစ်ယောက်အနေနဲ့ ခုမြင် ခုကြိုက်ထိုက် ယုံစားရပါ့မလားရှင်၊ သူ့အမူအယာကို အကဲခတ်မိပေမယ့် ဤမျှ မြန်မြန်ဆန်ဆန်ကြီး ဖွင့်ပြောလာလိမ့်မည်တော့ မထင်မိချေ။

'စဉ်းစားပါ၊ ဝိုင်း၊ ဒါ စဉ်းစားရမယ့် ကိစ္စမျိုးပဲဟာ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်အတွက် အကောင်းဆုံးအဖြေတော့ ပေးလှည့်ပါနော်'

'ရှင်... ဟုတ်ကဲ့'

'ဟာ... ဝမ်းသာတယ်ဗျာ၊ တကယ်'

'ကိုတေဇာ ကျွန်မတို့ပြန်ကြစို့၊ ဒီနေ့သူဌေးနဲ့ တွေ့ရ ဖို့ရှိတယ်'

ကုမ္ပဏီရှေ့ထိ တေဇာပြန်ပို့ပေးခဲ့သည်။

'ဝိုင်း'

'ရှင်... ကိုညီသက်'

'ကိုနေက ခဏတဲ့၊ ဝိုင်း သွားတွေ့လိုက်ဦး၊ ဝိုင်းကို သူ တော်တော်စိတ်ဆိုးနေတယ်'

'ရှင်... ဘာလို့လဲ ကိုညီသက်'

'ကြော်ငြာပုံတွေအတွက် ဆိုလားပဲ၊ ဒီဝိုင်း ကြော်ငြာတွေက စင်္ကာပူကိုပို့ရမယ် ပြောတာပဲ'

'ဟုတ်ကဲ့... ဝိုင်း အဲဒါ သိတယ်လေ'

'မဟုတ်သေးဘူး ဝိုင်း၊ နောက်ကျသွားပြီ၊ ကိုယ်စား ဆွယ်တွေက ဒီမနက်ကိုးနာရီလောက်နဲ့ ပြန်သွားကြပြီ သေးဖို့ မမိလိုက်တော့ဘူး'

'ရှင်... ကိုညီသက်ကြီးကလဲ နောက်နေပြန်ပါပြီ'

တစ်ခါတစ်လေ ညီညီသက်က ဤသို့စနောက် ဆတ်လို့ ဝိုင်းက စနောက်နေတာမထင်မိသည်။

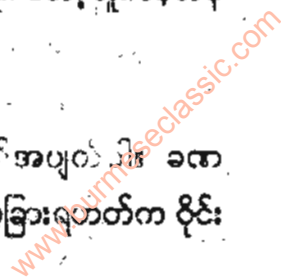
သို့သော် . . .

ဒါ စနောက်စရာ... ဟာ ဝိုင်းရယ်၊ တကယ်

ပြောတာ ခုကြော်ငြာပုံတွေ မ... ဝိုင်းတော့ဘူး၊ နေဟန် ထည်း အရမ်းစိတ်ထိုက်နေပြီ

'ရှင်'

မမျှော်လင့်ထားသော အဖြေ အပျက်... ခဏ အတွင်း ပြောင်းလဲသွားသော ကံကြမ္မာခြားရဟတ်က ဝိုင်း

အ တွက် ဆုံးရှုံးပြောင်းလဲမှုက မယုံနိုင်စရာ။

ဝိုင်း နေဟန်နဲ့ခန်းဘက်ဆီသို့ ထွက်ခဲ့သည်။ စိတ်ထဲမှာတော့ သူနှင့်ရင်ဆိုင်ရမယ့်အရေး ရင်လေးနေမိ သည်။

အလုပ်တာဝန်ပျက်ကွက်မိသူဟာ ဝိုင်ရှင်အထက် လူကြီးကို ကြောက်ရွံ့ကြရစမြဲပါ။ ခုလည်း ဒီအတိုင်းပင်။

ဝိုင်း အလုပ်ထဲဝင်ကတည်းက သူနှင့်တစ်ကြိမ်သာ တွေ့ဆုံဖူးသေး၏။ ခုတော့ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် မှာတော့ ကိုယ့်မှာက အပြစ်နှင့် ဖြစ်နေပြန်သည်။ သူ မည်သို့မျှ ဆက်ဆံလာမလဲ။

စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် သူ့အခန်းတံခါးဆွဲဖွင့်တော့ လက်တွေ့တုန်ကာ ခြေဖျားလက်ဖျားတွေပင် အေးနေမည် ထင်သည်။

အခန်းထဲလှမ်းဝင်လိုက်တော့ သူ့မျက်နှာတစ် ဘက်နှင့် တန်းကနဲ ရင်ဆိုင်လိုက်ရသည်။

‘ထိုင်ပါ... ဝိုင်း’

သူ့ရှေ့ခုံမှာ ဝင်ထိုင်ခိုင်းရင်း ဖူးလက်တဲ့မျက်လုံးများ နဲ့ ကြည့်နေပြန်သည်။

ဒီအကြည့်တွေနဲ့ ရင်းနှီးဖူးခဲ့သလိုရှိပေမယ့် ဘယ် နာ ရင်းနှီးခဲ့မှန်း စဉ်းစားမရနိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။

သူမ ခုံမှာထိုင်ပြီးအထိ သူ့ဆီက ဘာမှမပြောသေး ထာကြောင့်။

‘ဝိုင်းကို ခေါ်တယ်ဆိုလို့’

‘ဟုတ်တယ်၊ မင်းကြောင့် ငါ့အတွက် မမျှော်လင့် ခဲ ဆုံးရှုံးမှုတွေဖြစ်သွားပြီ ဝိုင်း၊ ဈေးကွက်တစ်နေရာ ခုနိုဆိုတာ မလွယ်ဘူး ဝိုင်း’

‘ရှင်’

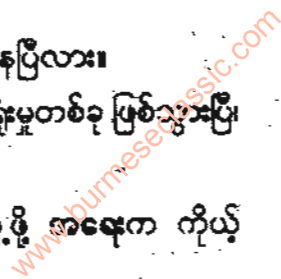
ခုမှ ဘာမှမဟုတ်သလို အံ့ဩပြနေသော ဝိုင်းရဲ့ ဗုဒ္ဓဗာမာယာတွေကတော့ အံ့ဩလောက်သည်။

သူမကိုမှ သူ့ကိုယ်တိုင် စွဲလန်းတိမ်းညွတ်မိနေတာ ဖာကော ဘာကြောင့်လဲ။

တိတ်တခိုးများ တွယ်တာမိနေပြီလား။

‘ဟုတ်တယ် မင်းကြောင့် ဆုံးရှုံးမှုတစ်ခု ဖြစ်သွားပြီ၊ ကိုယ်တစ်ခုပေးပါရစေ’

‘ဒီမယ် ရည်းစားနဲ့ ချိန်းတွေ့ဖို့ ဂရုစိုက် ကိုယ့်

လှုပ်ငန်းခွင်အောင်မြင်မှုကို လဲလှယ်လိုက်တာဟာ မင်း
အတွက် ဘာက အရေးကြီးနေတာလဲ ဝိုင်း၊ မင်းတို့ ဒီနေ့မှာ
မတွေ့ဖြစ်ကြရင် သေသွားကြမှာမို့လို့လား'

လေသံက မာဆတ်ဆတ်၊ မုန်းစရာအလွန်ကောင်း
သည်။

'ရှင်... အဲသလို ပုတ်ခတ်ပြီးမစွပ်စွပ်ပါနဲ့ ဦးနေဟန်
'ရော်... မင်းတို့ကကော မဟုတ်လို့လား'

'မဟုတ်ဘူးရှင်၊ လူမှုရေးအရ ထမင်းစားဖိတ်ခေါ်
သွားစားတာ ဦးနေဟန်၊ ဒီကြော်ငြာပုံတွေက အရေးကြီး
ပါပြီဆို ကျွန်မကို ကြိုပြောပါတော့လား၊ ကနီးကပ်တော့မှာ
ပြန်ပြန်ဖြစ်လာပြီးတော့များ'

နေဟန် ခူးမလေသံကို နှစ်သက်မှုမရှိပေမယ့်
ရည်းစား မဟုတ်ဆိုတာမို့ ကျေနပ်သွားမိသည်။

'ငါ... ကိုညီသက်ကို လာမတ်လို့ပြော ဝိုင်းထား
တာ သူ့ မပြောပြဘူးလား၊ ပုံတွေကော ဘယ်မှာလဲ မင်း
ကြောင့် ဈေးကွက်ဝင်စနစ်... ဝား... တော့ ဆုံး...
တစ်ခုပဲ'

ဝိုင်း စားပွဲပေါ်သို့ ဓာတ်ပုံများကို တင်ပေးလိုက်
သည်။

နေဟန် ဓာတ်ပုံများအား သေချာစွာကြည့်နေမိ
သည်။

အပြင်မှာရော ဓာတ်ပုံထဲမှာပါ လှချင်တိုင်းလှနေ
သော သူမပါလား။

ဓာတ်ပုံကင်မရာမင်း သူ့စိတ်တိုင်းကျ ဘယ်မျှ
ယောက်အထိ ပြုပြင်ရိုက်ယူထားသည်မသိ။ သူတောင်
ကြားကနေပြီး အူတိုလာမိသည်။

'ပုံတွေ ထားခဲ့၊ ငါပဲ ယူထားလိုက်တော့မယ်၊ ဒီဈေး
တွက်ကတော့ လွတ်သွားပြီ'

သူ့ရှေ့က လှမ်းထွက်ခဲ့သည့်တိုင် ဝိုင်း ရင်ခုန်သံ
တွေက မြန်ဆန်နေဆဲပင်။

သူ့အကြည့်မျက်လုံးတွေမှာ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှု
တွေရှိနေတာ အသိသာကြီးပင်။ သူနှင့် စကားပြောစဉ်
အချိန်မှာတင် သူမရင်ခုန်နေတာ ဘာအတွက်များလဲ ကွယ်။

သူမအား နင့်နှင့်သီးသီးမပြောပဲနှင့် ပြဿနာတစ်ခုကို သူ့ ဖြေရှင်းသွားတာပင်။

တကယ်ဆို သူမကြောင့် သူ့စေးကွက်တစ်ခု ဆုံးရှုံးထိခိုက်သွားတာပဲ ဆူသင့်ပြောသင့်တာပေါ့။

ဝိုင်း အပြင်ပြန်ထွက်လာတော့ ညီညီသက် အံ့ကြတကြီးမေး၏။

‘ကိုနေ ဘာတွေဆူလိုက်သလဲ ဝိုင်း၊ ကျွန်တော်တောင် ဝိုင်းအတွက် တွေးပူနေတာ သူက အလုပ်နဲ့ ဝတ်သက်လာရင် မညှာမတာအပြောဆိုး လူသားတစ်ယောက်ပဲ ဝိုင်း၊ ဒါပေမယ့် စိတ်သဘောကတော့ အင်မတန် ကောင်းတယ်’

‘ဘာမှတော့ အထွေအထူးမပြောလိုက်ပါဘူး ကိုညီ’

‘ဪ... ဪ ဝိုင်းမှာက ထူးခြားမှုစွမ်းအားတွေ ရှိနေတာကိုးဗျ’

‘အို... ကိုညီသက်ကြီးကလည်း ဘာမှန်းလဲ မသိဘူး’

ဝိုင်း မျက်နှာလေး ရှက်သွေးရောင်ပြေးလျက် ကွန်ဇာတာကိုသာ တရောက်ရောက်မြည်အောင် နှိပ်ရင်း ဒီဝိုင်းတွေ ဆွဲနေမိသည်။

ရင်ခုန်သံတွေ တည်ငြိမ်ပါစေတော့လေ။

အခန်း (၃၈)

'ဟေး... မဝိုင်း ကွန်ပျူတာကြီးရှေ့ချပြီး ဘာတွေ
တွေးနေတာလဲ'

'အမလေး... လန့်သွားတာပဲ ကိုတူးရယ်၊ ဘာ
ရယ်မဟုတ်ပါဘူး၊ အင်္ကျီအဆင်ဆန်း ဒီဝိုင်းလေးတွေထုတ်ပြီး
အရောင်ရွေးနေတာ'

'ဒါနဲ့ ကိုတူးမြင်တာတော့ ကွန်ပျူတာကြီးပေါ်မှာ
ဘာမှမပေါ်ဘဲ ဝိုင်း ထိုင်ကြည့်နေတာပါကွယ်၊ ငါ့ကို မညာ
နဲ့နော် ကောင်မလေး၊ ရည်းစားအကြောင်းတွေ တွေးနေ
တာမို့လား'

ဘုရားရေ ကိုတူး ဘယ်လိုများသိပါလိမ့်။ သူမ
အမှန်တကယ်လည်း တေဇာနှင့် နေဟန်အကြောင်း တစ်
လျှည့်စီ တွေးနေမိတော့တာပါ။

နှစ်ယောက်စလုံးကတော့ ဝိုင်းအား ရင်ခုန်မှုတွေ
ပေးစွမ်းနေခဲ့တာပါ။

'အင်း... မဝိုင်းနဲ့ ဆရာကိုနေ တိုက်ဆိုင်မှုက
အံ့မခန်းပဲနော်'

'ရှင်... ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုတူး၊ ဝိုင်းတို့က ဘာ
တိုက်ဆိုင်တာလဲ ဟင်'

အဖြစ်မှန်မသိသေးသော ဝိုင်းက အထိတ်တလန့်
လေး ပြန်မေးလိုက်မိသည်။

'မဝိုင်း ကား ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီမားကတ်ရှေ့မှာ
ပျက်တာ မှတ်မိလား မဝိုင်း'

'အင်း... မှတ်မိတယ်လေ၊ ကိုတူး ကိုတူးတောင်
မှ ကားဘီးဖြုတ်လဲပေးသွားသေးတာပဲဟာ'

'အဲဒီနေ့က ကိုတူးသာ ဝင်မကူရင် မိုးလင်းတာ
တောင် ဝိုင်း သင်တန်းရောက်မှာ မဟုတ်ဘူး'

'အေး... အဲဒါ ဘယ်သူကျေးဇူး အောက်မေ့လို့လဲ၊ ဒါကြောင့် ဝိုင်းနဲ့ ကိုနေ တိုက်ဆိုင်တာလို့ ကျွန်တော် ပြောတာ'

'ရှင်... ဝိုင်း မရှင်းသေးဘူး ကိုတူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဖြစ်ပါပြီကောဗျာ၊ အဲဒီနေ့က မဝိုင်းကို ကျွန်တော် အရင်မြင်တာက ကိုနေဗျ၊ ကျွန်တော်က မဝိုင်းကို နောက်တွေ့တာ'

'ဪ... ဪ ဒီလိုလား'

'ဟုတ်တယ်... ကိုနေက မိန်းကလေးတစ်ယောက် လမ်းလယ်မှာ ကားပျက်ပြီး မြင်မကောင်းဖြစ်နေတယ် သွားပြင်ကူပေးလိုက်ပါဆိုလို့ ကျွန်တော် လာကူပေးတာ'

'ဪ... ဒါဖြင့် ကိုတူးကြီးက ကိုယ့်စေတနာနဲ့ လာကူပေးတာ မဟုတ်ဘူးပေါ့လေ၊ ဟင်း... ဟင်း'

'ဟာ... ဒီသဘောတော့ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ဆရာကိုနေက မဝိုင်းအဖြစ်ကို အရင်မြင်သွားတာကြောင့် ပါဗျာ၊ သူက သွားကုဖို့လည်းပြော၊ ကျွန်တော်ကလည်း စေတနာပါပါနဲ့ လာကူညီပေးတာပါ'

သူ့သဘောထားအမှန်ကို ဝိုင်း ခုမှသဘောပေါက် တော့သည်။

ဝိုင်းက ဒါဆို သူ့အား အထင်အမြင်တွေလွဲနေခဲ့တာပေါ့၊ သူကလည်း မျက်နှာတည်စာည်၊ မှင်ကောင်းကောင်းနဲ့ နေခဲ့တာပဲကိုး... .

'ဝိုင်း... ကိုတူးကို စတာနော်၊ စိတ်မဆိုးနဲ့၊ ဒါနဲ့ ကိုတူး အပြင်မသွားရဘူးလား'

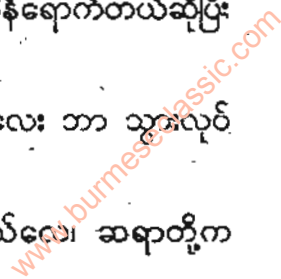
'မသွားရဘူး မဝိုင်း၊ ဆရာကိုနေ မန္တလေးက သူ့ညီမဆီ အလည်သွားတယ်၊ ဒါ ကျွန်တော့် နားရက်ပဲလေ၊ သူ့ကားပဲ ကျွန်တော်မောင်းရတာ'

'ဒါဖြင့် ကိုညီသက်ကျတော့ရော'

'သူက ကျွန်တော် မောင်းတဲ့ကား မစီးရဲဘူးတဲ့၊ နေ့နေသာ စိတ်မြန်လက်မြန် ခရီးမြန်မြန်ရောက်တယ်ဆိုပြီး စိတ်က ဝိုင်း'

'ဪ... ရှင်ဆရာက မန္တလေး ဘာ သွားလုပ်တာလဲ၊ ကုမ္ပဏီကိစ္စပဲလား'

'ဟင့်အင်း... သူ့ညီမရှိတယ်လေ၊ ဆရာတို့က

မောင်နှမနှစ်ယောက်တည်း ရှိတော့တာလေ မိဘတွေက
မရှိတော့ဘူး'

'ဪ... ဪ'

ဒီရိုင်ဘာကိုတူးပြောသမျှ ဝိုင်းစိတ်ပါဝင်စားနား
နားထောင်နေမိသည်။

တစ်ခါကလည်း သူ့မနှလုံးသားကို လှိုက်ခုပ်ခွေ
သော သူများဖြစ်နေမလား၊ ညီမဖြစ်သူ အမည်ကထောက်
ဘယ်သူများဖြစ်နေမလဲ၊ ကိုတူးအား ဖွင့်မေးမည်ဆိုတော့
လည်း စပ်စုလွန်းရာကျနေမည် ဆိုးတာကြောင့် ဖွင့်မေး
ဖြစ်တော့ချေ။

နှစ်လတွေကြာခဲ့ပေမယ့် တစ်ချိန်က ခုန်လှုပ်
သောရင်က ယခုတိုင်အောင် ခုန်လှုပ်နေဆဲပင်။

ဘာကြောင့်များ သူ့ကိုမှ သတိတရတမ်းတနေ
သည် မသိချေ။

မေမေရှေ့မှာ သဏ္ဍာန်လုပ်ပြီး ပြောခဲ့ဖူးတာတွေ
အတွက် သူ့အားဝိုင်း ဝန်ချပြီး တောင်းပန်ချင်မိသည်။

တစ်နေရာမှာ တွေ့ခွင့်ဆိုခွင့်တော့ ရချင်မိပါသည်။

ပြီးတော့ သူ့ညီမ ပုလဲဟာလည်း ဝိုင်းရဲ့အချစ်ဆုံး သူငယ်
ချင်းဖြစ်တယ်လေ။ ငယ်ဘဝငယ်အကြောင်းတွေ ဝိုင်း
ရင်ထဲမှာတော့ အမြဲတမ်းထားစဉ်ကို သတိတရနဲ့ရှိနေ
တော့တာပါပဲ။

ငုဝါနှင့် ဆုံဆည်းဖြစ်တိုင်း ပုလဲနှင့် သူ့ကိုပါ ဝိုင်း
နှလုံးသားထဲမှာရော အသိစိတ်တွေထဲမှာပါ သတိတရရှိ
နေခဲ့တာပဲ ဖြစ်သည်။

တွေ့လေနိုးဖြင့် ရှာခဲ့ပါသော်လည်း အချည်းနှီးသာ
ဖြစ်ခဲ့သည်။

အခန်း (၃၉)

'ဘယ်လိုလဲ တေဇာ၊ နေမြင့်လေ အရူးရင့်လေဖြစ်
နေတော့မှာလား... ဟေ့ကောင်၊ တွေမနေနဲ့ ဝေမနေနဲ့
မြန်မြန်သာ ဖွင့်ပြောလိုက်၊ ဒီခေတ်က ခုံးပြန်ထက် မြန်တာ
နော်၊ တော်ကြာ ကျန်ရစ်ဖြစ်နေခဲ့မယ်နော်'

ဇော်လွင် ဖိအားတွေပေးသဖြင့်သာ သူ ဝိုင်းအား
မြန်မြန်ဆန်ဆန်ဖွင့်ပြောလိုက်ရပေမယ့် သူ့အချစ်အား ဝိုင်း
အထင်များ သေးသွားမလားလို့ စိုးရိမ်မိတာလည်း အခါခါ
ပင်...

ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာမရှိနိုင်ခဲ့တာ အမှန်။
ဖွင့်ပြောပြလိုက်ပြီးကာမှ ဝိုင်းသာ အထင်သေး
သွားမည်ဆိုပါလျှင် မျှော်လင့်မိသမျှ ဆုံးရှုံးသွားနိုင်သည်ပဲ
လေ။

'သိပ်လည်း သောကပွားမနေနဲ့ တေဇာရယ်၊ ငါ
တောင် မင်းကိုကြည့်ပြီး သနားလာပြီ'

'ပြောတော့ ဇော်ကြီး၊ စဉ်းစားမယ်ဆိုတာ ငါ့ကို
ချေသိမ့်လိုက်တာဆို ကြွေဆင်ပဲကွာ'

'အင်း... မင်းဟာက ပြောတော့ပြောလိုက်တာပဲ၊
ဒီပေမဲ့ စိတ်လည်း မချမ်းသာရပါလားကွာ'

'မင်း... ဒီရက်ပိုင်း သွားတွေကြည့်လိုက်ပါလား
အခြေအနေ ထူးခြားမှာပေါ့၊ ဒီလို နေသွားမယ့်အစား
ပြောသလို လုပ်ကြည့်ကွာ၊ မင်း ထူးခြားမှာပါ'

'အေး... မင်းပြောသလို သွားတွေကြည့်လိုက်
ဆယ်ကွာ'

ချစ်လွန်းမိသူမို့လည်း တေဇာစိတ်ထဲမှာ ဘာထိတ်
ထိတ် ရှိလွန်းခဲ့သည်။

မိန်းကလေးများနှင့် အထိအတွေ့ရှိခဲ့ဖူးပေမယ့် သူမနှင့်ကျမှ အနေခက်လှသည်။

နောက်ဆုံး သူမကုမ္ပဏီရုံးခန်းသို့ ရောက်ခဲ့ရ၏။

'ဟင်... ကိုတေဇာ ဘယ်ကလျည့်လာတာလဲ'

အမေးစကားက သူစိမ်းဆန်နေသလိုပင်။ သူမထံ ဦးတိုက်ရောက်လာမှန်း သိသင့်ပါသည်။

ဝိုင်းဆီကိုပဲလာတာပါလို့ ပြောမထွက်ခဲ့။

'တို့... လမ်းကြိုလို့ အပြန်ဝင်လာတာ ဝိုင်း၊ ဝိုင်း အပြန် တို့လိုက်ပို့ပေးမယ်နော်'

'နေပါစေ ကိုတေဇာရယ်၊ ဝိုင်းအတွက်နဲ့ တကူး တကက ဖြစ်နေမှာပေါ့၊ ဒရိုင်ဘာ ဦးညိုလာကြိုနေကျပါ'

'တစ်ခါတစ်လေ ပို့ခွင့်ရတာပါ။ တို့ ပို့ပေးပါရစေ နော်... ဝိုင်း'

ဆက်ငြင်းနေလို့ မသင့်တော့တာမို့ ဝိုင်း ခေါင်းညိတ် လက်ခံလိုက်ရသည်။

'ဒါဖြင့်လည်း ခဏလောက်စောင့်နော်၊ ဝိုင်း သိမ်စရာလေးတွေ ရှိသေးလို့'

'သိမ်းပါ ဝိုင်း၊ တို့ စောင့်နေပါမယ်၊ ကားပေါ်ကပဲ စောင့်နေမယ်နော်'

'အင်း'

ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက်စောင့်ပြီးတော့ သူမ ကားဆီ သို့ ရောက်လာ၏။

'ဝိုင်း'

'ရှင်'

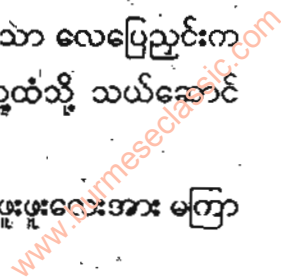
'အချိန်ရမယ်ဆို အင်းယားကန်စောင်းထဲမှာ တစ် ခုခုစားရင်း စကားပြောရအောင်နော်'

'ကောင်းသားပဲ ဝိုင်းလည်း ဒီနေ့ ငြီးစိစိကြီး ဖြစ်နေတာနဲ့'

တေဇာ ကားကို အင်းယားကန်ဆီသို့ ဦးတည် မောင်းခဲ့သည်။

ပြတင်းပေါက်မှ တိုးဝင်လာသော လေပြေညှင်းက ဝိုင်းထံမှ ကိုယ်သင်းနဲ့လေးများကို သူ့ထံသို့ သယ်ဆောင် လာတတ်သည်။

ကားမောင်းရင်း သူမ မျက်နှာဖူးဖူးလေးအား မကြာ

ခဏ ခိုးကြည့်မိသည်ကလည်း တေဇာအတွက် အခါခါပင်း လှလွန်းသူလေးရယ် တို့ကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ပေးလှည့်ပါတော့ ကွယ်။

'ဝိုင်း... ကိုယ့်အတွက် စဉ်းစားပြီးပြီလားဟင်'

'ရှင်... ဘာကိုလဲဟင်'

ဝိုင်း သိနေပေမယ့် မသိဟန်ဆောင်ကာပဲ မေး လိုက်ပါသည်။

သူ့မျက်လုံးများကို ဝိုင်းအကဲဖမ်းလို့ရနေတာပဲ လေး လူတစ်ဖက်သားကိုလည်း ဝိုင်း လှည့်စားမထား ချင်။ နှလုံးသားထဲမှ စွဲလန်းမိသူကိုတော့ ကံမကုန် ကမ္ဘာလည်နေသရွေ့ ရှာကြည့်လိုက်ချင်ပါသေးတယ်လေး။ တစ်ယောက်သောသူ တေဇာကလည်း သူမစု သူမ။

ချစ်ခွင့်တွေ ပန်နေတော့တာပါပဲ။

ခက်တော့ခက်နေပြီ၊ တေဇာကို သူမ ရင်ခုန်မိတာ ပန်ပေမယ့် နှလုံးသားမှာတော့ ချစ်ကြည့်လို့မရတာ သေချာ နေသည်။

'ဟူး'

'ဝိုင်း... သက်ပြင်းတွေချလှချည်လားဟင်၊ တို့ မေးတာကို ဝိုင်းကြားပါတယ်နော်'

အကြော်ဆိုင်မှာ ထိုင်ဖြစ်ချိန်အထိလည်း တေဇာ စာ သူမ အဖြေကိုသာ တောင်းနေလေတော့သည်။

အကောင်းဆုံးအဖြေတစ်ခုကို အမြန်ဆုံးနည်းဖြင့် ခြွင်းစားယူရသည်ပေါ့။

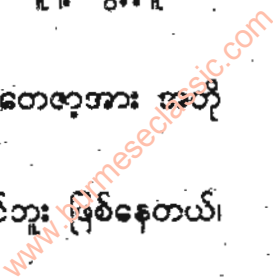
'ကိုတေဇာမေးတာ ဝိုင်းကြားပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဝိုင်းကို တေဇာကို အဖြေရခက်နေတာမို့ပါ'

'ဟင်... ဘာလဲ ဝိုင်း၊ ဝိုင်းမှာ ကိုယ့်ထက်ဦးသူ ခွဲနေခဲ့ပြီလား ဟင်'

'ဟုတ်တယ်... ကိုတေဇာ ဝိုင်း သူ့ကို စောင့်မျှော် နေတုန်းပဲ၊ ဝိုင်းတို့ ကျောင်းသူဘဝက သူနဲ့တွေ့ခဲ့ဖူးတာ သေါ့'

ဝိုင်းစု နေဟန်အကြောင်းကို တေဇာအား အတို ခြုံပြီး ရှင်းပြလိုက်သည်။

'ဝိုင်းရင်ထဲမှာ သူ့ကိုမေ့မရနိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်။

တစ်နေ့တစ်ချိန်တော့ သူ့ကို ဝိုင်းပြန်တွေ့မှာလို့ ယုံကြည်ထားတယ်လေ'

တိုက်ခတ်လာသော လေပြေအေးက တေဇာအတွက်တော့ ပူလောင်မှုတွေသာ ပေးစွမ်းနေခဲ့ကြပြီ။ သူမမှာ ကိုယ့်ထက်ဦးသူ ရှိနေပြီဆိုပါလား။ ရင်မှာ မယုံကြည်ချင်ပေ။ ခက်တာက သူမနှုတ်ဖျားက ဖွင့်ဟနေတော့လည်း မယုံလို့မရ။

'ဝိုင်းအနေနဲ့လည်း ကိုတေဇာကို မလှည့်စားချင်လို့ပါ။ ဝိုင်းကို နားလည်ပေးပါနော်'

'ကို နားလည်ပါတယ် ဝိုင်းရယ်'

မျှော်လင့်ချက်အားလုံး ပျက်ယွင်းဆုံးရှုံးသွားခဲ့ရသည်။

ဝိုင်းကို နားလည်ပေးဖို့ သူ့မှာ အင်အားရှိမနေနိုင်တာကြောင့်လည်း ရင်ထဲမှာ ပိုခံစားရသည်။

'ဝိုင်း မျှော်လင့်ထားတာလေးတွေ ဖြစ်မလာဘူးဆိုရင်တော့ ဝိုင်း ဦးဆုံးစဉ်းစားမှာက ကိုတေဇာကိုပဲဆိုတာကို ယုံပါနော်'

'တို့ အစဉ်အမြဲ မျှော်လင့်နေမှာပါ ဝိုင်းရယ်' ဆွေးမြေ့ကြေကွဲမှုတွေနဲ့ တေဇာအမူအယာကို သူမ မကြည့်ရက်ပေမယ့် နှလုံးသားကိုလည်း လိမ်ညာတုည့်ဖြားလို့ မရနိုင်ခဲ့။

ဝိုင်းအား အိမ်အထိ လိုက်ပို့ပေးပြီးတဲ့အထိ ဝိုင်းစားများက သူ့နားထဲမှာ စွဲစွဲထင်ထင် ကျန်ရစ်နေခဲ့လေသည်။

အချစ်ဦးသူခိုးရတော့မယ်ထင်ပါရဲ့ ဝိုင်းရယ်...

'တေဇာရယ် မင်းဒီလောက်ပဲ အသည်းနှုတ်သလားနဲ့။ ဒီပြင် မိန်းကလေးတွေတုန်းကတောင် ဘာမှမဖြစ်သေးတာ။ သူ့ကျမှ အထူးအဆန်းလုပ်ပြီး ကြေကွဲနေရတယ်ဆိုတာ'

ဇော်လွင်ပြောတာကို တေဇာအပြစ်မမြင်ရက်။

သူမနဲ့ကျမှ မာကျောနေခဲ့သော သူ့နှလုံးသားများ အရည်အသွေးပျက်ခဲ့ပြီထင်၏။

'ပြောတော့ ဇော်ကြီး မင်းပြောလည်း ငါခံရမှာပဲ'

သူ့ ဝိုင်းကိုငါ နင့်နင့်နဲနဲချစ်မိတာပါ။ ဒီပြင်မိန်းကလေး

တွေထက် ပိုတယ်၊ အဲဒါ ငါ့ကိုယ်ငါ အသိဆုံးပဲ'

'တော်ပြီကွာ ဝိုင်းရိုတဲ့ ဒီမှာနေနေရင် ခံစားနေရဦးမယ်၊ မနက်ဖြန် မေမေ့ဆီပြန်မယ်ကွာ'

'ဟာ... မင်းဟာကလဲ အလောတကြီးကြီးလားကွ'

'အေးကွာ ပထမတော့ အေးဆေးမှပြန်မလို့ပါ၊ တော့ ဆက်နေလည်း ငါ့ပဲခံစားနေရမှာ၊ မဖြစ်နိုင်တာကို မှန်းပြီး မျှော်လင့်နေမယ့်အစား မေ့နိုင်ဖို့ကြိုးစားရမှာပဲ'

'မေမေ့ကိုလည်း ငါတွေ့ချင်လှပြီကွာ၊ မေမေ့ရန်ကုန် ရောက်လာတာတောင် ငါ သွားမတွေ့ဖြစ်ခဲ့ဘူး'

'အေးလေ မင်းပြန်ချင်သပဆိုလဲ ပြန်ပေါ့၊ ငါ့ဆီမှာ နေလို့ကလည်း မင်းတစ်ယောက်အတွက် ဘာမှပူစရာမရှိပါဘူးကွာ၊ မင်း ဝင်ငွေလည်း ရှိနေတာပဲဟာ'

'အဲဒီ အကြပ်အတည်းကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး ဇော်ကြီးရာ၊ သူ့ကိုမြင်မိနေရင် ငါလွမ်းနေရဦးမှာလေ၊ ဒီတော့ မမြင်ကွယ်ရာရောက်သွားရင် ဝေဒနာလျော့ချား သွားမလားထင်တာပဲ'

'အေးလေ ဒါဆိုလည်း ငါလက်မှတ်ဖြတ်ပေးထားမယ်ကွာ'

လိုက်မယ် ဟုတ်လား'

'ဒီနေ့ည ရထားရရင် ပိုကောင်းတယ်ကွာ'

'အေး... အေး'

ဇော်ကြီး သူငယ်ချင်းအဖြစ်ကို မကြည့်ရက်ချေ။

ဒါကြောင့်လည်း ဆက်ပြီးမတားတော့ခြင်းဖြစ်၏။

ဝိုင်းအား တေဇာဘယ်လောက် အရူးအမူးဖြစ်နေပြီဆိုတာလည်း သိထား၏။

သူ့နေရာမှာဆို ကိုယ်တောင် ဒီလောက်ခံစားနိုင်မှာ မဟုတ်ပေ။ တေဇာဟာ ရည်းစားတွေသာ ထည်လဲတဲ့ခဲပေမယ့် ဝိုင်းလို သံယောဇဉ်ရှိလို့မဟုတ်။ အပျော်သက်သက်တွဲပြီး မေ့ဖျောက်ပစ်လိုက်တာ သည်းပင်။

ဒီဝင်ကြွေးတွေများ လည်လေပြီလားလို့ ဇော်ကြီးစိတ်ထဲ အောက်မေ့မိသည်။

အခန်း (၄၀)

'ဘော်... ဘော်... ဘော်'

'ဟော... ပြင်ဦးလွင်ရောက်ပြီဟေ့'

လူသံတွေ ဆူဆူညူညူဖြစ်သွားမှ တေဇာအတွေး
မျှင်တန်းတွေ ပြတ်သွားခဲ့ရသည်။

မွေးရပ်မြေသည် ခုတော့ဖြင့် သူစိမ်းဆန်လှ၏။

ကြည့်လေရာမြင်လေရာမှာ သူမ ဝိုင်းပုံရိပ်တွေသာ
ထင်မှတ်နေသလိုလို။

ရထားပေါ်ကဆင်းပြီး အနီးဆုံးတက္ကစီကို ငှား
လိုက်၏။

'ကျုံးကြီးကိုသွားမယ် အစ်ကို၊ ဘယ်လောက်ပေး
ရမလဲ'

'လေးရာပဲပေးလေ အစ်ကို၊ သွားမလား'

'သွားမယ်ဗျာ'

ကားလေးက နိုင်လွန်လမ်းမပေါ်မှာ တစ်ရပ်ရပ်ပြေး
နေသလို တေဇာအတွေးများကလည်း ဆောက်တည်ရာ
မရခဲ့ချေ။ ဝိုင်းဆီမှာသာ လွင့်မျောနေသည်ပေါ့။

သူမနှင့် ဆုံဆည်းဖြစ်ကြပုံလေးများကို အမှတ်ရ
ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့ဇော်ကြီး အူယားဖားရား အိမ်ပြန်လာကာ

'တေဇာရေ ငါ့ကိုမွေးနေ့ရှိုးပွဲလေးတစ်ပွဲလောက်
သွားရှိတ်ပေးပါလားကွာ၊ ငါ မှီလာဆောင်ပွဲရှိက်ဖို့ ရှိနေ
တာကို မေ့သွားလို့'

'အေး... မင်းက ဖင်မနိုင်ဘဲ ပဲကြီးဟင်းမှ စား
တာကိုး၊ ခုတော့ သိပြီမို့လား'

'မင်းကတော့ ပြောပြ၊ မင်းစိတ်ကြိုက် မမီ အချော
စားလေးတွေ တွေ့မှာကွ'

'တော်ပါ ဇော်ကြီးရာ၊ မင်း ညာခိုင်းချင်တိုင်း
တေဇာ ရင်ခုန်ရမယ့်မိန်းကလေး မမွေးသေးဘူးထင်တယ်'
'ဪ... ဪ... ဟေ့ကောင် အပြောမကြီးနဲ့
နော်'

ဒီတုန်းက ဇော်လွင့်စကားတွေကို တေဇာ အမှု
ထားခဲ့။ ဝိုင်းကို မြင်တွေ့လိုက်ချိန်မှာ နှလုံးသားတွေ ကြွေ
ဝင်းခဲ့ရသည်။

'ဆက်လက်အလှည့်ကျဖက်ရှင် မော်ဒယ်လ်လေး
တော့ ဝိုင်းစုပဲ ဖြစ်ပါတယ်ရှင်'

အနောင်ဆရာကြောငြာသံအဆုံးဝယ် စတိတ်စင် ပေါ်
ကားလုံးအကြည့်တွေ ရောက်သွား၏။

သူလည်း အပါအဝင်ပေါ့... .

မျက်နှာက ကြွေရှုပ်လေးလို လှပနေသလို ကိုယ်
မှာ အချိုးအဆက်ကျပြန်တော့လည်း လက်ရာမြောက်
ရှုပ်လေးတစ်ရှုပ်လိုအလား။ ယမင်းရှုပ်လေးပေါ့။

မမမိခိုင်ထံကလည်း ရိုက်ကူးဖို့ပြောထားတာမို့
ကလေးအတွက် ယမင်းရှုပ်အလှလေးကို ရှုထောင့်အကွက်

အချိုးမျိုးမှ အကောင်းဆုံး ရိုက်ကူးပေးခဲ့သည်။

ဒီအချိန်ကတည်းက သူမသည် တေဇာနှလုံးသား
အားတစ်စတစ်စ သိမ်းပိုက်မင်းမူခဲ့တာဖြစ်သည်။

ခုတော့ဖြင့် . . .

'ဗျို... ဗျို အစ်ကို အစ်ကိုအိမ်ရောက်နေပြီဗျ'
ကားသမားသတိပေးမှ မိမိအတွေးထဲနစ်မြောနေမိ
တာကို သတိရလိုက်မိသည်။

'ဆောရီးဗျာ၊ အတွေးထဲမော့သွားလို့၊ ကျေးဇူးပဲ'
ကားပေါ်မှဆင်းပြီး အိမ်ထဲလှမ်းဝင်တော့ မေမေ
ထံ အသင့်ထွက်ကြိုနေသည်။

'ဟော... သားလေးပြန်လာပြီ၊ ကားသံကြားလို့
ငါ့သား ဖြစ်နေတာကိုး'

'သားရယ်... ပြန်လာမယ်ဆိုလည်း ကြိုဖုန်းဆက်
လိုက်ရောပေါ့၊ ကိုလေးမောင်ကို လာကြိုခိုင်းမှာပေါ့'

'မေမေ အလုပ်များနေမှာစိုးလို့ပါ'

'အလုပ်ကတော့ များသလားမမေးနဲ့ သား၊ ဆီစက်
မန်နေဂျာ အလုပ်ခွင့်တစ်ထားလို့ ရန်ကုန်ရောက်လာတာ

သာကြည့်၊ မေမေ့ဆီဘာလို့ လာမတွေ့တာလဲ သား၊
'ဇော်လွင့် ရှိုးပွဲအော်ဒါလိုက်ရိုက်ပေးနေရလို့ဆို
မေမေ'

'အင်း... ရန်ကုန်အကြောင်းပြောလို့ မေမေ
တောင် မေမေသူငယ်ချင်းနဲ့တွေ့ပြီး သားရေးသမီးရေးတွေ
တိုင်ပင်ခဲ့ကြသေးတယ် သားရဲ့'

'ဘယ်လို... မေမေ'

'အဟင်း သားအတွက်လေ မေမေချွေးမရှာလိုက်
တာပေါ့၊ သွား... သွား ရေမိုးချိုး စားသောက်ပြီးတော့
မေမေ အေးအေးဆေးဆေးပြောပြမယ်'

ခရီးပန်းပြီး နုန်းခွေလာတာမို့ ရေစိမ်ချိုးလိုက်မှတ်
လန်းဆန်းသွား၏။

မလန်းဆန်းခဲ့တာက နှလုံးသားတွေပါပဲ မေမေထ
မိန်းမအကြောင်းပြောတော့ ပိုဆိုး၏။

ဒီအချိန်မှာ မဆိုလို့ သူ့ရင်မှာဘယ်သူမှ အစားထိုး
လို့ရမှာမဟုတ်။

အစားထိုးဖို့လည်း နေရာ သူ့မှာရှိမနေသေးပေ။

ကိုယ်ကြိုက်တတ်သော ဟင်းတွေဖြစ်ပေမယ့်
ထမင်းက အဟာရမဲ့နေသလို မေမေပြောသမျှတွေက သူ
နားထဲမှာဘယ်လိုမှ ယုံနိုင်စရာမရှိချေ။

'မေမေကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်းပဲသား၊
'သူ့သမီးလေးနာမည်က ဝိုင်းစုတဲ့၊ အဲဒါ သားနဲ့
လက်ထပ်ပေးဖို့ မေမေကမ်းလှမ်းခဲ့တယ်'

'ဗျာ... မေမေ၊ သူတို့နေတာကရော မေမေ'

'ဗဟန်းမှာလေ၊ ဘာလို့လဲ သားရဲ့'

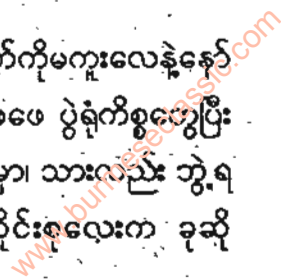
မေမေအမေးကို မဖြေနိုင်ခဲ့၊ ဝိုင်းနဲ့မှ တမင်လာဆုံ
သောက်ကြမ္မာကို အံ့အားသင့် အံ့ဩလို့မဆုံးနိုင်တော့ချေ။

'ဘာလဲ သား၊ သား အသိလား'

'ဟို... မသိ... မသိပါဘူး မေမေ တခြားပါ'

သူ့အဖြေက မရေမရာ။

'ဒီမယ် သား၊ ငြင်းဖို့တော့ စိတ်ကိုမကူးလေနဲ့နော်
မေမေက တစ်လမ်းမောင်းပဲ၊ သားဖေဖေ ပွဲရုံကိစ္စတွေပြီး
တာနဲ့ ရန်ကုန်ဆင်းပြီး အမြန်ဆုံးစီစဉ်မှာ၊ သားလည်း ဘွဲ့ရ
ပြီးလို့ ငယ်တော့တာမှမဟုတ်ဘဲ၊ ဝိုင်းရလေးက ခုဆို

ပင်းအားကား... မေပီရေ

အောင်မြင်နေတဲ့ ဒီဇိုင်နာတစ်ယောက်တောင် ဖြစ်နေပြီတဲ့
ဝယ်လောက်ဂုဏ်ယူဖို့ကောင်းလဲ၊ သားကို အစွမ်းအစ ရှိတဲ့
နန်းကလေးမျိုးနဲ့ပဲ မေမေက လက်ထပ်ပေးချင်တာ'

ကဲ... ဝိုင်းရေ မင်းရဲ့အချစ်ရှာပုံတော်ကြီးကို
ပုံတန်းကသာ ရပ်ပေတော့ ဒီတစ်ခါတော့ တို့အခွင့်အရေး
ခဲ့ပြီ ထင်ပါရဲ့။

'မေမေတို့က ကောင်းတာစီစဉ်တာပဲ သားမငြင်း
တာ့ပါဘူး မေမေ၊ မေမေ့ကိုတောင် မိန်းမချောချောရှာ
ပေးလို့ ကျေးဇူးတင်နေတာပါ'

မေမေပြတဲ့ ဝိုင်းစုဓာတ်ပုံလေးအား အကြိမ်များ စွာ
နမ်းနေမိသည်အထိ။ တေဇာ ရူးသွပ်ခဲ့မိ၏။ တို့ မင်းကို
ခဆုံးရှုံးမခံဝံ့ဘူး ဝိုင်း။ တို့ဘဝဟာ မင်းပါပဲလေ။

အခန်း (၄၁)

ဝိုင်းစုအကြောင်း နှမဖြစ်သူကို ရင်ဖွင့်တော့ ပုလဲ
ဆစ်ယောက် တော်တော်ပင်အံ့ဩနေခဲ့ပါသည်။

'ဘယ်လို ကိုကို၊ ဝိုင်းစုက ဒီဇိုင်နာတစ်ယောက်
အောင်မြင်နေပြီ ဟုတ်လား ကိုကို'

'ဟုတ်တယ် ညီမလေး၊ ကိုကိုတောင် အစက
ဆစ်ကို မထင်မိတာ၊ ဒါတောင် ကိုတူးစုံစမ်းပေးလို့'

'ဟော်တော်... အံ့ပါရဲ့၊ ဝိုင်းစု ညီမလေးတို့
အသွားသူဘဝက အရမ်းအရှက်ကြီးတာ၊ ခုတော့ မော်

ဒယ်လ်နိုးတောင် ကိုယ်တိုင်ဒီခိုင်းနဲ့ လျှောက်နေပြီဆိုပါလား
အပြောင်းအလဲ မြန်လိုက်တာနော်'

'အလုပ်က သင်သွားတာပေါ့ ပုလဲ၊ ကိုကိုတောင်
စတွေ့တော့ လုံးဝကို မယုံတာ'

'အင်းပေါ့လေ ပုလဲတို့တောင် အိမ်ထောင်တွေ
ဘာတွေကျလို့ ဘဝပြောင်းလဲခဲ့ပြီပဲ၊ ဒါဆို ကိုကိုကို သူထ
မမှတ်မိဘူးပေါ့'

'မှတ်မိမှာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ သူလည်း ဇဝေဇဝါ
ဖြစ်နေမှာပေါ့၊ ကိုကိုက ဆံပင်ပါပုံပြောင်းပြီး အရှည်ထား
ခဲ့တာကိုး'

'သူ မမှတ်မိလည်း ဖွင့်ပြောလိုက် ပြီးရော၊ ကိုကိုထ
ကိုယ့်ဒုက္ခ ကိုယ်ရှာပြီး ကြွနေတာ'

ဝိုင်းအား အစ်ကိုဖြစ်သူ ဘယ်လောက်တောင်
လန်းမှန်း ပုလဲသိနေခဲ့တာပဲလေ၊ အစ်ကိုဖြစ်သူ ခံစားနေရ
တာ မကြည့်ရက်နိုင်။

'မပြောတော့ပါဘူး ပုလဲရယ်၊ သူ့ကို အရိပ်ထီ
ကြည့်နေခွင့်နဲ့ပဲ ကိုကို ကျေနပ်လှပါပြီ'

'ပြီးတော့ တစ်ချိန်က သူ့နှိမ့်ချပြောခဲ့ဖူးတဲ့ ကိုကိုဆီ
မှာသာ အလုပ်လုပ်နေရတာ သိသွားရင် သူ သိပ်ရှက်
သွားမှာပေါ့'

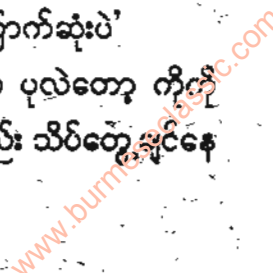
'ဪ... ဒါကတော့ ကိုတို့ကြိုးစားမှုကြောင့်
ဖြစ်လာတဲ့ဟာပဲ၊ ဝိုင်း နားလည်မှာပါ'

'နေပါစေတော့ ပုလဲရယ်၊ ပြောပြလို့ ထင်သလို
ဖြစ်ဘဲ အလုပ်ထွက်သွားမှ ခက်နေဦးမယ်'

'အာ... ဒါ ကိုကိုမှားတာ၊ မိဘတွေကို ဖွင့်ပြော
ပြီး တင်တောင်းပစ်လိုက်ပေါ့၊ ကိုကိုက ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းရှင်
အစ်ယောက်ပဲဟာ'

'နေပါစေ ညီမလေးရာ၊ ကိုကိုက ဝိုင်းရဲ့ဖြူဖြူစင်
စင် အချစ်ကိုပဲ လိုချင်တာပါ။ ကိုကိုသာ ဒီလိုလုပ်လိုက်ရင်
သူတစ်ခါက နှိမ့်ချပြောခဲ့တာကို ကလဲ့စားချေတယ်ထင် ပြီး
အရောင်တွေစွန်းကုန်မှာ ဒါကို အကြောက်ဆုံးပဲ'

'အို... ကိုကို ဘာပဲပြောပြော ပုလဲတော့ ကိုကို
ရန်ကုန်ဆင်းရင်လိုက်မယ်၊ ဝိုင်းစုကိုလည်း သိပ်တွေ့ဆိုင်နေ
တာ'

'နော်... ကိုကို ပုလဲ ရန်ကုန်လိုက်မယ်နော်'

'ကဲ... ကဲ... ဒါဖြင့်လည်း ညီမလေးသဘောပဲ'

ညီမလေး အမျိုးသားကကော ခွင့်ပြုပါမလား'

'ပြုပါတယ် သူ့ကိုတောင် လိုက်ပို့ခိုင်းနေတာ၊ အခုတော့ ကိုကို လာလို့ ဟန်တောင်ကျသွားဦးမယ်'

'ဝိုင်းကို အကြောင်းစုံဖွင့်ပြောပြီး ကိုကိုရဲ့ လူပျိုသို့ဘဝကို ခဝါချမှ၊ တော်ကြာ ဘိုးဘွားရိပ်သာအထိ ကိုတို့လူပျိုအဝဖြစ်နေမှာ'

ညီမလုပ်သူအား ဆန့်ကျင်ပြီး မပြောဖြစ်တော့သူမတို့ သူငယ်ချင်းတွေ ဘယ်လောက်ချစ်ကြတာ ဖော်ပွဲစားထွက်လို့ သူလိုက်သွားတော့ သိခဲ့ရတာပဲလေ။

အခန်း (၄၂)

ပြန်ကာနီးကျကာမှ လူနာတွေထပ်ရောက်လာတာမို့ ငုဝါအိမ်မပြန်ဖြစ်တော့။ ဒီပုံအတိုင်းဆို နိုက်ဂျူတီပါ ဆက်ဝင်ပေးရပေတော့မည်။

'ကားအက်ဆီးဒင့်လူနာ ငုဝါ၊ မောင်နှမနှစ်ယောက်လို့ပြောတယ်၊ အရေးကြီးလို့ ငုဝါပဲ ဂျူတီဆက်ယူလိုက်နော်' အထက်အရာရှိက အမိန့်ချနေမှ ငုဝါ ငြင်းဆန်နေလို့ မဖြစ်ပါ။

အိမ်က ဘယ်အချိန်ပြန်ပြန်ပေါ့။

'ညီမတတော့ သက်သာသလောက်ရှိနေပြီ။ သူ့
 အစ်ကိုတတော့ ခေါင်းကိုထိထားလို့ သတိမရသေးဘူး'
 'အခန်းနံပါတ် ဘယ်လောက်လဲ ဒေါက်တာ'
 'အခန်းရှစ်မှာ'
 အခန်းနံပါတ်သိရတာနှင့် လိုအပ်တာယူပြီး ငုဝါ
 ထွက်ခဲ့သည်။

အခန်းထဲဝင်ခဲ့သော ခြေလှမ်းများ အံ့ဩမှုကြောင့်
 တုန်လှုပ်သွား၏။

ကုတင်ထက်က လူနာက ငုဝါအား ပြုံးပြကာ . . .

'ဟင် . . . နင် . . . နင် ငုဝါ . . . ငုဝါ မဟုတ်လား'

'ဟယ် . . . ပုလဲ . . . နင် . . . ပုလဲနော်၊ တော်သေး

တာပေါ့'

'ဟဲ့ . . . မသေကောင်းမပျောက်ကောင်း၊ ဟိုဘက်

ကုတင်က ကိုနေဟန်ပေါ့'

'အေး . . . ဟုတ်တယ် ကိုကိုက ဒဏ်ရာများတယ်

တဲ့၊ ငါကတော့ ဘာမှ သိပ်မဖြစ်လိုက်ဘူး'

'ကဲကြီးလို့ပေါ့၊ ဒါနဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်တာတုန်း'

'ငါတို့ မန္တလေးကစာလာ လှည်းကူးအဝင်မှာ ဒက်

ဆန်းကားက ကားတစ်စီးကို ကျော်တက်တိုက်မလိုဖြစ်တာ
 လေ၊ ကိုကိုက ကားကိုလမ်းဘေးဆွဲချလိုက်တာ မြန်လို့
 ဘာပေါ့။ နို့ဗိုဆို ပွဲချင်းပြီးပဲ'

'ကျွတ် . . . ကျွတ် တော်သေးတာပေါ့ဟာ၊ ထိပ်

ပေါက် ခေါင်းကွဲယုံလောက်သာ ဖြစ်လို့'

'နင်တို့ မောင်နှမ ပျောက်ချက်သား ကောင်းသွား

မိတ်ကြတာ၊ ခု ဘယ်မှာနေပြီး ဘာတွေလုပ်နေလဲ'

'ငါက မန္တလေးမှာ အိမ်ထောင်ကျနေပြီ၊ ကိုကိုက

နို့တုန်းမှာ ကုမ္ပဏီနဲ့မိနီမားကတ် ထောင်ထားတာလေ'

'ဟေ . . . ဟုတ်လား၊ အင်း . . . ငါ့အထင်တော့

ပုလဲနေပြီ ပုလဲရေ၊ ဝိုင်းစုသိရင် ဘယ်လိုနေမလဲ မသိဘူး'

'အေး . . . ငါလည်း ဝိုင်းစုနဲ့တွေ့ဖို့ ရန်ကုန်လိုက်

တာဟာ၊ ကိုကို အဆွေးဇာတ်လမ်းကြီးကို မကြည့်ရက်

ဘူးလို့'

'အင်း... ဘယ်လို ပုလဲ၊ ငါမရှင်းတော့ဘူး'

'ဟုတ်တယ်... ငုဝါ။ ကိုကိုကုမ္ပဏီမှာ ဝိုင်းစုတ
အလုပ်ဝင်ပြီး ဒီဇင်နာလုပ်နေတာလေ၊ ကိုကိုက သိသိကြီးနဲ့
မသိဟန်ဆောင်တာတဲ့တော်'

'အင်း... သူတို့က နီးရက်နဲ့ဝေးနေကြတာတွေ
အင်း... ဝိုင်း... ဝိုင်း ကျိတ်ပြီး ဆွေးနေတဲ့ဝင်္ဂက ကျွတ်ရပြီ
ပေါ့'

'နင်က ဒီမှာ အမြဲတာဝန်လား ငုဝါ'

'ဟုတ်တယ် ပုလဲ၊ တစ်ရက်ဝင် တစ်ရက်နားပဲ၊ ဒီ
နေ့တော့ မင်းတို့ရောက်လာလို့ ဂျူတီမနားဖြစ်တော့ဘူး'

'ကျေးဇူးပဲ ငုဝါ။ ဒါနဲ့ ငါ့ကိုကိုရော သက်သာရဲ့လား
ဟယ်'

'သက်သာတယ် ပုလဲ၊ ဒါ့အပြင်ကြောင့် သတိမ
သေးတာပါ။ နောက် နှစ်နာရီလောက်ဆို သတိရလာမှာပဲ'

'သတိသားလောင်းကြီး ဘယ်အထိမရလို့ဖြစ်မလဲ'

'အေးဟယ် ငါတို့တော့ နင့်ပဲ အားကိုးရတော့မှာ'

အပေါင်းအသင်းတွေ ပြန်တွေ့ကြတာမို့ စိတ်ထဲ
အပျော်ကိုယ်စီရှိနေကြသည်။

အခန်း (၄၃)

'ဟော... ငုဝါ စောစောစီးစီး ဘယ်ကဘယ်ထိ စိတ်ကူးပေါက်လာတာလဲ'

'ဪ... ငါက စိတ်ကူးပေါက်မှ လာရတော့မှာလား ဝိုင်း၊ မင်္ဂလာသတင်း ပြောချင်လို့ သိရဲ့လား'

'ဘာလဲ နင့်မင်္ဂလာဆောင်မယ့်သတင်းလား'

'သွားစမ်းပါ ဝိုင်းရယ်၊ တို့ကအပျိုကြီးလုပ်မှာ အတွက်ဟ'

'ဘာလဲ ဝါအတွက်'

'ပုလဲတို့ မောင်နှမကို ငါတွေ့ခဲ့ပြီဟ'

'ဟင်... တကယ် မင်းနဲ့ ဘယ်မှာတွေ့တာလဲ ငုဝါ'

'အဟွန်း... ရှင်ပါပူမှာလေ၊ ကားဖောက်ဆီးဝင်နဲ့ လာတာလေ'

'တို့... ဘုရား... ဘုရား သူတို့ဘာဖြစ်သွားကြ သေးလဲ'

'ဟေ့ဟေ့... ကားချိုင့်ထဲကျရုံလောက် ဆိုတော့ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ ကိုနေဟန်ကတော့ ခေါင်းဒဏ်ရာရ တယ်၊ ပုလဲက ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ လန့်ပြီး သတိလစ်တာ လောက်ပဲ'

'ခူရော သက်သာသွားကြပြီလား၊ ငုဝါရယ်' ဝမ်းသာမိတာရော စိုးရိမ်မိတာပါ၊ ဝိုင်းရဲ့ရင်ထဲမှာ ပြောင်းဆန်နေတော့၏။

ဝိုင်းကို ကြည့်လျက် ပြုံးချင်နေမိသည်။

'လူတွေကတော့ သက်သာနေပြီ ဝိုင်း၊ ဝေဒနာခံရ နေသူတစ်ယောက်က ဟောဒီမေခလာမလေး ရောက်မှ

မင်းသားများ-ငယ်စဉ်

သက်သာတော့မှာ'

'သွား... ငုဝါ ကောင်မစုတ်'

'ဟဲ့... ငုဝါချည်းသွားလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ နင်ပါ

လိုက်ခဲ့ပေါ့ဟ'

'အေး... လိုက်မှာပါ ကုမ္ပဏီကို ဖုန်းဆက်လိုက်

ဦးမယ်၊ ဟိုလူကစာကြီး ဒီနေ့ ပြန်ရောက်မှာတဲ့ဟ'

'ဘာလဲ နင့်အလုပ်ရှင် သူဌေးဦးနေဟန်လား'

'အေး... ဟုတ်တယ်'

'ဒါဖြင့် ဆက်မနေနဲ့တော့ ငါ့တာဝန်ယူတယ်၊ နင့်ကို

အဲဒီလူကတောင် ပြန်တောင်းပန်သွားရမယ်... လာ'

'သွားစို့ ပုလဲကိုချက်ချင်းပြန်လာမယ် ပြောခဲ့တာ'

'ဟာ နင်ကတော့ ဇွတ်ပဲ'

'အကျိုးတော်ဆောင်လေ မမဝိုင်းနဲ့ ကိုနေဟန်

ကိုရဲ့ မင်းအနားမှာ နေပါရစေသိချင်းလေး အသက်ဝင်လာ

အောင် အသက်သွင်းပေးမလို့ပါ'

'မစနဲ့ ငုဝါ၊ ဟိုက အိမ်ထောင်တွေ ဘာတွေကျချင်

ခင်ခင်ပြတ်နိုး

ကျနေမှာ'

'အမလေး ကိုနေက လူပျိုကြီးစစ်စစ်ပါတဲ့နော်၊ ဝို
တောင် ခန့်ချောလာသေးတာ'

ငုဝါကားနှင့် ဝိုင်း ယောင်ချာချာပါလာခဲ့သည်။
အလွမ်းနေရက်တွေ တကယ်ပဲ ကုန်ဆုံးစေတော့မှာလား
တွယ်။

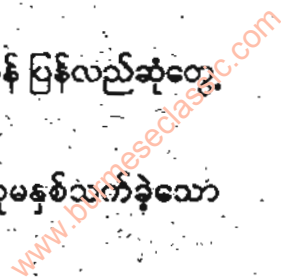
တည်ငြိမ်နေတဲ့ ဝိုင်းနှလုံးသားတွေ ချက်ချင်းပဲ
ဘောင်ဘင်ခတ်လို့လာခဲ့၏။

နေ့ပေါင်းများစွာ သူ့အား တမ်းတလွန်းနေခဲ့ရတာ
ပဲလေ။

ဝိုင်း ကိုယ့်မျက်လုံးတွေကိုတောင် မယုံချင်တော့။
ဒါ အိပ်မက်တွေများလား။

သူနှင့် ဒီလောက်မြန်မြန်ဆန်ဆန် ပြန်လည်ဆုံတွေ့
ရမယ်မှန်း သူမ မမျှော်လင့်မိခဲ့တာပါ။

ကုတင်ထက်မှ နေဟန်က သူမနှစ်သက်ခဲ့သော
အပြုံးတွေနှင့် ဆီးကြိုပြုံးပြနေသည်။

'ဘာကြည့်နေတာလဲ ဝိုင်းရဲ့၊ အဲဒါ ကိုနေလေ'
ငုဝါပြောတဲ့အထိ သူမ မယုံကြည်နိုင်သေး။

သူမ အလုပ်ရှင်ဦးနေဟန်က သူမနှလုံးသားကို ဆွဲဆောင်သိမ်းပိုက်ခဲ့သူ ဖြစ်နေပါပကော။

'ဝိုင်း... ကိုယ့်ကိုတောင် မမှတ်မိတော့ဘူးလား ဟင်'

သူက အသံချိုချိုလေးနှင့် မေးတော့ ဝိုင်းဘာပြော ရမည်မသိ။

တစ်ချိန်က မေမေရှေ့မှာဖို့ ဟန်ဆောင်ပြောမိခဲ့တဲ့ အဖြစ်ကို ပြန်လည်သတိရမိပြီး စိတ်မကောင်းနိုင် ဖြစ်ခဲ့ရ သည်။

'သိပ် အံ့ဩနေသလား ဝိုင်း၊ အရင်ကတည်းက ဝိုင်းကို ကိုယ်က ဝိုင်းမှန်းသိနေခဲ့တာပါ'

'ရှင်... ဒါဖြင့် ဝိုင်းကို ဘာလို့ ဖွင့်မပြောခဲ့တာလဲ ဒီမှာတော့ လူတူပဲလို့ထင်နေတာ၊ အနားမှာ အတူရှိနေခဲ့ ရက်နဲ့တောင် ကိုနေက စိမ်းရက်တယ်နော်၊ ဝိုင်းမှာဖြင့်

ရှာလိုက်ရတာ၊

'ကိုယ့်ကို ဝိုင်း အထင်မှားသွားမှာ စိုးလို့ပါကွာ'
ငုဝါနဲ့ပုလဲက ဇာတ်ကောင်းခန်းလေးဖို့ အပြင် ရှောင်ထွက်သွားကြသည်။

'သူ့ကို ဝိုင်း တောင်းပန်စရာရှိတယ်'

'ဘာကိုလဲ ဝိုင်းရဲ့'

'မေမေရှေ့မှာ ဖရိုင်းဘာတစ်ယောက်လို ဆက်ဆံမိ ခဲ့တာလေ၊ အဲဒီအတွက်ပေါ့ ငုဝါနဲ့ဝိုင်း ကိုတို့အိမ်ကို ရောက်ကြသေးဇာယ်၊ ဘယ်ပြောင်းသွားကြမှန်းမသိဘူး ဆို လို့ ပြန်လာခဲ့ရတာ'

'ကိုယ်ကျေနပ်ပါတယ် ဝိုင်း၊ ဝိုင်း အဲဒီလိုဆက်ဆံ လိုက်လို့လဲ ကိုယ်ဒီနေ့အောင်မြင်တဲ့ တုမ္မဏီလုပ်ငန်းရှင် တစ်ယောက်ဖြစ်လာတာမေ့ကွာ၊ ပြီးတော့ ခဏလေးပဲ တွေ့လိုက်ရပြီ၊ တစ်ဘဝစာ ချစ်ရသူနဲ့ ပြန်ဆုံတော့ အရင် တ ဝိုင်းမှတုတ်ပါလေစ၊ ကိုယ်က ဝိုင်းကို အရင်လို အောက်

မင်းကြီး ပြောမိရင် ဒီက မမဝိုင်းက ကိုယ့်ကို ကြောင်တယ်
ဆင်မှာစိုးတာရယ်၊ ပြီးတော့ ဝိုင်းလည်း ကိုယ့်ကို တကယ်
သိယောဇဉ်ရှိနေမရှိနေဆိုတာ အနားမှာ အတူနေရင်း
အကဲခတ်ခဲ့ရတာပေါ့”

‘ဟင်... ဒါဆို အခုကော ဝိုင်းကတကယ် ကိုနေ
ကို သိယောဇဉ်ရှိမရှိ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိလဲ’

‘သိတာပေါ့’

‘ဟင်... ဘယ်လိုသိ’

‘ဝိုင်းရဲ့ ဝိဇ္ဇာလုံးလေးတွေပေါ့ ကိုယ့်နဲ့တွေ့တိုင်း
ကားတွေ ပြောပြောနေတတ်တယ်’

‘သွား... မဟုတ်ပဲနဲ့’

‘ဝိုင်း... ကိုယ် ဝိုင်းကို ချစ်တယ်၊ ဝိုင်းကို ကိုယ်
လက်ထပ်ပါရစေနော်’

ထွေးဆုပ်ကိုင်လာသော လက်များအား ဝိုင်း မရုန်း
မယ်မိ။

ပန်းဆီရောင်ပြေးနေသော သူမမျက်နှာလေးအား
ချစ်သူရင်ခွင်မှာ ထွေးအပ်ပြီး ရင်ခုန်သံတွေသာ မြန်နေမိပါ
တော့သည်။

အခန်း (၄၄)

ကန်ချေပြင်ကိုဖြတ်တိုက်သွားတဲ့ လေနုအေးက အသစ်စက်စက် ချစ်သူနှစ်ဦးကို ပွေ့ဖက်ကာ ကျီစယ်လို့ သွား၏။

နေဟန် ဝိုင်းရဲ့မေးဖျားလေးကို ဆွဲမော့ကာအကြည့်

ချင်းဆုံရင်း . . .

‘ဝိုင်း’

‘ရှင်’

‘ကိုယ့်ကို ချစ်ရဲ့လားဟင်၊ ကိုယ်ကတော့ ဝိုင်းကို

ခပ်ခပ်မြတ်နိုး

မခွဲနိုင်အောင် ချစ်နေမိတော့တာပဲ’

‘သွားပါ ကိုပို၊ ဝိုင်းက ခုမှ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ့်နဲ့ သီချင်းဆိုတဲ့ဆိုတဲ့နေ့ကတည်းက ချစ်သွားတာ ရှင့်ထက် ဝိုင်း အချစ်က ပိုတာပေါ့’

‘ဝါဖြင့် အဲဒီသီချင်းလေးရဲ့အမည်ကော သိသေးရဲ့လား ဝိုင်း’

‘သိပါ မင်းအနားမှာ နေပါရစေတဲ့’

‘ဝါဖြင့် . . .’

နေဟန် ချစ်သူလေးနှင့် ပိုမိုနီးကပ်အောင် တိုးကပ် ထိုင်လိုက်သည်။

‘အို. . . ကြည့်စမ်း ကိုနော်၊ ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ’

‘ဝိုင်းပဲ မင်းအနားမှာ နေပါရစေဆို့၊ ဒါကြောင့် ပိုနီး အောင်လို့လေ နောက်လည်း ဘယ်တော့မှ မခွဲတော့ဘူးနော်၊ သီချင်းလေးထဲကလိုပေါ့ အရိပ်လေးလို နေပါရစေတဲ့ ရနံ့လေးလို နေပါရစေတဲ့’

‘ရွတ်’

'ဟင်... ဒါ... ဘာ... ဘာလုပ်တာလဲ'

'တံဆိပ်ခတ်လိုက်တာလေ'

'သွား... ဒီက သီချင်းခေါင်းစဉ်ရွတ်ပြတဲ့ဟာ'

'ရှက်မနေပါနဲ့ကွာ၊ ဒီက မကြာခင်လက်ထပ်တော့မယ့် ကိုယ်ဒီဇိုင်းနာ သတို့သမီးကို အနမ်းလေးနဲ့ ဂုဏ်ပြုတာပါကွာ'

'ဘယ်သူက လက်ထပ်မယ်ပြောထားလို့လဲ'

'ဟင်... ဝိုင်းက ကိုယ့်ကို လက်မထပ်တော့ဘူးပေါ့'

'ဟင့်အင်း... ကိုယ်နဲ့ မင်္ဂလာပဲဆောင်မှာ'

'ဟာ... ဝိုင်း ဒါအတူတူပဲလေ'

'ဟိုးထား ဆရာကြီး၊ ကန်ပေါင်မှာ ဒို့ပြင်အတွဲတွေ ရှိသေးတယ်လေ'

ဝိုင်း ဘယ်လိုတားနေပေမယ့် နေဟန်က သူမကိုယ်လုံးလေးအား ကြင်နာစွာ ထွေးဖက်ထားလိုက်ပါသည်။

သစ်ပင်ထက်မှ ငှက်ကလေးများက ချစ်သူနှစ်ဦးအား ရှက်နေမှာစိုးသည့်အလား အလိုက်တသိပင် အဝေးသို့ ပျံထွက်ပြေးသွားကြ၏။

ထိုငှက်ကလေးတွေနဲ့ ဆန့်ကျင်စွာ ချစ်သူနှစ်ဦး ပြောနေသမျှ ကြားနိုင်သမျှ ကြားအောင် အနီးကပ်နားစွင့်နေမိသူကတော့ ပြင်ဦးလွင်မှ ဝိုင်းအား တောင်းယူရန် မိခင်ကြီးနှင့် ရောက်လာသော တေဇာမင်ဖြစ်သည်။

အသည်းတွေကွဲကြေအောင် ခံစားရမည့် အစား ချစ်သူနှစ်ဦးအတွက် ခွဲစေမည့်မိမိအကြံကို တေဇာပြန်လို့ နောင်တရနေမိပါတော့သည်။ မေမေအား အကြောင်းစုံ ဖွင့်ပြောပြီး ဒီနေ့ပဲ ပြင်ဦးလွင်ပြန်ဖို့ စီစဉ်ရမည်။

သူ ဝိုင်းကို ချစ်ပါသည်။ သို့ပါသော် ဝိုင်း စိတ်ချမ်းသာစေလိုသော ဖြူစင်တဲ့အချစ်များနှင့်သာ ချစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သွက်လက်သော ခြေလှမ်းများဖြင့် သစ်သူနှစ်ဦးအနီးမှ လှမ်းထွက်ခဲ့ပေမယ့် သူ့ရင်မှာ လှမ်းတာမော့ တွေတာ

၂၈၈

မင်းအနားမှာနေပါ

ပါ ဘာဆိုဘာမှ မကျန်ရစ်ခဲ့တော့ချေ။ တစ်ခုပဲ
မေမေစီစဉ်တော့မယ့် သူ့မင်္ဂလာပွဲကို ဖျက်သိမ်းပစ်ဖို့ သူ
ကြိုးစားရမှာပင်။

ဒီအဖြစ်တွေကို နေဟန်နှင့် ဝိုင်းစုဆိုတဲ့ချစ်သူစုံတွဲ
အသစ်စက်စက်နှစ်ယောက်ကတော့ သိလိုက်မှာမဟုတ်ပါ
လေ။

သူတို့တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဖက်တွယ်ထား
ကြရင်း သီချင်းလေးတစ်ပုဒ်ကို သီဆိုနေသေး၏။ သူတို့နှစ်
ဦးရင်ခုန်မှုတွေကို ဖန်ဆင်းပေးခဲ့သော မင်းအနားမှာ နေပါ
ရစေ စုံတွဲတေးသွားလေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။ . . .

၆၂

ရင်ခုန်သံမရပ်သရွေ့ အမြဲကြိုးစားနေမယ့်..

ခင်ခင်မြတ်နိုး